

עֲזָרֵי מַעַם ה' עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

תּוֹרַת הַזֵּהָר

חֶלֶק ב

וְהוּא סֵפֶר הַזֵּהָר שֶׁחִבֵּר הַתַּנָּא הָאֱלּוֹקִי
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א
בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ לְמַעַן יִרוּץ הַקּוֹרֵא בּוֹ
מִנְקֵד וּמְחוּלָק לְלִמּוּד יוֹמֵי
לְכָל יְמוֹת הַשָּׁנָה

מְזוּהָר פ' פְּקוּדֵי דָף רלו עד זוהר פ' פְּקוּדֵי דָף רסג

וּמְצוּרָף: 1. תִּיקוֹן הַכִּלְלִי, 2. תְּפִילַת הַדֶּרֶךְ 3. תְּפִילַת הַיּוֹדִיָּה
לְבוֹרָא עוֹלָם, 4. תְּפִילָה לְפָנֵי וְאַחֲרֵי הַלִּימוּד, 5. תִּיקוֹן מַג,
6. תִּיקוֹן מַח, 7. פְּתִיחַת אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא

מוֹפֵץ לְלֹא מְטַרְת רֹוח כָּלֵל - לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים
וְכַן נְסִיִּים יַחַד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל אֶת סֵפֶר הַזֵּהָר הַקּוֹדֶשׁ שָׁנָה בְּשָׁנָה
בְּהִילּוּלַת הַרְשָׁב"י

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"
בְּעִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א
שֶׁבֶט תִּשְׁע"ד לִפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין-בית שמש
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

מפעל
**הזוהר
העולמי**
סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ובשמחות
ולכל החברים וידידים לזיכוי הרבים ולזכות ללמוד
תורה לשמה, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים
צדיקים, ועליו נאמר "אם תוציא היקר מזולל כפי
תהיה", הוא מברך והקב"ה מסכים אתו אכי"ר.

הרשב"י קובע:

**"בספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות ברחמים"
מחפשים מפיצים למליוני דפי הזוהר בכל העולם
מחפשים תורמים להדפיס מיליוני דפי הזוהר לחלקם
ל-15 מליון יהודים בחנם**

האם יש מחשב שיוכל לחשב את הזכות הגדולה שיכולים
לזכות בכסף קטן?

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזוהר העולמי, (ישירות
לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר
היומי, ספרים ועלונים בחינם: **0527-651911**

הכל, וזהו שְׂמֹזְמָן תְּמִיד כְּנֶגֶד (להרג נ"א להדיק) בְּנִי
הָאָדָם. ומשום כך, מי שְׂרֹאָה בְּחִלּוּמוֹ גָּמֵל,
הָרָאוּ לוֹ מוֹת שֶׁנִּגְזַר עָלָיו וְנִצַּל מִמֶּנּוּ.

בא וְרָאָה, צַד הַטְּמָאָה הַזֶּה נִקְרָא כֶּף - שְׁגָרָם
מוֹת לְכָל הָעוֹלָם, וְזֶה הִיָּה שֶׁהִסְטָה אֶת אָדָם
וְאֶת אִשְׁתּוֹ, וְאוֹתוֹ שָׂרַכְב עָלָיו הוּא סְמָא"ל, וְהוּא
כָּא לְהִטְעוֹת אֶת הָעוֹלָם וְגָרָם מוֹת לְכָל, וּמִשׁוּם
כֶּף בָּא וְשׁוֹלֵט עַל הַכֹּל. אָדָם הוּא שֶׁהִמְשִׁיךְ אוֹתוֹ
אֵלָיו, וְכִיּוֹן שֶׁהִמְשִׁיךְ אוֹתוֹ אֵלָיו, אִזּוֹ הוּא נִמְשָׁךְ
אֲחֵרֵיהֶם עַד שֶׁהִסְטָה אוֹתָם. וּמִשׁוּם כֶּף אָמַר
שְׁלֵמָה, (משלי ה) וְאֵל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתָהּ. שְׁכָל
מִי שֶׁמִּתְקַרַב לְבֵיתָהּ, אִזּוֹ הִיא יוֹצֵאת וְנִקְשָׁרֶת
וְנִמְשָׁכֶת אַחֲרָיו.

ועל זֶה רִבְקָה, כְּשֶׂרָאָתָה שֶׁהִיָּה לוֹ לְדַבֵּק בְּצַד
הַדִּין הַקָּשֶׁה, כִּיּוֹן שֶׂרָאָתָה אֶת יִצְחָק בְּסוּד
הַדִּין הַקָּשֶׁה וְרָאָתָה שֶׁמֵּאוֹתוֹ צַד יוֹצֵא דִין אַחַר
תְּקִיף מִזְהֵמַת הַזֶּהָב, כְּשֶׂרָאָתָה אֶת זֶה, מִיָּד -
וְתַפֵּל מֵעַל הַגָּמֵל, כְּדִי לְהִתְרַפּוֹת מִן הַדִּין מֵאוֹתָהּ
זֶהָמָה. כְּתוּב (ישעיה סו) קוֹל ה' מְשַׁלֵּם גָּמוֹל לְאֵיבָיו,
מֵאוֹתָהּ זֶהָמָה.

בא וְרָאָה, כְּשֶׁעָשׂוּ יִשְׂרָאֵל אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה וְגָרְמוּ
אֶת אוֹתוֹ הַחֲטָא, מָה הִטְעַם עֵגֶל וְלֹא

צד אחר? ואם תאמרו שהם בחרו עגל – לא כן! אלא הם אמרו, (שמות לב) קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו, ורצונו של אהרן היה לעכב אותם.

אָלָא ודאי המעשה נעשה כראוי, שהרי מצד הזהב יוצאת פסלת כשנברר הזהב, ומשם מתפשטים כל אותם צדדי השמאל, שהם התוכו של אותה פסלת של הזהב, ונפרדים לכמה צדדים. וכל אותם שיש להם מראה אדם, גון של זהב עומד בהרים, כשהשמש בתקפו, משום שתקף השמש מראה זהב, ומוליד אותו בארץ. ואותו שממנה באותו התקף של השמש, המראה שלו כעגל, ונקרא (תהלים צא) קטב ישוד צהרים, וזה יוצא מתוך עגל התוף האדם של הזהב, וכל אלה באים מאותו הצד האדם, רוח הטמאה, שכל אותם שנפרדים מרוח הטמאה מתפשטים בעולם.

ורוח הטמאה הזו היא הנחש הרע, ויש מי שרוכב עליו, והם זכר ונקבה, ונקראים אלה, שהם מזדמנים בעולם בכל אותם הצדדים שלהם, ורוח הקדש נקראת זאת, שהיא סוד הברית, הרשם הקדוש שנמצא תמיד עם האדם.

וְכֵן (ישעיה כה) זֶה ה', (שמות טו) זֶה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ.
 נִקְרָאִים אֱלֹהֵינוּ, וְעַל זֶה כָּתוּב אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל.
 וּמִשׁוּם כֵּן כָּתוּב (ישעיה מט) גַּם אֱלֹהֵינוּ תִשְׁכַּחֲנָה,
 וְאֲנֹכִי – סוּד שֶׁל זֹאת – לֹא אֶשְׁכַּחַךְ. וְכָתוּב (איכה
 א) עַל אֱלֹהֵינוּ בּוֹכֵיהָ. שְׂאוֹתוֹ חֲטָא גָרַם לָהֶם
 לְבָכוֹת כַּמָּה בְּכִיּוֹת.

דְּבַר אַחַר עַל אֱלֹהֵינוּ בּוֹכֵיהָ, מָה הַטַּעַם?
 מִשׁוּם שֶׁנִּתְּנָה רְשׁוּת לְמָקוֹם הַזֶּה לְשֵׁלֵט
 עַל יִשְׂרָאֵל וּלְהַחְרִיב אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וּמִשׁוּם
 שֶׁנִּתְּנָה לָהֶם רְשׁוּת לְשֵׁלֵט, כָּתוּב עַל אֱלֹהֵינוּ
 בּוֹכֵיהָ. סוּד הַדְּבַר עַל אֱלֹהֵינוּ – זֶהוּ צַד הַטְּמָאָה
 שֶׁנִּתְּנָה לָהֶם רְשׁוּת לְשֵׁלֵט. אֲנִי בּוֹכֵיהָ – זֶה רֹחַ
 הַקֹּדֶשׁ שֶׁנִּקְרָאת אֲנִי.

וְאֵם תֹּאמַר, הֲרֵי כָּתוּב (דברים כח) אֱלֹהֵינוּ דְּבָרֵי הַבְּרִית
 – כֵּן הוּא וְדַאי. שֶׁכָּל אוֹתָם שְׁלֹא מִתְקִימִים
 אֲלֵא מִתּוֹךְ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁשֵּׁם כָּל הַקְּלָלוֹת, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרָנוּ
 שֶׁהוּא אָרוּר, שֶׁכָּתוּב (בראשית ג) אָרוּר אַתָּה מְכַל
 הַבְּהֵמָה. וּמִשׁוּם כֵּן הַקְּדִים וְאָמַר אֱלֹהֵינוּ, שֶׁעוֹמֵד
 לְמִי שֶׁעָבַר דְּבָרֵי הַבְּרִית. (ויקרא כז) אֱלֹהֵינוּ הַמְצוֹת
 אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה, מִשׁוּם שֶׁמְצוֹת הַתּוֹרָה
 לְטַהֵר אֶת הָאָדָם, וְלֹא יִסְטֶה מִהַדְרֵךְ הַזֶּה, וַיִּשְׁמַר
 מִשֵּׁם וַיִּפְרֹד מֵהֶם.

וְאֵם תֹּאמֶר, (בראשית ו) אֵלֶּה תוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ – כִּי הוּא וּדְאִי. שְׁהַרֵּי יִצְאָ חָם, שֶׁהוּא אָבִי כְנַעַן, וְכְתוּב (שם ט) אָרוּר כְּנַעַן, וְהוּא סוּד זֶה שֶׁל אֵלֶּה. וְעַל זֶה כָּל אֵלֶּה הַתּוֹף פְּסֻלַת הַזְּהָב, וְאַהֲרֹן הַקָּרִיב זָהָב, שֶׁהוּא הַצַּד (הַאֲחֵר) שָׁלוּ, שֶׁהוּא כָּלוּל בְּתַקְפָּה הָאֵשׁ, וְהַכֹּל אֶחָד, וְצַד זֶה זָהָב וְאֵשׁ.

וְרוּחַ הַטְּמָאָה שֶׁתָּמִיד נִמְצָאת בַּמְדָּבָר, מְצָאָה מְקוֹם בְּאוֹתוֹ זְמַן לְהִתְחַזֵּק בּוֹ. וּמֵה שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל טְהוֹרִים מֵאוֹתָהּ זֶהְמָה רֵאשׁוּנָה שֶׁהָטִיל בְּעוֹלָם וְגָרַם מוֹת לְכָל – כְּשֶׁעָמְדוּ עַל הַר סִינַי גָּרַם לָהֶם כְּמוֹ מְקוֹדֵם לְטִמָּא אוֹתָם וּלְהִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם, וְגָרַם מוֹת לָהֶם וּלְכָל הָעוֹלָם וּלְדוֹרוֹתֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (תהלים פב) אָנִי אֶמְרָתִי אֱלֹהִים אַתֶּם וְגו'. אֲכֵן כְּאֲדָם תְּמוֹתוֹן וְגו'. וּמִשׁוּם כִּי אֶהְרֵן חֲזַר אַחַר כִּי לְהִטְהָר בְּסוּד הָאִמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה בְּאוֹתָם שְׁבַעַה יָמִים קְדוּשִׁים, וְאַחַר כִּי לְהִטְהָר בְּעֶגְלָה.

וּבֵא רָאָה, בְּכָל רְצָה אֶהְרֵן לְהִטְהָר, שְׁאֵלוֹ הוּא לֹא הָיָה, לֹא הָיָה יוֹצֵא עֶגְלָה. מֵה הַטְּעָם? מִשׁוּם שֶׁאֶהְרֵן הוּא יָמִין, וְהוּא חֹזֵק הַשְּׂמֶשׁ, וְהַזְּהָב מֵהַשְּׂמֶשׁ. רוּחַ טְמָאָה יֵרְדֶה וְנִכְלְלָה שֵׁם, וְיִשְׂרָאֵל נְטִמָּאוּ, וְהוּא נְטִמָּא, עַד שֶׁנִּטְהָרוּ.

מָה הַטַּעַם נִטְמָא? מִשּׁוּם שְׂיִצָּא עֵגֶל, שֶׁהוּא מֵצַד
הַשְּׂמָאל, שֶׁהוּא שׁוּר, וּמִימֵינוּ עֵגֶל. וְהוּא
שְׂמָאל כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, שְׂכַתוּב וּפְנֵי שׁוּר מִהַשְּׂמָאוֹל
לְאַרְבַּעַתָּן. וְאַהֲרֹן שֶׁהוּא יָמִין, נִכְלָל בּוֹ שְׂמָאל
וְיִצָּא עַל יָדוֹ. וְעַל כֵּן נִתֵּן לוֹ עֵגֶל, כְּמוֹ שֶׁהוּא גָרַם.
וּמִשּׁוּם כֶּף, כְּשֶׁרוּחַ הַטְּמָאָה הִזּוּ מִתְּגַבְּרַת
וְשׁוֹלְטַת כְּמִקְדָּם עַל הָעוֹלָם, שֶׁהָרִי
בְּזִמְן שְׂחָטָאוּ יִשְׂרָאֵל, הִמְשִׁיכוּ עֲלֵיהֶם אוֹתוֹ
יֵצֵר הָרַע כְּמִקְדָּם. כְּשֶׁנִּטְהָרוּ יִשְׂרָאֵל וְרָצוּ
לְהִטָּהַר, הִצְטַרְכוּ לְהַקְרִיב שְׁעִיר, מִשּׁוּם שֶׁשְׁעִיר
הוּא חֶלְקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ יֵצֵר הָרַע, אוֹתוֹ רוּחַ
טְמָאָה שְׂאֵמְרָנוּ.

כְּתוּב (תהלים קו) וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוּר
אֲכִיל עֵשֶׂב. מָה זֶה תַּבְנִית שׁוּר? זֶה עֵגֶל.
שׁוּר מֵצַד הַשְּׂמָאל, אַהֲרֹן יָמִין, וְנִכְלָל בּוֹ שְׂמָאל
וְהִתְגַּבֵּר בּוֹ וְיִצָּא עַל יָדוֹ. בֵּא וּרְאֵה, וַיִּמְירוּ אֶת
כְּבוֹדָם – זוֹ שְׂכִינָה שֶׁהִלְכָה לְפָנֵיהֶם, וְהִחְלִיפוּ
אוֹתָהּ בְּמָקוֹם טָמֵא, אֶל אַחֵר. וּמִשּׁוּם כֶּף לֹא
עָבְרָה הַזְּהֵמָה הִזּוּ מִהָעוֹלָם עַד אוֹתוֹ זִמְן
שֶׁיַּעֲבִירָנָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִהָעוֹלָם, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (זכריה יג) וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אֲעִבִיר מִן
הָאָרֶץ, וְהָרִי בְּאֵרְנוּ.

כְּתוּב (שמות לב) וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל מִסֶּכֶה, וְכָתוּב
וְאֶשְׁלָכֶהוּ בְּאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה. מִשְׁמַע
שְׁלֹא עָשָׂה אוֹתוֹ. אִם כֵּן, מָה זֶה וַיַּעֲשֶׂהוּ? אֵלֶּא
וְדַאי כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ, שְׁאֵלְמָלֵא אֶהְרֵן לֹא הִתְגַּבְּרָה
רוּחַ הַטְּמֵאָה לְהַכְלִיל בְּזֵהָב, אֲבָל כָּל תְּקוּן
שְׁצָרִיךְ, יֵשׁ לִבְנוֹת אוֹתוֹ (לְהַתְרוּוֹת).

בֵּא וּרְאֵה, יֵשׁ מִי שֶׁעוֹשֶׂה כְּשָׁפִים וּמְצָלִיחַ
בִּידוֹ. וַיֵּשׁ מִי שֶׁעוֹשֶׂה אוֹתָם בְּאוֹתוֹ גְּנוּן
מִמֶּשׁ וְלֹא מְצָלִיחַ בִּידוֹ, שֶׁהָרִי לְמַעֲשִׂים הַלְלוּ
צָרִיךְ אָדָם מְכָשֵׁר.

בֵּא וּרְאֵה מִבְּלַעַם, שֶׁהוּא הָיָה מְכָשֵׁר לְאוֹתָם
הַכְּשָׁפִים שֶׁלוֹ לְהַצְלִיחָה בִּידוֹ, מִשׁוּם
שְׁכָתוּב (במדבר כד) וַיִּנָּאֵם הַגִּבּוֹר שְׁתֵּם הָעֵינַן. שְׁתֵּם
הָעֵינַן וּסְתוּם הָעֵינַן הַכֹּל אֶחָד. שְׁעֵינַן אַחַת סְתוּמָה
תְּמִיד, וּמִרְאֵה עֵינָיו לֹא הָיָה בְּדַרְךְ יִשְׂרָאֵל. מוּם
הָיָה לוֹ בְּעֵינָיו. כְּתוּב (ויקרא טז) וְשָׁלַח בְּיַד אִישׁ עֵתִי,
מְזַמֵּן בְּכָל, הַמִּרְאֵה שֶׁל עֵינָיו שְׁלֹא כְּשׁוֹרָה. אֲבָל
רוּחַ הַקִּדְּשׁ, מִי שֶׁיִּשְׁתַּמֵּשׁ עִמָּה מָה כְּתוּב? (שם כא)
כָּל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרַב אִישׁ עוֹר אוֹ פֶּסֶחַ.

וְכֹאֵן הַכֹּל הִתְקַן לְרוּחַ הַטְּמֵאָה לְתַת לָהּ מְקוֹם
לְשֵׁלֵט. מִצָּא מְדַבֵּר שֶׁהוּא חָרַב מֵהַכֹּל,

כַּפְתוּב (דברים ח) נַחֲשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וְגו', שְׁמִשָּׁם
הוא השִׁלְטוֹן שֶׁלוֹ. מִצָּא זֶהב מִסְפִּיק כְּרֹאוּי. מִצָּא
אֶהְרֵן כְּדִי לְהִתְחַזֵּק בְּיָמִין וּלְהַכְלִיל בוֹ. אֲזוֹ הַשְּׁלִים
אֶת מְקוֹמוֹ כְּרֹאוּי, וַיִּצָּא וַנְּשַׁלֵּם הַמַּעֲשֵׂה.

וּבְזִמְיָן לָנוּ שְׁרוּחַ טְמֵאָה הֵיטָה? שְׁכַתוּב (שמות לב)
אֲנִי חָטָא חָטָא הָעַם הַזֶּה חָטָאָה גְּדוֹלָה. זוֹ רוּחַ
הַטְּמֵאָה, נַחֲשׁ הַקְּדֻמוֹנִי, כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ בְּכַמָּה
מְקוֹמוֹת. וּבְזִמְן שְׂרָצָה אֶהְרֵן לְהַטְהֵר, הַקְּרִיב
עֵגֶל מֵאוֹתוֹ הֵצֵד לַעֲשׂוֹת בוֹ דִּין. בְּרֹאשׁוֹנָה עָשָׂה
אוֹתוֹ לְשִׁלְטַן, וְעַכְשָׁו שְׁעָשָׂה בוֹ דִּין לְהַכְנִיעוֹ,
שְׁהָרִי כְּשֹׁנַעֲשָׂה דִּין בְּצַד הַזֶּה, נִכְנָעִים כָּל אוֹתָם
שְׁשׁוּלְטִים מִצְדוֹ.

סדר הלימוד ליום א אדר [יום 149 בשנה]

בא וּרְאֵה, בְּמִצְרַיִם, בְּאוֹתוֹ הֵצֵד שְׁלָהֶם כְּתוּב (שם)
(יב) אֶל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וְגו'. צְלִי אֵשׁ, כְּדִי
שְׁיַעֲלֶה רִיחוֹ נוֹדֵף. רֹאשׁוֹ עַל כְּרַעְיוֹ, לְשִׁבֵר אוֹתוֹ
וּלְהַכְנִיעוֹ, וְאֲזוֹ כָּל אֱלוֹ שִׁבְאִים מִצְדוֹ לֹא
שׁוּלְטִים. כְּמוֹ כֵּן (במדבר יט) פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה
וְגו', כְּדִי לְהַכְנִיעַ כָּל אוֹתָם הַצְּדָדִים הַטְּמֵאִים
שֶׁלֹא יִשְׁלְטוּ.

אָמַר לוֹ רַבִּי אַבָּא, וְהָרִי הַפְּרָה הִיא קְדוּשָׁה, הִיא
 טְהוֹרָה, וְלָמָּה? אָמַר לוֹ, כִּן הוּא, וְהָרִי
 פְּרֹשׁוּהָ, כָּלֵל שֶׁל אַרְבַּע מַלְכוּתוֹת הֵיטָה פְּרָה, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (הושע ד) כִּי כִפְרָה סִרְרָה סִרְרָה יִשְׂרָאֵל.
 אֲדַמָּה – זוֹ מַלְכוּת בְּבַל, שְׁכָתוּב (דניאל ב) אֶתָּה הוּא
 רֹאשׁ הַזֵּהָב. תְּמִימָה – זוֹ מַלְכוּת מִדֵּי. אֲשֶׁר אֵין
 בָּהּ מוֹם – זוֹ מַלְכוּת יוֹן (שְׁהֵם קְרוּבִים לְדַרְכֵי הָאֱמוּנָה).
 אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עַל – זוֹ מַלְכוּת אֲדוּם, שֶׁלֹּא
 עָלָה עָלֶיהָ עַל. וְהַסּוּד שֶׁל הַדְּבָר הַזֶּה, אֵף עַל גַּב
 שְׁכַמָּה דְּבָרִים נִתְּנוּ לְדַרְשׁ בְּכַתוּבִים – כֻּלָּם אֶחָד.
 הָרִי נֶאֱמַר, שְׁכָתוּב (איוב יד) מִי יִתֵּן טְהוֹר מְטֵמָא
 לֹא אֶחָד. מִי יִתֵּן טְהוֹר מְטֵמָא – סוּד זֶה כִּן
 הוּא, שְׁזֵהוּ טְהוֹר שְׁיֻצָא מְטֵמָא. שְׁהָרִי בְּהַתְחַלָּה
 טְמָא, וְעַכְשָׁו שְׁנַעֲשֶׂה בּוֹ דִּין וְנִתֵּן לְשִׁרְפַת אֵשׁ
 בְּאֵשׁ בּוֹעֶרֶת וְנַעֲשֶׂה עֶפֶר, עַכְשָׁו הוּא טְהוֹר
 מְטֵמָא, טְהוֹר שְׁיֻצָא מְטֵמָא.

וּמִשּׁוּם כֵּן, כָּל אֵלוֹ שְׁמַתְעַסְקִים בָּהּ, כֻּלָּם
 נִטְמָאִים, שְׁהָרִי כֵּן הוּא וְדָאִי. וְכִיוֹן
 שְׁנַעֲשִׂית אֶפֶר, אֲזַ עַד שְׁיִתְכַּנֵּס וְיִסְתַּלַּק מִשָּׁם,
 מְטֵמָא אֶת כֻּלָּם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְכַבֵּס הָאֶסֶף וְגו' ^(מלאכי א)
 וְטֵמָא. אֶפֶר, מֶה הַטַּעַם? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מלאכי א)
 וְעִסוּתֶם רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אֶפֶר תַּחַת כַּפּוֹת

רְגִלֵיכֶם. וְכִיּוֹן שְׁנַתֵּן עַל אוֹתוֹ אֶפְרַיִם מִים, אֲזַי הוּא
טְהוֹר מִטָּמָא.

וְסוּד הַדְּבָר – שְׁפָתוֹב (במדבר ח) מִי חֲטָאת, כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר (בראשית ד) לִפְתַּח חֲטָאת רִבְּץ.
וּמְשׁוּם שְׁהִיא פִתַּח חֲטָאת רִבְּץ וְדַאי, בְּהַתְּחָלָה
כְּתוּב, וְהוּצִיא אוֹתָהּ אֶל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה. וּמְשׁוּם
כֶּךָ נִתְּנָה לְסַגֵּן וְלֹא לְכַהֵן גְּדוֹל. וְזֵהוּ טְהוֹר
מִטָּמָא. בְּהַתְּחָלָה טָמָא, וְעַכְשָׁו טְהוֹר. וְכָל צַד
רוּחַ הַטְּמָאָה, כִּיּוֹן שְׁרוּאָה אֶת זֶה בּוֹרַח, וְלֹא
יוֹשֵׁב בְּאוֹתוֹ מְקוּם.

מִי חֲטָאת וְדַאי, מִי נָדָה, הַכֹּל טָמָא. וְעַל כֵּן
שׁוֹלְטַת רוּחַ הַקִּדּוּשׁ, וְרוּחַ הַטְּמָאָה נִכְנָעַת,
שְׁלֹא שׁוֹלְטַת כָּלָל. וְזֵהוּ דִין שֶׁל רוּחַ הַטְּמָאָה –
מַחוּץ לַמַּחֲנֶה, מְשׁוּם שְׁהִיא רוּחַ טְמָאָה, שְׁפָתוֹב
(דברים כג) וְהִיא מַחֲנִיף קִדּוּשׁ. בָּא רַבִּי אַבָּא וּנְשָׁקוּ.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אַף עַל גַּב שְׁכָל הַדְּבָרִים כְּפִי
שְׁאִמְרָנוּ, הַקִּדּוּשׁ בְּרוּף הוּא נִתֵּן לוֹ
שְׁלִטוֹן. וְרוּחַ הַטְּמָאָה צָרִיף לְהַכְנִיעָה בְּכָל
הַצְּדִדִים. בָּא וְאָמַר לָךְ סוּד אַחַד, וְשְׁלֹא נִתֵּן
לְגִלוֹת פֶּרֶט לְאוֹתָם קִדּוּשִׁים עֲלִיוֹנִים.

בָּא וְרָאָה, לְמַקּוּם הַזֶּה שֶׁהוּא רוּחַ טְמָאָה, נִתֵּן
לוֹ הַקִּדּוּשׁ בְּרוּף הוּא שְׁלִטוֹן לְשִׁלֵּט בְּעוֹלָם

בכמה צדדים, ויכול להזיק, ואין לו (לנו) רשות לנהג בו קלון, שצריכים להשמר ממנו שלא יקטרג עלינו בתוך הקדשה שלנו. ועל כן סוד אחד יש לנו שצריכים לתת לו מקום קטן בתוך הקדשה שלנו, (שלא ימצא מקטרג בתוך הקדשה שלנו) שהרי מתוך הקדשה יוצאת שליטתו.

שצריכים תוך סוד התפלין להצניע (סוד שער שבתפלין) שעה אחת של עגל שתצא החוצה ותראה, שהרי חוט שער זה אינו מטמא, פרט לאם מתחברת שעה זו ונעשית כשעורה, אבל פחות מזה לא מטמא. ואת אותה שעה צריך להכניס אותה בתוך הקדשה העליונה שלנו ולתת לה מקום, כדי שלא תקטרג עלינו בקדשות שלנו.

ויצא מאותה שעה החוצה שתראה. שכשרואה את אותו אדם בקדשה עליונה וחלקו משתתף לשם, אז לא יקטרג לו, ולא יוכל להזיק לו למעלה ולמטה, שהרי נתן לו מקום. ואם לא נותנים לו אותו חלק (מקום) בקדשה הזו, יכול להזיק לו למטה, ועולה לקטרג עליו למעלה, ואומר: פלוני שעכשו מקדש, כך וכך עשה ביום פלוני וכך הם חטאיו.

עַד שִׁיגִיעַ דִּין עַל אוֹתוֹ אָדָם וַיַּעֲנֵשׂ עַל יְדוֹ. (וכן

שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח).

וּבְשִׁהִיו יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים, שְׁהִיו יוֹדְעִים סוּד זֶה,
כְּשִׁמְתַּחִילִים לְהִתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁהּ
עַל־יִזְנֶה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, הָיוּ מְסַתְּפָלִים מִיַּד לְתַת
אֶת חֶלְקוֹ לְאוֹתוֹ מְקוֹם וְלַתַּת לוֹ חֶלֶק בֵּינֵיהֶם,
כְּדִי שֶׁלֹּא יִמָּצֵא מְקַטְרֵג עֲלֵיהֶם וְלֹא יָבוֹאוּ
לְהַזְכִּיר חֲטָאֵי יִשְׂרָאֵל. שְׂכָמָה קְבוּצוֹת וְכָמָה
מַחֲנוֹת הֵם שְׂמֻזְדֻּמָּנִים לְטַל דְּבַר מִמֶּנּוּ כְּשֶׁבֶא
לְקַטְרֵג. אֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי שֶׁיִּכּוֹל לְהַשְׁמֵר שֶׁלֹּא
יִזְכְּרוּ חֲטָאֵיו לְמַעְלָה, וְלֹא יִשְׁגִּיחוּ בּוֹ לְרַע.

בֵּין כֶּף זֶלְגוֹ עֵינָיו שֶׁל רַבִּי אַבָּא. אָמַר לוֹ: אַבָּא
אַבָּא, לָךְ וְהִתַּר קִשְׁרֵי צַעֲרָךְ וְתִקְפִּיד
בְּהַשְׁגָּתְךָ, שְׁהִרֵי סוּדוֹת הַתּוֹרָה נִתְּנּוּ לְצַדִּיקִים,
שְׂכַתוֹב (תהלים כה) סוּד ה' לִירְאָיו.

בֹּא וּרְאֵה, בְּיוֹם שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הָעוֹלָם נִדוּן,
וּבֵית הַדִּין הַקָּדוֹשׁ (הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא) יוֹשֵׁב וְדָן
אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר עוֹמֵד מִצַּד זֶה,
וְכָל אוֹתָם שְׂנֵדוֹנּוֹ לְמוֹת הוּא מִשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם,
וְנִרְשָׁמִים לְפָנָיו. וּבִשְׁעָה שִׁישְׂרָאֵל מְעוֹרְרִים
רַחֲמִים בְּאוֹתוֹ קוֹל שׁוֹפֵר, אֲזַי מִתְּעַרְבֵב לוֹ הַכֹּל,

שְׁלֹא יוֹדַע וְלֹא מִשְׁגִּיחַ בְּאוֹתָם שְׁנֵדוֹנוּ, עַד שְׁאַחַר
כֶּךָ כָּל אֵלוֹ שְׁלֹא חָזְרוּ בְּתִשׁוּבָה וְנִגְזַר עֲלֵיהֶם
מָוֶת, וְדַאי יוֹצְאִים עִם פְּתָקִים מִבֵּית הַמֶּלֶךְ
וְנִמְסְרִים לוֹ. כִּיּוֹן שְׁנִמְסְרוּ לוֹ, לֹא חוֹזְרִים
הַפְּתָקִים, עַד שְׁנַעֲשֶׂה הַדִּין.

וְכָל יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְהִשְׁמַר מִמֶּנּוּ, כָּל שָׁכֵן אָדָם
לְבָדוֹ. (וְכָל שָׁכֵן וְכָל שָׁכֵן) שְׁהָרִי בְּסוּד עֲלִיוֹן
שְׁלִמְעָלָה צְרִיכִים לְהִשְׁמַר וְלִתֵּת לוֹ בְּכָל חֹדֶשׁ
וְחֹדֶשׁ, כְּשֶׁהִלְבְּנָה רוּצָה לְהִתְחַדֵּשׁ, שְׁעִיר אֶחָד,
כְּדֵי שְׁלֹא יִקְטָרַג עַל הַהִתְחַדְּשׁוֹת (הַשְּׁמִחָה) וְיִטַּל אֶת
חֻלְקוֹ כְּרָאוּי, וְהִלְבְּנָה הַקְּדוּשָׁה תִינַק בְּקִדְשָׁה
לְהִתְחַדֵּשׁ כְּרָאוּי.

וְכִשְׁמֵת חֹדֶשׁ אֶת בְּכָל חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ, מִשׁוּם כֶּךָ
נִקְרָאת נֶעַר, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.
וְהָאֲחֵר הַזֶּה, שֶׁהוּא תָּמִיד בְּטִמְאָה וְלֹא יוֹצֵא
מִמֶּנָּה, נִקְרָא מֶלֶךְ זָקֵן וְכֹסִיל. וּמִשׁוּם כֶּךָ, יִשְׂרָאֵל
הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֵם עִם אֶחָד בְּיַחְדָּו קְדוּשׁ, הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא נֹתֵן לָהֶם עֲצָה לְהִנָּצֵל מִן הַכֹּל.
אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׁכָתוּב (ישעיה
ס) וְעַמּוֹ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ נֶצַח
מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר.

השלמה מההשמטות (סימן ה, עי' עליו לעיל דף ר"ה ע"ב)

וַיָּבִיאוּ אֶת הַמֶּשֶׁכֶן אֶל מֹשֶׁה וְגו'. **כְּתוּב** (יחזקאל א)
 וּמִמַּעַל לָרְקִיעַ, זֶהוּ הָרְקִיעַ שְׁעוֹמֵד עַל
 אַרְבַּע חַיּוֹת, שְׁכָשְׁמַתְעֵלוֹת בְּתוֹךְ אֲוִיר אֶחָד.
 שְׁמֶכָה בְּהֵן, אֵינֶן זוֹקְפוֹת רֹאשׁ לְהִסְתַּכֵּל לְמַעְלָה.
מִשּׁוּם שְׁאוֹתָהּ רוּחַ חַיָּה מְכָה בְּכֻלָּן, וּבְאוֹתָהּ
 רוּחַ כָּלֵן מְתַעֲלוֹת, שְׁכְּתוּב וּבַהֲנַשָּׂא
 הַחַיּוֹת מֵעַל הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפָנִים לְעַמָּתָם.
 וְכְתוּב כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפָנִים.

לָמָּה מְתַעֲלוֹת? אֵלֶּא כְּשִׁמְכָה אוֹתוֹ אֲוִיר עֲלֵיהֶן,
 הוּא מַעְלָה אֶת אוֹתָן אַרְבַּע שְׁתַּחַת הַחַיָּה
 הַזֹּו, וְהֵן מַעְלוֹת אוֹתָהּ לְמַעְלָה, עַד שְׁמִבִּיאוֹת
 אוֹתָהּ לְזַהַר הָעֲלִיּוֹן, וְהֵינּוּ סוּד הַכְּתוּב, (תהלים מה)
 בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהָ רַעוּתֶיהָ מוּבָאוֹת לָךְ. מִשּׁוּם
 שְׁאַרְבַּע הִלְלוּ נִקְרְאוֹת כָּךְ, וְלֹא זָזוּ מִהַחַיָּה הַזֹּו,
 שֶׁהִיא כֶּסֶא, לְעוֹלָמִים. וּמַעְלוֹת אוֹתָהּ מִמַּטָּה
 לְמַעְלָה לְהִתְקִין כֶּסֶא כָּלְפֵי מַעְלָה. וְסוּד זֶה –
 (בראשית ז) וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתְּבָה וְתָרַם מֵעַל הָאָרֶץ.
 וְכָשְׁמַתְעֵלָה לְמַעְלָה וְאַלְהָה מַעְלוֹת אוֹתָהּ, אֲזוֹ
 כְּתוּב, וַיָּבִיאוּ אֶת הַמֶּשֶׁכֶן אֶל מֹשֶׁה.

וַיָּבִיאוּ אֶת הַמֶּשֶׁכֶן, כְּמוֹ שְׁנֵאֵמַר מוּבָאוֹת לָךְ,
 וְכְתוּב וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתְּבָה. אֶל מֹשֶׁה,

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר דְּמוּת כְּמַרְאֵה אָדָם עָלְיוֹ מִלְמַעְלָה, וְהֵינּוּ סוּד שֶׁל אָדָם. וּמִנִּין לָנוּ שֶׁנִּקְרָא אָדָם? שְׁכָתוּב (שם ו) לֹא יָדוּן רוּחִי בְּאָדָם לְעֵלָם בְּשִׁגְם הוּא בָּשָׂר, וְהֵינּוּ מִשָּׁה. וּמִשׁוּם כֵּן עַל הַכֶּסֶּא הַזֶּה דְּמוּת שֶׁל אָדָם עוֹמֶדֶת עָלָיו, וְהֵינּוּ מִשָּׁה. וַיְבִיאוּ אֶת הַמֶּשְׁכָּן - אֵלּוּ אַרְבַּע הַחַיּוֹת כְּשֶׁעוֹלוֹת, כְּפִי שֶׁאֲמַרְנוּ.

וַיְבִיאוּ אֶת הַמֶּשְׁכָּן - אֵלּוּ כָּל אַבְרֵי הַגּוֹף, שְׁכָלָם בְּתִשׁוּקָה קְדוֹשָׁה, (אָמַר רַבִּי אָבִיהוּ) כָּלֵם אוֹחֲזִים בּוֹ לְהַדְבִּיק זָכָר וּנְקֵבָה כְּאַחַד. וַיְבִיאוּ אֶת הַמֶּשְׁכָּן, לְהַכְנִיס כְּלָה לַחֲפָה. בְּרֵאשׁוֹנָה הֵם צְרִיכִים לְהַעֲלוֹתָהּ וּלְהַבִּיֵּאתָהּ אֵלָיו, וְאַחֵר כֵּן הוּא יָבֵא אֵלֶיהָ תְּמִיד, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ. **וַיְבִיאוּ** אֶת הַמֶּשְׁכָּן - סוּד כָּל אוֹתָם הַקְּשָׁרִים, קְשָׁרֵי הַיַּחֲוֹד, וּמִיַּחֲדִים יַחֲוֹד שֶׁל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה בְּכָל יוֹם, (אֵלּוּ אַרְבַּע הַחַיּוֹת) הֵם מַעֲלִים אוֹתָהּ לְכֶסֶּא הַזֶּה, עַד שֶׁמְבִיֵּאִים אוֹתָהּ לְמִשָּׁה. וְכִיּוֹן שֶׁמְדַבְּרִיקִים אוֹתָהּ לְמִשָּׁה, אַז הֵם הָיוּ שֶׁמְרוֹיַחִים בְּרִכּוֹת מִמְּקוֹר הַחַיִּים עַל סוּד זֶה, בְּקֶשֶׁר שֶׁל הַיַּחֲוֹד שֶׁל אוֹתָם הַקְּשָׁרִים. וְסוּד זֶה, כְּשֶׁמְקַשְּׂרִים הַיַּחֲוֹד שֶׁל הַכָּל כְּרֵאוֹי. וְסוּד זֶה כְּתוּב, וַיֵּרָא מִשָּׁה אֶת כָּל הַמְּלָאכָה וְגו', וַיְבָרֵךְ אֹתָם מִשָּׁה.

הַרְוִיחוּ בְרָכוֹת מִמְּקוֹם הַדְרָגָה שְׁמֵשָׁה שְׁרוּי בָּהּ,
 וְזֶהוּ (שמות לו) הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֶת כָּל מְלָאכַת
 הַקֹּדֶשׁ, מִשׁוּם שֶׁהֵם יוֹדְעִים לְסַדֵּר אֶת עֲבוֹדַת
 הַקֹּדֶשׁ כְּרְאוּי.

וַעֲלֵ כֵּן, כָּל מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל תְּפִלָּה (וְקִשּׁוֹר) וְקוֹשֵׁר
 יַחֲדוּ, מִסְתַּכְּלִים בּוֹ אִם הִיא תְּפִלָּה וְקִשֵּׁר
 כְּרְאוּי. וְאִם אוֹתָהּ תְּפִלָּה וְאוֹתוֹ הַקִּשֵּׁר הֵם כְּרְאוּי,
 אֲזִי הוּא מִתְבָּרֵךְ בְּרֵאשׁוֹנָה מִהַמְּקוֹם שֶׁכָּל
 הַבְּרָכוֹת יוֹצְאוֹת. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב, וְהִנֵּה עָשׂוּ אוֹתָהּ
 וְגו'. מִיָּד - וַיְבָרֵךְ אֶתְּם מֹשֶׁה.

וּמִשׁוּם כֵּן וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה, שֶׁהוּא
 בְּעַל הַבַּיִת, לְהִרְאוֹת בְּתַקּוֹן שֶׁל הַבַּיִת
 שְׁלוֹ, וְלוֹ צָרִיךְ לְהִרְאוֹת אֶת תְּקוּנָיָה וְסוּדוּתִיָּה,
 שֶׁלֹּא נִתְּנוּ לְאַחַר לְהִתְבּוֹנֵן וְלְרִאוֹת אוֹתָהּ בְּאוֹתָם
 סְתָרִים וּבְאוֹתָם הַסּוּדוֹת שְׁלֵה, פָּרֻט לְמֹשֶׁה לְבַדּוֹ.

וַעֲלֵ כֵּן וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה אֶת הָאֵהָל
 וְאֶת כָּל כְּלָיו. וּכְשֶׁהִבִּיאוּ אוֹתוֹ לְמֹשֶׁה, אֶת
 הַכֹּל הִבִּיאוּ לוֹ בְּאֵיבָרִים יְדוּעִים, לְתַקֵּן אֶת כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד, אֵיבָר בְּאֵיבָר, לְהַכְנִיֵס זֶה בְּזֶה.
 וּכְשֶׁהָיוּ רוֹצִים לְתַקֵּן זֶה בְּזֶה וּלְהַכְנִיֵס זֶה בְּזֶה, לֹא
 הָיָה עוֹלָה בִּידֵיהֶם. כִּיּוֹן שֶׁהִבִּיאוּ אוֹתוֹ לְמֹשֶׁה,

מִיָּד הַכֹּל עָלָה בְיָדוֹ, וְכֹל אֵיבָר וְאֵיבָר הָיָה עוֹלָה
וְנִכְנָס לְמִקוּמוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוּב, וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת
הַמִּשְׁפָּן, וְכָתוּב הוּקָם הַמִּשְׁפָּן, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

בא וּרְאָה, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה כְּשֶׁהִתְחִיל מֹשֶׁה לְהִקָּם
אֶת הַמִּשְׁפָּן וְהִתְחִיל לְתַקֵּן אֶת תְּקוּנָם שֶׁל
הָאֵיבָרִים לְהַכְנִיֵסם זֶה בְּזֶה, אֲזַי רָפוּ כָּל הָאֵיבָרִים
וְכֹל הַתְּקוּנִים שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר הִטְמָא. כְּשֶׁהִתְחִיל
לְהִתְחַזֵּק צַד הַקִּדְשָׁה הַזֶּה – מִתְרַפֶּה הַצַּד הָאֲחֵר
הִטְמָא. זֶה מִתְחַזֵּק – וְזֶה מִתְרַפֶּה. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ,
שְׁכָל זְמַן שֶׁהִיא בְּחֻזֵּק, מִתְרַפֵּים כָּל אֵבָרֵי הַצַּד
הָאֲחֵר. זֶה מִתְמַלֵּא וְזֶה נִחְרָב. וְסוּד זֶה – יְרוּשָׁלַיִם
וְצוּר הָרִשְׁעָה, כְּשִׁזּוּ מְלֵאָה – זוֹ חֲרָבָה. וְעַל כֵּן,
כְּשִׁזָּה מִתְחַזֵּק – זֶה נִרְפָּה.

וּמוֹשׁוֹם כֵּן, וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁפָּן, לְהִתְחַזֵּק
מִסוּד שֶׁל מַעְלָה, וְלֹא יִתְחַזֵּק מִסוּד
שְׁלֵמֻטָּה. וְעַל כֵּן מֹשֶׁה, שֶׁהָיָה מִסוּד שֶׁל תוֹךְ
הָאֲסִפְקָלְרֵיהּ הַמְּאִירָה, צָרִיךְ הוּא לְהִקָּם אֶת
הַמִּשְׁפָּן לְהֵאִיר מִמֶּנּוּ, וְלֹא מֵאַחֵר. (ועל זה) הִלְבְּנָה
צָרִיכָה לְהֵאִיר מִן הַשֶּׁמֶשׁ, וְלֹא מֵאַחֵר. בֹּא וּרְאָה,
כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל צָרִיכָה לְהִתְעַלּוֹת לְמַעְלָה
וּלְהִתְדַבֵּק בְּתוֹךְ הַשֶּׁמֶשׁ.

פְּתַח וְאָמַר, (ויקרא 1) **זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה הִיא הָעֹלָה**.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתוּב (תהלים לו) **אָדָם**
וּבְהִמָּה תוֹשִׁיעַ ה'. עוֹלָה עֲלֶיהָ וְקָשָׁר שֶׁל כְּנָסֶת
לְמַעֲלָה, וְדְבוּק שְׁלָה בְּתוֹךְ הָעוֹלָם הַבָּא, לְהִיּוֹת
הַכֹּל אֶחָד. נִקְרָאת עוֹלָה קֹדֶשׁ קְדוֹשִׁים, וּמְשׁוּם כֶּף
נִקְרָא עוֹלָה, שְׁעוֹלָה וּמִתְעַטָּרַת לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד
בְּקָשָׁר אֶחָד בְּשִׁמְחָה.

וּמְשׁוּם שְׁעוֹלָה לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה, כְּתוּב זֹאת
 תּוֹרַת הָעֹלָה. סוּד שֶׁל זָכָר וּנְקֵבָה
 כְּאֶחָד, תּוֹרָה שְׁבִכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה. הָעֹלָה,
 שְׁעוֹלָה לְתוֹךְ הָעוֹלָם הַבָּא לְהִתְקַשֵּׁר בְּתוֹכוֹ,
 שְׁנִקְרָא וְדָאֵי קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים, וְגַם הָעוֹלָה הִיא
 קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים.

וּמְשׁוּם כֶּף הַסְּדוּר שֶׁל שְׁחִיטָתָהּ לְצַד צְפוֹן,
 שֶׁהוּא צַד שְׂמָאל, שֶׁהִרִי תּוֹרָה שְׁבַעַל
 פֶּה לֹא עוֹלָה בְּחִבּוּבוֹת, אֲלָא רַק כְּשִׁמְתַעוֹרֵר צַד
 הַצְּפוֹן, שְׁכְּתוּב (שיר ב) שְׂמָאלוֹ תַחַת לְרֹאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ
 תַּחֲבֻגְנִי. וְאִזּוֹ הִיא עוֹלָה בְּחִבּוּבוֹת וּמִתְעַטָּרַת
 בְּיָמִין, וּמִתְחַבֵּרַת בְּאִמְצַע, וְהַכֹּל מֵאִיר מֵהַסּוּד
 שֶׁל קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים, וְזֶה מִתּוֹךְ סוּד הָאָדָם, בְּרִצּוֹן
 הַכֹּהֵן וּבְשִׁירַת הַלְוִיִּם וּבִתְפִלַּת יִשְׂרָאֵל.

וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, שְׁעוּלָה קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים בְּסוּד הָרוּחַ
הַעֲלִיּוֹנָה, מִשּׁוּם שֶׁשְּׁלֹשׁ רוּחוֹת קָשׁוּרוֹת
בְּאַחַת. רוּחַ תַּחְתּוֹנָה שֶׁנִּקְרָאת רוּחַ הַקְּדוּשׁ, רוּחַ
שְׁלֵפָנִים בְּאַמְצֵעַ שֶׁנִּקְרָאת רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה. וְכֵן
נִקְרָאת הָרוּחַ הַתַּחְתּוֹנָה. אֲבָל זוֹ נִקְרָאת רוּחַ
שְׁיֹוצָאת מִתּוֹךְ הַשּׁוֹפָר, כְּלוּלָה בְּאֵשׁ וּבְמִים.
הָרוּחַ הַעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִיא נִסְתָּרֶת בְּחֹשֶׁאי, שְׁבֵה
עוֹמְדוֹת כָּל הָרוּחוֹת הַקְּדוּשׁוֹת וְכָל הַפָּנִים
מְאִירוֹת. וּמִשּׁוּם כֵּךְ חוֹזֶרֶת הָעוּלָה לְרוּחַ מִמֶּשׁ.

וְאַחֵר כֵּךְ, מְסוּד הַבְּהֵמָה מְקַבְּלִים וְנִזּוֹנִים,
לְקֶשֶׁר רוּחַ אַחֶרֶת שֶׁהִיא תוֹךְ הַטְּמֵאָה,
מֵאוֹתָם חֲלָבִים וְשִׁמְנִים, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר. מִשּׁוּם
כֵּךְ עוּלָה קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים. שְׂאֵר הַקְּרִבָּנוֹת, לַעֲשׂוֹת
שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, כְּלָם מִכַּמָּה צְדָדִים, וּבְעֲלֵי הַדִּינִים
(לְהַתְעַבֵּר) לְהַתְעַרֵּב (לְהַתְעַטֵּר) וְלִהְיוֹת נְאוּרִים מִתּוֹךְ
רְצוֹן לְהַתְבַּשֵּׂם נִקְרָאִים קְדוּשִׁים קָלִים, מִשּׁוּם
שֶׁלֹא מִתְעַטְרִים לְמַעְלָה לְמַעְלָה בְּקֹדֶשׁ
הַקְּדוּשִׁים, וְלִכֵּן הֵם קְדוּשִׁים קָלִים וְשֶׁחִיטָתָם בְּכָל
מְקוֹם, כְּמוֹ שְׂאֵמְרָנוּ. אֲבָל עוּלָה, שֶׁהִיא סוּד שֶׁל
קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, אֵינָה כְּשְׂאֵר הַקְּרִבָּנוֹת, שֶׁכָּל
מַעֲשֵׂיהָ קֹדֶשׁ.

בא וּרְאָה מָה כְּתוּב, (ויקרא ו) וּלְבַשׁ הַכֹּהֵן מְדוּ בַד.
 אלו לבושים מיחדים לקדשה. בד – יחיד, מיחד לקדשה. וכתוב (שם טז) בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם. מה הטעם (זה קדש)? אלא סוד הדבר כמו שאמרנו, שהיא קדש הקדשים, שכלה עולה ומתעטרת בקדש הקדשים בקשר אחד, ואחר כך מפנה ומעבירה רוח הטמאה שמיטמאת הכל, שלא תשלט ולא תתקרב לתוף המקדש, ותעבר מכל צדדי הקדשה, והכל ישאר קדש בקדשה יחידה.

ואמר רבי שמעון, הרי נאמר, שכתוב אדם ובהמה תושיע ה'. וכך עולה סוד האדם, מצד של אדם ודאי. בהמה – מצד הבהמה. ומשום כך כתוב אדם כי יקריב מכם. אדם ודאי, שזה קרבנו למעלה, לקשר קשר בסוד של אדם. ואחר כך מן הבהמה, והכל הוא בסוד של אדם ובהמה. וזהו הסוד שצריך לקרבן, אדם ובהמה כמו שאמרנו. בא וראה, כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, כך עשה – אדם ובהמה.

ואם תאמר, והרי כתוב (בראשית א) ועוף יעופף על הארץ, שהרי מהם מקריבים קרבנות, ואפלו עולה, כמו שכתוב (ויקרא א) ואם מן העוף

עֲלֵה קָרְבָּנוּ. בֵּא וּרְאֵה, מְכַל אוֹתָם הָעוֹפוֹת לֹא
 מְקַרְיב אֲלָא תוֹרִים וּבְנֵי יוֹנָה. (אֲלָא סוּד זָה) מַה
 שְׁהַכְּשֵׁר בְּזָה – נִפְסַל בְּזָה. זֶה יְמִין, וְזֶה שְׂמָאל.
אַבְל הַסּוּד הַזֶּה הָרִי בְּאַרְנוּ, כְּתוּב וְעוֹף יְעוֹפֵף
 עַל הָאָרֶץ, שֶׁהוּא סוּד הַמְרַכְּבָה, וּבָהֶם
 מִתְעַלֶּה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְעֵלוֹת לְמַעְלָה, שֶׁהֵם שְׁנַיִם,
 אֶחָד לְיְמִין וְאֶחָד לְשְׂמָאל. עוֹף – לְיְמִין, וְזֶה
 מִיכָאֵל. יְעוֹפֵף – לְשְׂמָאל, וְזֶה גְבַרְיָאֵל. זֶה לְיְמִין
 וְזֶה לְשְׂמָאל. וּמִשּׁוּם כֵּךְ מְקַרְיָבִים שְׁנֵי אֱלֹהִים,
 לְהַעֲלוֹת אֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְהַשְׂמָאל מְעִטֵּר וְזֶן
 לְמִטָּה לְאוֹתוֹ צַד שְׂמָאל, וְיְמִין לְיְמִין, וְנִקְשְׂרַת
 אִשָּׁה עִם בַּעֲלָהּ לְהִיּוֹת אֶחָד, וְהַכֹּל מִתְעַלֶּה
 וְנִקְשֵׁר כְּאֶחָד לְמַעְלָה וּלְמִטָּה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִתְעַלֶּה לְבִדּוֹ וּמִתְגַּבֵּר.

וּבַסְּפָרֵי הַקְדָּמוֹנִים, הָעֲנִי לֹא נוֹתֵן חֶלֶק לְהַזִּין,
 אֲלָא לְמַעְלָה לְהַתְקַשֵּׁר, אֲבָל הַכֹּל
 נִקְשֵׁר לְמַעְלָה וּלְמִטָּה, וְכֹל אֶחָד וְאֶחָד לְצִדּוֹ
 כְּרֵאוּי, וְהָרִי בְּאַרְנוּ.

רַבִּי אֶלְעָזָר שָׂאל אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר, הָרִי
 קָשֶׁר שֶׁל הַכֹּל (הָעוֹלָה) נִקְשֵׁר בְּקֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים
 לְהָאִיר. הַהֲתוֹדְבָקוֹת שֶׁל רְצוֹן הַכֹּהֵן וְהַלְוִיִּם
 וְיִשְׂרָאֵל לְמַעְלָה, עַד הֵיכָן הִיא עוֹלָה?

אָמַר לוֹ, הָרִי בְּאַרְנוֹ, עַד אֵין סוּף, שְׁכָל הַקָּשֶׁר
 וְהַיְחוד וְהַשְּׁלֵמוֹת, לְהַצְנִיעַ בְּאוֹתָהּ
 צְנִיעוֹת שְׁלֵא מְשַׁגֵּת וְלֹא יְדוּעָה, שְׁבָה רְצוֹן כָּל
 הָרְצוֹנוֹת, הָאֵין סוּף אֵינוֹ עוֹמֵד לְהוֹדֵעַ וְלֹא
 לַעֲשׂוֹת סוּף וְלֹא לַעֲשׂוֹת רֵאשׁ, כְּמוֹ שְׁהָאֵיִן
 הָרֵאשׁוֹן מוֹצִיא רֵאשׁ וְסוּף. מִי הָרֵאשׁ? זֶה הַנְּקֻדָּה
 הָעֲלִיוֹנָה שֶׁהִיא רֵאשׁ כָּל הַנְּסֻתָר שְׁעוֹמֵד בְּתוֹךְ
 הַמַּחְשָׁבָה. וְעוֹשֶׂה סוּף, שְׁנֻקְרָא (קהלת יב) סוּף דְּבַר.
 אַבְל לְשֵׁם, אֵין סוּף.

אֵין רְצוֹנוֹת, אֵין אוֹרוֹת, אֵין מְאוֹרוֹת בְּאוֹתוֹ
 הָאֵין סוּף. כָּל הַמְּאוֹרוֹת וְהָאוֹרוֹת הִלְלוּ
 תְּלוּיִים לְהַתְקִים בָּהֶם וְלֹא נִתֵּן לְהַשְׁגִּיחַ מִי שְׂיִדוּעַ
 וְלֹא יְדוּעַ, אֵינוֹ אֶלָּא רְצוֹן עֲלִיוֹן, נְסֻתָר כָּל
 הַנְּסֻתָרִים, אֵין.

וּבְשֶׁהַנְּקֻדָּה הָעֲלִיוֹנָה וְהָעוֹלָם הֵבֵא מִתְעַלִּים,
 אֵין יוֹדְעִים פָּרֵט לְרֵיחַ, כְּמִי
 שְׁמַרִיחַ אֶת הָרֵיחַ וּמִתְבַּשֵּׂם, וְאֵין זֶה נִחַת הַנִּיחַח,
 שְׁהָרִי כְּתוֹב (ויקרא כו) וְלֹא אָרִיחַ בְּרֵיחַ נִיחַחְכֶם,
 שְׁהָרִי רֵיחַ נִיחַח, הָרֵיחַ שֶׁל הָרְצוֹן שְׁכָל הָרְצוֹנוֹת
 הִלְלוּ שֶׁל תְּפִלָּה, וְהָרְצוֹן שֶׁל שִׁירָה, וְרְצוֹנוֹ שֶׁל
 הַכֹּהֵן, שְׁכָלֶם סוּד שֶׁל אָדָם, וְאִז כָּלֶם נַעֲשִׂים רְצוֹן

אָחַד. וְאוֹתוֹ נִקְרָא נִיחַח, רְצוֹן, כְּתַרְגוּמוֹ. וְאֵז
הַכֹּל נִקְשָׁר וּמְאִיר כְּאֶחָד כְּרֵאוֹי, כְּמוֹ שְׁנַתְבְּאָר.

וְעַל זֶה נִתֵּן הַצַּד הָאֲחֵר הַזֶּה בְּיַד הַכֹּהֵן, שְׁכַתוֹב
צוֹ אֶת אֶהָרָן וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר. הַסּוּד

כָּאן, שְׁהָרִי בְּאֲרָנוֹ אֵין צוֹ אֶלָּא עֲבוּדָה זָרָה, וְכָאן
נִתְּנָה לוֹ לְשָׂרְף הַמַּחֲשָׁבָה הָרַעָה וְלַהֲעִבְרָה מִתּוֹךְ
הַקֹּדֶשׁ בְּרְצוֹן הַזֶּה שְׁעוּלָה לְמַעְלָה, בְּעֶשֶׂן הַזֶּה
וּבַחֲלָבִים שְׁנִשְׂרָפִים, כְּדִי שְׁיַעֲבְרוּ מִן הַקֹּדֶשׁ.

וְהֵצוּ הַזֶּה עוֹמֵד בְּרִשּׁוֹתֶם לְהַפְרִידָה מִן הַקֹּדֶשׁ
מִתּוֹךְ הַקְּרָבָן הַזֶּה. וְאִם תֹּאמְרוּ, (בַּמִּדְבָּר כח) צוֹ אֶת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל – גַּם כֹּךְ, שְׁהָרִי בְּרִשּׁוֹתֶם עוֹמֵד (לְהַפְרִיד
אוֹתָהּ מִן הַקֹּדֶשׁ) כֹּל זְמַן שְׁעוֹשִׂים רְצוֹנֹו שֶׁל רְבוּנֶם

שְׁלֵא יוּכַל לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם.

וְהַמְקָרָא הַזֶּה כְּלוֹ בָּא לְהִרְאוֹת אֶת סוּד הַדְּבָר,

לְעַטֵּר אֶת אוֹתָהּ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְמַעְלָה

לְמַעְלָה, וְלְהַפְרִיד אֶת רוּחַ הַטְּמְאָה הַזֶּה לְהוֹרִידָה

לְמַטָּה לְמַטָּה, וְזֶה בְּרְצוֹן וּבַתְּפִלָּה כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ,

וְזֶה בְּמַעֲשֵׂה, הַכֹּל כְּרֵאוֹי לוֹ.

וּפְסוּק זֶה מוֹכִיחַ עֲלֵיהֶם, שְׁכַתוֹב צוֹ אֶת אֶהָרָן

וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר. צוֹ – זוֹ עֲבוּדָה זָרָה,

רוּחַ הַטְּמְאָה. לֵאמֹר – זוֹ אִשָּׁה, שְׁנִקְרָאת יִרְאֵת

ה'. כְּתוּב כָּאֵן לְאִמּוֹר, וְכְתוּב שָׁם (ירמיה ג) לְאִמּוֹר הֵן יִשְׁלַח אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ, וְהָרִי פָּרְשׁוּהָ. וּמִשׁוּם כֶּף הַכֹּל נֶאֱמַר, וְהִכְהֵן עוֹמֵד לְהִתְקִין אֶת הַכֹּל, בְּסוּד שֶׁל אָדָם וּבְהֵמָה. אֲשֶׁרִי חִלְקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא לְאוֹתָם הַיּוֹדְעִים אֶת דְּרָכֵי הַתּוֹרָה וְהוֹלְכִים בָּהּ בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, עֲלִיָּהֶם כְּתוּב (ישעיה לח) ה' עֲלִיָּהֶם יִחְיוּ. מַה זֶה עֲלִיָּהֶם? אֵלּוֹ דְּרָכֵי הַתּוֹרָה. יִחְיוּ – יִתְקַיְמוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בא וְרָאָה, כְּתוּב זֹאת תּוֹרַת הָעֵלָה. אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, פְּסוּק זֶה בְּאַרְנוֹ אוֹתוֹ בְּגוֹן הַזֶּה: זֹאת תּוֹרַת – זוֹ כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל. הָעֵלָה – שְׁהִיא עוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת לְמַעְלָה לְמַעְלָה לְהִתְקַשֵּׁר כְּרְאוּי עַד הַמָּקוֹם שֶׁנִּקְרָא קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים.

דְּבַר אַחֵר, זֹאת תּוֹרַת – זוֹ כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל. הָעֵלָה – זוֹ מִחֲשֻׁבָה רְעָה שְׁעוֹלָה עַל רְצוֹן הָאָדָם לְהִסְטוֹתוֹ מִדֶּרֶךְ הָאֱמֶת. הִיא הָעֵלָה – הִיא הִיא שְׁעוֹלָה וּמִסְטָה אֶת הָאָדָם, וְצָרִיף לְשִׁרְפָהּ בְּאֵשׁ כְּדִי לֹא לָתֵת לָהּ מָקוֹם (לְהִסְטוֹת) לְרַבּוֹת.

וּמִשׁוּם כֶּף, עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלִּילָה. מִי הוּא הַלִּילָה? זוֹ כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל, (שְׁהִיא

זאת משום) שְׂבָאָה לְטָהַר אֶת הָאָדָם מֵאוֹתוֹ הַרְצוֹן.
 עַל מוֹקְדָה, מִשּׁוּם שְׁנֵהָר דִּינּוֹר הוּא מְקוּם לְשֶׁרֶף
 כָּל אוֹתָם שְׁלֵא עוֹמְדִים עַל מְקוֹמָם, שְׁהָרִי
 מִכְנִיסִים אוֹתָם בְּאוֹתָהּ אִשׁ שְׂדוּלָקָת, וּמַעֲבִירִים
 אֶת שְׁלִטוֹנָם מִן הָעוֹלָם. וּבְכַדִּי שְׁלֵא יִשְׁלַט,
 צָרִיךְ עַל מוֹקְדָה עַל הַמְזַבַּח כָּל הַלֵּילָה, וְנִכְנָעַת
 וְלֹא שׁוֹלֵטָת.

וְעַל כֵּן, כְּשֶׁזָּה נִכְנָע, עוֹלָה כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל, שְׁהִיא
 רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, שְׁעוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת לְמַעְלָה,
 שְׁהָרִי עֲלִיתָהּ כְּשֶׁנִּכְנָע הַכּוֹחַ הָאֲחֵר הַזֶּה וְנִפְרָד
 מִמֶּנָּה. וּמִשּׁוּם כֵּן צָרִיכִים בְּסוּד הַקְּרָבָן לְהַפְרִיד
 אֶת הַצַּד הַזֶּה מֵרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְלָתֵת לוֹ חֶלֶק, כְּדִי
 שְׁרוּחַ הַקֹּדֶשׁ תִּתְעַלֶּה לְמַעְלָה.

וְבֹא רְאֵה, בְּזִמְן שְׁנִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְנַעֲשֶׂה,
 נִכְנָע הַצַּד הָאֲחֵר וְהִסְתַּלַּק מֵהָעוֹלָם.
 וּכְשֶׁהִסְתַּלַּק מֵהָעוֹלָם וְהוּקָם הַמִּשְׁכָּן עַל יְדֵי
 מֹשֶׁה, אִזְ הוּקָם לְמַעְלָה וְלִמְטָה. זֶהוּ שְׁכַתוֹב
 וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. מַה זֶה וַיִּקָּם? אֵלֶּא
 שְׁהִקָּם אוֹתָהּ לְהַתְעַלּוֹת לְמַעְלָה לְמַעְלָה. וְלִכְךָ
 וַיִּקָּם מֹשֶׁה. מַה שְׁהָיָה נִמּוּךְ – הוּא הִקְיָמוֹ, כְּמִי
 שְׁמִקָּם אֶת מִי שְׁנִפֵּל. כְּמוֹ כֵּן לְעֵתִיד לְבֹא כְּתוּב,
 (עמוס ט) אֲקָיִם אֶת סִכַּת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת.

כְּתוּב (שם ה) נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל.

מָה זֶה לֹא תוֹסִיף קוּם? (מִשְׁמַע שְׁבוּמֵן אַחַר קָמָה)

אֲלֵא שְׁבוּמֵן אַחַר הִיא קָמָה. הִיא קָמָה מֵעֲצָמָה, וְלֹא הִקִּימָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁהֲרִי בְּגָלוֹת מְצָרִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִקִּים אוֹתָהּ וְעָשָׂה כְּמָה נְסִים כְּדִי לְהִקִּימָהּ, וּבְגָלוֹת בְּכָל הוּא לֹא הִקִּים אוֹתָהּ, מִשּׁוּם שֶׁלֹּא עָשָׂה לָהֶם נְסִים, שֶׁגָּרַם הַחֲטָא, אֲלֵא הִיא קָמָה. וְעָלוּ בְּנֵי הַגּוֹלָה כְּאוֹתָם שֶׁלֹּא הָיָה לָהֶם פְּדוּת, וְלֹא הִיְתָה תְּשׁוּקָתוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם, מִשּׁוּם שֶׁגָּרַם אוֹתוֹ הַחֲטָא, שֶׁהֵם נָשִׁים נְכָרִיּוֹת.

וְלָכֵן לֹא הִקִּים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָשָׂה לָהֶם נְסִים וּגְבוּרוֹת

בְּאוֹתוֹ זְמַן כְּרָאוּי. אֲבָל לְעֵתִיד לְבֹא, לֹא תוֹסִיף קוּם כְּתוּב. לֹא תוֹסִיף קוּם מֵעֲצָמָה, אֲלֵא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִקִּים אוֹתָהּ, שֶׁכְּתוּב אָקִים אֶת סִפְת דָּוִד הַנוּפְלֵת. וְכְתוּב (ירמיה ל) וְאֵת דָּוִד מֶלֶכְךָ אֲשֶׁר אָקִים לָהֶם. וּמִשּׁוּם כֵּךְ כְּתוּב כָּאֵן, וַיִּקֶּם מִשָּׂה אֶת הַמִּשְׁכָּן. וַיִּקֶּם מִשָּׂה וְגו'.

בֵּא וּרְאֵה, כְּשֶׁמִּשָּׂה הִקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן, הוּקַם מִשְׁכָּן אַחַר עֲמוֹ, וְהַמִּשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן הִקִּים (כִּבְד) וְסָעַד הַכֹּל, מִשּׁוּם שֶׁהַמִּשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן נִסְתָּר וְגָנוּז

הוא לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, וּמִשְׁכָּן אַחַר הַיּוֹקֵם עַל
הַמִּשְׁכָּן לְמַטָּה וְעוֹמֵד עָלָיו (עמו. וְהַמִּשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן הַהוּא
שֶׁנִּסְתָּר וְנִגְוָו לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, הַיּוֹקֵם וְסֻעַד הַכֹּל. וְהַמִּשְׁכָּן הַאֲחֵר הַהוּא הַיּוֹקֵם עַל
יְדֵי הַמִּשְׁכָּן שְׁלֵמַטָּה עוֹמֵד עָלָיו) בְּכַחוֹ שֶׁל אוֹתוֹ מִשְׁכָּן
הָעֲלִיּוֹן עַל הַכֹּל. וְכֵמוֹ שֶׁהַיּוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן שְׁלֵמַטָּה
עַל יַד מֹשֶׁה, אָף כֵּן לְמַעַלָּה עַל יְדֵי אוֹתוֹ שְׁבָנָה
מֹשֶׁה (דְרָגָה שֶׁל מֹשֶׁה). מִנֵּיִן לָנוּ? שְׁפָתוֹב וַיִּקֶּם מֹשֶׁה
אֶת הַמִּשְׁכָּן. אֶת דּוֹקָא, לְהִרְאוֹת שְׁשָׁנֵי הַמִּשְׁכָּנוֹת
נִתְקַנּוּ (הַיּוֹקֵמוֹ) בְּסוּד שֶׁל מֹשֶׁה.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְכִי וַיִּקֶּם מֹשֶׁה? הֲרֵי הַכֹּל טָרָם
הִתְתַּקֵּן, וְקִיְמָה אֵינָה אֶלָּא כְּשֶׁהַכֹּל נִשְׁלַם
וְנִכְנַס אֵיבָר בְּאֵיבָרוֹ. מַה זֶה וַיִּקֶּם? אָמַר רַבִּי
יִצְחָק, בְּשִׁלְשָׁה צְדָדִים הַיּוֹקֵם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן.
מַה כְּתוּב? וַיִּקֶּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, וַיִּתֵּן אֶת
אֲדָנָיו, וַיִּשֶׂם אֶת קָרְשָׁיו. בְּשִׁלְשֵׁת הַצְּדָדִים הִלְלוּ
הַיּוֹקֵם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, וּבְשִׁלְשֵׁת הַצְּדָדִים הִלְלוּ
הַתְּעֵלָּה הַמִּשְׁכָּן וְנִכְנַע הַצַּד הָאֲחֵר. וּלְכֹךְ,
כְּשִׁמֹּשֶׁה הַיּוֹקֵם אֶת הַצַּד הַזֶּה, נִכְנַע הַצַּד הָאֲחֵר.
מִשׁוּם כֵּן מֹשֶׁה הִקְיָמוֹ וְלֹא אַחֵר.

בֵּא וּרְאֵה, כְּתוּב וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה
הַזֹּדֵעֵזַע סְמָא"ל מִמְּקוֹמוֹ, וְאַרְבַּעִים
מִרְכָּבוֹת שְׁעָמוֹ, וּבָרַח אַרְבַּע מֵאוֹת פְּרָסָאוֹת

לתוך סתר נקב העפר. הכניס משה אותם
 העמודים, והתחזק הצד הזה, ואז אותם
 העמודים של הצד האחר נפלו והתרפו.

פֶּתַח ואמר, ביום ההוא אקים את סכת דויד
 הנופלת וגו'. מה זה ביום ההוא? ביום
 שהקדוש ברוך הוא יעשה דין בעולם ויפקד על
 רשעי העולם כמעשיהם. שהרי אין קימה לכנסת
 ישראל מן העפר בעוד שאותם רשעי ישראל
 יעמדו בעולם. מה כתוב למעלה? (עמוס ט) בחרב
 ימותו כל חטאי עמי האמרים לא תגיש ותקדים
 בעדינו הרעה. מה כתוב אחריו? ביום ההוא
 אקים את סכת דויד הנופלת וגו'.

בַּפְּסוּק הזה יש להתבונן. את פרציהן?! את
 פרצה היתה צריך להיות. והרסתיו?!
 והריסותיה היתה צריך להיות. אלא וגדרתי את
 פרציהן, ממי? מאותם הרשעים, שכתוב בחרב
 ימותו כל חטאי עמי, שהרי אז יעשו פרצות
 בישראל. ועל זה, וגדרתי את פרציהן והרסתיו
 אקים. והרסתיו, של מי? הריסתיו של סכת
 דוד. (ממי? מדוד) משום שכשמתחזקת מלכות
 הרשעה בעולם, אז נרפית המלכות הקדושה

הזו, וסַכַּת דְּוֹד סוֹתַרְתָּ אֶת הַבְּנִין שְׁלָהּ, וְעַל כֵּן
וְהִרְסַתְּיוּ אָקִים.

שְׁהָרִי שְׁנִינוּ, כָּל זְמַן שֶׁזֶה מִתְחַזֵּק – זֶה מִתְרַפֵּה.
זֶה מְלֹא – וְזֶה חָרַב. וּמִפְּנֵי כֵן עַד הַיּוֹם
הַהוּא מְלָכּוֹת הִרְשָׁעָה מִתְחַזְּקָת. בַּיּוֹם הַהוּא
יִתְחַזֵּק וַיִּקָּים אוֹתָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזוֹ
הַמְּלָכּוֹת הַקְּדוֹשָׁה. וְעַל זֶה וְהִרְסַתְּיוּ אָקִים,
וּבְנִיתִיָּהּ כִּימֵי עוֹלָם, מַה זֶה וּבְנִיתִיָּהּ כִּימֵי עוֹלָם?
הִינּוּ שְׁכָתוֹב (ישעיה ל) וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר
הַחֲמָה וְגו'.

וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁפָּן. בַּמָּה הֵקִים אוֹתוֹ?
שְׁכָתוֹב וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו, וְנָתַן אוֹתָם
הָעַמּוּדִים שֶׁתְּחַתּוּ לְהֵקִים עֲלֵיהֶם וּלְסוּבֵב בָּהֶם
אוֹתָם הַצִּירִים שֶׁל פְּתָחִים, מִשּׁוֹם שְׁאוֹתָם
הָעַמּוּדִים שֶׁתְּחַתּוּיָהֶם הֵם הָעַמִּידָה לְהַקִּיפָם. לָמָּה
וַיִּתֵּן? חִזֵּק וְהִתְקִין אוֹתָם בְּכַחוֹ. בְּאוֹתָהּ שֶׁעָשָׂה
הוֹסְרוּ אוֹתָם הַתּוֹמְכִים הָאֲחֵרִים שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר.

בֹּא וּרְאֵה, כְּתוּב (תהלים קלז) זָכַר ה' לְבַנְיָ אֱדוֹם
אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד
הַיְסוּד בָּהּ. וְעַל כֵּן עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְבַנּוֹת אֶת יְסוּדוֹתֶיהָ שֶׁל יְרוּשָׁלַם מִיְסוּדוֹת

אַחֲרֵים שִׁישְׁלָטוּ עַל הַכֹּל, וּמִי הֵם? סְפִירִים,
שְׁכָתוּב (ישעיה נד) וְיִסְדְּתִיךָ בְּסְפִירִים, שְׂאֵלוּ הֵם
הַיְסוּדוֹת וְהַתּוֹמְכִים הַחֲזָקִים וְהָעֲלִיוֹנִים שְׂאֵין
בָּהֶם חֲלָשָׁה בְּרֵאשׁוֹנָה.

מָה הַטַּעַם? כִּי הָאֲבָנִים הָרֵאשׁוֹנוֹת מֵאוֹתָם
הַיְסוּדוֹת, יָכְלוּ שָׂאֵר הָעַמִּים לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם.
מָה הַטַּעַם? מִשׁוּם שְׂאֵין בָּהֶם אוֹר עֲלִיּוֹן כְּרֵאוּי.
אַבְל אֵלֶּה יֵהִיוּ מְאִירִים מִתּוֹךְ הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן
וּמִשְׁקַעוֹת בְּתוֹךְ הַתְּהוֹמוֹת, שְׂלֵא יְכוּלִים לְשַׁלֵּט
עֲלֵיהֶם. וְאֵלוּ הֵם הַסְּפִירִים שְׂיֵאִירוּ לְמַעְלָה
וּלְמַטָּה, (וְאִם תֹּאמֶר) מִשׁוּם שְׂבָאוֹתוֹ זְמַן יִתּוּסֵף אוֹר
עֲלִיּוֹן לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

וְאִם תֹּאמֶר שְׂאוֹתָם יְסוּדוֹת רֵאשׁוֹנִים יִתְבַּטְּלוּ,
הֲרֵי כְּתוּב (שם) הִנֵּה אָנֹכִי מְרַבֵּיץ בְּפוּךְ
אֲבָנֶיךָ. מְרַבֵּיץ לְתַקֵּן הַשְּׂבֹר. מָה זֶה בְּפוּךְ?
כְּמוֹ שְׂנֵאָמַר, (מלכים-ב ט) וַתִּשֶׂם בְּפוּךְ עֵינֶיהָ. יֵשׁ
אֲבָנִים שְׂנִקְרְאוֹת פּוּךְ. מָה הַטַּעַם שֶׁל זֶה? אָמַר
רַבִּי אֶלְעָזָר, סוּד הוּא, וְסוּד זֶה נִתֵּן לְדַעַת
לְקוֹצְרֵי הַשָּׂדֶה.

בְּאִ וְרֵאָה, אוֹתָן אֲבָנִים שֶׁל יְסוּדוֹת צִיּוֹן
וִירוּשָׁלַיִם, חֵס וְשְׁלוֹמֵן שְׂשַׁלְטוּ עֲלֵיהֶם

שָׁאֵר הָעַמִּים, וְלֹא שָׂרְפוּ אוֹתָם וְלֹא נִשְׂרְפוּ, אֲלָא כָּלָם נִגְנְזוּ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גָּנַז אוֹתָם, וְכָל אוֹתָם יְסוּדוֹת הַבַּיִת הַקְדוּשׁ נִגְנְזוּ, וְלֹא אָבַד מֵהֶם אֶפְלוּ אֶחָד. וּכְשִׁיחֲזַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיִּקֵּים אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל מְקוֹמָהּ, אוֹתָם הַיְסוּדוֹת שֶׁל הָאֲבָנִים הָרֵאשׁוֹנוֹת יִחְזְרוּ לְמְקוֹמָם וְלֹא תִשְׁלַט בָּהֶם עֵיץ אַחֲרֵת (רע"ה), פָּרַט לְזִמְן שְׂאָדָם יִכְחַל אֶת עֵינֵינוּ בְּאוֹתוֹ הַפּוּךְ וַיִּמְלֵא אֶת עֵינָיו מִמְּנוֹ, וְאִזּוּ יֵרְאֶה אֶת כָּל הָאֲבָנִים וְהַיְסוּדוֹת שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם מְתַקְנִים עַל מְקוֹמָם, שֶׁלֹּא שָׁלְטוּ בָּהֶם שְׂאָר הָעַמִּים. וְכָל אוֹתָן אֲבָנִים יִקְרוּת הָאֲחֵרוֹת, וְכָל אוֹתָם בְּנֵינֵי הָאֲבָנִים, כָּלָם עוֹמְדִים עַל מְקוֹמָם.

וְאִזּוּ, (ישעיה נב) כִּי עֵיץ בְּעֵיץ יֵרְאוּ בְּשׁוֹב ה' צִיּוֹן. מַה זֶה בְּשׁוֹב ה'? אֲלָא כְּשִׁשְׁלֹטוֹ עָלֶיהָ שְׂאָר הָעַמִּים, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵעֵלָה אוֹתָהּ לְמַעְלָה, וּבְאוֹתוֹ הַזִּמְן הוּא יִחְזִירָנָה לְמְקוֹמָהּ, שְׁכַתוֹב (ס"ט) בְּשׁוֹב ה' צִיּוֹן. בְּשׁוֹב ה' וַדַּאי.

סדר הלימוד ליום ב אדר (יום 150 בשנה)

ובא רֵאָה, כָּל מַה שֶׁנִּסְתָּר מִן הָעֵיץ וְלֹא נִתְּנָה לְעֵיץ רְשׁוּת לְשֹׁלֵט בוֹ, לֹא תוּכַל לְשֹׁלֵט בוֹ הָעֵיץ, פָּרַט לְאֲשֶׁר בְּכַחֲלֵת הָעֵיץ בְּדַבָּרִים יְדוּעִים.

וּמְשׁוּם כֶּךָ, הִנֵּה אֲנֹכִי מִרְבִּיץ בַּפּוּךְ אֲבִיךָ. וּבֵא
רְאֵה, כָּל הָאֲבָנִים הִלְלוּ יַעֲמְדוּ בְּמִקְוֵם וַיְהִי
יְסוּדוֹת כְּבָרְאֲשׁוֹנָה, וַיְסוּד שֶׁל סְפִירִים (אַחֲרֵים)
יַעֲמְדוּ בְּמִקְוֵם אַחַר סְבִיב, לְרַחֵב וּלְאַרְךָ. זֶהוּ
שְׁכָתוֹב וַיְסַדְתִּיךָ בְּסְפִירִים.

בְּזִמְן שְׂיָקִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת בֵּיתוֹ, בְּאוֹתוֹ
זִמְן מַה כְּתוּב? (שם כה) בְּלַע הַמּוֹת לְנִצָּח.
בְּלַע, כְּמוֹ שְׂאֲמַרְנוּ (אִיכָה ב) בְּלַע ה' וְלֹא חָמַל.
אוֹתָהּ כּוֹס שְׁשֵׁתָה זֶה, יִשְׁתֶּה זֶה.

וְאֵם תֹּאמַר, אוֹתוֹ בְּלַע הוּא לְזִמְן יְדוּעַ וְקָצוֹב
כְּמוֹ יִשְׂרָאֵל – לֹא כֶּךָ! כְּתוּב לְנִצָּח. מַה זֶה
לְנִצָּח? לְדוּרֵי דוּרוֹת, וְלֹא כְּמוֹ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא
כְּאוֹתוֹ הַזִּמְן שְׂהָקִים מִשֶּׁה אֶת הַמְּשָׁכָן. אֲלֵא
לְנִצָּח – לְעוֹלָמִים.

וְאִזּוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יָקִים אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
וְהוּא יָקִים עַמּוּדִים וְסָפִים, וְכָל אוֹתָן תְּקָרוֹת
הַבַּיִת בְּתַקּוּנָיו (בְּחֻזְקוֹ), לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.
וְכָתוּב (יִשְׁעִיָּה נד) הִרְחִיבִי מְקוֹם אֶהְלֶךְ וְגו', מְשׁוּם
שְׂיִבְלַע הַצַּד הָאֲחֵר וְלֹא יָקוּם לְעוֹלָמִים. וְאִזּוֹ, (שם
כה) וְחִרְפַת עַמּוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי ה' דִּבֶּר.
וַיָּקָם מִשֶּׁה אֶת הַמְּשָׁכָן, בְּאוֹתוֹ הַזִּמְן שְׂהַעֲמוּדִים
הִלְלוּ הוֹקְמוּ וְנִתְּנוּ בְּמִקְוֵם, בְּאוֹתוֹ הַזִּמְן

הַתְּרַפוּ וְהַעֲבֵרוּ מִמְּקוֹמָם הָעַמּוּדִים בְּמִקְוֵמוֹ שֶׁל
הַצַּד הָאֲחֵר, וְעַל זֶה וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו.

מַה זֶה וַיִּתֵּן? אֵלָּא לְמַדְנֵי שְׂרָאָה מִשֶּׁה לְפָנָיו אֶת
סְמָא"ל הָרָשָׁע, שֶׁהִיָּה הוֹלֵךְ אֵלָיו לְקַטְרֵג לוֹ,
וְאֵז הַחֲזִיק בּוֹ מִשֶּׁה וְקָשַׁר אוֹתוֹ לְפָנָיו, וְהִקִּים אֶת
הַמְּשָׁכָן וְנָתַן אֶת הַתּוֹמְכִים שְׁלוֹ, שֶׁכָּתוּב וַיִּתֵּן אֶת
אֲדָנָיו. וַיִּתֵּן – בְּכַח, שֶׁלֹּא יוּכַל אָדָם אַחֵר לְשַׁלֵּט
עָלָיו וְלָתֵת תּוֹמְכִים בְּמִקְוֵמָם כְּמִשֶּׁה, שֶׁהָרִי בְּחֻזֵּק
רַב הִקִּים אוֹתוֹ מִשֶּׁה.

בְּאוֹתוֹ יוֹם שֶׁהוּקַם הַמְּשָׁכָן, כְּשֶׁהִתְחִיל מִשֶּׁה
לְהִקִּים אוֹתוֹ, זֶה הָיָה בְּאַחַד בְּנֵי־סֵן,
וּבְאוֹתוֹ זְמַן הַחֻזֵּק שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר הָיָה בְּעוֹלָם,
שֶׁהָרִי בִימֵי נִיסָן, רֹאשׁ הַשּׁוֹר הוּא בְּאַבּוּס (עֲלֵה לַגַּג),
שְׁנֵינּוּ. וּבְנֵי־סֵן הִתְחִיל מִשֶּׁה וְרָאָה אֶת סְמָא"ל
הוֹלֵךְ סְבִיבּוֹ לְעַרְבֵּב אוֹתוֹ, וְהִתְגַּבֵּר עָלָיו מִשֶּׁה,
וְאֵז – וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו. הוּא הִתְחִיל וְנָתַן לְמַטָּה,
וְהִתְחִיל מִי שֶׁהִתְחִיל וְנָתַן לְמַעְלָה זֶה כְּנֶגֶד זֶה.

בַּיּוֹם שֶׁהוּקַם הַמְּשָׁכָן הַזֶּה לְמַטָּה, הוּקַם
מְשָׁכָן אַחֵר קָדוֹשׁ לְמַעְלָה, וְהַמְּשָׁכָן
הָעֲלִיּוֹן הַטָּמִיר וְהַגָּנוּז הוֹצִיא אוֹרוֹת לְכָל צַד
וְהוֹאֲרוּ הָעוֹלָמוֹת.

רַבִּי יוֹסִי שָׁאֵל אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר לוֹ, שְׁלֹשָׁה
 מְשַׁכְּנֹת רָאינוּ בַּמִּקְרָא, שְׁכַתוֹב (במדבר ט)
 וּבַיּוֹם הַקִּיּוֹם אֶת הַמְּשַׁכֵּן, כִּסֵּה הָעֵנָן אֶת הַמְּשַׁכֵּן
 לְאַהֲלֵה הָעֵדוּת, וּבְעֶרְבֵי יְהִיָּה עַל הַמְּשַׁכֵּן כְּמֵרְאָה
 אֲשֶׁר עַד בִּקְרֵי. הֲרֵי שְׁלֹשָׁה מְשַׁכְּנֹת כָּאֵן. וְלָמָּה
 מְשַׁכֵּן וְלֹא בֵּית, שְׁהֲרֵי בֵּית צָרִיךְ וְלֹא מְשַׁכֵּן?

פְּתַח וְאָמַר, (ישעיה טו) כֹּה אָמַר ה' הַשָּׁמַיִם כִּסְאֵי
 וְגו'. בֵּא וּרְאֵה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַתְּרַצָּה
 בְּיִשְׂרָאֵל לְנַחֲלָתוֹ וְגוּרְלוֹ וְקִרְבֵי אוֹתָם אֵלָיו, וְהֲרֵי
 בְּאַרְנוֹ שְׁעֵשָׂה מֵהֶם דְּרָגוֹת יְדוּעוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה
 כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה, לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּאַחַד –
 מְעַלָּה וּמְטָה, שְׁכַתוֹב הַשָּׁמַיִם כִּסְאֵי וְהָאָרֶץ הַדָּם
 רַגְלֵי. לְתַקֵּן מְעַלָּה וּמְטָה וְלִהְיוֹת אֶחָד.

בֵּא וּרְאֵה, הַשָּׁמַיִם כִּסְאֵי – זֶה הַרְקִיעַ שִׁיעַקֵב
 שְׁרוּי בּוֹ, שֶׁהוּא דְיוֹקֵן עֲלִיּוֹן לְכִסֵּא (כסא עליון
 לְדְיוֹקֵן) הָעֲלִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ. וְהָאָרֶץ הַדָּם רַגְלֵי – זֶהוּ
 הַרְקִיעַ שְׂדוּד הַמֶּלֶךְ שְׁרוּי בּוֹ לְהִנּוֹת מִזִּי
 הָאֶסְפֶּקְלָרִיָּה הַמְּאִירָה. וּמִשׁוֹם שְׂרוּצָה לְהַתְּפַשֵּׁט
 יוֹתֵר לְמְטָה, אָמַר הַדָּם רַגְלֵי. אִי זֶה בֵּית אֲשֶׁר
 תִּבְנוּ לִי – זֶה בְּנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְאִי זֶה מְקוֹם
 מְנוּחָתִי – זֶה בֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים שְׁלֹמֶעֱלָה.

אָבֵל בֵּא וּרְאֵה, כָּל זְמַן שֶׁהֲלָכוּ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר, הִיָּה לָהֶם מִשְׁכָּן, עַד שֶׁבָּאוּ לְשִׁילָה וְהָיָה שָׁם. וְזֶהוּ סוּד לְהַמְשִׁיךְ זֶה בְּזָה וּלְהַכְנִיֵס זֶה בְּזָה, לְהִתְקַשֵּׁר זֶה בְּזָה כְּדֵי לְהָאִיר, אָבֵל לֹא לְמִנוּחָה. שִׁזּוּ לֹא לְמִנוּחָה, רַק כְּשִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּימֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, שֶׁהָרִי אָז הִיא מִנוּחָה לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, מִשּׁוֹם שֶׁשָּׁם חִזַּק הַמִּנוּחָה, וְלֹא לְנִסְעַ מִמָּקוֹם לְמָקוֹם.

וּמִשּׁוֹם כִּךְ יֵשׁ מִשְׁכָּן וַיֵּשׁ בֵּית. מִשְׁכָּן – כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא כו) וּנְתַתִּי מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם. מַה זֶה מִשְׁכְּנִי? מִשְׁכְּנוֹתַי שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיְהִיוּ אֲצֵל יִשְׂרָאֵל. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁכָּתוּב וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם.

מַה בֵּין זֶה לְזֶה? אֲלֵא מִשְׁכָּן, כְּמוֹ מֶלֶךְ שֶׁהוֹלֵךְ לְאַהֲבוֹ, וְלֹא מִבִּיא אֶת כָּל גְּדוּדָיו עִמּוֹ. כְּדֵי לֹא לְהִטְרִיחַ עָלָיו, הוּא בָּא אֵלָיו בְּמַעַט חִילוֹת. בֵּית – שְׁאֵת כָּל חִילוֹתָיו וְאוֹכְלוֹסָיו, אֶת כָּלֵם מִבִּיא עִמּוֹ לְדוֹר בְּאוֹתוֹ הַבֵּית. וְזֶהוּ בֵּין מִשְׁכָּן וּבֵין בֵּית. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הוּא דִּיּוֹר שֶׁל מִנוּחָה לְעוֹלָמִים בְּכָל אוֹתָן הַמְרַכְּבוֹת, וּבְכָל אוֹתָם הַדִּיּוֹקְנָאוֹת, וּבְכָל אוֹתָם הַמַּעֲשִׂים כְּמוֹ שְׁלֹמֹה לְמַעְלָה,

לְשַׁבֵּר (לחבר) אֶת הַמַּעֲשִׂים שְׁלֵמֹתָה כְּמוֹ שְׁלֵמַעְלָה.
מִשְׁכָּן, בְּקִטְוֵן הַדְּמִיּוֹת, בְּמַעֲשִׂים קְטַנִּים, לְנִסְעַ
מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, וְהַכֵּל בְּסוּד שְׁלֵמַעְלָה.

בא וְרָאָה, כְּשֶׁצִּוָּה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת מֹשֶׁה
עַל הַמִּשְׁכָּן, לֹא יָכוֹל הָיָה לַעֲמֹד בּוֹ, עַד
שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִרְאָה לוֹ אֶת הַכֵּל בְּדַמּוֹתָיו
כָּל דָּבָר וְדָבָר. בְּמָה הוּא הִרְאָה לוֹ? בְּאֵשׁ לְבָנָה
וּבְאֵשׁ שְׁחָרָה וּבְאֵשׁ אֲדָמָה וּבְאֵשׁ יִרְקָה. מַה
כְּתוּב? (שמות כה) וְרָאָה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם כְּכֹל אֲשֶׁר
מִרְאָה בְּהָר. עִם כָּל זֶה הַתְּקִשָּׁה מֹשֶׁה.

בא וְרָאָה, אֵף עַל גַּב שֶׁהִרְאָה לוֹ עֵינַי בְּעֵינַי, לֹא
רָצָה מֹשֶׁה לַעֲשׂוֹת. וְאִם תֹּאמַר שֶׁהוּא לֹא
יָדַע לַעֲשׂוֹת אוֹ שֶׁחֲכָמָה לֹא הִיְתָה עִמּוֹ – בֵּא
וְרָאָה, בְּצִלְאֵל וְאַהֲלִיאֵב וְכָל שְׂאֵר אוֹתָם
הָאֲחֵרִים, אֵף עַל גַּב שֶׁלֹּא רָאוּ כְּמוֹ מֹשֶׁה, מַה
כְּתוּב? וַיִּרְא מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה עָשׂוּ
אֹתָהּ וְגו'. אִם הֵם שֶׁלֹּא רָאוּ עָשׂוּ כֵן – מֹשֶׁה
שָׂרָאָה עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. אֲלֵא מֹשֶׁה, אֵף עַל
גַּב שֶׁהִסְתַּלַּק מִהַמִּשְׁכָּן מִהַעֲבוּדָה שְׁלוֹ, הַכֵּל הָיָה
בְּיָדוֹ וְעַל יָדוֹ, וְהוּא נִקְרָא עַל שְׁמוֹ, וְעַל זֶה כְּתוּב
וְרָאָה וַעֲשֵׂה.

דָּבָר אַחַר – מִשֶּׁה הִסְתַּלַּק מִזֶּה וְנִתַּן מְקוֹמוֹ
 לְאַחַר, עַד שֶׁאָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 רְאֵה קָרָאתִי בְשֵׁם בְּצִלְאֵל, וְאַתָּה אֶהְיָאָב. וְכָתוּב,
 וַעֲשֵׂה בְּצִלְאֵל וְאַהֲלִיָּאָב וְכָל אִישׁ חָכָם לֵב. אִם
 הַכְּבוֹד הַזֶּה הָיָה שֶׁל מֹשֶׁה, שֶׁהוּא יַעֲשֶׂה אוֹתוֹ –
 יִתְקַיֵּם בּוֹ תָּמִיד (יותר תמיד).

וְעַם כָּל זֶה, כִּיּוֹן שֶׁהוּא צָוָה וּבְמִצְוֹתָיו נַעֲשֶׂה,
 הוּא עֹשֶׂה הַכֹּל. וְעוֹד, כָּל מַעֲשֵׂה אֵינוֹ
 עוֹמֵד אֲלָא בְּסִיּוּם הַמַּעֲשֵׂה, וְעַל כֵּן וַיִּקָּם מֹשֶׁה
 אֶת הַמִּשְׁכָּן. רְצוֹ לְהַקְיֵמוֹ כָּל אוֹתָם חֲכָמֵי הַלֵּב,
 וְלֹא הָיָה מִתְקַיֵּם, מִשּׁוּם כְּבוֹדוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, עַד
 שֶׁבָּא מֹשֶׁה וְהַקְיָמוֹ. וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ.

וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. רַבֵּי יְהוּדָה פָּתַח, (מִיכָה ז)
 אֵל תִּשְׁמָחֵי אֵיבְתֵי לִי כִּי נִפְלְתִי קָמְתִי וְגוֹ'.
 מִי אֵיבְתֵי לִי? זוֹ מַלְכוּת הַרְשָׁעָה שֶׁשׁוֹנֵאת אֶת
 מַלְכוּת הַקְּדוֹשָׁה. וּפְסוּק זֶה אָמְרָה אוֹתוֹ כְּנִסַּת
 יִשְׂרָאֵל, אֵל תִּשְׁמָחֵי אֵיבְתֵי לִי כִּי נִפְלְתִי קָמְתִי,
 מֵה שְׂאִין לָךְ כָּךְ (לֵה כָךְ) בְּמַלְכוּת אַחֲרֵת, שֶׁכִּיּוֹן
 שֶׁתִּפְּל, לֹא תִקּוּם לְעוֹלָמִים. אָבֵל כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל –
 אַף עַל גַּב שֶׁנִּפְלָה, תִּקּוּם וְקָמָה שְׂאֵר הַפְּעָמִים,
 שֶׁכָּתוּב כִּי נִפְלְתִי קָמְתִי.

שְׁהָרֵי כְּמָה פְּעָמִים נִפְלָה כְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל בְּגָלוֹת
 וַיִּשְׁבָּה בֵּין אוֹתָם שָׂאָר בְּעַלְי יְרִיבוֹת,
 וּשְׂאָר הָעַמִּים קָמוּ עַל יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁמִידֵם
 מִהָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים פג) עַל עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ
 סוֹד, וְכִתּוּב כִּי נֹעֲצוּ לֵב יַחֲדוּ וְגו', אָמְרוּ לְכוּ
 וְנִכְחָדֵם מִגּוֹי. וְעַם כָּל זֶה – אִף עַל גַּב שֶׁשְׂאָר
 הָעַמִּים קָמוּ עֲלֵיהֶם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הִנִּיחַ
 אוֹתָם בְּיַדֵּיהֶם, וְאִם נִפְלוּ – קָמוּ, שְׁכָתוּב כִּי
 נִפְלָתִי קָמְתִי. שְׁהָרֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקִים
 אוֹתָהּ תָּמִיד.

וַעֲתִידָהּ כְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל לֹמַר בְּאוֹתוֹ זְמַן
 שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יָקִים אוֹתָהּ מִן
 הָעֶפֶר שֶׁל הַגָּלוֹת וְתִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה: אֵל תִּשְׁמָחִי
 אֵיבָתִי לִי כִי נִפְלָתִי קָמְתִי. כִּי נִפְלָתִי – בְּגָלוֹת
 וְהִשְׁתַּעַבְדוּ בְנֵי קָמְתִי – בְּזְמַן הַזֶּה. וּמִשׁוּם כֵּן,
 בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁמָּשָׂה הוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁעָשָׂה
 לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתָם הַנְּסִים וְהַגְּבוּרוֹת
 שֶׁעָשָׂה לָהֶם, אִז – וַיָּקָם מֹשֶׁה אֶת הַמַּשְׁכָּן, שְׁהָרֵי
 עַל יַד מֹשֶׁה הוֹקֵם בְּכָל זְמַן.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר, (יחזקאל א) בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ
 וְגו'. בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ וּבְעַמְדֶם יַעֲמְדוּ. בְּפִסּוּק
 זֶה יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן בּוֹ. בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ, וְכִי לֹא יִדְעוּ

שְׁבַלְכֶתֶם יִלְכוּ וּבְעַמְדָם יַעֲמְדוּ? אֵלָא בְּלִכְתֶּם שֶׁל מִי? בְּלִכְתֶּם שֶׁל הַחַיִּוֹת, כְּשֶׁהֵן הוֹלְכוֹת, אוֹתָם הָאוֹפְנִים יִלְכוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּבְלִכְתֶּת הַחַיִּוֹת יִלְכוּ הָאוֹפְנִים אֶצְלָם. וְעַל כֵּן בְּלִכְתֶּם יִלְכוּ וּבְעַמְדָם יַעֲמְדוּ, מִשּׁוּם שֶׁכָּל מִסְעֵיהֶם שֶׁל אוֹתָם הָאוֹפְנִים אֵינָם אֵלָא בַּמְסָעוֹת שֶׁל הַחַיִּוֹת, וְקִיּוּמָם אֵינָם עוֹמְדִים בַּמְקוֹמָם, אֵלָא הַכֹּל תְּלוּי בַּחַיִּוֹת. וְכֵן כָּתוּב, וּבִהֲנִשָּׂא הַחַיִּוֹת מֵעַל הָאָרֶץ יִנְשָׂאוּ הָאוֹפְנִים לְעַמְתָּם, מִשּׁוּם שֶׁחַיִּוֹת וְאוֹפְנִים הוֹלְכִים כְּאַחַד.

וְבֵא רֵא, עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה מִשְׁקוּפִים שֶׁל הַמְּשֻׁמְרוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת עוֹמְדִים בְּתוֹךְ מִשְׁקוּף אֶחָד שֶׁבְּצַד מְזֻרָח. לְפֶתַח הַזֶּה שׁוֹמְרִים עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע מִשְׁמֻרוֹת טְמוּנוֹת בְּתוֹךְ תְּקוּף הַשְּׁלֵהֶבֶת שֶׁעוֹטְרֶת וְסוֹבְבֶת לְתוֹךְ אוֹתוֹ הַמִּשְׁקוּף מֵאוֹתוֹ צַד מְזֻרָח.

וְאַרְבָּעָה וְעֲשָׂרִים עֲמוּדִים תַּחְתֵּיהֶם, וְעַל אֵלוֹ הָעֲמוּדִים עוֹמְדִים עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה עֲמוּדִים, וְאֵלוֹ הֵם שְׁתַּמִּיד עוֹמְדִים, וְלֹא פוֹרְחִים לְתוֹךְ הָאָוִיר כְּמוֹ אוֹתָם הָאַחֲרִים, וְאֵלוֹ הֵם שְׁנִקְרָאִים עוֹמְדִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (זכריה א) וְנָתַתִּי לָךְ מֵהֲלָכִים בֵּין הָעֲמֻדִים הָאֵלֶּה. וְאֵלוֹ הָעֲמוּדִים

עומדים על אותם תומכים, בהם סוככים להתקיים במקומם.

כַּשֶׁהַעֲמוּדִים הללו עומדים על מקומם, כל השליטים שעומדים עליהם מעופפים וטסים בכל העולם, והעינים משגיחות, והם מקשיבים לקולות ומעלים דברים למעלה, כמו שנאמר כי עוף השמים יוליך את הקול. ומשום כך אותם התומכים עומדים בקיום תמיד.

בא וראה, בלכתם ילכו, כפי שאמרנו. ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם. שהרי כמו שהחיות האלה נוסעים ועולים, כך גם הם. מה הטעם? משום כי רוח החיה באופנים. רוח החיה – רוח הקדש שנושבת ומכה בכל האופנים ללכת. נמצא שכל מי שהוא בדרגה עליונה, הוא נושא את מי שנושא אותו. בא וראה, שהארון היה נושא את מי שנושא אותו. אף כאן החיות נושאות את האופנים.

ואם תאמר, כתוב כי רוח החיה באופנים – גם כך, זו חיה שהיא לצד ימין, לצד שמאל, ולצד הקדמי ולצד האחורי, וזוהי חיה, ואלו הן חיות.

כָּתוּב (יחזקאל י') **הִיא הַחַיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי תַחַת**
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֶהָר כְּבָר. זֹהִי חַיָּה
שְׁמֹרְבַעַת לְאַרְבַּעַת צְדֵי הָעוֹלָם, וְזֹהִי שְׁעוֹמֶדֶת
בְּכִסֵּא לְדַמּוֹת הָאָדָם, כְּכַתוּב (שם א) וְעַל דַּמּוֹת
הַכִּסֵּא דַמּוֹת כְּמֵרְאָה אָדָם עָלָיו מְלַמְעֵלָה. וְהַכֵּל
לְאוֹתָהּ דְרָגָה עֲלִיוֹנָה קְדוּשָׁה נִסְתָּרֶת שְׁנִקְרָאת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

זוֹ הַחַיָּה שְׁלֹמְטָה שְׁעוֹמֶדֶת תַּחַת כָּל הַחַיּוֹת
 הָעֲלִיוֹנוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ חַיּוֹת
 עֲלִיוֹנוֹת אֱלוֹ עַל אֱלוֹ. הַכִּסֵּא שֶׁתַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 זֶה הַדַּמּוֹת שֶׁל יַעֲקֹב. וְהַכִּסֵּא שְׁלֹמְטָה זֶה הַדַּמּוֹת
 שֶׁל דָּוִד, הִיא הַמְרַבַּעַת לְאַרְבַּעַת צְדֵי הָעוֹלָם.
 וּמִשּׁוּם כֵּן רוּחַ יוֹצֵאת מְלַמְעֵלָה וְשׁוֹפַעַת
 וְנִמְשַׁכֶּת מִדְרָגָה לְדְרָגָה, עַד שֶׁמָכָּה בְּכָל
 הַתַּחְתּוֹנִים שְׁלֹמְטָה, וְאוֹתָהּ רוּחַ מְנַהִיגָה אֶת
 הַכֵּל, וּמִתְקִין אֶת תְּקוּן הַכֵּל לְתַקֵּן.

(באותו גֶּזֶן מִשֵּׁשׁ תְּקוּן לְמַעְלָה בְּאוֹתוֹ) וּבְאוֹתוֹ גֶּזֶן מִמַּשׁ
 מִתְתַּקֵּן לְמַטָּה. מַה כְּתוּב לְמַעְלָה? כִּי רוּחַ הַחַיָּה
 בְּאוֹפְנִים. וְכַתוּב אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה הָרוּחַ לְלַכֵּת
 יִלְכוּ. מַה כְּתוּב לְמַטָּה? וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן.
 בְּמָה? (לְמָה?) לְהִיּוֹת הָרוּחַ שֶׁל אוֹתָהּ הַדְרָגָה
 שְׁלֹמְטָה בְּאוֹתָהּ הַדַּמּוֹת שֶׁל הָרוּחַ הָעֲלִיוֹנָה, הִיא

הַחֲתִיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי תַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וּמֵהַחֲתִיָּה
 הַזֹּאת יוֹצֵאת רוּחַ לְהַתְקִין הַכֹּל. גַּם כִּף מִשָּׁה. הִיא
 הַחֲתִיָּה, שֶׁנִּתְּנָה רוּחַ לְמִטָּה לְהַתְקִין הַכֹּל. מִשּׁוֹם
 כִּף כְּתוּב, וַיִּקָּם, וַיִּתֵּן, וַיִּשָּׂם. וּבְכֹל שֵׁם רוּחַ
 לְהַתְקִין הַכֹּל.

בא וּרְאֵה, בְּרֵאשׁוֹנָה, בְּמִשְׁכַּן שְׁמֵשָׁה עֲשֵׂה, הוּא
 הַתְקִין אוֹתוֹ בְּסוּד אוֹתָהּ דִּרְגָה עֲלִיּוֹנָה
 שֶׁהוּא עוֹמֵד בָּהּ. בְּמִקְדָּשׁ שְׁשֻׁלְמָה עֲשֵׂה, הוּא
 תִּקֵּן אוֹתוֹ בְּסוּד אוֹתוֹ נָהָר שְׁיוּצָא מֵעֵדֶן, שֶׁהוּא
 שְׁלוֹם הַבַּיִת וְהוּא מְנוּחַת הַבַּיִת. וְעַל כֵּן בְּסוּד
 הַמִּשְׁכָּן הוּא קְרִבַת הַחֲבִיבוֹת בְּדִרְגָה (בְּסוּד) שֶׁל
 הַגּוֹף, אוֹתָהּ הַדִּרְגָה שֶׁל מִשָּׁה עוֹמֵדָת בָּהּ קְרִבַת
 הַחֲבִיבוֹת, וְלֹא שֶׁל מְנוּחָהּ. כְּשָׁבָא שְׁלֵמָה וְהַתְקִין
 אֶת הַמִּקְדָּשׁ, אוֹתוֹ הַמִּקְדָּשׁ הַתְּתִקֵּן בְּסוּד שֶׁל
 חֲבִיבוֹת הַמְּנוּחָהּ. וְלִכֵּן כְּתוּב בְּשֻׁלְמָה, הוּא יִהְיֶה
 אִישׁ מְנוּחָהּ.

וּמִשּׁוֹם כִּף, זֶה הַתְקִין בְּדִרְגָה אַחַת, וְזֶה הַתְקִין
 בְּדִרְגָה אַחַת, דִּיּוֹקְנוֹ שֶׁל זֶה בְּזֶה. וְסוּד
 זֶה – (כְּרֵאשִׁית לז) אֵלֶּה תִּלְדוּת יַעֲקֹב יוֹסֵף.

הַרְאֵשִׁית שֶׁהַתְּחִיל מִשָּׁה לְהַתְקִין בְּמִקּוֹם הַזֶּה,
 שֶׁהוּא צַד הַקְּדָשָׁה, הַקִּים קִימָה שֶׁל

נְקֻדָּה שְׁעוֹמֶדֶת בְּאֲמֻצֵּעַ שְׁהִיתָה חֲשׂוּכָה וּשְׁקוּעָה
בְּמִקוּמָה, וְלֹא נִרְאִית וְלֹא מְאִירָה כָּלֵל. וְרֹאשִׁית
הַכֹּל הַקִּים אֶת הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת שְׁשֻׁקְעָה בְּמִקוּמָה,
וְאַחַר כֵּן כָּל הַיֵּתֶר, שֶׁהוּא בְּנִינָה שֶׁל הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת.

וְאִם נְקֻדָּה זוֹ לֹא הִיתָה מִתְּתַקֵּן (מוֹקְמָת)
בְּרֵאשׁוֹנָה, כָּל מֵה שֶׁהִתְפַּשֵּׁט מִמֶּנָּה לֹא
יְכוּל הָיָה לְהִתְתַּקֵּן. וְכִיּוֹן שֶׁנְּקֻדָּה זוֹ הוּקְמָה
וּמְאִירָה, אֲזַי כָּל שְׁאֵר הַתְּקוּן הָאֲחֵר הִתְתַּקֵּן,
וְהִתִּישְׁבָּה בְּמִקוּמָה. וְעַל כֵּן, וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת
הַמִּשְׁכָּן. (אֹת) זוֹ נְקֻדָּה שְׁהִיתָה חֲשׂוּכָה וּשְׁקוּעָה
בְּמִקוּמָה. וְאַחַר כֵּן, וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו, אוֹתָם
הָעֲמוּדִים שֶׁהֵם מְכֹאֵן וּמְכֹאֵן. (מִשׁוּם שֵׁשׁ אֲדָנִים וַיֵּשׁ אֲדָנִים)
וְכֹלָם הָיוּ מֵאָה לְחֻשְׁבוֹן, וְכֹלָם נִחְלָקוּ לְמִקוּמָם,
שְׁכָתוּב מֵאֵת אֲדָנִים לְמֵאֵת הַכֹּפֶר כֶּכֶר לְאֲדָן.

וְאֵלֹו הָאֲדָנִים הָרִי בְּאֲרָנוֹ, אֲבָל לֹא כָתוּב בָּהֶם
קִימָה, אֶלֶּא וַיִּתֵּן, נְתִינָה, לְשֵׁים עֲלֵיהֶם מֵה
שְׁצָרִיךְ, מִשׁוּם שֵׁשׁ תַּחְתּוֹנִים וְעֲלִיוֹנִים רוֹכְבִים
זֶה עַל זֶה. וְעַל כֵּן כָּתוּב בָּהֶם נְתִינָה.

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שֶׁהַנְּקֻדָּה הַזֹּאת הוּקְמָה, נִשְׁקַע הַצֵּד
הָאֲחֵר וְלֹא נִמְחָה כָּלֵל, שֶׁהָרִי אֵינוֹ
נִמְחָה אֶלֶּא לְאוֹתוֹ הָעֵתִיד לְבֹא שְׁיִמְחָה מִן
הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר, הוּקָם זֶה וְנִשְׁקַע זֶה.

וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו, אֶז הַתְּחִיל לְהַתְּחִיךְ הַצַּד (הַרוּחַ)
 הַזֶּה שֶׁל קְדוּשָׁה, וּכְשֶׁנִּתְּנוּ אֵלָיו הָעֲמוּדִים,
 נִשְׁקָעוּ כָּל אֵלָיו שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר וְנִכְנְסוּ לְנֶקֶב
 תְּהוֹם רַבָּה, מִשּׁוּם שֶׁעָלָה הַצַּד הַזֶּה שֶׁל הַקְּדוּשָׁה
 הָעֲלִיוֹנָה, וְהוּא חָלְקוּ לְהַתְּעֵלוֹת, וְאֵז נִשְׁקָע הַצַּד
 הָאֲחֵר, וְנִכְנָס לְאוֹתוֹ נֶקֶב שֶׁל הַתְּהוֹם.

וְאֵלֵמָּלֵא שִׁישְׂרָאֵל חֲטָאוּ (בְּרֵאשׁוֹנָה), לֹא יָכוֹל
 לְשַׁלֵּט בְּעוֹלָם יוֹתֵר. וְאֲחֵר כֶּף אֶף כֶּף
 חֲטָאוּ, וְהִמְשִׁיכוּ אוֹתוֹ עֲלֵיהֶם כְּמוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה,
 וּמֵאוֹתוֹ יוֹם לֹא הִיָּתָה עֲצָה, אֲלֹא לְתַת חֶלֶק
 לְאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר בְּכֹל - בְּסוּד הַקְּרִבְנוֹת
 וְהַנְּסָכִים וְהָעוֹלוֹת. וּבֹא רֵאָה, מִשּׁוּם כֶּף הָעוֹלָה
 נִשְׁרָפָת כְּלָה בְּאֵשׁ, לְהַכְנִיעַ אֶת הַצַּד הַזֶּה
 וּלְהַעֲלוֹת אֶת צַד הַקְּדוּשָׁה, וּמִשּׁוּם כֶּף, כְּשֶׁמִּשָּׂה
 הַקִּים אֶת הַמְּקוֹם הַזֶּה, נִשְׁקָע הַמְּקוֹם הַזֶּה.

בֵּא וּרְאָה, וַיִּקָּם מִשָּׂה - זֶהוּ צַד הַקְּדוּשָׁה, וְנִשְׁקָע
 הַצַּד הָאֲחֵר הַטְּמֵא. וַיִּתֵּן - לְצַד הַקְּדוּשָׁה
 הַזֶּה, וְנִרְפָּה הַצַּד הָאֲחֵר הַטְּמֵא. וַיִּשֶׂם - לְצַד
 הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְנִכְנָע הַצַּד הָאֲחֵר שֶׁל הַטְּמֵאָה.
 וְאֲחֵר כֶּף, וַיִּתֵּן אֶת בְּרִיחָיו.

וְאֲחֵר כֶּף וַיִּקָּם. מֶה הַטְּעַם? כִּדִּי שְׁתֵּהִיָּה רֵאשִׁית
 וְסִיּוּם בְּקִימָה. הַתְּחִיל בְּקִימָה וְסִיּוּם

בְּקִימָה, מְשׁוּם שְׁבִכְל צָרִיךְ קִימָה – רֵאשִׁית
 וְסִיּוּם. קִימָה בְּהִתְחַלָּה שְׁהִתְרַפָּה הֵצַד הָאֲחֵר,
 וְזוּהִי קִימָה לְצַד הַקְּדוּשָׁה, כְּדֵי לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲלוֹת
 לְמַעְלָה, לְהִיּוֹת הִתְקַשְׁרוֹת אַחַת כְּרֵאוּי. מְשׁוּם
 שְׁכָל זְמַן שְׁקֵדוּשָׁה שׁוֹלֵטת וְעוֹלָה, הַטְּמָאָה
 נִשְׁפָּלֶת וּמִנְמַכֶּת לְמַטָּה.

רֵאשׁ הַנְּקֵדָה שְׁעוֹמֶדֶת תַּחַת דְּרָגוֹת שְׁבִצָּד
 הָאֲחֵר, הִיא רֵאשׁ הַדְּרָגָה שְׁלַחוּץ, רֵאשׁ
 הַזְּכָר, וְעוֹמֵד רוֹכֵב עַל גְּמַל אֶחָד, הוּא רֵאשׁ לַחוּץ
 שֶׁל עֲרֻבּוֹב אֶחָד שֶׁל חֲשׂוֹךְ שְׁמֵת־פֶּשֶׁט.

שְׁבִשְׁעֵשֶׁן יוֹצֵא מִתּוֹךְ רֵגֹז הַקְּשָׁה, מִתְּפֶשֶׁט
 אוֹתוֹ עֶשֶׂן, וְהוֹלֵךְ רֵגֹז אַחֵר רֵגֹז, זֶה
 עַל זֶה, וְזֶה רוֹכֵב וְשׁוֹלֵט עַל זֶה בְּמֵרָאָה שֶׁל זָכָר
 וְנִקְבָּה לְהִיּוֹת הַכֹּל רֵגֹז קְשָׁה.

וְכִשְׁמֵת־חֵי"ל הָעֶשֶׂן לְהִתְפֶּשֶׁט, דוֹחֵק מִתּוֹךְ הָרֵגֹז
 בְּדַחֵק שֶׁל נִקְדָּה אַחַת לְהִתְפֶּשֶׁט,
 וְאַחֵר כֶּף מִתְּפֶשֶׁט עֶשֶׂן הָרֵגֹז בְּעַקְמִימוֹת, כְּמוֹ
 נָחַשׁ אֶחָד חֲכָם לְהִרְעוֹ.

הָרֵאשׁ שְׁמֵת־חֵי"ל לְהִתְפֶּשֶׁט, הוּא דְרָגָה חֲשׁוּכָה,
 עוֹלָה וְיוֹרֵד, הוֹלֵךְ וְשֹׁט וְנָח בְּמִקְוָמוֹ,
 עַד שְׁעוֹמֶדֶת הַדְּרָגָה לְהִתְיָשֵׁב מֵאוֹתוֹ הָעֶשֶׂן

שְׂיוּצָא מִתּוֹךְ הַרְגֵזוּ, וְהוּא צַל. צַל עַל מְקוֹם אַחַר
שְׁנִקְרָא מוֹת. וְכִשְׁשֵׁנִיָּהֶם מִתְּחַבְּרִים כְּאַחַד, נִקְרָא
צַלְמוֹת, וְהָרִי בְּאֲרֵנוּ, שְׁתֵּי דְרָגוֹת הֵן
שְׁמֵת־חֲבֵרוֹת כְּאַחַד.

הַצֵּל הַזֶּה הוּא רֵאשִׁית שֶׁל הַנִּקְדָּה הַתְּחִתוֹנָה
הַחִיצוֹנָה, חֲשֵׁכָה שְׁמֵרְחֶקֶת מֵהַנִּקְדָּה
הַקְּדוּשָׁה שְׁעוֹמֶדֶת בְּאֲמֻצָּע. וְזוֹהִי נִקְדָּה שְׁלֵא
עוֹמֶדֶת וְלֹא נִרְשָׁמֶת בְּגוֹנִיָּה, וּמִמֶּנָּה מִתְּפַשְׁטֶת
הַתְּפֻשְׁטוֹת הַחוּצָה וְלִמְטָה, וְהִיא שׁוֹקֵעֶת, וְלֹא
נִרְאִית וְלֹא נִרְשָׁמֶת.

זוֹ הַתְּפֻשְׁטָה לִמְטָה, לְיָמִין וְלִשְׂמָאל, וְהַתְּפֻשְׁטָה
לִמְטָה לְתוֹךְ הַחֲשֵׁכָה כְּנֶגֶד אֶלְפֵי וּמֵאָה. שְׁנֵי
עֲמוּדִים נִחְקָקִים לְצַד זֶה וְלְצַד זֶה, מִתְּפֻשְׁטֶת
הַחֲשֵׁכָה לְתוֹךְ גֶּזֶן שָׁחַר וְלֹא שָׁחַר, שְׁהָרִי אֵין לוֹ
שׁוּם צָבֵעַ שִׁיתְקִים בּוֹ. וּבְאוֹתָהּ הַתְּפֻשְׁטוֹת
עוֹמְדוֹת הַחֲשֵׁכוֹת אוֹתָן שְׁשִׁמְשׁוּ בְּמִצְרִים,
שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹת י) וְלֹא רָאוּ אִישׁ אֶת אָחִיו וְלֹא קָמוּ
אִישׁ מִתְּחִתּוֹ שְׁלֶשֶׁת יָמִים. וְכָתוֹב וַיִּמַּשׁ חֲשֵׁךְ.

הַהַתְּפֻשְׁטוֹת הַזֹּו מִתְּפֻשְׁטֶת בְּכַמָּה מִיָּנִים,
מִשְׁנַיִם אֵלּוּ תוֹךְ אֵלּוּ. בְּתוֹךְ
אוֹתָהּ הַתְּפֻשְׁטוֹת יוּצָא זֶה־רַךְ אַחַד שְׁצָבוּעַ בְּזָהָב,

וְזֶהוּ זָהָב אָדָם. מִתְפַּשֵּׁט הַזֹּהָר הַזֶּה וּמְכַסֶּה אֶת
הַחֶשֶׁךְ שֶׁל הָרֹאשׁ, וְהוּא הַזָּהָב שֶׁנִּכְלָל בּוֹ הַחֶשֶׁךְ.
הַחֶשֶׁךְ הַזֶּה מִתְפַּשֵּׁט לְיָמִין וּלְשִׂמְאל, וּמִתּוֹךְ
שְׁנֵי הַצְּדָדִים הֵלְלוּ יוֹצֵא גֹן אֶחָד שֶׁל
כֶּסֶף שֶׁלֹּא זוֹהָר. מִתְפַּשֵּׁט הַגֹּן הַזֶּה שֶׁל הַכֶּסֶף,
וּמְכַסֶּה אֶת הַחֶשֶׁךְ, וְנִכְלָל זֶה בְּזֶה וַיּוֹרֵד לְמַטָּה.
מִתְפַּשֵּׁט הַחֶשֶׁךְ, וְעוֹמְדוֹת שְׁתֵּי חֲשֻׁכוֹת,
שְׁעוֹמְדוֹת (שְׁיוֹצְאוֹת) בְּרֹאשׁ הַשָּׁחַר,
וּמָשֵׁם מִתְפַּשֵּׁט וַיּוֹצֵא גֹן אֶחָד שֶׁל נַחֲשֶׁת. וּמָשֵׁם
מִתְפַּשֵּׁט לְמַטָּה אוֹתוֹ הַחֶשֶׁךְ, וְעוֹמֵד עֲמוּד,
וַיּוֹצֵא גֹן אֶחָד שָׁחַר בְּמַרְאֵה שֶׁל בְּרוֹל, וְהִכֵּל
בְּסוֹד הַחֲשֻׁכָה.

מִבֵּין שְׁנֵי הָעֲמוּדִים יוֹצֵא עֲמוּד אֶחָד חָשׁוּךְ
בַּחֲשֻׁכָה, וְכָל הַגּוֹנִים הֵלְלוּ נְרָאִים בּוֹ,
וְזוֹהִי הָעֶרְלָה שֶׁמִּנְהִיגָה זָכַר לְנִקְבָה לְהַזְדַּוֵּג
כְּאֶחָד וְלֵהִיּוֹת אֶחָד.

הָעֲמוּדִים הֵלְלוּ יְדוּעִים בְּשֶׁבַע דְּרָגוֹת גְּדוּלוֹת
(זְכָרִים), הַדְּרָגָה הָרִאשׁוֹנָה הִיא הַדְּרָגָה
שְׁעוֹמְדָת בְּצַד שֶׁל הַחֲשֻׁכָה הַזֶּה. זֶה הַחֲשֻׁכָה עוֹלָה
תּוֹךְ הַסִּתְרָה שֶׁל הָעֶשֶׂן שֶׁל הָאֵשׁ, זֶה כְּלוּל בְּגֹן
שֶׁל עֶשֶׂן, וּבְגֹן שֶׁל אֵשׁ, וּבְגֹן שָׁחַר. שְׁלֹשֶׁת

הגִּוּנִים הִלְלוּ נִפְרָדִים לְכַמָּה צְדָדִים, לְהִתְעַקֵּם
בְּעַקְמֵי הָעוֹלָם.

גִּוֶן הָעֵשֶׂן הִזָּה יוֹרֵד לְעוֹלָם וְנִכְנָס לְכַמָּה צְדָדִים,
זֶה מִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם, וּמִסִּית אֶת רוּחוֹת
הָאֲנָשִׁים לְרַגְזוֹ, לְהִסְטוֹת אֶת דַּרְכֵיהֶם וּלְהִתְחַזֵּק
בְּרַגְזָם. וְעַל זֶה כָּתוּב, (תהלים פא) לֹא יִהְיֶה בָךְ אֵל
זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכַר. לֹא יִהְיֶה בָךְ אֵל זָר –
זֶה הַזְּכָר. וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכַר – זֶה הַנְּקֵבָה.
זֶהוּ הַרְגֹז שְׁשׁוּלֵט וּמִתְחַזֵּק בְּעוֹלָם וְנִכְנָס לְתוֹךְ
בְּנֵי הָאָדָם וּמְחַזֵּק אוֹתָם לְהִרְעוֹ.

גִּוֶן הָאֵשׁ, הַגִּוּוֹן הִזָּה יוֹרֵד לְעוֹלָם, וְנִכְנָס לְכַמָּה
צְדָדִים לְהִרְעוֹ, לְהַרְגוֹ, וְלִשְׁפֹךְ דַּמִּים וּלְקַפֵּחַ
בְּנֵי אָדָם, וְעַל זֶה כָּתוּב, (משלי א) אִם יֹאמְרוּ לָכֵה
אֶתְנוּ וְנֶאֱרָבָה לְדָם נִצְפְּנָה לְנִקְי חֲנָם. מִשׁוּם שֵׁישׁ
שׁוֹפְכֵי דַמִּים לְחֲנָם וְהוֹרְגִים לְחֲנָם. וַיֵּשׁ שׁוֹפְכֵי
דַמִּים וְהוֹרְגִים בְּקֶרֶב, וְזֶה מִצַּד הַזְּכָר וְזֶה מִצַּד
הַנְּקֵבָה. צַד הַזְּכָר שׁוֹפֵךְ דַּמִּים לְחֲנָם, כְּמוֹ
שְׁאֲמָרְנוּ. צַד הַנְּקֵבָה, כְּדִי לְעַרְךָ קְרִיבוֹת וּלְהַרְגוֹ
אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, וְכָל הַקְּרִיבוֹת וְהַהֲרָגָה שֶׁל אֵלֶּה בְּאֵלֶּה
בְּאִים מֵאוֹתוֹ צַד שֶׁל הַנְּקֵבָה.

גִּוֶן שְׁחֹר, גִּוּוֹן זֶה יוֹרֵד לְעוֹלָם וַיּוֹרֵד לְהִתְמַנּוֹת עַל
כָּל הַפְּצוּעִים וְהַמְּכִים, וּתְפוּסֵי גוֹף, וּצְלוּבִים

וְחֲנוּקִים, לְהֵרַע תְּמִיד לְבְנֵי אָדָם. שְׁלֹשֶׁת הַגְּוֹנִים
הִלְלוּ נִפְרָדִים לְכַמָּה צְדָדִים שֶׁל הָעוֹלָם
וּמִתְפַּשְׁטִים בְּתוֹךְ בְּנֵי הָעוֹלָם.

גוֹן הָעֵשֶׂן יוֹרֵד לְעוֹלָם, וְזֶהוּ הַגְּוֹן הָרֵאשׁוֹן
שִׁיּוּצָא מִתּוֹךְ הַנִּקְדָּה הַשְּׁקוּעָה מֵאוֹתוֹ הַצֵּל
שְׁאֲמַרְנוּ, שֶׁהוּא סְמָא"ל, שְׁרוּכָב עַל גְּמַל, כְּמוֹ
שְׁנַתְבָּאָר, וְגוֹן הָעֵשֶׂן הַזֶּה נִקְרָא קִצְפִּיא"ל הַגְּדוֹל.
וְזֶהוּ הַרְגֹז שֶׁל בְּנֵי אָדָם שֶׁמִּחֲזִיקִים אֶת הַלֵּב בְּרָגֵז.
תַּחַת זֶה מְמַנִּים אֶלְף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת קְבוּצוֹת, שֶׁהֵן
רְגֵז הַגּוֹפִים שֶׁל בְּנֵי אָדָם, מְשׁוּם שִׁישׁ רְגֵז
שְׁשׁוּלֵט בְּעוֹלָם לְעֵשׂוֹת דִּין. אֲבָל זֶה (צד) הוּא רְגֵז
שְׁשׁוּלֵט וְנִכְנָס לְגוֹף בְּנֵי הָאָדָם שֶׁמִּתְרַגְּזִים בְּרָגֵז
הַזֶּה. וְהַרְגֵז הַזֶּה הוּא יְסוּד לְכָל שְׁאָר הַגְּוֹנִים
לְעֵשׂוֹת בָּהֶם בְּנִין לְהֵרַע, מְשׁוּם שֶׁהָעֵשֶׂן הַזֶּה
יוּצָא מִתּוֹךְ רְגֵז הָאֵשׁ הָעֲלִיוֹנָה שְׁלוֹהֶטָת, וְזֶהוּ
הָרֵאשׁוֹן לְאוֹתָהּ הָאֵשׁ.

אַרְבַּעַה רְגֵזִים נִפְרָדִים מֵאוֹתוֹ הַרְגֵז, וְרְגֵז
הָרֵאשׁוֹן נִקְרָא רְגֵז, וְזֶהוּ שְׁמַרְגִיז אֶת
לֵב בְּנֵי הָאָדָם, וְזֶהוּ שִׁיּוֹרֵד וְהוֹלֵךְ וּמְסִית אֶת
בְּנֵי הָאָדָם שֶׁמִּתְרַגְּזִים בְּרָגֵז, וְזֶהוּ שְׁמוֹשֵׁף אֶת
הַמְּשַׁחִית עַל הָעוֹלָם. (וְעַל זֶה כְּתוּב (חֲבִיקוֹק ג) בְּרָגֵז
רַחֵם תִּזְכֹּר).

הַרְגֵז הַשְּׁנִי, זֶהוּ שְׂיֹרֵד לְעוֹלָם וּמְשׁוּטט
 וּמְתַפְשֵׁט לְכָל הַצְּדָדִים, וְזֶה נִקְרָא
 שְׁנָאָה. וְזֶה יוֹרֵד וְנִכְנָס בְּבִנְי אָדָם. וְזֶה, כִּיּוֹן
 שֶׁהוּא נִכְנָס, נִקְרָא מִשְׁחִית שְׂקֵט, וְזֶהוּ רְגֵז
 שְׁשׁוֹתֵק, וְזֶהוּ שְׁמִשְׁתַּתֵּף בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁל
 הַנִּקְבָּה. וְזֶהוּ רְגֵז שֶׁל שְׁתִּיקָה שְׁעוֹמֵד בְּעִקְמוֹת
 זֶהוּ הַקְּשָׁה מְכָלָם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא כְּמוֹ הַנְּחָשׁ,
 שְׁשׁוֹתֵק תָּמִיד וְהוֹרֵג אַחַר כָּף.

הַרְגֵז הַשְּׁלִישִׁי, זֶהוּ רְגֵז הַפּוֹף מִהֲרָאוֹ שׁוֹן –
 שֶׁהוֹלֵךְ וּמִתְחַזֵּק וְלֹא שׁוֹתֵק, אֲלֹא נִגְלָה
 אוֹתוֹ רְגֵז, וְכָל מֵה שֶׁהוּא מִתְגַּלֶּה – כֶּף נִשְׁבֵּר בְּכָל
 מֵה שֶׁהִתְגַּלָּה, וְלֹא שׁוֹתֵק. כֶּף נִשְׁבֵּר, וְכֶף נִקְרָא:
 רְגֵז שְׁבוֹר.

הַרְגֵז הַרְבִּיעִי, רֵאשִׁיתוֹ חֲזָק וְסוּפוֹ שְׁבוֹר, וְעַל
 כֵּן זֶהוּ רְגֵז שְׁמֵהֶפֶךְ מִן הֲרָאוֹ שׁוֹן. מִשּׁוּם
 כֶּף זֶהוּ צַד הַשְּׁבוֹר מְכָלָם. וְעַל כֵּן הַכֹּל הוּא
 בְּדִרְגָּה רֵאשׁוֹנָה.

דְּרִיגָה שְׁנִיָּה, הִיא דְרִיגָה שְׂיֹצֵאת מִחֲשָׁכָה, וְזֶהוּ
 גְּוֹן חֲשׁוֹף שְׁעוֹמֵד מִתּוֹךְ הַחֲשָׁכָה הַזֶּה,
 מִשּׁוּם שֶׁהַכֹּל קִיָּם מִתּוֹךְ הַחֲשָׁכָה וְעוֹמֵד בְּדִרְגוֹת
 יְדוּעוֹת. וְזֶה מִתְפַּשֵּׁט מִטָּה בְּגוֹנִים יְדוּעִים.

בְּדִרְגָה הַזֹּו קַיָּמִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת צְדָדִים נִפְרָדִים
 זֶה מְזֵה, וְכֹלָם כְּלוּלִים זֶה בְּזֵה. וְאַף עַל
 גַּב שְׁמֻשָּׁנִים זֶה מְזֵה וּמִתְגַּבְּרִים (וּמְאִירִים) זֶה מְזֵה,
 הַכֹּל כְּלוּל זֶה בְּזֵה. וּמִשּׁוּם כֵּךְ כָּל הַדְּרָגוֹת יְדוּעוֹת
 בְּצַד הַזֶּה לְהִרְעֵ.

מִכָּאן יוֹצְאִים כָּל אֱלוֹ הַמְּשַׁחִיתִים הַמְּחַבְּלִים
 שְׁמֻשׁוּטְטִים בְּעוֹלָם וְעוֹשִׂים דִּין בְּגִלוּי
 (בְּעוֹלָם) עַל הַמַּעֲשִׂים הַנִּסְתָּרִים שֶׁנַּעֲשׂוּ תוֹךְ הַחֹשֶׁךְ
 בִּסְתֵר, וְהֵם מְשׁוּטְטִים בְּעוֹלָם וְעוֹשִׂים בָּהֶם דִּין
 בְּגִלוּי. וּמִשּׁוּם כֵּךְ, כָּל אֱלוֹ שְׁמֻשׁוּטְטִים בְּעוֹלָם
 וְעוֹשִׂים דִּין בְּגִלוּי, כֻּלָּם עוֹמְדִים כְּנֶגֶד בְּנֵי אָדָם
 לְהַזְדַּמֵּן תְּמִיד אֶל אוֹתָם חֲטָאִים נִסְתָּרִים
 שְׁאֵמְרָנוּ, וְאוֹתָם שֶׁנִּקְרָאִים אֵף וְחִמָּה, מִתְּחַבְּרִים
 עִמָּם, וְעוֹשִׂים דִּין עַל בְּנֵי אָדָם. זֶה נַעֲשֶׂה בְּעוֹלָם
 מִבְּעַלֵּי הַדִּין הַלָּלוּ שְׁאֵמְרָנוּ.

דִּרְגָה זוֹ עוֹמְדַת תוֹךְ חֹשֶׁךְ וְאֵשׁ, שֶׁהוּא סוּד
 אֶחָד, וּמִתּוֹךְ דִּרְגָה זוֹ נִפְרָדוֹת כְּמֵה
 דְּרָגוֹת חֲזָקוֹת (גְּבִירִים) שְׁעוֹמְדוֹת תַּחַת הַצַּד שֶׁל
 רְקִיעַ אֶחָד, שֶׁנִּקְרָא רְקִיעַ שְׁחַר. דִּרְגָה שְׁלִישִׁית
 זֶהוּ רְקִיעַ שְׁמֵת־פֶּשֶׁט עַל כָּל אוֹתָן דְּרָגוֹת שֶׁהֵן
 אֲדָמוֹת כְּשׁוֹשְׁנָה, וְאֵלוּ נִקְרָאוֹת הַזְּרוּעוֹת שֶׁל
 הַצַּד הַזֶּה.

תַּחַת אֱלוּ מִתְּפַשְׁטוֹת לְמַטָּה דְּרָגוֹת, עַד
 שְׁמַגִּיעוֹת לְתוֹךְ דְּרָגָה שְׁלִישִׁית (אותו רְקִיעַ
 שָׁחַר), מִשׁוֹם שְׁאֵלוּ שְׁבַדְרָגָה הַשְּׁנִיָּה יוֹצְאִים מִתּוֹךְ
 אוֹתוֹ הֶרְקִיעַ הַשָּׁחַר וּמְשׁוֹטְטוֹת בְּעוֹלָם. אֱלוּ
 מִיָּמִין, וְאֵלוּ מִשְּׂמָאל. אֱלוּ שֶׁל הַיָּמִין נִפְרָדוֹת
 לְשִׁלְשָׁה צְדָדִים, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה קְשָׁרִים. וְאֵלוּ שֶׁל
 הַשְּׂמָאל נִפְרָדוֹת לְשִׁלְשָׁה צְדָדִים, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
 קְשָׁרִים אֲחֵרִים.

הַקְּשָׁר הָרֵאשׁוֹן עוֹמֵד לְמַעְלָה. וְעֵשֶׂן חָשׁוּף
 בְּרָגֵז נִקְשָׁר בּוֹ. בְּקֶשֶׁר הַזֶּה יֵשׁ בּוֹ
 שְׁלֹשָׁה גּוֹנִים חֲשׂוֹכִים וּמְשַׁנִּים זֶה מִזֶּה, וְנִכְלָלִים
 זֶה בְּזֶה. וְהַקְּשָׁר הַזֶּה הוּא כְּפוּף וְלֹא מִתְּפַשֵּׁט
 (נִכְנָע), פָּרַט לְזַמְנִים יְדוּעִים, וְזֶה הַנִּקְרָא עֲבָרָה.

וְהוּא עוֹמֵד וְלֹא שׁוֹכֵךְ, מִשׁוֹם שֶׁלֹּא שׁוֹכֵךְ, פָּרַט
 לְזַמֵּן שִׁישְׂרָאֵל מִקְרִיבִים קָרְבָּן לְמַטָּה,
 מִשׁוֹם שֶׁבְּאוֹתוֹ זַמֵּן שׁוֹכֵךְ הָרָגֵז וְנִכְנָע לְמַטָּה
 וְנִחְלַשׁ רָגְזוֹ (חֲזָקוֹ), וְלֹא יָכוֹל לְשַׁלֵּט וּלְהַתְּחַזֵּק.
 וּכְשֶׁזֶּה נִחְלַשׁ, אֵז הַקְּשָׁר הַשְּׁנַי, שֶׁהוּא בְּאִמְצָע,
 לֹא יָכוֹל לְנַסֵּעַ וּלְהַנְהִיג.

הַקְּשָׁר הַשְּׁנַי זֶהוּ שְׁנִקְרָא זַעַם, הַקְּשָׁר הַזֶּה הוּא
 שְׁנוּסֵעַ מִמְּקוֹם לְמְקוֹם וּמִנְהִיג אֶת כָּל

שְׂאֵר הַקְּשָׁרִים, וְכֹל שְׂאֵר הַקְּשָׁרִים כָּלֵם
 מִתְּנַהֲגִים בּוֹ, וְכֹלֵם מַחְזְקִים בְּקֶשֶׁר הַזֶּה. זֶהוּ
 שְׂמִנְהִיג אֶת כָּל הַצֶּעַר שְׁבַעֲוֹלָם, מִשּׁוֹם
 שְׂכַשְׂמַתְחִיב בְּדַרְגָּה אַחֲרַת, לְחַבֵּק אֶת הַנִּקְבָּה,
 אֲזִי יוֹרְדִים לְעוֹלָם כָּל סוּגֵי הַצֶּעַר וְכֹל הַדְּחָקִים
 וְכֹל הַצָּרוֹת, שֶׁהָרִי אֵינָם יְכוֹלִים לְשַׁלֵּט זֶה בְּלִי
 זֶה. וְכֹל הַדְּרָגוֹת נִתְּנוּ לְנִקְבָּה לְשַׁלֵּט וּלְהִסְטוֹת
 אֶת הָעוֹלָם, וְאִם לֹא שְׂרוּכֵב זֶה עַל זֶה
 וּמִתְחַבְּרִים זֶה לְזֶה, לֹא יְכוֹלִים לְשַׁלֵּט.

בא וּרְאֵה, כְּשֶׁהָיָה אָדָם בְּגֵן עֵדֶן לְהִתְעַסֵּק
 בְּעִבּוּדֵי רַבּוּנוֹ, יָרַד סָמָא"ל הַזֶּה וְכֹל אוֹתָן
 הַדְּרָגוֹת שָׁבוּ, וְהָיָה רוֹכֵב עַל אוֹתוֹ הַנִּחָשׁ הָרַע
 כְּדִי לְהִסְטוֹת אוֹתָם, מִשּׁוֹם שֶׁאוֹתוֹ נִחָשׁ שְׂעָמַד
 תְּחַתֵּיו הוּא עֶקֶם לְהִסְטוֹת אֶת בְּנֵי הָאָדָם
 וּלְפַתּוֹת אוֹתָם, מִשּׁוֹם שְׂכַתּוּב (מְשַׁלֵּי ה) כִּי נִפְתָּ
 תִּטְפְּנָה שְׂפָתַי זָרָה וְחָלַק מִשְׁמֵן חֶכְמָה. וְזֶה נוֹתֵן
 כַּח, וְזֶה עוֹשֶׂה אֲמָנוֹת בְּעוֹלָם, וְזֶה בְּלִי זֶה לֹא
 יְכוֹלִים לְשַׁלֵּט.

מישום כֵּן, כְּאֲשֶׁר אוֹתוֹ הַקְּשֵׁר שֶׁל הָאֲמִצֵּעַ
 מִתְחַבֵּר בְּנִקְבָּה, אֲזִי הַדִּינִים יוֹרְדִים וְכֹל
 הַדְּחָקִים לְעוֹלָם. וּכְשֶׁזֶה לֹא מִתְחַזֵּק, שְׂאִינוֹ
 נוֹסֵעַ, הַכֹּל נִשְׁבֵּר וְנִכְנָע, שְׂלֵא יְכוֹל לְשַׁלֵּט. וְעַל

כַּן הַכֹּל נִשְׁבֵּר וְנִכְנָע בְּסוּד הַקְּרִבּוּנוֹת שְׁלֵמֻטָּה.
וְעוֹלָה מִי שְׁעוֹלָה לְהִתְעַטֵּר לְמַעַלָּה וּלְהִתְבָּרֵךְ מִן
הַעֲמֵק הָעֲלִיוֹן, שְׁמַאִיר לְכֹל הַפְּנִים.

הַקְּיָשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא קֶשֶׁה בְּחִזּוֹק יֵתֵר, וְזֶה נִקְרָא
צָרָ"ה, מְשׁוּם שֶׁמִּזֶּה יּוֹצְאִים שְׁלֵטוֹן
לְהַשְׁרוֹת דְּחָקִים וְלַעֲשׂוֹת צָרוֹת לְאֲנָשִׁים. וְהַסּוּד
שֶׁל שְׁלֵשֶׁת הַקְּשָׁרִים הַלְלוּ, שֶׁכְּתוּב עֲבָרָה וְזַעַם
וְצָרָה. אֵלּוּ שְׁלֵשֶׁת קְשָׁרֵי הַיָּמִין.

שְׁלֵשֶׁה קְשָׁרִים שֶׁל שְׁמַאל, כְּשֶׁמִּתְחַזְּקִים כְּאֶחָד,
אִז אֹתוֹ הַשְּׁמַאל נִקְרָא מְשַׁלַּח"ת
מִלְּאֲכֵי רַעִים, מְשׁוּם שֶׁמִּהַשְּׁמַאל הַזֶּה נִשְׁלַחִים
לְמֻטָּה וְנוֹטְלִים חִזּוֹק כָּל אוֹתָם הַמְּלֹאכִים הָרַעִים,
אוֹתָם שְׁיוֹצְאִים מִהַצַּד שְׁלֵמֻטָּה, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ,
וְכֹל זֶה מִתּוֹךְ הַדְּרָגָה הַשְּׁנִיָּה וְהַדְּרָגָה הַשְּׁלִישִׁית.

הַדְּרָגָה הָרְבִיעִית, הִיא דְרָגָה שְׁעוֹמֶדֶת מִתּוֹךְ
עֲלָם הַרְגֵז, גּוֹן הָאֵשׁ. וְזוֹ נִקְרָאת
אֲמָצַע, שֶׁהוּא גּוֹף שְׁעוֹמֵד בֵּין שְׁתֵּי הַזְּרוּעוֹת. כְּאֵן
יֵשׁ לְהֵט שְׁלוֹהֵט בְּאָדָם כְּשׁוֹשְׁנָה. מִכָּאֵן יּוֹצְאִים
תִּקְוָה לְרֹדֵת לְמֻטָּה, לְתִקְוָה וְלִשְׁפָף דְּמִים. מְשׁוּם
שֶׁזֶהוּ שְׁנוֹתַן רְשׁוֹת וְשְׁלֵטוֹן לְמֻטָּה לְתִקְוָה וְלִשְׁפָף
דְּמִים, זֶה נוֹבֵעַ לְנִקְבָה, וְזֶה צָרִיךְ אֶת זֶה כְּמוֹ

שְׁהַגוּף צָרִיף אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְהַנֶּפֶשׁ אֵינָה עוֹשֶׂה
אֲמָנוּת אֶלָּא בַגּוּף. וְעַל כֵּן כָּל הַכּוֹחַ וְכָל הַתְּקִיף
יוֹצְאִים מִכָּאן, לְהַתְּקִיף וְלַעֲשׂוֹת אֲמָנוּת בְּעוֹלָם
לְהִרְע, כִּנְקָבָה שְׁמִקְבֵּלֶת מֵהַזְכָּר תָּמִיד.

בְּכָל דְּרָגָה וְדְרָגָה וּבְכָל קֶשֶׁר וְקֶשֶׁר יֵשׁ כִּמְה
מִמְנִים וְכִמְה גְדוּדֵי מַחְבָּלִים, שְׁכָלִם
מְנַהֲגִים בְּשִׁבְלִים, וְכָל הַמְּנַהֲגִים בְּגִלְלִים, כָּלִם
לְמַטָּה, שֶׁהֵם חִילוּתֶיהָ שֶׁל הַנְּקָבָה, וְלְכָלִם יֵשׁ
דְּרָגָה יְדוּעָה לְמַעְלָה לְהִיּוֹת מְנַהֲגִים בָּהּ.

כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ לְצַד הָעֲלִיּוֹן הַקָּדוֹשׁ הַיְכָלוֹת יְדוּעִים
לְדְרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת לְהַכְלִיל אֱלוּ בְּאֱלוּ כִּף גַּם
לְמַטָּה (בַּחֲשֵׁף) בְּהַכְּפָה, בְּצַד הָאֲחֵר, יֵשׁ דְּרָגוֹת
לְאוֹתָם הַיְכָלוֹת הַנְּקָבָה לְהַכְלִיל אֱלוּ בְּאֱלוּ.

בַּדְּרָגָה הַזֹּאת, שֶׁהִיא רְבִיעִית, עוֹמְדִים דִּינִים
רְעִים לְרֹדֶת לְמַטָּה וְלְהַמְסֹר לְאוֹתָם
שְׁעוֹשִׂים דִּין רַע קָשָׁה. מִכָּאן יוֹנְקִים אֶת חֲזָקָם
לְהַתְּקִיף וְלְהַשְׁלִים אוֹתוֹ הַדִּין שְׁעוֹשִׂים. וּמִשׁוּם
כֵּן, כָּל הַדְּרָגוֹת הַלְלוּ כְּלוּלִים בָּהֶם, בְּכָל אוֹתָם
הַהִיכָלוֹת הַתְּחַתּוֹנִים שֶׁלְצַד הַנְּקָבָה שְׁלִמְטָה.
אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁמִטִּים אֶת דְּרָכָם
מֵהַדְּרָךְ הַזֶּה וְהוֹלְכִים אַחֵר יִרְאֵת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא להתקדש בקדשת רבונם. אשריהם בעולם
הזה ובעולם הבא.

הדרגה חמישית. הדרגה הזו נחלקת לשתי
דרגות (צדדים), ימין ושמאל. ואלו
נקראים שוקים, משיגות להרע ולרדף, משום
שכאן הכח של הרדיפה של כל החלאים וכל
הרעות שרודפים אחר הרשעים, וכשהדין (הדרגה)
הזה מתקרב, אזי (אסתר ג) הרצים יצאו דחופים.
ואותם הרצים הם למטה, לרוץ להרע. וכל אלו
נקראים רודפים, ועל זה כתוב (איכה ד) קלים היו
רדפינו מנשרי שמים.

**הדרגה הזו נחלקת לשני צדדים, לימין
ולשמאל.** שלשה קשרים הם לימין,
ושלשה קשרים הם לשמאל. והקשרים הללו,
ואותם הקשרים שאמרנו, כלם מסתכלים לאחור,
משום שכל הקשרים העליונים הקדושים
מסתכלים לתוך הפנימיים לגוף, כמו שנאמר
(מלכים א-ז) וכל אחריהם ביתה. ואלו כלם
מסתכלים לאחור.

**מה בין זה לזה? אלא אלו הקשרים העליונים
הקדושים כלם בסוד של אדם, ומשום**

שֶׁהַכֹּל הוּא בְּסוּד שֶׁל אָדָם, כְּתוּב כָּל אַחֲרֵיהֶם
 בְּיָתָהּ. וְהַקְּשָׁרִים הָאֲחֵרִים הִלְלוּ שְׁאֲמַרְנוּ, אוֹתָם
 קְשָׁרִים שֶׁל הָאֲמֻצָּע, כָּלֵם מִסְתַּכְּלִים לְאַחֹר,
 וְאֵלוּ הֵם בְּסוּד שֶׁל בְּהֵמָה. וּמִשּׁוּם כֵּן כָּל
 אַחֲרֵיהֶם לְאַחֹר. וְהַסּוּד הַזֶּה כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ –
 (תהלים לו) אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ ה'. זֶה בְּצַד שֶׁל
 אָדָם, וְזֶה בְּצַד שֶׁל הַבְּהֵמָה. וְכֵן הַקְּרִבָּן עוֹלָה –
 אָדָם וּבְהֵמָה.

הַקְּשָׁר הָרֵאשׁוֹן, בּו עוֹמֵד גֶּזֶן שֶׁל חֲשֻׁכָה בְּתוֹךְ
 עֶרְפֶּל (בְּתוֹךְ טֵהוּ הָעֶרְפֶּל) שְׁצוּמָח בְּקִלְלָה
 תַּחַת הָאֲבֵן שְׁעוֹמֶדֶת עָלָיו, שְׁלֵא צוּמַח. וְזֶה
 עוֹמֵד עַל הַזְּכָאִים שֵׁישׁ בָּהֶם זְכוּת, וְאֵין לָהֶם
 זְכוּת אֲבוֹת לְהַחְזִיק בָּהּ וּלְהִגֵּן עֲלֵיהֶם.

וּקְשָׁרִים אַחֲרֵים רוֹדְפִים אַחַר הָרְשָׁעִים שֶׁהִטּוּ
 אֶת דִּרְכָם מִקֵּדָם לָכֵן, וְרוֹדְפִים
 אַחֲרֵיהֶם, וְכָל אוֹתָם שְׂרָשָׁם נִרְאָה בָּהֶם לְהִיּוֹת
 מִכָּרִים. מִשּׁוּם שֶׁכָּל אֵלוּ שְׂרָאוּיִים לְהַעֲנִשׁ, מִלְּאֶף
 אֶחָד שְׁלִיחַ קְדוּשָׁה, שְׂמֻצָּד הַגְּבוּרָה, יוֹרֵד וְרוֹשֵׁם
 בָּהֶם רֶשֶׁם, וְאוֹתוֹ הָרֶשֶׁם מִכָּר לְמַעְלָה לְכָל אוֹתָם
 בְּעֲלֵי הַדִּין. וּכְשֵׁאוֹתוֹ רֶשֶׁם מִכָּר לָהֶם – מִי
 שְׂרָאוּי לְחֻלָּאִים, מִלְּקִים אוֹתוֹ בְּחֻלָּאִים. מִי

שְׂרָאוּי לְמִכְאוּבִים וְלִשְׂאָר הָעֲנָשִׁים, הַכֹּל רוֹאִים
בְּאוֹתוֹ הָרָשָׁם.

וּמִשׁוּם כֵּן כָּל אוֹתָם הַקְּשָׁרִים עוֹמְדִים לְאַחֹר,
וּבוֹעֲטִים בְּאוֹתָם שְׂבוּעֲטִים בְּרִבּוֹנָם
וּבְכָל אוֹתָם הָרְאוּיִים לְבַעֵט בָּהֶם, פָּרַט לְצַדִּיקִים
וּחֲסִידִים וְשִׁישׁ לָהֶם זְכוֹת אָבוֹת שְׂרוּדָפִים
אֲחֲרֵיהֶם חֲלָאִים, שְׂאֵלָה אֵין שׁוֹלְטִים בָּהֶם וְלֹא
בְּאִים לָהֶם חֲלָאִים מֵהַצַּד הַזֶּה.

וְאִם תֹּאמַר, מֵאִיזָה מְקוֹם בְּאִים לָהֶם חֲלָאִים?
בֹּא וּרְאֵה, כְּתוּב (ישעיה נג) וְה' חִפֵּץ דְּכָאוּ
הַחֲלִי. וְה' חִפֵּץ דְּכָאוּ, רוֹצֵה לְהַכּוֹת אוֹתוֹ וְלִתַּת
לוֹ חֲלָאִים כְּדִי לְזַכּוֹתָם לְעוֹלָם הַבָּא, וְלֹא מֵצַד
הָאַחֵר, וְאֵלָה נִקְרָאִים יְסוּרִים שֶׁל אֶהְבֵּה, וְהַכֹּל
בְּמִשְׁקַל אֶחָד שֶׁל הַקִּדְּשׁ עוֹלָה.

הַדְּרָגָה הַשְּׁשִׁית, זוֹ נִקְרָאת עֲרָלָה. וְזוֹ וְכָל אוֹתָן
הַדְּרָגוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת לְמִטָּה, כֵּלְן נִקְרָאוֹת
עֲרָלָה, כִּי יוֹנְקוֹת מֵהַצַּד הַזֶּה. וְזֶה תוֹךְ סוּד שֶׁל
נַח"שׁ בְּרַח (ישעיה כז), וְזֶה מֵיִנִּיק אֶת אוֹתוֹ נַח"שׁ
עֲקֻלְתוֹן (שם). וְכָל הַדְּרָגוֹת הָאַחֵרוֹת שְׁנֵאֲחָזוֹת
בְּצַד הַזֶּה נִקְרָאוֹת בְּסַר שֶׁל עֲרָלָה, וְהַכֹּל בְּסוּד
אֶחָד הוֹלְכִים.

וּבֵּא רָאָה, עַל זֶה כָּל אוֹתָם הָאֵילָנוֹת שֶׁנִּנְטְעוּ
 בְּאַרְץ טָרָם הַשְּׂרִישׁוֹ, שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם רוּחַ
 שֶׁל הָעֶרְלָה הַזֹּו, וְעַל זֶה כְּתוּב, (ויקרא יט) וְעֶרְלָתָם
 עָרְלָתוֹ אֶת פְּרִיו שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָּכֶם עֲרָלִים
 לֹא יֵאָכֵל. מִשׁוּם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, חָבִיבוֹתָם
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל תָּמִיד אֵלָיו, וְהִרְחִיק אוֹתָם מִכָּל
 הַדְּרָכִים הָרְעוּת וְצַדִּדִּים הָרָעִים וְהַטְּמָאִים
 לְהִדְבֵּק בְּצַד הַקְּדוּשָׁה. אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וְאֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַבָּא.

סדר הלימוד ליום ג אדר [יום 151 בשנה]

היכלות מסטרא דקדושה

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָרִי שֶׁנִּינוּ בְּאוֹתָם
 הַהֵיכָלוֹת, שֶׁהֵם עוֹמְדִים לְסִדֵּר אֶת
 סְדוֹר שְׁבָחוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בֵּין סְדוֹר
 הָעוֹמֵד בְּדָבָר, בֵּין סְדוֹר הָעוֹמֵד בְּרָצוֹן. מִשׁוּם
 שֶׁיֵּשׁ סְדוֹר הָעוֹמֵד בְּדָבָר, וַיֵּשׁ סְדוֹר הָעוֹמֵד
 בְּרָצוֹן וְכוּנַת הַלֵּב, לְדַעַת וּלְהַסְתַּכֵּל, כְּדִי
 לְהַסְתַּכֵּל לְמַעְלָה לְמַעְלָה עַד אֵין סוּף, שֶׁשָּׁם
 נִתְקַעִים כָּל הַרְצוֹנוֹת וְהַמְחַשְׁבוֹת וְלֹא עוֹמְדִים
 בְּדָבָר כָּלָל. אֲלֵא כִּמוֹ שֶׁהוּא נִסְתָּר, כִּןֵּן כָּל
 דְּבָרָיו בִּסְתֵּר.

בא וּרְאָה, זֶה שְׁאֲמַרְנוּ בְּכָל אוֹתָם הַהִיכָלוֹת
(תלויים), כָּל אוֹתָם הַסְּדוּרִים הֵם בְּכָלֵל אֶחָד,
כְּדִי לְהַכְלִיל תַּחְתּוֹנִים בְּעֲלִיוֹנִים.

אב"ל בא וּרְאָה, כְּשֶׁסִּדֵּר מֹשֶׁה תְּפִלָּתוֹ בְּשִׁבְלֵי
יִשְׂרָאֵל, הוּא הָאָרִיךְ בַּתְּפִלָּה הַזֹּו, מִשּׁוּם
שֶׁזוֹ תְּפִלָּה שְׁעוֹמֶדֶת לְמַעַלָּה. וְכִשְׁסִדֵּר תְּפִלָּתוֹ
בְּקִצְרָה עַל אַחֲוֹתוֹ, הוּא לֹא הָאָרִיךְ בָּהּ, מִשּׁוּם
שְׁעוֹמֶדֶת לְמַטָּה, שְׁכָתוּב (במדבר יב) אֵל נָא רַפָּא נָא
לָהּ. וְלֹא הָאָרִיךְ יוֹתֵר, כִּי הוּא בְּעַל הַבַּיִת וְצִוְיָה
אֶת בֵּיתוֹ כְּרֵאוּי, וּמִשּׁוּם כֶּף לֹא הָאָרִיךְ יוֹתֵר
בְּבִקְשָׁתוֹ. (ועל זה בלם) וְכָל הַסְּדוּרִים לְהַשְׁרוֹת
שְׁכִינָה בְּעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁבִאֲרָנוּ בְּכָל אוֹתָם (שָׁר) הִיכָלוֹת שְׁאֲמַרְנוּ.

רבי שְׁמַעוֹן קָם וְאָמַר, אֲשֶׁרִי חִלְקָךְ אָדָם
הָרֵאשׁוֹן, נִבְחָר מִכָּל הַנִּבְרָאִים שְׁעוֹמֶדִים
בְּעוֹלָם, שֶׁהַגְּדִיל אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל
הַכֹּל וְהַכְּנִיס אוֹתָךְ לְגַן עֵדֶן, וְתִקֵּן לְךָ שִׁבְעַת חֲפּוֹת
שֵׁם לְהַשְׁתַּעֲשַׁע בְּעֵנְג שֶׁל הַנְּעָם הָעֲלִיּוֹן, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים כז) לַחֲזוֹת בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ.
לַחֲזוֹת בְּנַעַם ה' - לְמַעַלָּה. וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ -
לְמַטָּה. לַחֲזוֹת בְּנַעַם ה', בְּאוֹתָם שִׁבְעַת הַרְקִיעִים

לְמַעַלָּה. וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ, בְּאוֹתָם שְׁבַעַת הַרְקִיעִים
שְׁלֹמֶטָה, וְאֵלֶּה עוֹמְדִים אֵלֶּה כְּנֶגֶד אֵלֶּה.

וּבְכָרִים עֲמַדַּת בְּגֵן עֵדֶן. אוֹתָן שְׁבַע הַחֲפוֹת
הָעֲלִיוֹנוֹת הַקְּדוּשׁוֹת עוֹמְדוֹת עֲלֵיךְ
לְמַעַלָּה לְהִתְעַטֵּר בָּהֶן, וְאוֹתָן שְׁבַע תַּחְתּוֹנוֹת
עֲמַדַּת בָּהֶן לְהִשְׁתַּעֲשַׁע בָּהֶן, וּבְכֻלָּן הַשְּׁלִים
אוֹתָךְ אֲדוֹנֶיךָ לְהִיּוֹת שְׁלָם בְּכֻלָּ.

עַד שֶׁנִּדְחִי רַגְלֵיךָ אַחַר עֲצַת אוֹתוֹ נִחַשׁ הָרָע,
וְגִרְשֵׁת מִגֵּן עֵדֶן, וְגִרְמַת לֶךְ מוֹת וּלְכָל
הָעוֹלָם, מִשּׁוֹם שֶׁעֲזַבְתָּ אֶת הָעֲדוֹנִים הַלְלוֹ
שְׁלֹמֶטָה וּלְמַטָּה, וְנִמְשַׁכְתָּ אַחַר אוֹתָן תְּשׁוּקוֹת
טְמְאוֹת שֶׁנִּקְרְאוֹת רֵאשׁ פְּתָנִים, שֶׁהַגּוֹף מוֹשֵׁךְ
בָּהֶן וְלֹא הָרוּחַ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים ל"ב) וְרֵאשׁ
פְּתָנִים אֲכָזֵר. וְכָתוּב עֲנַבְמוֹ עֲנַבֵי רוּשׁ. עַד שֶׁבֹא
אַבְרָהָם הַחֲסִיד וְהִתְחִיל לְתַקֵּן עוֹלָם, וְנִכְנַס לְתוֹךְ
הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וְתַקֵּן לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה בְּאוֹתָם
רְקִיעִים עֲלִיוֹנִים וּבְאוֹתָם רְקִיעִים תַּחְתּוֹנִים.

אוֹתָם הַתַּחְתּוֹנִים הֵם הַיְכָלוֹת לְאוֹתָם רְקִיעִים
עֲלִיוֹנִים לְהֵאָחֵז זֶה בְּזֶה וּלְהִקְשֵׁר זֶה
בְּזֶה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ בְּאוֹתָם הַיְכָלוֹת שֶׁאֲמַרְנוּ. וְאִךָ
עַל גַּב שֶׁבְּאַרְנוֹ שֵׁם בְּתוֹךְ הַכֶּלֶל, כָּאֵן יֵשׁ לָנוּ

לְפָרֵט דְּבָרִים וּלְתַקֵּן אֶת הַיְחֻד כְּרְאוּי, כְּדֵי שֶׁלֹּא
יִטְעוּ הַחֲבָרִים, וַיֵּלְכוּ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, כְּכַתּוּב (הושע יד)
כִּי יִשְׂרָאֵל דְּרָכֵי ה' וְצַדִּיקִים וְגו'.

(היכל לבנת הספיר יסוד ועטרה)

הַהֵיכָל הָרֵאשׁוֹן – רֵאשִׁית תּוֹךְ הָאָמוּנָה, וְזוּהֵי
רֵאשִׁית לְסוּד הָאָמוּנָה, וּבְדֶרֶגוֹת שֶׁל
מְרֵאָה הָאָמוּנָה. נְבִיאֵי הָאָמֶת הָיוּ רוֹאִים מִתּוֹךְ
הָאֶסְפֶּקְלָרְיָה הַזֹּו שְׂאִינָה מְאִירָה, וּמִשׁוֹם שְׂזוּהֵי
רֵאשִׁית הָאָמוּנָה, כְּתוּב (שם א) תַּחֲלֵת דְּבָר ה'
בְּהוֹשַׁע. שְׂרָאָה מִתּוֹךְ דֶּרֶגָה זו, שֶׁהִיא רֵאשִׁית
כָּל הַדֶּרֶגוֹת לְעֵלוֹת לְמַעְלָה, וְסוֹף כָּל הַדֶּרֶגוֹת
לְרֵדֶת לְמַטָּה.

וּמִשׁוֹם שֶׁהוֹשַׁע רָאָה מִתּוֹךְ הָרֵאשִׁית הַזֹּאת,
סוֹף כָּל הַדֶּרֶגוֹת, הִצְטַרֵּךְ לְטַל אֶת
אִשֶׁת הַזְנוּנִים הַזֹּאת, מִשׁוֹם שֶׁיִּשְׂרָאֵל נֶאֱחָזוּ
וְנִמְשְׁכוּ מִשָּׁם לְמַטָּה לְאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא אִשֶׁת
זְנוּנִים, מִשׁוֹם שֶׁעֲזָבוּ וְלֹא נִדְבְּקוּ בְּאִשֶׁת חֵיל הַזֹּו,
וְרָאָה מִשָּׁם כָּל אוֹתָם הַיְכָלוֹת שֶׁהֵם בְּצַד הַטְּמָאָה

(שיש לו).

הַיְכָלוֹת הַטְּמָאָה, כְּלָם טְמָאִים לְמִי שֶׁנִּדְבֵּק
בָּהֶם, וְעַל זֶה כְּתוּב, קַח לָךְ אִשֶׁת

זְנוּנִים וְגו'. וְכִי נִבְיָא אָמַת צָרִיף אֶת זֶה? אֵלָא
מְשׁוּם שְׁאֲסוּר לוֹ לְאָדָם לְהִכָּנֵס לְאוֹתָם הִיכְלוֹת,
כְּדִי שְׁלֵא יִמְשֹׁף אַחֲרֵיהֶם כְּמוֹ שְׁעָשָׂה נַח,
שְׁכָתוּב (בראשית ט) וַיִּשְׁתֶּן מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל.

וְהוֹשִׁיעַ פָּחַד לְהִסְתַּכֵּל בְּאוֹתָם הִיכְלוֹת שְׁנַטְמָאוּ
בְּהֶם יִשְׂרָאֵל וְנִדְבְּקוּ, שְׁלֵא יִמְשֹׁף
אַחֲרֵיהֶם, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּנַח, וַיִּשְׁתֶּן מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר
וַיִּתְגַּל. עַד שְׁאָמַר לוֹ, קַח לְךָ אִשֶׁת זְנוּנִים וַיִּלְדִי
זְנוּנִים. וְכָתוּב וַיִּלְךָ וַיִּקַּח אֶת גַּמְרַת בַּת דְּבַלְיָם.
לְדַעַת בְּמָה נִדְבְּקוּ וְנַטְמָאוּ וְעִזְבוּ אֶת סוּד
הָאִמוּנָה, בְּשִׁבִיל אֵל נִכְר. וְעַל זֶה רָאָה מִתּוֹךְ
הַהִיכָל הַזֶּה, רֵאשִׁית כָּל הַדְּרָגוֹת.

הַהִיכָל הַזֶּה רֵאשִׁית שֶׁל הַכֹּל לְעֵלוֹת בְּדְרָגוֹת.
הַהִיכָל הַזֶּה הוּא מְדוּר שְׁעוּמַד בְּאוּר,
לְהִתְעַטֵּר בְּדְרָגוֹתָיו, לְהִסְתַּכֵּל בְּאוֹתָן דְּרָגוֹת
עֲלִיוֹנוֹת, שְׁכָתוּב (שמות כד) וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

בְּהִיכָל הַזֶּה מְמַנָּה אֶחָד שְׁמֵשׁ, טְהָרִיא"ל שְׁמוֹ,
וְהוּא עוּמַד עַל פֶּתַח אוֹתוֹ הַהִיכָל. וְכָל
הַנְּשֻׁמוֹת שְׁעוּלוֹת, עוּמַד הַמְּמַנָּה הַזֶּה בְּפֶתַח
הַזֶּה, וְכַמָּה מְמַנִּים אַחֲרָיו עִמוֹ, וְכֹלֶם אֵשׁ לוֹהֶטֶת
וְשִׁרְבִיטֵי אֵשׁ בִּידֵיהֶם, וְכֹלֶם בְּעֲלֵי עֵינָיִם. הַמְּמַנָּה

הִזָּה עוֹמֵד בְּצַד זֶה. אִם זוֹכֶה הַנְּשָׂמָה הַזֹּאת לְהַכְנִס,
הַמְּמַנֶּה הִזָּה פּוֹתַח פְּתַח וְהִיא נִכְנָסֶת.

וְאִם לֹא זוֹכֶה, אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה הָאֲחֵר שְׁעוֹמֵד
בְּצַד הָאֲחֵר מְזַמֵּן, וְכַמָּה אֶלֶף וּרְבֻבוֹת
שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים עִמוֹ. דוֹחָה אוֹתָהּ אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה
הָאֲחֵר הַקְּדוֹשׁ, וְלוֹקַח אוֹתָהּ הָאֲחֵר הִזָּה שְׁבֻצָה
הַטְּמְאָה, וּמְכַנִּס אוֹתָהּ לְתוֹךְ אוֹתָם הַהִיכָלוֹת
הַטְּמְאִים, וְכָל אוֹתָם שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים אוֹחֲזִים
אוֹתָהּ, עַד שְׁמוֹרִידִים אוֹתָהּ לְגִיחָנָם, וְנִדְוֹנִית
שֵׁם שְׁנַיִם עָשָׂר חֲדָשִׁים. הַתְּקוּן שֶׁל אוֹתוֹ הַצַּד
הָאֲחֵר, בֵּית דִּין לְדוֹן בָּהֶם אֶת הַרְשָׁעִים.

כְּמוֹ כֵּן אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה הַקְּדוֹשׁ שְׁעוֹמֵד עַל אוֹתוֹ
פְּתַח – כָּל אוֹתָן תְּפִלוֹת שְׁבוּקָעוֹת אֲוִירִים
וּרְקִיעִים לְהַכְנִס לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, אִם תְּפִלַּת רַבִּים הֵם
– הוּא פּוֹתַח פְּתַח וּמְכַנִּס אוֹתָהּ הַתְּפִלָּה, עַד
שְׁנַעֲשׂוֹת כָּל תְּפִלוֹת הָעוֹלָם עֲטָרָה בְּרֹאשׁ צַדִּיק
חַי הָעוֹלָמִים, כְּמוֹ שְׁבִאָרוּהָ.

וְאִם תְּפִלַּת יְחִיד הִיא – עוֹלָה עַד שְׁמַגִּיעָה לְפְתַח
הַהִיכָל הִזָּה, שֶׁהַמְּמַנֶּה הִזָּה עוֹמֵד בּוֹ. אִם
נָאָה הִיא הַתְּפִלָּה לְהַכְנִס לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ (כִּפָּה),
מִיָּד פּוֹתַח פְּתַח וּמְכַנִּס אוֹתָהּ. וְאִם לֹא נָאָה, הוּא

דוּחָה אוֹתָהּ הַחוּצָה, וַיּוֹרֶדֶת לְשׁוּטֵט בְּעוֹלָם,
 וְעוֹמְדָת בְּתוֹךְ הָרְקִיעַ הַתַּחְתּוֹן מֵאוֹתָם הָרְקִיעִים
 שְׁלֵמֵטָה שְׁמִנְהִיגִים תוֹךְ הָעוֹלָם. וּבְאוֹתוֹ רָקִיעַ
 עוֹמֵד מְמַנָּה אֶחָד שֶׁשְּׁמוֹ סֵהֲדִיא"ל, וּמְמַנָּה עַל
 הָרְקִיעַ הַזֶּה, וְנוֹטֵל אֶת כָּל אוֹתָן הַתְּפִלוֹת שֶׁנִּדְחוּ,
 שֶׁנִּקְרְאוֹת תְּפִלוֹת פְּסוּלוֹת, וְגוֹיֵז אוֹתָן, עַד שֶׁנִּדְוֶן
 (שָׁשׁב) אוֹתוֹ אָדָם.

אם שָׁב לְרִבּוֹנוֹ כְּרָאוּי וּמִתְפַּלֵּל תְּפִלָּה זָכָה
 אַחֲרָת – אוֹתָהּ תְּפִלָּה זָכָה כְּשֶׁעוֹלָה, נוֹטֵל
 אוֹתוֹ הַמְּמַנָּה סֵהֲדִיא"ל אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת,
 וּמַעֲלָה אוֹתָהּ לְמַעְלָה, עַד שֶׁפּוֹגֶשֶׁת בְּאוֹתָהּ
 תְּפִלָּה זָכָה, וְעוֹלוֹת וּמִתְעַרְבוֹת כְּאֶחָד וְנִכְנָסוֹת
 לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

וְלַפְעָמִים נִדְחִית אוֹתָהּ תְּפִלָּה, מִשּׁוֹם שֶׁאוֹתוֹ
 אָדָם נִמְשָׁךְ אַחֲרֵי הַצַּד הָאֲחֵר, וְהוּא
 נִטְמָא בְּאוֹתוֹ צַד, וְנוֹטֵל אוֹתָהּ אוֹתוֹ מְמַנָּה
 שֶׁבְּאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר הִטְמָא. וְאֵז עוֹמֵד אוֹתוֹ צַד
 הָאֲחֵר הִטְמָא, עוֹלָה וּמִזְכִּיר אֶת חֲטָאֵי אוֹתוֹ
 הָאָדָם לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִסְטִין עָלָיו
 לְמַעְלָה. וְלִכֵּן כָּל הַתְּפִלוֹת וְכָל הַנְּשֻׁמוֹת,
 כְּשֶׁעוֹלוֹת, כֵּלֵן עוֹלוֹת וְעוֹמְדוֹת לְפָנֵי הַהִיכָל הַזֶּה,

וְהַמְמַנֵּה הַזֶּה עוֹמֵד עַל פֶּתַח הַהֵיכָל הַזֶּה לְהַכְנִים
נְשָׁמוֹת וּתְפִלוֹת, אוּ לְדַחוֹתָן הַחוּצָה.

מַעַל לְפֶתַח הַזֶּה יֵשׁ פֶּתַח אַחַר שֶׁהִקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא חוֹתֵר לוֹ, וְנִפְתַּח שְׁלֹשׁ
פְּעָמִים בְּיוֹם וְלֹא נִנְעַל, וְעוֹמֵד לְאוֹתָם בְּעֵלֵי
תְּשׁוּבָה שְׁשׁוּפְכִים דְּמַעָּה בְּתִפְלָתָם לְפָנֵי
רְבוֹנָם. וְכָל הַשְּׁעָרִים וְהַפְּתָחִים נִנְעָלִים, עַד
שֶׁנִּכְנָסִים בְּרִשׁוֹת, פָּרֹט לְשְׁעָרִים הַלְלוּ
שְׁנַקְרָאִים שְׁעָרֵי דְמַעָּה.

וְכִשְׁהַתְּפִלָּה הַזֹּאת שֶׁל הַדְּמַעָּה עוֹלָה לְמַעְלָה
לְהַכְנִס בְּאוֹתָם הַשְּׁעָרִים, מְזַדְמָן
אוֹתוֹ אוֹפֵן שְׁעוֹמֵד עַל שְׁשׁ מֵאוֹת חֵיוֹת גְּדוֹלוֹת,
שְׁשֵׁמוֹ רַחֲמֵי א"ל, וְלוֹקַח אוֹתָהּ הַתְּפִלָּה בְּאוֹתָן
דְּמַעוֹת, הַתְּפִלָּה נִכְנָסֶת וְנִקְשָׁרֶת לְמַעְלָה.

וְאוֹתָן דְּמַעוֹת נִשְׁאָרוֹת כָּאֵן וְרִשׁוּמוֹת בְּפֶתַח
הַזֶּה. וַיֵּשׁ דְּמַעוֹת אַחֲרוֹת, וְרִשׁוּמוֹת
תָּמִיד עַל כָּל אוֹתָן מְרַכְּבוֹת עֲלִיוֹנוֹת שְׁלֹא נִמְחוֹת
(נְרָאוֹת). אֵלֶּה הֵן דְּמַעוֹת שֶׁשָּׁפְכוּ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה
כְּשֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁכְּתוּב (ישעיה לג) הֵן
אֲרָאֶלְם צָעֲקוּ חֲצָה מִלְּאֲכֵי שְׁלוֹם מֵר יִבְכְּיוּן.
וְאוֹתָן דְּמַעוֹת שֶׁשָּׁפְכוּ עַל צְדִיקִים וְטְהוֹרִים

כְּשֶׁמִסְתַּלְקִים מֵהָעוֹלָם. אֶת כָּלֵן נוֹטְלוֹת אוֹתָן
הַמְרַכְבוֹת וּמְעַרְבוֹת אוֹתָן בְּאוֹתָן דְּמַעוֹת
שֶׁנִּשְׁפְּכוּ עַל חֶרֶבֶן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְעַל זֶה כָּתוּב
(ישעיה כה) וּמָחָה ה' אֱלֹהִים דְּמַעָה מֵעַל כָּל פָּנִים. מִי
הַפָּנִים? אֵלּוּ הַמְרַכְבוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת.
וְאַחַר כֵּן – וְחֶרֶפֶת עָמוּ יָסִיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי
ה' דִּבֶּר.

בְּהִיבָל הַזֶּה יֵשׁ רוּחַ שֶׁנִּקְרָאת סְטוּרֵי"ה, וְזֶהוּ
מְרָאָה הַסְּפִיר שֶׁנוֹצֵץ לְכָל עֵבֶר, וְזֶהוּ
שְׁעוֹמֵד לְשְׁנֵי צַדִּדִּים, וּמֵאלוּ נִפְרָדִים נִיצוּצוֹת
כְּהַתְנוּצָצוֹת הַיָּר, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ בְּכַמָּה צַדִּדִּים.
וְכַמָּה גּוֹנִים לוֹהֵטִים מִזֶּה בְּצַד הַיָּמִין.

כְּשִׂאוֹתוֹ רְקִיעַ עֲלִיוֹן, הַנִּהָר שֶׁשׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא
מֵעֵדָן מוֹצִיא נְשָׁמוֹת, לְהַכְנִיס לְתוֹךְ
הַהֵיכָל הַשְּׁבִיעִי לְמַעְלָה, אוֹתוֹ הֵיכָל שְׁבִיעִי לוֹקַח
אוֹתָם. וְכִשְׂיּוֹצְאוֹת אוֹתָן נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת מִתּוֹךְ
אוֹתוֹ הֵיכָל שְׁבִיעִי, יוֹרְדוֹת עַד שֶׁמְגִיעוֹת לְהֵיכָל
הַזֶּה, וְלוֹקַח אוֹתָם הַרוּחַ הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה שֶׁשְּׁמוֹ
סְטוּרֵי"ה, שֶׁהוּא לְיָמִין. וְכָל אוֹתָן נְשָׁמוֹת שֶׁל
זְכָרִים שְׁעֵתִידִים לְפָרֹחַ בְּצַדִּיקִים זְכָרִים, לְיָמִין
כָּלֵן הוּא לוֹקַח אוֹתָן, וּמִתְעַכְבוֹת שֵׁם עַד
שֶׁנִּכְלָלוֹת בְּנְשָׁמוֹת שֶׁל הַנְּקֻבוֹת.

מִהַרְרוּחַ הַזֶּה יוֹצֵאת רוּחַ אַחֲרֵת לְשָׂמַאל,
 שְׁנֵרְאִית וְנִגְנָזַת וְנִכְלָלַת בְּרוּחַ
 הָרְאשׁוֹנָה הַזֶּה, וְהֵן אַחַת כְּלוּלוֹת זֶה בְּזֶה. וְהָרוּחַ
 הָאַחֲרֵת הַזֶּה נִקְרָאת אֲדִירִי"ה סְנוּגִי"א סְנוּגִיָּה
 (סְנוּגִיא סְטִנְיָה). זֹהִי רוּחַ לְשָׂמַאל. וְזֶה עוֹמְדָת.
 כְּשֶׁתְּשׁוּקַת הַהִיכָל הַשְּׂבִיעִי לְהִדְבֵּק בְּאוֹתוֹ נִהָר
 שְׂשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא, אוֹתוֹ רְצוֹן שְׂעוּלָה מִמָּטָה לְמַעְלָה
 עוֹשֶׂה נְשָׁמוֹת בְּרְצוֹן שְׁלוֹ, וְהֵן נִקְבוֹת.

וּכְשֶׁהָרְצוֹן שֶׁל אוֹתוֹ נִהָר יוֹרֵד וְנִדְבֵּק מִמַּעְלָה
 לְמָטָה, עוֹשִׂים נְפֹשׁוֹת שֶׁל זְכָרִים.
 הָרְצוֹן שֶׁלְמַעְלָה עוֹשֶׂה זְכָרִים, וְהָרְצוֹן שֶׁלְמָטָה
 עוֹשֶׂה נְקִבוֹת.

וּכְשֶׁהַנְּשָׁמוֹת הַנִּקְבוֹת הֵלְלוּ יוֹצְאוֹת מִתּוֹךְ
 הִיכָל שְׂבִיעִי, יוֹרְדוֹת (יוֹצְאוֹת) עַד
 שְׂמִגְיַעוֹת לְרוּחַ הַשְּׂמַאל הַזֶּה שְׁנִקְרָאת אֲדִירִי"ה,
 וְנִקְרָאת (שְׁמוֹת כַּד) לְבַנְיָת הַסְּפִירָה, כְּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ
 בְּצַדְדִים אַחֲרִים.

כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעוּ לְרוּחַ הַזֶּה אוֹתָן נְשָׁמוֹת נִקְבוֹת,
 לוֹקַחַת אוֹתָן הָרוּחַ הַזֶּה וְעוֹמְדוֹת בָּהּ.
 וְאַחַר כֵּן נִכְלָלוֹת רוּחַ הַשְּׂמַאל הַזֶּה בְּרוּחַ הַיְמִין
 הַזֶּה, וְאֵז נַעֲשׂוֹת אוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת כְּלוּלוֹת זְכָר

וּנְקָבָה כְּאַחַד, (מְזוּדָגוּת) וּפּוֹרְחוֹת מֵהֵיכַל הַזֶּה,
וּנְפָרְדוֹת בְּבְנֵי אָדָם, כְּשָׂבָא לְהַתְּכַלֵּל כָּל אַחַת כְּפִי
דְרַכָּה, וְאַחַר כֶּף מְזוּדָגוּת כְּאַחַד.

הַרוּחַ הַזֶּה שֶׁל הַשָּׁמַיִל בְּיָמִין, מִכָּה זֶה בְּזוֹ
לְהַכְּלִיל, וְיּוֹצְאִים נִיצוּצוֹת שְׁמַת־פְּשָׁטִים
לְכָל עֵבֶר, וְנֹעֲשִׂים אוֹתָם הָאוֹפָנִים מֵהֶם, מֵאוֹתָם
הַנִּיצוּצוֹת שְׁיּוֹצְאִים מִתּוֹךְ רוּחַ הַשָּׁמַיִל, שְׁכַתוֹב
בָּהֶם (יחזקאל א) מְרָאָה הָאוֹפָנִים וּמַעֲשִׂיהֶם כְּעֵין
תְּרַשִׁישׁ. וְאֵלוֹ הֵם אוֹפָנִים שְׁלוֹהֵטִים בְּאֵשׁ
וְעוֹמְדִים בְּשִׁירָה.

כִּיּוֹן שֶׁהַתְּבַשְׁמוֹ רוּחַ בְּרוּחַ וְנִכְלְלוּ כְּאַחַד, אֲזַ
יּוֹצֵא אוֹר אֶחָד שְׁעוֹלָה וְיוֹרֵד, וּמְתִישֵׁב עַל
אַרְבַּע שׁוֹרוֹת שֶׁל אוֹפָנִים, וְהִיא חֲזִיה אַחַת
שְׁשׁוּלְטַת עֲלֵיהֶם, וְנִקְרָאת בְּזָק. הַבְּזָק הַזֶּה מֵאִיר
בְּאוֹר שְׁנוּצֵץ תּוֹךְ הַשְּׁלֵהֶבֶת, וְשׁוֹלֵט עַל כָּל
אוֹתָם הָאוֹפָנִים.

וּמִתְּפִשָּׁט מִמֶּנּוּ רְקִיעַ אֶחָד שְׁעוֹמֵד עַל שְׁנֵי
עַמּוּדִים, וְאוֹתָם שְׁנֵי הָעַמּוּדִים הֵם
שְׁנֵי כְרוֹבִים, אֶחָד מֵצַד זֶה וְאֶחָד מֵצַד זֶה,
וְהָרְקִיעַ הַזֶּה עַל רֵאשׁוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (שם י) וְאֶרְאָה
וְהִנֵּה אֵל הָרְקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֵאשׁ הַכְּרֻבִים. וְלֹא

הִרְקִיעַ הַזֶּה שְׁעַל רֹאשׁ הַחַיּוֹת. וְהִבְזֹק הַזֶּה מְמַנֶּה
עָלָיו, וְרוּחַ עֲלִיּוֹנָה הַנִּכְלָלֶת עַל הַכֹּל.

כ אֹתָן תְּפִלוֹת שְׁמַקְדִּימוֹת טָרָם שְׁסִימוֹ
יִשְׂרָאֵל אֶת תְּפִלוֹתֵיהֶם, מִתְּעַכְבוֹת בְּרִקִיעַ
הַזֶּה, וְהִבְזֹק הַזֶּה שְׁשׁוֹלֵט עַל הִרְקִיעַ הַזֶּה מִתְקַן
אוֹתָן, עַד שְׁבֹא סַנְדְּלָפוֹ"ן הַמְּמַנֶּה הַגְּדוֹל, רוּחַ
עֲלִיּוֹנָה שְׁשׁוֹלֵט עַל הַכֹּל, וְכַשִּׁיִּשְׂרָאֵל מְסִימִים
אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת, הוּא נוֹטֵל אוֹתָם מִהִרְקִיעַ
הַזֶּה, וְעוֹלָה וְקוֹשֵׁר לָהֶם קְשָׁרִים (וּבְתָרִים) לְאֲדוֹנוֹ,
כְּמוֹ שְׁבֹאֲרוּהָ.

הִבְזֹק הַזֶּה עוֹמֵד לְמַנּוֹת אֶת כָּל אוֹתָן הַתְּפִלוֹת
שְׁעוֹלוֹת, וְכֹל אוֹתָם דְּבָרֵי תוֹרָה
שְׁמִתְעַטְרִים בְּלִילָה, כְּשֶׁרוּחַ צָפוֹן מִתְעוֹרֶרֶת
וְהַלִּילָה נִחְלָק, וְכֹל מִי שְׁעוֹמֵד בְּאוֹתָהּ שְׁעָה
וְעוֹסֵק בַּתוֹרָה, כָּל אוֹתָם הַדְּבָרִים עוֹלִים, וְנוֹטֵל
אוֹתָם הַבְּזֹ"ק, וּמְנִיחַ אוֹתָם בְּרִקִיעַ הַזֶּה, עַד
שְׁעוֹלָה הַיּוֹם.

וְאַחַר שְׁעוֹלָה הַיּוֹם, עוֹלִים אוֹתָם דְּבָרִים
וְשׁוֹרִים בְּמָקוֹם שֶׁל הִרְקִיעַ שְׁבוּ תְלוּיִים
כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, שְׁמֵשׁ וּלְבָנָה, וְזֶה נִקְרָא סֵפֶר
הַזְּכָרוֹן, שְׁכָתוּב (מִלֵּאכִי ג) וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכָרוֹן לְפָנָיו.
לְפָנָיו, מִשׁוֹם שְׁסֵפֶר וְזְכָרוֹן כָּתַב בְּקֶשֶׁר אֶחָד.

אוֹתָם אַרְבַּעַה גְּלָגְלִים הֵם נוֹסְעִים עַל שְׁנַיִם
עֶשֶׂר עֲמוּדִים. אֵלוּ הָאֲרַבְעָה: אֶהְיָא"ל.
קְדוּמִיא"ל (קְדוּמִיא"א מִלְכִּיא"ל) **יְאֶהְדוּנָה"י, יְהוּדוּנִי"ה.**
שְׁמִפְתָּחוֹת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּיַדֵּיהֶם.

וְאֵלוּ הָאֲרַבְעָה הֵם כְּלוּלִים בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת
אֲדוּנִי, שְׁסַנְדְּלָפוּן בְּעַל הַמְּרַכְבוֹת
מִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם. אַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ פוֹרְחוֹת
בְּאֵוִיר, שְׁאוֹתוֹ אֵוִיר כְּלוּל בְּאוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ
יְהוָה – יו"ד ה"א וָא"ו ה"א. וְאוֹתוֹ הָאֵוִיר כּוֹלֵל
אוֹתָם, וְנִכְלְלוּ אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, וְאֵלוּ הָאֲרַבְעָה
נוֹטְלִים אוֹתָם בְּסוּד אוֹתוֹ הַבְּזָק.

וְאֵלוּ הָאֲרַבְעָה נִכְנָסִים בְּאֲרַבְעָה, אֵלוּ בְּאֵלוּ,
שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹת לו') מִקְבִּילַת הַלְּלָאֵת אַחַת עַל
אַחַת. וְהָרִי בְּאֲרָנוּ, וְסוּד הוּא לְהַכְּלִיל אֵלֶּה בְּאֵלֶּה
וּלְשַׁלֵּב אֵלֶּה בְּאֵלֶּה בְּסוּד אוֹתוֹ הָרוּחַ שְׁכָלוּל
בְּסוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ. שְׁכָלוּל שֵׁם זֶה בְּשֵׁם זֶה.

וְהַכֹּל מִתְנַהֲגִים בְּהִיכָל הַזֶּה וְנוֹסְעִים בְּאוֹתָהּ
הָרוּחַ בְּסוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הַשּׁוֹלֵט עַל
הַכֹּל. בְּהִיכָל הַזֶּה הוּא יְאֶהְדוּנָה"י, כְּלָל שֶׁל שְׁנֵי
שְׁמוֹת, מִתּוֹךְ שֶׁהוּא רוּחַ בְּרוּחַ. וְכִשְׁשֵׁם זֶה,
שְׁכָלוּל בְּסוּד שֶׁל רוּחַ בְּרוּחַ, וְכָלוּל זֶה בְּזֶה, מֵאִיר

זֶה בְּזָה, אָזִי הַכֹּל מֵאִיר, וְעוֹלָה הָאֹר וַיִּוֹרֵד כְּאֹר
הַשֶּׁמֶשׁ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וַיִּבְאֲרָנוּ.

וְאִז (כְּאֶשֶׁר) נוֹסַעַת הַרוּחַ הַזֶּה, הַכֹּל נוֹסַעִים
בְּשִׁבְלָהּ, שְׁכָתוּב (יחזקאל א) אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה
שָׁמָּה הַרוּחַ לְלַכֵּת יִלְכוּ לֹא יִסְבוּ בְּלִכְתָּן. וּכְשֶׁרוּחַ
זוּ מֵאִירָה בְּשֵׁם הַזֶּה, אָזִי נִכְנָסִים כָּלֵם זֶה בְּזָה
וְנִקְשָׁרִים כָּלֵם כְּאֶחָד לְעֵלוֹת לְמַעְלָה בְּסוּד הַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.

בְּאֲמִצֵּעַ הַהֵיכָל הַזֶּה עוֹמֵד עֲמוּד אֶחָד הַנֶּעֱנֹץ
מֵהֵיכָל הַזֶּה לְהֵיכָל הַשָּׁנִי, בְּזָה עוֹלָה
רוּחַ שְׁלֵמָטָה אֶל הַרוּחַ שְׁלֵמָעָלָה, לְהֶאֱחֹז רוּחַ
בְּרוּחַ, וְכֵן עַד מַעַל לְכָלֵן, לְהִיּוֹת כְּלָן רוּחַ אַחַת,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְרוּחַ אֶחָד לָהֶם.

הַעֲמוּד הַזֶּה שְׁעוֹמֵד בְּאֲמִצֵּעַ, שְׁמוֹ אֲדֻרָה־נִיא"ל,
וְסוּדוֹת הַמִּפְתָּחוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
בְּיָדוֹ. כְּשֶׁתְּפִלוֹת עוֹלוֹת וּמְגִיעוֹת לְעֲמוּד הַזֶּה,
אָזִי כָּל אֵלוֹ שֶׁבְּהֵיכָל הַזֶּה נוֹסַעִים לְתוֹךְ הַהֵיכָל
הַשָּׁנִי, לְהֶאֱחֹז זֶה בְּזָה, לְהִיּוֹת הַכֹּל בְּסוּד אֶחָד,
לְהִתְיַחַד מַעְלָה וּמַטָּה כְּאֶחָד, לְהִיּוֹת שֵׁם קְדוֹשׁ
שְׁלֵם כְּרֵאוּי.

היכל עצם השמים הו"ד

הַהֵיכָל הַשְּׁנִי, הַהֵיכָל הַזֶּה עוֹמֵד תּוֹךְ סוּד
הָאֱמוּנָה לְהֶאֱחֹז בַּסּוּד שְׁלֹמֶעֱלָה.
הַהֵיכָל הַזֶּה טָמִיר וְגִנוּז יוֹתֵר מִן הָרֵאשׁוֹן. וּבַהֵיכָל
הַזֶּה יֵשׁ שְׁלֹשָׁה פְתָחִים, וְשֵׁשׁ אֶחָד מִמֶּנָּה
עֲלֵיהֶם, וְשֵׁמוֹ אוֹרְפְּנִיא"ל. הַמִּמְנָה הַזֶּה שׁוֹלֵט עַל
שְׁלֹשֶׁת צְדָדֵי הָעוֹלָם – דְרוֹם צְפוֹן וּמִזְרָח. דְרוֹם
מִצַּד זֶה, וְצְפוֹן מִצַּד זֶה, וּמִזְרָח בְּאִמְצַע.

שְׁלֹשֶׁת הַפְּתָחִים הַלְלוּ לְשֹׁלֶשָׁה צְדָדִים אֵלוֹ.
שְׁנַיִם סְתוּמִים, וְאֶחָד בְּאִמְצַע פְּתוּחַ,
בַּסּוּד הַכְּתוּב (שְׁמוֹת כ"ד) וּכְעֵצָם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר.
הַמִּמְנָה הַזֶּה נִפְקֵד וְעוֹמֵד בְּאוֹתוֹ הַפְּתַח הַפְּתוּחַ,
וְתַחַת יָדוֹ שְׁנַיִם מִמְּנִים אַחֲרָיִם שְׁמֵמָנִים עַל אוֹתָם
הַפְּתָחִים הָאֲחֵרִים הַסְּתוּמִים.

וְכָל אוֹתָן הַנְּשֻׁמוֹת, שֶׁהֵם הַרוּגֵי בֵּית דִין, אוֹ
אוֹתָם הַרוּגֵי שְׁאָר הָעַמִּים, כֻּלָּם הִתְמַנּוּ
תַּחַת יְדֵיהֶם, וְהַמִּמְנָה הַזֶּה שְׁעֲלֵיהֶם חוֹקֵק אוֹתָם
לְדַמְיוֹתֵיהֶם בְּלְבוּשָׁיו, שֶׁהֵם אֵשׁ דּוֹלֶקֶת, וּמַעֲלָה
אוֹתָם לְמַעֲלָה, וּמֵרָאָה אוֹתָם לְרַבּוֹנוֹ, וְאֵז הוּא
נוֹטֵל אוֹתָם וְחוֹקֵק אוֹתָם בְּכַגְדֵי הַמַּלְכוּת שְׁלוֹ אֶת
אוֹתָם הַרוּגֵי שְׁאָר הָעַמִּים.

וְאוֹתָם הַרוּגֵי בֵּית דִּין מוֹרִיד אוֹתָם הַמְּמַנֶּה
הַזֶּה, וּמְכַנֵּס אוֹתָם אַחַר אוֹתָם שְׁנֵי
הַפְּתָחִים הַסְּתוּמִּים שְׁאוֹתָם שְׁנֵי הַמְּמַנֵּים
הָאֲחֵרִים עוֹמְדִים עֲלֵיהֶם, וְשֵׁם הֵם רוֹאִים אֶת
כְּבוֹד כָּל אֱלוֹ שֶׁקִּיְמוּ תוֹרָה וְשִׁמְרוּ אֶת מִצְוֹתֶיהָ,
וְהֵם מִתְּבַיְשִׁים בְּעֵצָמָם וְנִכְוִים מִהַחֲפָה שְׁלֵהֶם,
עַד שֶׁהַמְּמַנֶּה הַזֶּה שְׁעוֹמֵד עֲלֵיהֶם פּוֹתַח לָהֶם אֶת
שַׁעַר הַמְּזֻרָח, וּמְאִיר לָהֶם וְנוֹתֵן לָהֶם חַיִּים
שֶׁנִּפְתָּחוּ בְּאוֹתוֹ שַׁעַר הַמְּזֻרָח. וּבְיַד אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה
כּוֹס אַחַת שֶׁל חַיִּים, שֶׁהִיא מְלֵאָה בְּאוֹרוֹת. וְזוֹ
נִקְרָאת כּוֹס תְּנַחוּמִים, כּוֹס שֶׁל חַיִּים. (ומְאִיר וְנוֹתֵן לָהֶם
חַיִּים) שֶׁהָרִי מְשׁוּם כּוֹס אַחֶרֶת שֶׁשָּׂתוּ בְּרֵאשׁוֹנָה,
זְכוּ לָזֶה.

כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ בְּצַד הָאֲחֵר בְּהִיכַל הַטְּמֵאָה מְמַנֶּה
אַחֵר, וּבְיַדוֹ כּוֹס שֶׁנִּקְרָאת כּוֹס תְּרַעְלָה,
כּוֹס חֲמָתוֹ. כְּמוֹ שֶׁשְׁנֵינוּ, יֵשׁ יַיִן וְיֵשׁ יַיִן. כִּךָּ גַם
יֵשׁ כּוֹס וְיֵשׁ כּוֹס, וְהַכֹּל – זוֹ לְטוֹב וְזוֹ לְרָע. יַיִן
לְטוֹב, שֶׁכְּתוּב (תהלים קד) וַיַּיִן יִשְׂמַח לְבַב אָנוּשׁ.
וַיַּיִן לְרָע, שֶׁכְּתוּב (שם עה) וַיַּיִן חָמַר מְלֵא מִסֶּךָּ
וְגו'. כּוֹס לְטוֹב, שֶׁכְּתוּב (שם קטז) כּוֹס יְשׁוּעוֹת
אֲשָׂא. כּוֹס לְרָע, שֶׁכְּתוּב (ישעיה נא) כּוֹס חֲמָתוֹ,
כּוֹס הַתְּרַעְלָה.

כְּמוֹ שֵׁשׁ בְּצַד הַקְּדוּשָׁה הַיְכָלוֹת וּמִמְנִים הַכֹּל לְטוֹב, וְרוּחוֹת קְדוּשׁוֹת וְכָל הַצְּדָדִים הַקְּדוּשִׁים – כֶּף גַּם יֵשׁ בְּצַד הַטְּמְאָה הַיְכָלוֹת וּמִמְנִים כָּלֵם לְרַע, וְרוּחוֹת טְמֵאוֹת מְמַנּוֹת וְכָל הַצְּדָדִים הַטְּמְאִים. וְזֶה כְּנֶגֶד זֶה, כְּמוֹ יֵצֵר הַטּוֹב וַיֵּצֵר הָרַע, וְהַכֹּל בְּסוּד אֶחָד.

הַהֵיכָל הַזֶּה נִקְרָא הַיְכָל זֹהָר, מִשּׁוֹם שֵׁשׁ בּוֹ רוּחַ שְׁנֵקְרָאת אֹרְפְּנִיא"ל. וְהִיא זֹהָר שְׁלֵא מִשְׁתַּנָּה, וְעוֹמֵד בְּאוֹר נִסְתָּר שְׁמַאִיר מִלְמַעְלָה וּבְאוֹר שְׁמַאִיר לְמַטָּה. וּכְשֶׁמִּכָּה הָאוֹר שְׁלִמְטָה בְּאוֹר הָעֲלִיּוֹן, (וּכְשֶׁמַּאִיר אוֹר בְּאוֹר) מְאִירָה הָרוּחַ הַזֶּה כְּמוֹ מֵרָאָה הָעֵינַן, שְׁכֶשֶׁמֶתְגַלְגֶּלֶת, אֲזַ מוֹצִיאָה אוֹר שְׁנוֹצֵץ וְזוֹהָר. כֶּף גַּם בְּרוּחַ הַזֶּה. וְעַל כֶּף הַהֵיכָל הַזֶּה נִקְרָא זֹהָר.

הָרוּחַ הַזֶּה שְׁנֵקְרָאת אֹרְפְּנִיא"ל, זֹהִי שְׁמַאִירָה לְהֵיכָל הַזֶּה, וּמְאִירָה לְהֵיכָל הָרֵאשׁוֹן, מִשּׁוֹם שְׁאוֹתָהּ הָרוּחַ שֶׁל הַהֵיכָל הָרֵאשׁוֹן מְאִירָה בְּגִלוּי, בְּזוֹ (מִזֶּה) הָרוּחַ שֶׁהִיא נִסְתָּרָת. זוֹ הָרוּחַ נוֹסַעַת לְמַעְלָה וְנוֹסַעַת לְמַטָּה, בְּסוּד הַכְּתוּב (שִׁיר הַשִּׁירִים ז) חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ כְּמוֹ חֲלָאִים. וְמֵה שְׁאֲמַר חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ, מִשּׁוֹם שֵׁשׁ רוּחַ אַחֲרַת שְׁיוֹצֵאת מִמֶּנּוּ לְצַד שְׁמָאל וְנִקְשְׁרַת עִמּוֹ. וְעַל כֶּף כְּתוּב

פְּעָמִים חֲמוּקִי. וְרוּחַ הַשָּׁמַיִל הַזֶּה נִקְרָא
הַדְרִינְיָ"ל, וְנִכְלָלִים זֶה בְּזֶה, כְּלוּלִים כְּאֶחָד, וְהֵם
עֵצֵם הַשָּׁמַיִם, שְׁכָלוּל בְּאֵשׁ וּמַיִם.

כְּתוּב, (יחזקאל א) כְּמֵרְאָה הַקִּשְׁתִּי אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֵינַי
בְּיוֹם הַגָּשֶׁם וְגו'. הַרוּחַ הַרְאִשׁוֹנָה הַזֶּה
אוֹרְפְּנִיָא"ל, שְׁנֹסְתֶרֶת בֵּין מַעְלָה וּמַטָּה וּמְאִירָה,
הִיא כְּעֵין הַחֲשֵׁמֶל. זֶהוּ כְּעֵין הַחֲשֵׁמֶל, וְלִפְעָמִים
הוּא חֲשֵׁמֶל. מְשׁוּם שֶׁמִּמֶּנּוּ קִיָּמִים כָּל אוֹתָם
שְׂרָפִים חַיּוֹת אֵשׁ מְדַבְּרוֹת, חַיּוֹת שְׁעוֹמְדוֹת וְלֹא
עוֹמְדוֹת, וְלִכֵּן הוּא חֲשֵׁמֶל.

אוֹרְפְּנִיָא"ל שְׁאֲמַרְנוּ, בְּזֶה נוֹדְעִים חַיִּים לְעוֹלָם.
כְּשֶׁנִּדְוֶן הָעוֹלָם לְטוֹב, אֲזַי מְאִירָה
הַרוּחַ הַזֶּה, וְכָל הַחַיִּים וְכָל הַשְּׂמִחָה נִמְצָאִים,
שְׂהָרֵי כִּיּוֹן שְׂזִכּוֹת יוֹצֵאת, וּמְאִירִים הַדִּינִים, אֲזַי
הַרוּחַ הַזֶּה מְאִירָה. וְסִימְנָךְ – (משלי טז) בְּאוֹר פְּנֵי
מֶלֶךְ חַיִּים.

וּכְשֶׁנִּדְוֶן הָעוֹלָם בְּדִין (בְּאוֹתָהּ זְכוֹת), אֲזַי אוֹתוֹ הַצַּד
הָאֲחֵר הַטָּמֵא שׁוֹלֵט וּמִתְחַזֵּק, (וּכְשֶׁהָעוֹלָם
נִדְוֶן בְּאוֹתָהּ הַזְכוֹת, אֲזַי הַרוּחַ הַאֲחֵרֶת שׁוֹלֵט וּמִתְחַזֵּק) וְהַרוּחַ הַזֶּה
נִגְנָזֶת וְנִחְשָׁכֶת, וְאֲזַי כָּל הָעוֹלָם עוֹמֵד בְּדִין וְנִדְוֶן.
וְהַכֵּל עוֹמֵד בְּרוּחַ הַזֶּה, וְסִימְנָךְ – (דניאל ה) וְאֶרְכָּבוֹתָיו נוֹקְשׁוֹת זֶה לְזֶה.

כָּאֵן עוֹמְדִים כָּל אוֹתָם מִלְבוּשִׁים שֶׁל נִשְׁמוֹת
הַצְּדִיקִים שְׁעוֹלוֹת לְהִרְאוֹת לְפָנָי רְבוֹנָם
וְלַעֲמֵד לְפָנָיו. וְכִשְׁנִשְׁמָה עוֹלָה וּמַגִּיעָה לְהִיכַל
הַזֶּה, אָזִי מִזְדַּמֵּן מִמְּנָה אֶחָד שֶׁנִּפְקָד עַל אוֹתָם
לְבוּשִׁים, וְשָׁמוּ צְדֻקִיא"ל. שֶׁהָרִי בְזִמְן שְׂאָדָם
עוֹשֶׂה אֶת מְצוֹת הַתּוֹרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה – כְּמוֹ
שֶׁהוּא מִשְׁתַּדֵּל עַל עֲצָמוֹ, כִּךְ נַעֲשֶׂה לוֹ בְּהִיכַל
הַזֶּה לְמַעַלָּה מִלְבוּשׁ לְהִתְלַבֵּשׁ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם.
וְכִשְׁנִשְׁמָה עוֹלָה, אוֹתוֹ מִמְּנָה נוֹטֵל אוֹתוֹ
הַלְבוּשׁ שֶׁלָּהּ וְהוֹלֵךְ עִמָּה עַד
שְׁמַגִּיעָה לְנֹהַר דִּינֹור, שֶׁהִנְשָׁמָה צְרִיכָה לְרַחֵץ
וְלְהִתְלַבֵּן שָׁם, וְלִפְעָמִים שְׁטוֹבַעַת אוֹתָהּ נִשְׁמָה
שָׁם וְנִשְׂרַפֶּת וְלֹא עוֹלָה כָּל הַיּוֹם, עַד הַבֶּקֶר,
כְּשִׁמְתַּעוֹרֶרֶת רוּחַ שֶׁל צַד דְרוֹם, אֲזִי עוֹמְדוֹת כָּלָן
וּמִתְחַדְּשׁוֹת וְאוֹמְרוֹת שִׁירָה, וּמְזַמְרוֹת כְּמוֹ אוֹתָם
מִלְאָכִים שֶׁעֹבֵר שְׁלִטוֹנָם וְנִשְׂרָפִים, וְעוֹמְדִים
וּמִתְחַדְּשִׁים כְּמִקְדָּם וְאוֹמְרִים שִׁירָה, (וְהוֹלְכִים לָהֶם)
כִּי גַם הַנִּשְׁמוֹת הִלְלוּ.

וְאֵם זוֹכָה הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת וְעוֹלָה, הַמְּנָה הַזֹּאת
צְדֻקִיא"ל נוֹטֵל אֶת הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת, וּמִלְבִּישׁ
אוֹתָהּ בְּאוֹתוֹ לְבוּשׁ, וְנִתְקַנְתָּ בּוֹ, וְעוֹלָה לְקַרְבָּן
עַל יְדֵי מִיכָאֵל הַכֹּהֵן לַעֲמֵד תָּמִיד כָּל הַיָּמִים לְפָנָי

עֲתִיק הַיָּמִים. אֲשֶׁרִי חִלְקָה שֶׁל הַנְּשָׁמָה הַזֹּה
שְׁעוֹמֶדֶת וְזוֹכָה לָזֶה.

וּבַבַּיִת מִתְמַנֶּה הַרוּחַ הַזֶּה אוֹרְפְּנִיא"ל שְׁאֲמַרְנוּ,
וְהוּא שׁוֹלֵט עַל הַהֵיכָל הַזֶּה. מִכָּלֵל זֶה,
כְּשֶׁנִּכְלַלְתָּ רוּחַ בְּרוּחַ וּמָכָה זוּ בְזוּ לְהַכְלִיל כְּאַחַד,
נִבְרָאִים אוֹתָם שְׁלִיטִים אַחֲרֵים שֶׁהִתְמַנּוּ עַל
הָעוֹלָם, וְאֵלֹהֵי הֵם שְׂרָפִים שֶׁל שֵׁשׁ כְּנָפִים
שֶׁמְקַדְּשִׁים אֶת רְבוֹנָם שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם, וְאֵלֹהֵי
הֵם שֶׁמְדַקְדְּקִים עִם הַצְּדִיקִים, וְאֶפְלוּ כְּמוֹ נִימָה
אַחַת שֶׁל שְׁעָרָה. וְאֵלֶּה הֵם שְׁעוֹמְדִים לְהַעֲנִישׁ
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְלְאוֹתָם שְׁמֹזְלוֹזְלִים
בְּבֶן אָדָם שֶׁלְמָדוּ מִמֶּנּוּ אֶפְלוּ דְבַר תּוֹרָה אֶחָד
וְלֹא נוֹהֲגִים בּוֹ כְּבוֹד, וְלִכְלֹל אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּמְּשִׁים
בְּמֵי שְׁקוֹרָאִים שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה, לְיַחַד אֶת
יַחַד רְבוֹנָם.

כְּשֶׁמִּתְיַשְׁבּוֹת רוּחַ בְּרוּחַ וּמְאִירוֹת כְּאַחַת,
מֵאוֹתוֹ הָאוֹר יוֹצֵאת חֲתִיה אַחַת
שְׁשׁוֹלֶטֶת עַל אוֹתָם שְׂרָפִים, וְאַרְבַּע תַּחְתֶּיהָ,
שֶׁפְּנִיָּהֶם פְּנֵי נֶשֶׁר, הַחֲתִיה הַזֹּה שְׁמָה יוֹפִיא"ל, וְהִיא
עוֹמֶדֶת בְּכָל סוּדוֹת הַחֲכָמָה, לְכָל אוֹתָם מִפְתָּחוֹת
שֶׁל הַחֲכָמָה עוֹמְדִים בָּהּ.

הַחַיָּה הַזֹּה עוֹמֶדֶת לְתַבְעַ שְׂכָר מֵעַם הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, לָתֵת לְכָל אוֹתָם שְׂרוּדָפִים
אַחַר בְּעֲלֵי הַחֲכָמָה, וְאַפְלוּ מִכָּל אָדָם וְלוֹמְדֵי
חֲכָמָה לְדַעַת אֶת רְבוּנָם, וְאוֹתוֹ שְׂכָר שְׁנוֹתָן לְבָנֵי
אָדָם שְׂרוּדָפִים אַחַר הַחֲכָמָה לְהַפִּיר אֶת רְבוּנָם.
שְׂבִישׁוּצָא אָדָם מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, הַחַיָּה הַזֹּה
יוֹצֵאת עַל אַרְבָּעָה שְׂרָפִים
מְעוֹפְפִים וְטָסָה לְפָנָיו, וְלֹא נוֹתֶנֶת לְכָל אוֹתָם
שׁוֹמְרֵי הַחֲקִים שְׂבִיצָד הָאֲחֵר לְקָרֵב אֵלָיו, וְכַמָּה
הֵם שְׁלִיחִים שֶׁל שְׁלוֹם סְבִיבוֹ. וְהַשְׂרָפִים הִלְלוּ
כְּשֶׁנוֹסְעִים וְנִרְאִים, נִכְנָעִים אוֹתָם שְׂרָפִים נִחְשִׁים
שְׂיוֹצָאִים מֵאוֹתוֹ נִחַשׁ שְׁגָרָם מוֹת לְכָל הָעוֹלָם.
הַחַיָּה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה עוֹמֶדֶת כְּשֶׁנִּשְׁמָה עוֹלָה
וּמְגִיעָה אֵלֶיהָ, וְאִזּוֹ שׁוֹאֵלֶת אוֹתָהּ בְּסוּד
הַחֲכָמָה שֶׁל אֲדוֹנוֹ, וְכִפִּי אוֹתָהּ הַחֲכָמָה שְׂרַדֵּף
אַחֲרֶיהָ וְהַשִּׁיג (בַּה) – כִּף נוֹתֵנִים לוֹ שְׂכָרוֹ. וְאִם יָכֹל
לְהַשִּׁיג וְלֹא הַשִּׁיג – דוֹחִים אוֹתוֹ הַחוּצָה, וְלֹא
נִכְנָסֶת, וְעוֹמֶדֶת תַּחַת אוֹתוֹ הַהִיכָל בְּבוֹשָׁה.
וְכַשְׁמְרִימִים כְּנִפְיָהֶם הַשְׂרָפִים הִלְלוּ שְׂתַחֲתִיהָ,
אִז כָּלֶם מְכִים בְּכִנְפֵיהֶם וְשׁוֹרְפִים אוֹתָהּ, וְנִשְׂרַפֶּת
וְלֹא נִשְׂרַפֶּת, וְעוֹמֶדֶת וְלֹא עוֹמֶדֶת, וְכִף נְדוּנִית
בְּכָל יוֹם, מְאִירָה וְלֹא מְאִירָה.

וְאֵת עַל גַּב שֵׁישׁ לָהּ מַעֲשִׂים טוֹבִים, מִשּׁוֹם שְׂאִין
 שָׁכַר בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם כְּמוֹ אוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים
 בַּחֲכָמָה לְהִסְתַּכֵּל בְּכַבּוּד רַבּוֹנָם, וְאִין שְׁעוֹר
 לְשָׁכַר שֶׁל אוֹתָם שִׁיּוּדָעִים הַחֲכָמָה לְהִסְתַּכֵּל
 בְּכַבּוּד רַבּוֹנָם. אֲשֶׁרִי חֲלָקָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
 הַבָּא, שְׁכַתּוֹב (מְשַׁלֵּי ג) אֲשֶׁרִי אָדָם מְצָא חֲכָמָה
 וְאָדָם יִפְיֵק תְּבוּנָה.

הַרְוֵחַ הַזֶּה שׁוֹלֵטת עַל הַכֹּל. הַכֹּל כְּלוּלִים בָּהּ,
 וְכֹלֵם מִסְתַּכְּלִים אֵלֶיהָ. הַחֲחִיָּה הַזֶּה שׁוֹלֵטת
 עַל אַרְבַּע אַחֲרוֹת, וְאַרְבַּעָה גִלְגָּלִים לְכֹל אַחַת
 וְאַחַת. גִּלְגָּל אֶחָד מִסְתַּכֵּל לְצַד מְזָרַח, וְגִלְגָּל אֶחָד
 מִסְתַּכֵּל לְצַד צָפוֹן, וְגִלְגָּל אֶחָד מִסְתַּכֵּל לְצַד
 דָּרוֹם, וְגִלְגָּל אֶחָד מִסְתַּכֵּל לְצַד מַעְרָב, וְכֹל אֶחָד
 וְאֶחָד בְּשֵׁלֶשָׁה עֲמוּדִים.

הַגִּלְגָּל שֶׁלְצַד מְזָרַח שְׁמוֹ חֲנִיָּא"ל. הַגִּלְגָּל
 שֶׁלְצַד צָפוֹן שְׁמוֹ קַרְשִׁיא"ל. הַגִּלְגָּל
 שֶׁלְצַד דָּרוֹם שְׁמוֹ עֲזַרְיָא"ל. הַגִּלְגָּל שֶׁלְצַד
 מַעְרָב שְׁמוֹ עֲנִיָּא"ל. וְכֹל אוֹתָם שֶׁלֶשֶׁת
 הָעֲמוּדִים שֶׁהֵם לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד, כֹּלֵם מִסְתַּכְּלִים
 לְאִמְצָע, מִשּׁוֹם שֶׁהָאִמְצָע נוֹטֵל אוֹתָם, וְכֹלֵם
 נוֹסְעִים בְּשִׁבִיל הָאִמְצָע.

אָלוּ שְׁעוּמָדִים בְּאַמְצֵעַ, כֻּלָּם מִמְנִים בְּשִׁירָה. וְאֵלוּ שֶׁל הַיָּמִין אוֹמְרִים שִׁירָה, שְׁעוּלָה הָרְצוֹן לְמַעְלָה וְאוֹמְרִים קְדוּשָׁה. וְאֵלוּ שֶׁל הַשְּׂמָאל אוֹמְרִים שִׁירָה, וְעוּלָה הָרְצוֹן לְמַעְלָה וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ. קְדוּשָׁה לְמַעְלָה, וּבְרוּךְ לְמַטָּה.

אָלוּ שְׁעוּמָדִים לְמַעְלָה לְצַד יָמִין, לוֹקְחִים קְדוּשָׁה וּמִתְחַבְּרִים בְּקְדוּשָׁה בְּכָל אוֹתָם שְׂיודְעִים לְקַדֵּשׁ אֶת רַבּוֹנָם בְּיַחּוּד שֶׁל סוּד הַחֲכָמָה. וְאֵלוּ שְׁעוּמָדִים בְּשְׂמָאל, נוֹטְלִים קְדוּשָׁה, וּמִתְחַבְּרִים בְּכָל אוֹתָם שֶׁלֹּא יוֹדְעִים לְקַדֵּשׁ אֶת רַבּוֹנָם כְּרְאוּיָם. וְכֻלָּם כְּלוּלִים אֵלֶּה בְּאֵלֶּה בְּיַחּוּד אֶחָד וְנִקְשָׁרִים זֶה עִם זֶה, עַד שֶׁכֻּלָּם נַעֲשִׂים קָשֶׁר אֶחָד וְרוּחַ אֶחָת, וּמִתְקַשְּׂרִים עִם אוֹתָם שֶׁלְמַעְלָה לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד וְלֹהֲכֹלֵל זֶה עִם זֶה.

מִתְּמַקְוִים הַזֶּה יוֹנְקִים כָּל אוֹתָם בְּעֲלֵי הַחֲכָמָה שְׁעוּמָדִים לְדַעַת בְּמִרְאָה אוּ בְּסוּד הַחֲלוּם, מְשׁוּם שֶׁנִּבְיָאִים יוֹנְקִים מִלְמַעְלָה, וּבְעֲלֵי הַחֲלוּם אוּ הַמִּרְאָה יוֹנְקִים מִכָּאן. וְכִשְׂמִתְחַבֵּר מְקוֹם זֶה בְּמְקוֹם שֶׁלְמַעְלָה בְּקָשֶׁר אֶחָד, אֲזִי הַנִּבְיָאִים יוֹנְקִים מִמַּעְלָה וּמִמַּטָּה בְּקָשֶׁר אֶחָד. וּמִשׁוּם כֵּן יֵשׁ מְשָׁל בְּדַבְרֵיהֶם, שְׂאִין נְבוֹאָתָם מְצַחֲצַחַת כְּרְאוּיָם כְּמוֹ שֶׁהִיא בְּמַשָּׁה,

שְׁנֹבוּאָתוֹ הִיְתָה מְצַחֶצַחַת בְּכֹל. מִשּׁוֹם שְׂאוֹר יוֹצֵא מְלַמְעֵלָה מִמָּקוֹם שְׁכָל הָאוֹרוֹת יוֹצְאִים מִמֶּנּוּ, וּמִגִּיעַ לְדִרְגָתוֹ, וּמִשָּׁם הוּא יוֹנֵק אֶת נְבוּאָתוֹ וּמְאִיר מֵה שְׁלֵא הָיָה אָז לְכֹלָם, לְכֹל שְׂאֵר הַנְּבִיאִים. אוֹתָם בְּעֲלֵי הַחֲלוּם, בְּעֲלֵי הַמְרָאָה, כְּלָם יוֹנְקִים מִמָּקוֹם זֶה לְמִטָּה בְּלִי חֲבוּר שֶׁל מַעְלָה עַל יְדֵי דִרְגָה אַחֲרַת תַּחְתּוֹנָה מְמַנָּה, שֶׁהִיא בַּחוּץ.

כְּמוֹ שְׁדִרְגָה שֶׁל הַנְּבִיאִים שְׁלַמְעֵלָה, לֹא הָיוּ רוֹאִים אוֹתָהּ הַנְּבִיאִים, רַק עַל יְדֵי דִרְגָה אַחֲרַת לְמִטָּה. כִּךְ גַּם אֱלוֹ, דִרְגַת הַיְנִיקָה שְׁלָהֶם הִיא לְמַעְלָה בְּדִרְגָה הַתַּחְתּוֹנָה הַזֹּו, אֲבָל לֹא נִגְלָתָה לָהֶם אֲלֵא עַל יְדֵי דִרְגָה חִיצוֹנִית אַחֲרַת, שֶׁהִיא תַּחְתּוֹנָה מְמַנָּה, מִשּׁוֹם שִׁיוֹצֵאת מֵהַיְכָל הַזֶּה, וּמִגִּיעַ הַדָּבָר עַד אוֹתוֹ מְמַנָּה שְׁעוֹמֵד עַל שַׁעַר הַיְכָל הַזֶּה, וּמִשָּׁם לְאוֹתוֹ מְמַנָּה שְׁתַּחַת יְדוֹ, וְכֵן עַד (כְּלָם), שְׁכַמָּה הֵם שְׁנוּטְלִים אֶת אוֹתוֹ הַדָּבָר וּמִתְעַרְבִים עִמוֹ. וְלִכֵּן, כְּשִׁמְגִיעַ הַדָּבָר לְאָדָם, כְּמָה הֵם שְׁמִתְעַרְבִים עִמוֹ, וְלִכֵּן הַדָּבָר לֹא מְצַחֶצַח כְּרָאוּי.

כְּשִׁמֵּת חֲבֵרִים אַרְבַּעַת הַגְּלָגְלִים הִלְלוּ בְּאוֹתָם הָאֲרַבְעָה שְׁבִאֲמִצֵּעַ, אֲזִי כְּלָם

נִקְרָאִים חֲמוּדוֹת. וְהֵם בְּעֲלֵי הַמְרָאָה. וּמִשׁוּם כֶּף
הַחִיָּה הַזֶּה שְׁאֲמַרְנוּ שׁוֹלֵטת עֲלֵיהֶם, וּמִשׁוּם כֶּף
נִקְרָא דְנִיָּאל אִישׁ חֲמוּדוֹת, שְׁכָתוּב (דְנִיָּאל ט) כִּי
חֲמוּדוֹת אָתָּה. וְהֵפֵל סוּד כָּרְאוּנִי. אֲשֶׁרִי אוֹתָם
הַיּוֹדְעִים אֶת סוּדוֹת רְבוּנָם לְלַכֵּת בְּדַרְךְ הָאֲמֵת
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

סדר הלימוד ליום ד אדר [יום 152 בשנה]

היכל נוגה נצח

הַהֵיכָל הַשְּׁלִישִׁי, הַהֵיכָל הַזֶּה הוּא הַיְכָל
שְׁעוּמַד בְּאוֹר עֲלִיּוֹן יוֹתֵר עַל כָּל
הַקּוֹדְמִים הַלְלוּ. בְּהֵיכָל הַזֶּה קִיָּמִים אַרְבָּעָה
פְּתָחִים; אֶחָד לְצַד דְרוֹם, וְאֶחָד לְצַד מְזֻרְחָה,
וְאֶחָד לְצַד צְפוֹן, וְאֶחָד לְצַד מְעָרְב. בְּכָל פְּתַח
וּפְתַח יֵשׁ מְמַנָּה אֶחָד, שְׁעוּמַד מְמַנָּה עַל כָּל
פְּתַח וּפְתַח.

הַפְּתַח הָרֵאשׁוֹן, זֶה פְּתַח שְׁעוּמַד בּוֹ מְמַנָּה אֶחָד
שְׁשֵׁמוֹ מְלֻכִּיא"ל, וְהוּא שׁוֹלֵט עַל כָּל
אוֹתָם פְּתָקִים שְׁיוֹצְאִים מִבֵּית דִּינוֹ שֶׁל הַמְּלֶךְ
לְדוֹן אֶת הָעוֹלָם. (בְּאוֹתוֹ פְּתַק) מִשׁוּם שְׁזָה הוּא
הַמְּמַנָּה לְהַשְׁגִּיחַ בְּאוֹתָם הַפְּתָקִים, וּשְׁנֵי סוּפְרִים
תַּחַת יָדוֹ, אֶחָד מִיָּמִין וְאֶחָד מִשְּׂמָאל.

לָזָה נִתְּנוּ תְּקוּנֵי הַפְּתָקִים לְהִתְקִין טָרָם שְׂיִצְאוּ
 מִהַשְּׁעָר הַזֶּה הַחוּצָה וַיִּמְסְרוּ לְיַדֵּי אוֹתוֹ
 הַמְּמַנֶּה שְׁבֵהֵיכָל הָרֵאשׁוֹן. שְׁהָרִי מְזַמֵּן שְׁנִמְסְרוּ
 בְּיַד אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה שְׁבֵהֵיכָל הָרֵאשׁוֹן, הָרִי יִצְאוּ
 מִשָּׁם, וְאֵין רְשׁוּת לְהַשִּׁיבָם.

שְׁהָרִי מִיַּד מְזַמֵּן מְמַנֶּה שֶׁל הַצַּד הָאַחֵר הַטָּמֵא
 בְּעַל הַדִּין הַקָּשָׁה הַתְּקִיף, שְׁלֹא מְרַחֵם,
 וְשֵׁמוֹ סַנְגְּדִיא"ל (וסהדיאל), וְהוּא מְמַנֶּה עַל שַׁעַר
 הַהֵיכָל הָרֵאשׁוֹן (הַאֲחֵר) שְׁבַצַּד הָאַחֵר, שֶׁהוּא
 גִּיְהֵנִם, וְכַמָּה הֵם שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים מְמַנִּים לְשׁוֹטֵט
 בְּעוֹלָם וּמְזַמְּנִים לַעֲשׂוֹת דִּין.

וּמִשׁוּם כֵּן עוֹמֵד אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה לַעֲיֵן בַּפְּתָקִים,
 וְאוֹתָם שְׁנֵי הַסּוֹפְרִים שְׁעוֹמְדִים תַּחַת
 הַמְּמַנֶּה הַזֶּה, שְׁמִשְׂיֵא"ל וְקִמּוּא"ל, אֵלוֹ הַסּוֹפְרִים
 לְתַקֵּן הַפְּתָקִים, וְאוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה עֲלֵיהֶם שֶׁהוּא
 מְלַכִּיא"ל. מִשׁוּם שְׁבֵאוֹתָם הַהֵיכָלוֹת שְׁבַצַּד
 הָאַחֵר הַטָּמֵא נִפְקְדוּ מְמַנִּים יְדוּעִים, בְּהַפֵּךְ
 מִהַמְּמַנִּים הַלְלוּ שְׁבֵהֵיכָלוֹת הַלְלוּ, וְכָל אוֹתָן
 רוֹחוֹת וְכָל אוֹתָם הַמְּמַנִּים שְׁשָׁם, כָּלֵם לְהָרַע.

בֵּא וְרֵאָה, הַסַּנְגְּדִיא"ל (סעדיאל) הַזֶּה, כְּשֵׁנוּטֵל
 פְּתָק, מַצַּד שֶׁל אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה שְׁעוֹמֵד

לפֶתַח הָרָאוֹן, פּוֹתַח פֶּתַח אֶחָד לְצַד הַחֹשֶׁה,
שֶׁנֶּקְרָא בְּאֵר שַׁחַת, וְשֵׁם מְמַנִּים אֵלָּהּ וּרְכֻבוֹת
מְזַמְנִים לְטַל אוֹתָם הַפֶּתָקִים, וְהַמְּנֶה הַזֶּה
עֲלֵיהֶם. וְאִזּוּ יוֹצְאִים הַכְּרוֹזִים, וְכִמָּה שׁוֹטְרִים
מְשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם, וְאוֹתוֹ הַדִּין נִשְׁלֵם. וְעַל כֵּן
הַמְּנֶה הַזֶּה עוֹמֵד לְעֵין בַּפֶּתָקִים וּלְהַתְקִין
הַנְּהַגוֹת הַפֶּתָקִים טָרַם שֶׁיֵּצְאוּ מֵהַפֶּתַח הַזֶּה,
וְהַפֶּתַח הַזֶּה הוּא פֶּתַח הַדְּרוֹם.

הַפֶּתַח הַשְּׁנִי, זֶהוּ פֶּתַח שְׁחֵיִם וּמּוֹת תְּלוּיִם בּוֹ,
מִשׁוּם שֶׁהַפֶּתַח הַזֶּה חוֹתְמִים חֲתִימוֹת
שֶׁל כָּל הַפֶּתָקִים. שְׁכִיּוֹן שֶׁהַפֶּתָקִים נִתְּקְנוּ כְּרָאוּי,
שֶׁמֶשׁ אֶחָד מְזַמֵּן, שֶׁשְׁמוֹ גְּזַרְיָא"ל, וְנוֹטֵל פֶּתָקִים
בַּפֶּתַח הַשְּׁנִי הַזֶּה, וְשֵׁם חוֹתְמִים אוֹתוֹ.

מְמַנֶּה אֶחָד עוֹמֵד עַל אוֹתוֹ הַפֶּתַח, וְשְׁמוֹ
עֲזַרְיָא"ל, וְכָל פֶּתַח וּפֶתַח נֶקְרָא עַל שֵׁם
אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה שֶׁנִּפְקֵד עָלָיו. תַּחַת שְׁלֹטוֹנוֹ וְתַחַת
יְדוֹ שֶׁל הַמְּמַנֶּה הַזֶּה שְׁנֵי שְׁמֵשִׁים, שֶׁשְׁמֵם (סִטְרִיה)
סְנוּרִי"א עֲדִיא"ל. אֶחָד מִיְמִין וְאֶחָד מִשְׂמָאל.
אוֹתוֹ שְׁמִימִין, בּוֹ תְּלוּיִם חֲחֵיִם. וְאוֹתוֹ שֶׁל
הַשְּׂמָאל, בּוֹ תְּלוּיִ הַמּוֹת. וְשְׁנֵי חוֹתְמוֹת בִּיַּדֵיהֶם –
חוֹתֵם חֲחֵיִם וְחוֹתֵם מְוֵת. זֶה עוֹמֵד לְצַד זֶה, וְזֶה
עוֹמֵד לְצַד זֶה.

הַפְּתַח הַזֶּה סְתוּם כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה, וּבִימֵי שַׁבַּת
 וּבִימֵי הַחֹדֶשׁ נִפְתַּח, לְהִרְאוֹת חַיִּים
 בְּאוֹתוֹ הַחוֹתָם שְׁתְּלוּיִים בּוֹ חַיִּים, מִשׁוּם שֶׁשַׁבַּת
 וְחֹדֶשׁ מִתְקִים בָּהֶם חוֹתָם הַחַיִּים.

וּבַיּוֹם הַכְּפוּרִים, שְׁכָל יִשְׂרָאֵל עוֹמְדִים בְּתַפְלוֹת
 וּבִקְשׁוֹת וּמִשְׁתַּדְּלִים בְּעֲבוּדַת רַבּוֹנָם,
 אוֹתוֹ הַפְּתַח סְתוּם, עַד שְׁעַת הַמִּנְחָה. כִּיּוֹן
 שְׁעוֹבֶרֶת תְּפִלַּת הַמִּנְחָה הַזֹּאת, מִמְּקוֹם בֵּית הַדִּין
 שֶׁל הַיֵּכָל הַזֶּה יוֹצֵא אֲוִיר אֶחָד, וְהַפְּתַח הַזֶּה
 נִפְתַּח, וְהַמְּנִיחַ הַזֶּה שֶׁל הַיֵּכָל הַזֶּה עוֹמֵד,
 וְאוֹתָם שְׁנֵי שְׁמָשִׁים, אֶחָד מִיְּמִין וְאֶחָד מִשְּׂמָאל,
 וְחוֹתְמוֹת הַחַיִּים וְהַמּוֹת בִּידֵיהֶם וְכָל פְּתָקֵי
 הָעוֹלָם לִפְנֵיהֶם, וְאִז חוֹתְמִים – הֵן לְחַיִּים הֵן
 לְמוֹת. וְזֶהוּ פְּתַח הַמְּזֻרָח.

הַפְּתַח הַשְּׁלִישִׁי, זֶהוּ פְּתַח שְׁעוֹמֵד בְּקִיּוֹם לְדַעַת
 כָּל אוֹתָם שִׁיעֵבֵר עֲלֵיהֶם דִּין, בֵּין
 לְמַחְלוֹת, בֵּין לְמַכְאוּבִים, בֵּין לְעֵנִי. דִּין שְׁלֵא
 עוֹבֵר לְמוֹת. כְּשֶׁשָּׁעַר הַפְּתַח הַזֶּה סָגוּר, אִז הַדִּין
 נִרְשָׁם עַל הָאָדָם, שְׁלֵא מְשִׁיבִים אוֹתוֹ, רַק בְּכַח
 שֶׁל תְּפִלָּה חֲזָקָה וְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שְׁכַתוּב (אִיּוֹב יב)
 יִסְגֹר עַל אִישׁ וְלֹא יִפְתַּח.

מִמְנָה אֶחָד עוֹמֵד עַל הַפֶּתַח הַזֶּה, וְשֵׁמוֹ
 קִפְצִיא"ל, וְזֶה מִמְנָה עַל הַפֶּתַח הַזֶּה
 כְּדֵי לְסַגֵּר אֶת הַפֶּתַח הַזֶּה עַל אוֹתוֹ הָאָדָם שֶׁרְאוּי
 לְהַעֲנִישׁ, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִתְקַבֵּל בַּתְּפִלָּה עַד שֶׁיִּשׁוּב
 לִפְנֵי רַבּוֹנוֹ.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן שֶׁנִּגְזַר דִּין בְּבָנָיו שֶׁלֹּא חָטְאוּ,
 בְּאוֹתָם הַתִּינוּקוֹת הַקִּטְנִים, מִמְנָה
 אֶחָד שֶׁשָּׁמַשׁ תַּחַת יָדוֹ, שָׁמוֹ עִירִיא"ל, וְיוֹצֵא
 וּמְכַרִּיז לְצַד שְׁמַאל, עַד שֶׁמִּתְעוֹרְרַת רוּחַ אַחַת
 שֶׁהִיא רוּחַ שֶׁל פָּגָם שֶׁנִּבְרָא בְּפָגָם הַלְּבָנָה
 וְנִקְרָא אֶסְכֶּר"א, וְזוֹהִי הַרוּחַ שֶׁעוֹמֶדֶת עַל דְּרָגָה
 (פֶּתַח) רְבִיעִית בְּהִיכַל הַשְּׁלִישִׁי שֶׁבְּצַד הַטְּמֵאָה,
 וְזֶה עוֹמֵד עַל הַהֶרֶג שְׁלֵהֶם, וְנִרְאֶה לְתִינוּקוֹת
 כְּמוֹ אִשָּׁה שֶׁמְגַדֶּלֶת יְלָדִים וְאוֹחֶזֶת אוֹתָם
 וְהוֹרֶגֶת אוֹתָם.

וְאִז אוֹתָהּ נִשְׁמָה עוֹלָה, וְאוֹחֶז אוֹתָהּ הַמְּמַנָּה
 הַזֶּה, וּמַעֲלָה אוֹתָהּ לְמִמְנָה שֶׁעוֹמֵד עַל
 הַהִיכַל הָרְבִיעִי, וְאוֹתוֹ מְמַנָּה מְגַדֵּל אוֹתָם
 וּמְשַׁתְּעֵשֶׁע בָּהֶם וּמַעֲלָה אוֹתָם לְהִרְאוֹת לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ בְּכָל שַׁבָּת וְשַׁבָּת, וּבְכָל רֹאשׁ חֹדֶשׁ
 וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ, וְנִרְאִים לִפְנֵינוּ וּמִתְבָּרְכִים מִמֶּנּוּ.

ובשעה שרגז שולט, מסתכל בהם הקדוש ברוך הוא וחס על העולם.

וכך אותם התינוקות שלא השלימו שנים, עד שלש עשרה שנים ויום אחד, כלם נמסרים בידו של זה. משלש עשרה שנים עד עשרים, כלם נמסרים על ידי רוח אחרת שנקראת אגיריסו"ן, שיוצאת מהנחש (העקם) העמק הזה שגרים מות לכל העולם, והוא יצר הרע. מעשרים שנים ומעלה, נדון העולם מבית דין, המקום שנקרא זכות, הוא בעצמו בא, ובחטאיו נדון, ונמסר ביד הנחש הזה שהוא מלאך המות.

(משום שהרי מעשרים שנה ומטה עד שלש עשרה שנים), הרוח הזו שעומדת בו כנחש הולכת אחריו, זה אגיריסו"ן שאמרנו, כי לא נשמר כשהיה ילד קטן כראוי, וראה בו סימן שיפגם אחר כך. וזה נלקח בלי רשות, ועל זה כתוב (משלי יג) ויש נספה בלא משפט. וסוד זה כתוב, והנה טוב מאד. ושנינו, (בראשית א) והנה טוב מאד – זה מלאך המות, שמקדים אותו טרם שיפגם לאחר מכן. והממנה הזה שעומד על הפתח הזה מכניס נשמתו ומעלה אותה למעלה.

מִשְׁלֵשׁ עֲשָׂרָה שָׁנִים וּמָטָה נְדוּן עַל חַטָּאֵי אָבִיו,
 וְנִמְסַר בְּיַד הָאֲסָכְרָא הַזֶּה שְׁאֲמַרְנוּ. וְכָל
 אֶחָד וְאֶחָד, הֵיכָל זֶה כִּנְגַד הֵיכָל זֶה. זֶה בְּהַפְּךָ
 מִזֶּה, כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ, וְהַפְּתַח הַזֶּה הוּא לְצַד צְפוֹן.

הַפְּתַח הַרְבִּיעִי, הַפְּתַח הַזֶּה עוֹמֵד לְרִפּוּאָה,
 וְנִקְרָא פְּתַח הַרְפּוּאָה. בְּפְתַח הַזֶּה עוֹמֵד
 מִמְּנָה אֶחָד שְׁשֵׁמוֹ פְּדִיאָ"ל, וְזֶה עוֹמֵד עַל כָּל
 אוֹתָן הַרְפּוּאוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, וְלִהְכִנִּיס תְּפִלוֹת שֶׁל
 כָּל אוֹתָם בְּעֲלֵי מְכֹאוּבִים וּמַחְלוֹת וְצַעַר. וְזֶהוּ
 עוֹלָה עִם כָּל (לְכָל) אוֹתָן הַתְּפִלוֹת, וּמְכִנִּיס אוֹתָן
 לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְזֶהוּ (אִיּוֹב לג) מִלְאָךְ מְלִיץ אֶחָד מִנֵּי אֶלְף. מְשׁוּם
 שְׁאוֹתָם הָאֶלְף עוֹמְדִים בְּאוֹתוֹ הַפְּתַח, וְזֶה
 אֶחָד מֵהֶם. וְכָתוּב וַיַּחֲנֶנּוּ וַיֹּאמְרוּ פְּדֵעֵהוּ מִרְדַּת
 שַׁחַת מִצְּאֵתִי כֹפֵר. מְשׁוּם שְׁעוֹלָה (לד) עִם הַתְּפִלָּה
 הַזֶּה וְעוֹמֵד מְלִיץ טוֹב עַל הָאָדָם, וּמְזַכֵּיר זְכוּתוֹ
 שְׁעָשָׂה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, מְשׁוּם שְׁזֶהוּ שְׁעוֹמֵד
 תְּמִיד לְטוֹב, וְעַל כֵּן, כָּל רְפּוּאָה עוֹמְדַת בְּפְתַח
 שְׁפְדִיאָ"ל מִמְּנָה בּוֹ. הַפְּתַח הַזֶּה הוּא לְצַד מְעָרָב.
 וּמְשׁוּם זֶה אַרְבַּעַת הַפְּתָחִים הִלְלוּ עוֹמְדִים
 בְּהֵיכָל הַזֶּה.

בְּהִיכֹל הַזֶּה עוֹמְדַת רוּחַ אַחַת שֶׁנִּקְרְאת נִגְהַ. זוֹהִי רוּחַ הַשּׁוֹלֵטַת בְּהִיכֹל הַזֶּה. כָּל זִיו וְכָל תְּשׁוּקָה עוֹמְדִים בּוֹ. הַרוּחַ הַזֶּה עוֹמְדַת לְכָל אוֹתָם שֵׁישׁ לָהֶם חֶלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא. זֶה מְעִטֵר אֶת אוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת בְּזִיו שֶׁל כְּבוֹד, כְּדִי לְהוֹדִיעַ לְכָל אוֹתָן רוּחוֹת שֶׁבְּהִיכְלוֹת הָאֲחֵרִים שֶׁזֶהוּ בֶן הָעוֹלָם הַבָּא, וַיַּעֲבֹר בְּכֻלָּם, וַאֲיֵן מִי שֶׁמוּחָה בְּיָדוֹ.

הַרוּחַ הַזֶּה הִיא רוּחַ טְהוֹרָה בְּרוּרָה מֵהַתְּחַתּוֹנִים הַלְלוּ, וּשְׁמָה זְהַרְיָא"ל, מֵאוֹתוֹ שֶׁמֶן מְשַׁחַת קֹדֶשׁ שֶׁשׁוֹפֵעַ מִן הָעוֹלָם הַבָּא שׁוֹפֵעַ בּוֹ, וּמֵאוֹתוֹ שֶׁמֶן נִבְרָא (גִּדְל) וְצוּמַח. וְזֶהוּ נֵר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קלד) עֲרַכְתִּי נֵר לְמִשְׁיַחִי. מִשׁוֹם שֶׁזֶהוּ הַסְּדוּר לְהַדְלִיק הַנֵּרוֹת מְלַמֵּטָה לְמַעְלָה, כְּשֶׁשׁוֹרָה עָלָיו אוֹר שֶׁשׁוֹפֵעַ מְלַמֵּעָה, מִשׁוֹם שֶׁזֶה מְסַדֵּר כְּשֶׁנִּכְלְלוּ בּוֹ כָּל אוֹתָם הַתְּחַתּוֹנִים שֶׁלְמַטָּה.

וּכְשֶׁמִּסְתַּדְרֵת הַרוּחַ הַזֶּה בְּכָל אוֹתָם הַתְּחַתּוֹנִים וּמֵאִירָה, אֲזִי מוֹצִיָּאָה מִמְּנָה אוֹר אֶחָד, שֶׁשְּׁמוֹ אֶקְרִיא"ל (אֶהְרִיא"ל), וְזֶה כְּלוּל בְּרוּחַ הַזֶּה. זֶה עוֹמֵד תַּחַת הַרוּחַ (הַזֶּה) לְמִשְׁךְ (לְמִשְׁחָ) אֶת כָּל אוֹתָן נְשָׁמוֹת

שְׁעוֹלוֹת, שֵׁשׁ לָהֶן חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא וּרְאוּיֹת
לְעֹלוֹת לְמַעְלָה.

מִשּׁוֹם שְׂכַשְׁנִשְׁמָה עוֹלָה וְנִכְנָסֶת לְאוֹתָם
הַהִיכָלוֹת הַתַּחְתּוֹנִים, רְשׁוּמָה הִיא
בְּעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה שְׂרֻשׁוֹמוֹת
בְּנִשְׁמָה הַזֹּה. וְכַשְׁנִשְׁמָה זוֹכָה וְעוֹמְדַת לְפָנֵי אוֹתָהּ
הַרוּחַ, הַמְּמַנֶּה הַזֶּה אֶהְדִּיא"ל מוֹשֵׁחַ אוֹתָם,
וְעוֹלָיִם וְנִכְנָסִים לְאוֹתוֹ נֶהַר דִּינּוֹר, וְעוֹלָיִם
וְנִקְרָבִים לְקָרְבָן.

הָאוֹר הַזֶּה כָּלוּל בְּשִׁלְשָׁה אֲוֵרוֹת, מִשּׁוֹם שְׂאוֹתוֹ
שְׁמֵן מִשְׁחָה נִכְלָל בְּשִׁלְשָׁה גּוֹנִים.
וְכַשְׁנוֹצֵץ הָאוֹר הַזֶּה, נוֹצְצִים מִמֶּנּוּ עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם
(אוֹתִיּוֹת) אֲוֵרוֹת כְּנֶגֶד עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה
שְׂרֻשׁוּמִים בְּנִשְׁמָה הַזֹּה. וְעֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם הָאוֹרוֹת
הַלּוֹ, כֻּלָּם מִמֶּנִּים שְׂמֵשִׁים שְׂעוֹמְדִים עִמוֹ, וְכֻלָּם
נִקְרָאִים עַל שֵׁם הָאוֹר הַזֶּה שְׂעֲלִיָּהֶם, וְכֻלָּם נִכְלָלוּ
בוֹ. הָאוֹר הַזֶּה עִם כָּל אוֹתָם הָאוֹרוֹת נִכְלָל בְּרוּחַ
הַזֹּה, וְהַרוּחַ הַזֹּה כָּלוּלָה בוֹ, וּמִסְתַּכֵּל לְהַתְיַשֵּׁב
בְּתוֹךְ הַהִיכָל הַרְבִּיעִי.

כִּשְׂהַרוּחַ הַזֹּה נִכְלָלֶת מִהָאוֹר הַזֶּה וּמִכָּל
הָאוֹרוֹת, כְּשִׂדּוּחִים (דוּחָקִים)

לְהִתְנוּצֵץ, יוֹצֵאת מֵהֶם חַיָּה אַחַת קְדוּשָׁה כְּלוּלָה
בְּשֵׁנֵי גִּגְנִים, אַרְיָה וְנֶשֶׁר, וְהִיא דְיוֹקָן אֶחָד, וְזֶה
נִקְרָא אֵהִיא"ל (אֲתִיאֵל).

וְהַחַיָּה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, יוֹצֵאִים מֵהִתְנוּצְצוֹת
שָׁלָה, כְּשֶׁמְגִיעַ בָּהּ הָאוֹר שֶׁל הָרוּחַ
הָעֲלִיוֹנָה, אַרְבַּעַת אוֹפְנִים כְּלוּלִים בְּכָל הַגִּגְנִים,
וְהֵם: הַדְּרִיא"ל, יְהִדְרִיא"ל, אֶהְדוּרִיא"א, אֶסִימוּ"ן
(אֶסִימוּ"ן). כָּל אֵלֹה בְּשִׁמְנֵה כְּנָפִים, וְאֵלֹה הֵם מְמַנִּים
עַל כָּל חֵילוֹת הַשָּׁמַיִם, עוֹרְכֵי הַקְּרָבוֹת. מִשׁוֹם
שֶׁלֹא תִמָּצָא מִלְחָמָה אַחַת בְּעוֹלָם אוֹ עֲקִירַת
מַלְכוּת מִמְּקוֹמָהּ, עַד שֶׁצָּבָא הַשָּׁמַיִם וְהַכּוֹכָבִים
שֶׁל שָׁאֵר הַרְקִיעִים, כָּלֵם מְרָאִים קְרָבוֹת
וְסִכְסוּכִים אֵלֶּה עִם אֵלֶּה. וְאַרְבַּעַת הָאוֹפְנִים הִלְלוּ
עוֹמְדִים עֲלֵיהֶם לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם.

אֵלֶּי הָאַרְבַּעַת, כְּשֶׁנוֹסְעִים לְעֶרְךָ מִלְחָמוֹת, מִסּוֹד
הַהֵיכָל שֶׁלְמַעְלָה נוֹסְעִים, שֶׁהוּא בֵּית הַדִּין,
וְנִקְרָא זְכוּת. מֵהַזְעָה שֶׁלָּהֶם הוֹצִיאוּ כִּמְהַ צְבָאוֹת
וּמַחֲנוֹת שָׂאִין לָהֶם חֲשֵׁבוֹן, וְכָלֵם עוֹמְדִים תַּחַת
הָאוֹפְנִים הִלְלוּ.

מֵהֶם עוֹמְדִים עַל שִׁירָה, וּמֵהֶם שְׁלוּחִים עַל
הָעוֹלָם, כְּנֹגֵד אוֹתָם הַשְּׁלוּחִים שֶׁלְצַד

הטמאה שיוצאים מתוך ההיכל השלישי שלה, והם מקטרגים על העולם להרע. ואלו נמצאים כנגדם שלא ישלטו על אותם שעוסקים בתורה, כמו שנאמר (תהלים צא) כי מלאכיו יצוה לך וגו'. וכתוב על פנים ישאונך פן תגף באבן וגו'. זה (ישעיה ח) אבן נגף צור מכשול. וזה נקרא אבן נגף צור מכשול. וזה נקרא אבן פנת יקרת, (שם ל) צור ישראל. והכל עומד זה כנגד זה.

מפוד ההיכל השלישי שבצד האחר יוצאים שתי רוחות שנקראות א"ף וחס"ה, ומשתי אלה יוצאים כל אותם שלוחים שהולכים להסתות בני אדם מדרך האמת, ואלו אותם שעומדים ומקדימים על אדם שהולך לדרך מצוה, ועל זה אלו האופנים עומדים כנגדם, כדי להגן על האדם שלא ינזקו. משתי הרוחות הללו פחד משה כשהיה יורד מן ההר, שכתוב (דברים ט) כי יגרתי מפני האף והחמה.

באמצע ההיכל הזה יש מקום אחר שעומד למעלה למעלה, בארבעה פתחים לארבעת צדדי העולם, עשרה ממנים לכל פתח ופתח, וממנה אחד עליהם. וזה כלול באור

שְׁנַקְרָא אֱהֵיָא"ל, וְזֵהוּ אוֹפֵן אוֹפֵן בְּתוֹךְ הָאוֹפֵן,
מְשַׁלְבִים זֶה בְּזֶה.

אלו הָאֲרָבַעִים נוֹטְלִים דִּין מִבֵּית הַזְכוּת
לְהִלְקוֹת אֶת הַנְּשָׂמָה הַזֹּאת שְׁחַטָּאָה
(וַיִּצְרִיכָהּ) לְקַבֵּל מַלְקוֹת, וְאֵלּוּ עוֹמְדִים בְּשִׁלְהֶבֶת
אֲשֶׁר לְאוֹתָן הַנְּשָׂמוֹת, וְטָסִים מִחוּץ לְהִיכָל
הַזֶּה, וּמַלְקִים אֶת הַנְּשָׂמָה הַזֹּאת, וְעוֹמְדֵת נְזוּפָה
בְּחוּץ כָּל אוֹתָם הַיָּמִים שְׁנַגְזְרוּ עָלֶיהָ, וְלֹא
נִכְנָסֶת לְפָרְגוֹד.

והארבעים הֵלְלוּ הֵם שְׁעוֹמְדִים וְנוֹזְפִים
וּמְנַדִּים אֶת כָּל אֵלּוּ שֶׁהוֹצִיאוּ
מִפִּיהֶם דָּבָר שֶׁלֹּא צָרִיךְ, וְאַחַר זֶה הוֹצִיאוּ
מִפִּיהֶם דָּבָר קָדוֹשׁ, דָּבָר תּוֹרָה, וּמְטַנְפִים אֶת
פִּיהֶם בָּהּ. וְאֵלּוּ עוֹמְדִים וּמְנַדִּים אוֹתָם, וְעוֹמְדִים
בְּנִדְוֵי הַזֶּה אֲרָבַעִים יוֹם, שֶׁלֹּא נִשְׁמַעֵת תְּפִלָּתָם.

וכן אֶת כָּל אֵלּוּ שְׁחַטָּאוּ אוֹתָם חַטָּאִים שְׁצָרִיכִים
אֶת הַנְּזִיפָה, עֲשָׂרָה כְּרוּזִים יוֹצְאִים בְּכָל יוֹם
וּמְכַרְיִזִים בְּכָל אוֹתָם הַרְקִיעִים וּבְכָל אוֹתָם
חִילוֹת וּמַחְנוֹת: הַזְהָרוּ בְּפִלּוּנֵי שֶׁהוּא נְזוּף! הוּא
נְזוּף עַל חַטָּא פִּלּוּנֵי שֶׁעָשָׂה, עַד שֶׁשָּׁב לְפָנֵי
רְבוֹנוֹ, הִרְחַמֵּן יִצְיָלְנוּ.

כְּשֶׁשָׁב מאותו החטא, מתכַּנְסִים כָּל הָאֲרָבָעִים
הֵלְלוּ וּמִתִּירִים אוֹתוֹ, וְאִז מְכַרְזִים
עָלָיו: מִפְּלוּנֵי הַתְּרָה הַנְּזִיפָה! מִכָּאן וְהִלָּא
הַתְּפִלָּה נִכְנָסֶת. וְטָרַם שֶׁשָׁב, הוּא נְזוּף לְמַעְלָה
וּלְמַטָּה, וּשְׁמִירַת רְבוּנוֹ מוּסְרַת מִמֶּנּוּ. וְאֶפְלוּ
בְּלִילָה נִשְׁמְתוּ נְזוּפָה, שְׁסוּתָמִים לָהּ אֵת כָּל שְׁעָרֵי
הַשָּׁמַיִם וְלֹא עוֹלָה, וְדוּחִים אוֹתָהּ הַחוּצָה.

הָאוֹפֵן הַזֶּה שְׁעוּמֵד עַל הָאֲרָבָעִים הֵלְלוּ,
כְּשֶׁנּוֹסֵעַ, מְגִיעַ לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִקְרָא
תָּא הֲרָצִי"ם. וְכְשֶׁנִּכְנָס, נִכְנָסִים עִמּוֹ אוֹתָם
הָאֲרָבָעִים שְׁמִמְנִים בְּאֲרָבָעָה פְּתָחִים, וְעוֹלִים כָּל
אוֹתָם הַמְּגַנִּים שֶׁל זֶהָב, וְאֵלוֹ הֵם מְלֶאכִים
שְׁנִקְרָאִים חֲשֵׁמְלִי"ם. וְאוֹתָם הַמְּגַנִּים וְהַחֲרָבוֹת
וְהַרְמָחִים שְׂרָצִים לְהִגֵּן עַל יִשְׂרָאֵל מִשְׂאֵר
הָעַמִּים, וְלַעֲרוֹךְ בָּהֶם קָרֵב וּלְנַקֵּם מֵהֶם לְפִי שְׁעָה
בְּלֵי אֶרֶךְ.

וּמִשׁוּם כֶּךָ נִקְרָא תָּא הֲרָצִים, מְקוֹם שְׁאוֹתָם
הֲרָצִים רָצִים וּמְמַהֲרִים לְהִלָּחֵם וּלְנַקֵּם
נִקְמוֹת כְּנֶגֶד רָצִים אַחֲרֵים שְׂרָצִים לְהִרְעוֹ וּלְהַחְלִישׁ
מְזוּלוֹת כְּדֵי לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם. וְסוּד זֶה – (אסתר ג) הֲרָצִים
יֵצְאוּ דְחוּפִים. רָצִים מְצַד זֶה וְרָצִים מְצַד זֶה,
וּבְגִלְלוֹם (שם ח) וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן צָהֳלָה וְשִׁמְחָה, אוֹ (שם

א) נְבוֹכָה. אִם מְקַדִּימִים אֱלֹה שְׁכָאן – הָעִיר שׁוֹשָׁן
שְׁמַחָה. וְאִם מְקַדִּימִים אֱלֹה שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר –
הָעִיר שׁוֹשָׁן נְבוֹכָה.

וְהָרִי בְּאֶרְנוּ שֶׁבְּכָל עוֹמְדִים אֱלֹה כְּנָגֵד אֱלֹה, צַד
זֶה כְּנָגֵד צַד זֶה, וּמִשׁוּם כֶּף אֱלֹה הֵם מְגַנְיִם
לְכָל. כְּשֶׁעוֹלִים אֱלֹה בְּאֱלֹה, יוֹצֵא אֲוִיר אֶחָד
שֶׁלְּמַעְלָה, וְכֹלָם נִעְשִׂים מְגֵן אֶחָד, וְסִמְנָף – (בראשית
טו) אֲנֹכִי מְגֵן לְךָ.

שְׁנַיִם עָשָׂר גְּלָגְלִים הֵם שְׁסוּבָבִים לְתוֹךְ הַהֵיכָל
הַזֶּה, וְהֵם נִקְרָאִים שְׂרָפִים בְּשְׁנֵי גִּוְנִים –
לְבָן וְאֶדָם, רַחֲמִים וְדִין. אֱלֹה הֵם עוֹמְדִים
לְהַשְׁגִּיחַ תָּמִיד עַל כָּל אוֹתָם בְּעֲלֵי הַצַּעַר
שֶׁמְצַעְרִים אוֹתָם שְׂאֵר הָעַמִּים וְדוֹחֲקִים אוֹתָם,
וְנִקְרָאִים חֲלוֹנוֹת. וְהֵינּוּ מֵה שְׁכָתוֹב (שיר ב) מְשַׁגִּיחַ
מִן הַחֲלוֹנוֹת.

וְאֵלֹו עוֹמְדִים לְהַסְתַּכֵּל עַל כָּל אוֹתָם שֶׁמִּתְפַּלְלִים
תְּפִלוֹתֵיהֶם, שֶׁמְקַדִּימִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת,
וְנִמְנָיִם מֵאוֹתָם הָעֶשְׂרֵה הָרֵאשׁוֹנִים, וְאִז עוֹלִים
וְכוֹתְבִים אוֹתָם לְמַעְלָה, מִשׁוּם שְׂאֵלוֹ נִקְרָאִים
חֲבָרִים שְׁלֵהֶם. וְזֶהוּ שְׁכָתוֹב (שם ח) חֲבָרִים
מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְּׂמִיעָנִי.

אֲשֵׁרֵיהֶם הַצְּדִיקִים שִׁיּוּדַעִים לְסִדֵּר תְּפִלָּתָם
 כְּרֵאוֹי, מִשׁוּם שֶׁכָּאֲשֶׁר הִתְפַּלֵּה
 מִתְחִילָה לְעֲלוֹת, אֱלוֹ עוֹלָיִם עִם הַתְּפִלָּה הַזֹּאת
 וְנִכְנָסִים לְכָל אוֹתָם הֶרְקִיעִים וּלְכָל אוֹתָם
 הֵהִיכְלוֹת, עַד שֶׁעַר הַפֶּתַח הָעֲלִיּוֹן. וְאוֹתָהּ תְּפִלָּה
 נִכְנָסֶת לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לְהִתְעַטֵּר, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר.

בֵּא וּרְאֵה, כָּל אֱלוֹ שְׁמֵת־פְּלָלִים תְּפִלוֹת וּמְקַדְּשִׁים
 אֵת רְבוּנָם בְּרִצּוֹן שָׁלֵם, הַתְּפִלָּה הַזֹּאת צָרִיף
 לְהוֹצִיא אוֹתָהּ מִתּוֹךְ מַחְשָׁבָה, וּבְרִצּוֹן שֶׁל דְּבוּר
 וְרוּחַ, וְאִזּוֹ מִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 וְכִשְׁמַגִּיעָה לְחֻבְרִים הַלְלוּ, כִּלְמַסּוֹ לִוְקָחִים אֵת
 אוֹתָהּ תְּפִלָּה, וְהוֹלְכִים עִמָּה עַד הֵהִיכַל הֶרְבִּיעִי
 בְּאוֹתוֹ הַפֶּתַח. וְאֱלוֹ מְשַׁבְּחִים בְּאוֹתוֹ זְמַן
 שְׁמֵת־פְּלָלִים תְּפִלוֹת וּמְקַדְּשִׁים בְּאוֹתוֹ זְמַן, אֱלוֹ
 הֵם שְׁמֵמָנִים בְּיוֹם עַל יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת עִמָּהֶם
 חֻבְרִים. (וְלֹא בְּלִילָה כְּאוֹתָם) וּבְלִילָה בְּאוֹתָם הָאֲחֵרִים
 שְׁאוּמְרִים שִׁירָה בְּלִילָה.

וּבֵא רְאֵה, כְּתוּב (מִשְׁלֵי כח) גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ וְאָמַר
 אֵין פֶּשַׁע חֵבֵר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית. וְהָרִי
 פְּרָשׁוּהָ, מִשׁוּם שֶׁמוֹנֵעַ בְּרִכּוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, שֶׁהוּא אָבִיו, כְּכְתוּב (דְּבָרִים לב) שָׂאֵל אָבִיךָ
 וַיִּגְדֶּךָ. וְכְתוּב (מִשְׁלֵי כג) יִשְׁמַח אָבִיךָ. וּפְרָשׁוּהָ.

חֵבֶר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית, מִי הָאִישׁ מִשְׁחִית?
 זֶהוּ אוֹתוֹ אִישׁ שְׁפוּגִים אֶת הַלְבָנָה,
 וְנִקְרָא (שם טז) אִישׁ תְּהַפּוּכוֹת. (תהלים קמ) אִישׁ
 לְשׁוֹן. (בראשית כה) אִישׁ יוֹדֵעַ צִיד אִישׁ שָׂדֵה.
 וְזֶהוּ אִישׁ מִשְׁחִית, שְׂזֵהוּ שְׁמוֹנֵעַ בְּרָכוֹת מִן
 הָעוֹלָם. אֵף כֵּן, מִי שְׁמוֹנֵעַ בְּרָכוֹת מֵהָעוֹלָם,
 חֵבֶר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית הַזֶּה שְׂאֲמַרְנוּ. וְזֶהוּ
 סוּד, מְשׁוּם שְׁצַרְיָךְ לְאָדָם לְבָרֶךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וּלְהַתְּפַלֵּל תְּפִלָּה כְּרְאוּי כְּדִי
 שְׂיִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ הַקְּדוֹשׁ, וְיִתְחַבֵּר עִם הַחֲבֵרִים
 הַקְּדוֹשִׁים הַלְלוּ וְלֹא יִפְגַּם אֶת תְּפִלָּתוֹ, מְשׁוּם
 שְׂיִמְנַע בְּרָכוֹת מֵהָעוֹלָם וְיִתְחַבֵּר עִם אוֹתוֹ אִישׁ
 מִשְׁחִית, שֶׁהוּא מוֹנֵעַ בְּרָכוֹת מִן הָעוֹלָם וְגַרְם
 מוֹת לְכֻלָּם.

כְּתוּב (דברים יח) וְחֵבֶר חֵבֶר. מֵה זֶה וְחֵבֶר חֵבֶר?
 זֶה אוֹתוֹ מִי שֶׁהוּא הוֹלֵךְ אַחַר הַצַּד הָאֲחֵר
 וּמְכַשֵּׁף כְּשָׁפִים, הוּא מוֹשֵׁךְ עָלָיו רוּחַ אַחֲרֵת
 טְמֵאָה, וּמִתְחַבֵּר בְּאוֹתָהּ חֲבֵרוֹת שֶׁל אוֹתוֹ חֵבֶר
 רַע, וְשׁוֹרָה בְּחֲבֵרוֹת עִם אוֹתוֹ חֵבֶר אִישׁ מִשְׁחִית.
 וְלָמָּה נִקְרָא חֵבֶר? מְשׁוּם שְׂבִשְׂעָה שְׁנוּלָד אָדָם
 הוּא מִתְחַבֵּר עִמוֹ, וְתָמִיד עִמוֹ כְּחֵבֶר. אַחַר כֵּן
 נִהְפֵךְ לוֹ חֵבֶר אִישׁ מִשְׁחִית.

וְכַךְ יֵשׁ בְּצַד הַקְּדוּשָׁה, בְּצַד הַיְמִין, חֵבֶר טוֹב, שְׁעוֹשֶׂה טוֹב עִם הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְהַחֲבָרִים הִלְלוּ עוֹמְדִים תָּמִיד עַל הָאָדָם בַּחֲבָרוֹת אַחַת לְהַצִּילוֹ וּלְהַגִּן עָלָיו וְלִהְיוֹת עִמּוֹ חֲבָרִים, לְקַדֵּשׁ אֶת שֵׁם רַבּוֹנָם וּלְזַמֵּר וּלְשַׁבַּח לְפָנָיו תָּמִיד.

מֵאֲלוֹ יוֹצְאִים אַרְבָּעָה תוֹמְכִים אַחֲרֵים לְאוֹתָם הַשָּׁנִים עֶשֶׂר שְׁאֲמַרְנוּ, הַחֲבָרִים הִלְלוּ. וְאֵלוּ הֵם עוֹמְדִים לְאוֹתָם שְׁיוּעֵצִים יַעֲזֶה לְהִזְיֵק לְצַדִּיקִים. אֵף עַל גַּב שְׂלֵא עוֹשִׂים, וְעוֹלִים וּמוֹדִיעִים הַדְּבָר לְמַעֲלָה, וּמְבַטְלִים אֶת אוֹתָהּ הַעֲצָה. וְאֵלוּ נִקְרָאִים אֲרָאִים. וְאֵף עַל גַּב שְׂכָלִם הַתְּמַנּוּ לָזֶה, כָּל אֶחָד הַתְּמַנֵּה וְנִפְקֵד עַל דְּבָרִים יְדוּעִים, וְתַחַת אֵלוּ אֵין לָהֶם חֵשְׁבוֹן.

אֵלוֹ הָאֲרָבָעָה עוֹמְדִים לְאַרְבַּעַת צַדִּי הָעוֹלָם, וְכָל אֶחָד עוֹמֵד לְהַשְׁגִּיחַ עַל יִשְׂרָאֵל, וְאֵלוּ נִקְרָאִים חֲרָכִים, כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) מְצִיץ מִן הַחֲרָכִים. שְׁמוֹת אֵלוּ הָאֲרָבָעָה שְׁנִקְרָאִים חֲרָכִים: עֵיגָא"ל. עֵירִי"ה. (עוֹרִי"ה). עֵרִיא"ל. יְהִירָא"ל.

עֵיגָא"ל הוּא עוֹמֵד לְצַד מְזֻרַח, וְזֶה עוֹמֵד לְהַשְׁגִּיחַ עַל כָּל אוֹתָם שְׁעוֹשִׂים

מַעֲשִׂים טוֹבִים, וְעַל כָּל אֵלוֹ שְׁחוֹשְׁבִים מִחֻשְׁבָּה
שֶׁל מִצְוָה, אִף עַל גַּב שְׁלֵא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת.

עִירַי"ה עוֹמֵד לְצַד דְּרוֹם, וְזֶה עוֹמֵד לְהַשְׁגִּיחַ עַל
כָּל אוֹתָם שְׁמַנְחָמִים אֶת הָעֲנִי אוֹ שֵׁישׁ
בְּלִבָּם צָעַר עָלָיו, אִף עַל גַּב שְׁאִינָם יְכוּלִים לְתַת
לוֹ. וְלֹאוֹתָם שְׁהוֹלְכִים לְדֶרֶךְ מִצְוָה, וְלֹאוֹתָם
שְׁעוֹשִׂים חֶסֶד עִם מֵתִים. וְהוּא מַעֲמִיד קִיּוֹם שֶׁל
אֲמֵת. וְזֶה הַתְּמַנָּה לְהַזְכִּיר אוֹתוֹ לְמַעֲלָה וְלַחֲקֵק
דְּיוֹקְנוֹ לְמַעֲלָה, לְהַכְנִיסוֹ לְעוֹלָם הַבָּא.

עִירַיָא"ל עוֹמֵד לְצַד צָפוֹן. וְזֶה עוֹמֵד לְהַשְׁגִּיחַ עַל
כָּל אוֹתָם שְׁחָשְׁבוּ לַעֲשׂוֹת רָעוֹת וְלֹא
עָשׂוּ, אוֹ רוֹצִים לְחַטֵּא וּבָאוּ לַעֲשׂוֹת, וְהַתְּחַזֵּק
בִּיצְרוֹ וְלֹא עָשָׂה.

יְהִירָא"ל עוֹמֵד לְצַד מַעֲרֵב, וְזֶה עוֹמֵד לְהַשְׁגִּיחַ
עַל כָּל אוֹתָם שְׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה
וּמְכַנְיָסִים בְּנִיחָם לְלַמֵּד תּוֹרָה לְבֵית הָרַב, וְלִכְלֹ
אוֹתָם שְׁמִסְתַּכְּלִים עַל חוּלָה כְּשֶׁהוּא בְּבֵית חָלְיוֹ,
וּמַשְׁגִּיחִים עָלָיו וּמוֹדִיעִים לוֹ שִׁיתְּבוּנָן בַּחֲטָאִיו
וּבְמַעֲשָׂיו וַיָּשׁוּב מֵהֶם לְרַבּוֹנוֹ. מִשׁוּם שֶׁכָּל מִי
שְׁמַשְׁתַּדֵּל עִם אוֹתוֹ חוּלָה, שְׁיִסְתַּכַּל בְּמַעֲשָׂיו
וַיָּשׁוּב בְּתִשׁוּבָה לְפָנָיו הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא
גוֹרֵם לוֹ לְהִנָּצֵל וּלְהִשָּׁיב לוֹ אֶת רוּחוֹ.

וַעֲלֵ זֶה כְּתוּב, (תהלים מא) אֲשָׁרֵי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל
 בְּיוֹם רָעָה יִמְלִיטֵהוּ ה'. מֵה זֶה בְּיוֹם רָעָה?
 בְּיוֹם רַע הִיָּה צָרִיךְ לִהְיוֹת! אֲלֵא בְּיוֹם רָעָה –
 בְּיוֹם שְׁשׁוּלְטַת אוֹתָהּ הִרְעָה לְקַחַת אֶת נִשְׁמָתוֹ.
 אֲשָׁרֵי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל – זֶהוּ חוּלָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר,
 (שמואל-ב יג) מִדּוּעַ אֲתָה כְּכֹה דָל בֶּן הַמֶּלֶךְ. וּמִשׁוּם
 כֵּן, בְּיוֹם רָעָה יִמְלִיטֵהוּ ה'.

וְאֵלֶּיךָ (אוֹתָם שֶׁמִּסְתַּכְּלִים) שֶׁהֵם מִסְתַּכְּלִים בְּאוֹתוֹ חוּלָה
 לְהִשְׁבֹּי מִחֻטְאֵיו אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרָנוּ. בְּהִיכַל הַזֶּה עוֹמֵד עָלָיו לְהִשְׁגִּיחַ.
 וּבְיוֹם שְׁשׁוּרָה הַדִּין עַל הָעוֹלָם, יִנְצֵל מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר בְּיוֹם רָעָה יִמְלִיטֵהוּ ה'. הַיּוֹם שֶׁנִּמְסַר הַדִּין
 לְאוֹתָהּ רָעָה לְשִׁלְט בּוֹ (עַל הָעוֹלָם), וְכָל אֵלוֹ עוֹמְדִים
 לְהִשְׁגִּיחַ, וְלִכֵּן נִקְרְאוּ חֲרָכִים.

בְּיוֹם שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, כְּשֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עוֹמֵד בְּדִין עַל הָעוֹלָם וְאוֹתוֹ צַד הָרַע בֶּא
 לְהִשְׁטִין, אֲזַי מִתְּכַנְּסִים כָּל אֵלֶּה וְעוֹמְדִים לְפָנָי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאֲזַי מִתְּעַטְרִים כָּלֵם וְעוֹמְדִים
 לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. בְּאוֹתוֹ זְמַן מֵה כְּתוּב?
 (שיר השירים ב) מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלָנוֹת מִצִּיץ מִן הַחֲרָכִים.
 מִצִּיץ, כְּמִי שֶׁמִּשְׁגִּיחַ מִמְּקוֹם דֶּק, שְׁרוּאָה וְלֹא
 רוּאָה כָּל מֵה שֶׁצָּרִיךְ. וְאַחַר כֵּן, מִשְׁגִּיחַ מִן

החלונות, מקום של השגחה יתרה, שפותח
 פתחים לרחם על הכל. וכשהקדוש ברוך הוא
 משגיח על העולם, מסתכל בחלונות הללו
 ובחרכים הללו, וחס על הכל.

וְאִזּוּ, כְּשִׁישְׂרָאֵל תּוֹקְעִים בְּאוֹתוֹ שׁוֹפֵר וּמְתֹעֲוֵר,
 לְמַעַלָּה אוֹתוֹ הַקּוֹל שְׁיוּצָא מִן הַשׁוֹפֵר,
 כְּלוּל מֵאֵשׁ וּמִים וְרוּחַ, וְנִעֲשֶׂה מֵהַכֹּל אוֹתוֹ
 הַקּוֹל, כְּדִי לְעוֹרֵר קוֹל עֲלִיּוֹן, שְׁיוּצָא מִתּוֹךְ
 אוֹתוֹ הַשׁוֹפֵר, שֶׁהוּא כְּמוֹ זֶה, כְּלוּל בְּאֵשׁ וּמִים
 וְרוּחַ, אֲזִי יוּצָא כְּרוֹז וּמְכַרִּיז בְּכָל הַרְקִיעִים
 וְאוֹמֵר: קוֹל דְּוָדִי הִנֵּה זֶה בָּא וְגו' מִשְׁגִּיחַ מִן
 הַחֲלֹנוֹת מְצִיץ מִן הַחֲרָכִים.

וְאִזּוּ כָּלֶם יוֹדְעִים שֶׁהָרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עַל
 יִשְׂרָאֵל, וְאוֹמְרִים: אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שִׁישׁ
 לָהֶם עֲצָה בְּאֶרֶץ כְּדִי לְעוֹרֵר רַחֲמִים מִלְּמַעַלָּה.
 וְאִזּוּ כְּתוּב, (תהלים פט) אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה.
 יוֹדְעֵי תְרוּעָה וְדָאִי. יוֹדְעֵי תְרוּעָה, שֶׁמְשַׁבְּרִים אֶת
 הַתְּרוּעָה הַזֹּאת, שֶׁהִיא דִּין הַקְּשָׁה שֶׁהַכֹּל נִדְוֹנִים בּוֹ.
 אֲשֶׁרֵי יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, מְשׁוּם
 שֶׁהֵם יוֹדְעִים אֶת דְּרָכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיוֹדְעִים
 לָלֶכֶת בְּדַרְכָּיו וּלְיַחַד יַחַד כְּרָאוּי.

החלונות הָלְלוּ וְהִתְרַכְּסוּ הַלְלוּ, כָּלֵם עוֹמְדִים
 לְאַחֲזוֹ אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת שְׁעוֹלוֹת
 מִלְמַטָּה לְמַעְלָה וּלְהַשְׁגִּיחַ בָּהֶן, לְהַכְנִיטֵן לְפָנָי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְעַל כֵּן, כָּל בֵּית כְּנֻסַת שְׂאִין
 בּו חֲלוֹנוֹת, אֵינוֹ מְקוּם לְהִתְפַּלֵּל בּו כְּרָאוּי.

שְׁהַרֵּי בֵּית הַכְּנֻסַת לְמַטָּה כְּנֻגַד בֵּית הַכְּנֻסַת
 שְׁלֹמַעְלָה. בֵּית הַכְּנֻסַת שְׁלֹמַעְלָה שְׂיֵשׁ
 בּו חֲלוֹנוֹת, כְּמוֹ שְׂאֵמְרָנוּ – כִּךְ גַּם לְמַטָּה. לְמַעְלָה
 כְּנֻסַת הַגְּדוּלָה יֵשׁ בָּהּ שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲלוֹנוֹת – כִּךְ גַּם
 לְבֵית הַכְּנֻסַת הַתְּחִתּוֹן. וְהַכֹּל עוֹמְדִים זֶה כְּנֻגַד זֶה,
 מִשּׁוּם שֶׁהַעוֹלָמוֹת עוֹמְדִים אֵלּוּ בַּגּוֹן שֶׁל אֵלּוּ,
 וְכַבּוּד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹלָה בְּכֹל. וְעַל כֵּן,
 בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ ה'. כְּשִׁשׁוּלֵט אוֹתוֹ הֵצֵד הָרַע
 – יִמְלִטְהוּ ה'.

כְּמוֹ כֵּן, הַמְּמַנֶּה הַזֶּה יְהִירָא"ל עוֹמֵד עַל כָּל
 אוֹתָם שְׁחָסִים עַל עֲנַיִים, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
 אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל, וּבִשְׁבִיל זֶה הַכֹּל עוֹמֵד
 בְּהִיכָל הַזֶּה, וְהַהִיכָל הַזֶּה נִכְלָל בְּהִיכָל אַחַר
 רְבִיעִי, שְׁשֵׁם הֵם הַגְּזוּרוֹת וְהַדִּינִים לְכֹל. אֲשֶׁרִי
 חָלְקוֹ שֶׁל מִי שְׂיֻדַּע אֶת גְּנֹזֵי רְבוּנוֹ, לִיְחַדּוֹ
 וּלְקַדְּשׁ אֶת שֵׁם רְבוּנוֹ תָּמִיד, לְזִכְרוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא.

סדר הלימוד ליום ה אדר [יום 153 בשנה]

היכל הזכות גבורה

הַיְיִכָּל הַרְבִּיעִי. הַהֵיכָל הַזֶּה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹדֵעַ שֶׁלְטוֹנוֹ בְּאָרֶץ בְּגִלְלוֹ. וְזֶהוּ הַהֵיכָל שֶׁעוֹמֵד לְשָׁמֵר אֶת דְּרָכֵי הַתּוֹרָה. זֶה נִקְרָא הֵיכָל הַזְכוּת, שָׁבוּ נְדוּנִים כָּל דֵּינֵי הָעוֹלָם וְכָל הַזְכוּיּוֹת וְכָל הַחֲטָאִים וְכָל הָעֲנָשִׁים, וְכָל שָׂכָר טוֹב לְאוֹתָם שֶׁשׁוֹמְרִים אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה. **הַיְיִכָּל הַזְכוּת הַזֶּה מְשַׁנֶּה מְכַל שְׂאֵר הַהֵיכָלוֹת,** וְהַהֵיכָל הַזֶּה כְּלוּלִים בּוֹ אַרְבַּעַת הַיְיִכָּלוֹת מְשֻׁנָּים זֶה מִזֶּה, וְכֻלָּם הֵיכָל אֶחָד. בְּהֵיכָל הַזֶּה יֵשׁ רוּחַ אַחַת שֶׁנִּקְרָאת זְכוּת אֵל. וְהַהֵיכָל הַזֶּה נִקְרָא עַל שְׁמוֹ זְכוּת, וְזֶהוּ אֵל. וְכַאֲן נְדוּנִים כָּל דֵּינֵי הָעוֹלָם. וְזֶהוּ סוּד הַכְּתוּב, (תהלים ז) וְאֵל זָעַם בְּכָל יוֹם.

אַרְבַּעַת הַיְיִכָּלוֹת, אַרְבַּעַת אֱלֹהִים שֶׁהֵם בְּהֵיכָל הַזֶּה, זֶה לְפָנִים מִזֶּה, כָּלָם כְּלוּלִים זֶה בְּזֶה, וְכֻלָּם הֵיכָל אֶחָד, וְנִקְרָא זְכוּת. אַרְבַּעַת הַהֵיכָלוֹת הֵלְלוּ יֵשׁ לָהֶם פְּתָחִים. מִמְּנָה אֶחָד עָלְיוֹן שֶׁעוֹמֵד מִחוּץ לְפֶתַח הָרָאשׁוֹן שֶׁל הַהֵיכָל הַזֶּה, סִנְסַנְיָ"ה שְׁמוֹ, וְעַל הַשֵּׁם הַזֶּה יֵשׁ מְמַנָּה

אָחַד לְצַד הָאֲחֵר שֶׁל הַשְּׂמַאל, שְׁנוּטֵל דִּינִים
בְּאוֹתוֹ הֵהִיכֵל שְׁלוֹ לְעוֹרֵר וְלַעֲשׂוֹת בְּעוֹלָם.
וּמִשׁוּם שְׁנוּטֵל מִמֶּנּוּ, נִקְרָא עַל שְׁמוֹ – סְנִסְנִי"ה.
וְהוּא שׁוֹלֵט עַל אוֹתוֹ אֶסְכְּר"א שֶׁל תִּינוּקוֹת.

וְהַמְּוֵנָה הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה סְנִסְנִי"ה, כְּשִׁנוּטֵל דִּין,
מְכַרִּיז לְאוֹתָם הַמְּמַנִּים שְׁעוּמְדִים עַל
שְׁנַיִם עֶשֶׂר הַפְּתָחִים, וְאוֹתָם הַכְּרוּזִים שְׁמְכַרִּיזִים
עַל כָּל אוֹתָם הַדִּינִים שְׁנִדּוּנוֹ מֵהֵיכֵל הַזְּכוֹת הַזֶּה.
רוּחַ זוֹ שְׁנוּטֵלֶת הַכֹּל, שְׁנִקְרָאת זְכוֹת א"ל
שְׁאֲמַרְנוּ, הַכֹּל כָּלוּל בָּהּ. מִמֶּנָּה יוֹצְאִים
שְׁבַעִים אוֹרוֹת נוֹצְצִים, וְכֹלָם עוּמְדִים בְּעִגּוּל כְּדִי
לְהִרְאוֹת זֶה בְּזֶה שְׁלֹא מְכַסִּים זֶה מִזֶּה. כָּל
הַזְּכוֹת וְכֹל הָעֵנָשִׁים וְכֹל הַדִּינִים, לְפָנָי כָּל
הָאוֹרוֹת הָאֵלּוּ עוּמְדִים.

מִהֵם יוֹצְאִים שְׁנַיִם אוֹרוֹת שְׁעוּמְדִים לְפָנֵיהֶם
תָּמִיד. וְשְׁבַעִים הָאוֹרוֹת הִלְלוּ וְשָׁנִי
אוֹרוֹת שְׁעוּמְדִים לְפָנֵיהֶם, הֵם לְתוֹךְ אֲמָצַע
הֵהִיכֵל. וְעַל סוּד הֵהִיכֵל הַזֶּה כָּתוּב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ז)
שְׁרַרְךָ אֲגֵן הַסֵּהר אֵל יַחְסֹר הַמְּזוּג.

כְּנֶגֶד אֵלּוּ יוֹצְאִים שְׁבַעִים וְשָׁנַיִם אוֹרוֹת אַחֲרֵים
מִצַּד הַיְמִינִ, וְשְׁבַעִים וְשָׁנַיִם אוֹרוֹת אַחֲרֵים

מַצַד הַשְּׂמַאל. וְאֵלּוּ הֵרָאשׁוּנִים הֵם פְּנִימִיִּים
 לְפָנִים בְּאֲמֻצֵּעַ הַהִיכָל. לְפָנֵי הָאֹרֹת הִלְלוּ
 נִכְנָסִים כָּל הַזְּכוֹת וְהַחֹבוֹת לְהַטָּהֵר. כָּל
 הַמַּעֲשִׂים שֶׁל הָעוֹלָם יוֹצְאִים מֵהַפְּנִימִיִּים הִלְלוּ.
 נִמְצְאוּ שְׁכַל הָאֹרֹת שְׂיוּצָאִים מֵהָרוּחַ הָעֲלִיּוֹנָה
 הַזֹּה – מֵאֲתָם וְשָׁשָׂה עָשָׂר אֹרֹת, וְכֻלָּם כְּלוּלִים
 בְּרוּחַ הַזֹּה.

אוֹתָם שְׁנֵי הָאֹרֹת שְׁעוּמָדִים לְפָנֵי אוֹתָם
 הַשְּׁבָעִים, הֵם מְעִידִים עֵדוֹת תְּמִיד,
 וְכוֹתְבִים פְּתָקֵי דִין שֶׁל זְכוֹת אוֹ שֶׁל חֹבָה. אֵלּוּ
 הַשְּׁבָעִים הֵם גּוֹזְרִים גְּזֵרוֹת וְדִנִּים דִּינִים. וְכֹל דִּינֵי
 הָעוֹלָם, הֵן לְטוֹב הֵן לְרָע, הֵם כָּאֵן.

הָרוּחַ הַזֹּה, שֶׁהִיא זְכוֹת א"ל כְּמוֹ שְׂאֲמָרְנוּ, בָּהּ
 רְשׁוּמוֹת שֶׁלֹּשׁ אוֹתִיּוֹת שְׁנֵי דַבְּקוֹת בָּהּ
 מִלְמַעְלָה, שֶׁהֵן יֵה"ו. וְהָרִי בְּאֲרָנוּ, שְׁכַאֲשֶׁר
 הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ נִדְבָקוֹת בְּמָקוֹם הַזֶּה שֶׁל
 הַתְּדַבְּקוֹת הַזְּכוֹר בְּנִקְבָּה, אֲזִי נִרְשְׁמוֹת בְּרוּחַ הַזֹּה
 אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת. וְכָאֵן אָמַר דָּוִד, (תהלים צב) וְאֵלֵהִי
 לְצוּר מַחְסִי. סוּד הָרוּחַ הַזֹּה שְׁנִקְרָאת א"ל, וְסוּד
 אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת שְׁרְשׁוּמוֹת בָּהּ, שְׁנִקְרָאוֹת יֵה"ו,
 אֵלּוּ שֶׁלֹּשֶׁת הַצְּדָדִים שֶׁל הָאֹרֹת שְׂאֲמָרְנוּ.

אוֹתָם שְׁלֶשֶׁת בְּתֵי הַדִּין שְׁנַחֲלָקִים בְּדִינִים
 אַחֲרִים בְּדַבְרֵי הָעוֹלָם; בְּעֶשֶׂר, בְּעֵנִי,
 בְּמַחְלוֹת בְּשִׁלְמוֹת, שֶׁהֵם אַרְבַּעַה הַיְכָלוֹת
 שְׁמֵתְקָנִים לְכֹל אוֹתָם הָאַחֲרִים, שְׁנֵי הַיְכָלוֹת
 לְאַלֶּה שְׁנֵי הַצְּדָדִים שֶׁל אוֹרוֹת אַחֲרִים, וְהַיְכָל
 אֶחָד לְכֹל אוֹתָם בְּעֵלֵי הָעֵינַיִם שְׁעוֹשִׂים חֲשׁבוֹן
 מְכַל הַמַּעֲשִׂים שֶׁל הָעוֹלָם. וְהַיְכָל אֶחָד לְסוֹפְרִים
 אַחֲרִים שֶׁתַּחַת אֵלוֹ הָרֵאשׁוֹנִים הַפְּנִימִיִּים. אַרְבַּעַת
 הַהַיְכָלוֹת הֵלְלוּ כְּלוּלִים בְּהַיְכָל הַזֶּה, שְׁנַקְרָא עַל
 שֵׁם אוֹתָהּ הַרוּחַ שֶׁל זְכוּת, כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ.

בְּכָל פֶּתַח וּפֶתַח שֶׁל הַהַיְכָלוֹת הֵלְלוּ יֵשׁ מְמִנָּה
 אֶחָד. בְּפֶתַח הָרֵאשׁוֹן יֵשׁ מְמִנָּה אֶחָד

שְׁשֵׁמוֹ נִקְרָא גְזַרְיָא"ל. (לְפֶתַח הָרֵאשׁוֹן שֵׁשׁ הַכֹּל סַסְנִי"ה
 שְׁמִמְנוּ לִוְקַח) אוֹתוֹ הַמְּמִנָּה הָאַחֵר, אוֹתוֹ מְמִנָּה לְגִלוֹת
 דִּינִים שְׁנֵדוֹנוֹ וְנִגְזְרוֹ לְאוֹתוֹ הַמְּמִנָּה הָרֵאשׁוֹן
 שְׁשֵׁמוֹ סַסְנִי"ה, שְׁמִמְנוּ נוֹטֵל הַמְּמִנָּה הָאַחֵר הַזֶּה
 שְׁעוֹמֵד עַל הַהַיְכָל שֶׁל הַצַּד הָאַחֵר, וְעוֹמֵד עַל
 הָאֶסְכְּרָה שֶׁל תִּינוּקוֹת, כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ.

וְהַמְּמִנָּה הַזֶּה גְזַרְיָא"ל נוֹטֵל דְּבַר בֵּית הַדִּין
 הַפְּנִימִי, שֶׁהַכֹּל נִגְזַר שָׁם, וְאֵז
 מוֹדִיעַ אֶת הַדְּבָר לְמְמִנָּה הַזֶּה שְׁבַחוּץ, וְכֹל
 אוֹתָם הַכְּרוּזִים מְכַרְזִים וְאוֹמְרִים בְּכֹל

הַרְקִיעִים: כֶּף וְכַף נִגְזַר מִבֵּית הַמֶּלֶךְ. עַד שְׁנוּטָלִים אֶת אוֹתוֹ הַדָּבָר בְּהִכָּל שְׁלֹמֹה, וּמִשָּׁם יוֹצְאִים וּמְכַרְיִזִים עַל הַדָּבָר, עַד שֶׁזֶה נִשְׁמַע בְּכָל הַרְקִיעִים הַתַּחְתּוֹנִים, וַיּוֹרְדִים וּמוֹדִיעִים אֶת הַדָּבָר לְכֻלָּם לְמִטָּה.

וְנוֹטָלִים הַדָּבָר כָּל הַתַּחְתּוֹנִים, מִדְּרָגָה לְדְרָגָה. אֶפְלוּ צַפְרֵי הַשָּׁמַיִם וְעוֹפוֹת הָאָרֶץ, כֻּלָּם לוֹקְחִים אֶת הַדָּבָר וּמוֹדִיעִים אוֹתוֹ בְּעוֹלָם, עַד שְׁנוּטָלִים הַדָּבָר כָּל אוֹתָם שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים וּמֵרְאִים אֶת זֶה בְּחֵלוֹם לְאֲנָשִׁים, וּבֹא אוֹתוֹ הַדָּבָר לְזִמְן קָרוֹב.

וְלַפְעָמִים אוֹתוֹ דָּבָר שֶׁצָּרִיךְ לְמַלְכֵי הָאָרֶץ, שֶׁהֵם מְמַנִּים לְזוֹן וּלְהִנְהִיג עַמִּים, שְׁמוֹדִיעִים אֶת אוֹתוֹ הַדָּבָר עַד הַרְקִיעַ שֶׁל הַשָּׁמַיִם שְׁלֹמֹה, וְעוֹמֵד שָׁם. עַד שְׁאוֹתָם מְמַנִּים שֶׁל הַשָּׁמַיִם, שֶׁנִּתְמַנּוּ עַל הַשָּׁמַיִם, לוֹקְחִים אֶת אוֹתוֹ הַדָּבָר, וּמוֹדִיעִים אוֹתוֹ לְאוֹתָם הַמְּמַנִּים הָעֲלִיוֹנִים שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר, וְהֵם מוֹדִיעִים אֶת הַדָּבָר לְמַלְכֵי הָאָרֶץ, שֶׁהֵם בְּצַד שְׁלֹהֵם.

וּכְשֶׁהָיוּ נִבְיָאִים בָּהֶם בְּיִשְׂרָאֵל, הָיוּ נוֹטָלִים נִבְוָאָתָם מִשְׁנֵי עַמּוּדִים עֲלִיוֹנִים

שְׁהַתּוֹרָה סְמוּכָה עֲלֵיהֶם. אַחַר שֶׁהִסְתַּלְקוּ נְבִיאִים
 מִהָעוֹלָם וּבָאוּ בְעֲלֵי הַמְּרָאָה וּבְעֲלֵי הַחֲלוּם, הֵם
 נוֹטְטִים הַדָּבָר מִמְקוֹמוֹ, כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ. וּכְשֶׁהָיוּ
 בֵּין יִשְׂרָאֵל מַלְכִים, וְהִסְתַּלְקוּ הַנְּבִיאִים, וְלֹא
 נִמְצְאוּ בְעֲלֵי מְרָאָה וּבְעֲלֵי חֲלוּם, מוֹדִיעִים אֶת
 הַדָּבָר לְאוֹתָם מַלְכִים מִהַפְתַּח הַזֶּה שְׁאֲמַרְנוּ.

וְאֵם תֹּאמֶר, אֵיךְ נוֹטֵל הַדָּבָר מִהַמְּקוֹם הַזֶּה? בֹּא
 וּרְאֵה, כָּל דְּרָגָה וְדְרָגָה וְכָל פְּתַח וּפְתַח,
 לְכֻלָּם יֵשׁ בַּחוּץ מִמְּנִים יְדוּעִים שֶׁהִתְמַנּוּ (בְּצַד שְׁלֵהֶם)
 בְּכָל אוֹתָם הֶרְקִיעִים, עַד שִׁיּוֹרְדִים לְמִטָּה
 לְרִקִיעִים הַתַּחְתּוֹנִים וּמוֹדִיעִים אֶת הַדָּבָר לְאוֹתָם
 שְׁצָרִיךְ, מִשׁוּם שֶׁהָרִי מֵהֵיכְלֹת הַלָּלוּ, שֶׁהֵם צַד
 הַקְּדוּשָׁה וְסוּד הָאֱמוּנָה, נִפְרָדוֹת דְּרָגוֹת לְמִטָּה,
 כֵּלֵן בְּסוּד הָאֱמוּנָה, וַיּוֹרְדוֹת מְדַרְגּוֹת עַל מְדַרְגּוֹת
 עַד שֶׁפּוֹרְחוֹת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהִתְמַנּוּ בוּ.

מֵהֶם לְשֹׁמֵר בְּנֵי אָדָם מִן הַצַּד הָאֲחֵר וּמִנְזָקֵי
 הָעוֹלָם, וּבְאוֹתָם הַדְּרָכִים שֶׁבָּהֶם הֵם
 הוֹלְכִים. וּמֵהֶם כְּדֵי לְסַיֵּעַ לְבְנֵי אָדָם כְּשֶׁבָּאִים
 לְהִטָּהֵר. וּמֵהֶם לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹת וּנְסִים בְּעוֹלָם,
 וּמֵהֶם שְׁעוֹמְדִים כְּדֵי לְהַשְׁגִּיחַ עַל מַעֲשֵׂי בְנֵי
 הָאָדָם לְהַעֲיֵד עֲדוֹת. וְכֵן (בְּצוּרָה זוֹ) נִפְרָדוֹת כְּמָה

דְּרָגוֹת לְצַדִּיקֵיהֶם, וְכֻלָּם בְּסוּד הָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
בְּקִדְשָׁה עֲלִיּוֹנָה.

כְּמוֹ כֵּן בְּצַד הָאֲחֵר, צַד הַטְּמָאָה, נִפְרְדוֹת דְּרָגוֹת
מֵאוֹתָם הַהֵיכְלוֹת לְמַטָּה, כֻּלָּם דְּרָגוֹת לְהִרְע
וּלְהִסְטוֹת אֶת הָעוֹלָם. מֵהֶם עוֹמְדִים לְהִסִּית בְּנֵי
אָדָם מִדְּרָךְ טוֹבָה לְדְרָךְ רָעָה, וּמֵהֶם קִיָּמִים
לְטַמֵּא בְּנֵי אָדָם לְאוֹתָם שְׂבָאוֹ לְהַטְמֵא. כְּמוֹ
שְׂשָׁנִינוּ, בָּא אָדָם לְהַטְמֵא – מְטַמְּאִים אוֹתוֹ
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמְטַמְּאִים אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ עוֹלָם, וְהֵם
נִקְרְאוּ צוֹאֵה רֹתַחַת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה ל) צֵא
תֹאמַר לוֹ. וְאוֹתָן דְּרָגוֹת שְׁעוֹמְדוֹת לְטַמֵּא יוֹתֵר.
וּמִשׁוּם כֵּךְ אֵלֶּה תְּמִיד כְּנֶגֶד אֵלֶּה, וְהַכֹּל הוּא
בְּדְרָגוֹת יְדוּעוֹת כְּרָאוּי.

הַפְּתַח הַשְּׁנִי. בְּפֶתַח הַזֶּה יֵשׁ מְמַנֶּה שְׁשֵׁמוֹ
דְּהַרְיָא"ל, וְהוּא לְצַד יָמִין, וְזֶהוּ מְמַנֶּה
לְהַכְנִיֵס אֶת כָּל הַזְּכִיּוֹת שְׂזָכוּ בָּהֶם בְּנֵי אָדָם, כְּדִי
שְׂיִדּוֹן אָדָם עֲלֵיהֶם לְטוֹב כְּשֶׁנִּדּוֹן לְטוֹב, וְאוֹתָן
זְכִיּוֹת קִיָּמוֹת רַבּוֹת עַל חֲטָאֵי בְּנֵי אָדָם, וְאֵז
הַמְּמַנֶּה הַזֶּה מְצוּהָ עַל שְׂכָר וְהַחֲלֵק שֶׁל אוֹתָן
הַזְּכִיּוֹת וְהַשְּׂכָר לְטוֹב.

וּמוֹצִיא אֶת אוֹתוֹ הַדִּין, וּמְמַנֶּה אֶת אוֹתוֹ מְמַנֶּה
שְׁנִקְרָא פְּדִיא"ל שְׂבֵהֵיכֵל הַשְּׁלִישִׁי. וְאֵז

אומר לו, (איוב לג) פְּדֵעֵהוּ מִרְדַּת שַׁחַת. מְשׁוּם שְׁכַשְׂאָדָם עוֹמֵד בְּבֵית חָלְיוֹ וְנִתְפָּס בַּתְּפִיסַת הַמְּלָךְ, אִזּוֹ גְדוּן הָאָדָם. וְכָל זְכוֹת וְכָל חֲטָא שְׁעָשָׂה אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, הַכֹּל נִכְנָס בְּהִיכָל הַזֶּה לְהִיּוֹת גְּדוּן.

וְכַשֶּׁנְּגִדוּן לְטוֹב, בִּפְתַח הַזֶּה יוֹצֵא דִינוֹ לְטוֹב, לִימִין הַמְּמַנֶּה הַזֶּה דְּהֵרִיא"ל שְׁעוֹמֵד בּוֹ, וּמוֹדִיעִים אֶת דִּינוֹ לְטוֹב, עַד שֶׁנִּצּוֹל. וְיוֹרֵד אוֹתוֹ הַדִּין לְכָל אוֹתָם הַמְּמַנִּים. הַדְּרָגוֹת שֶׁנּוֹדְעוֹת לְטוֹב לְמַטָּה, כְּלֵן דְּרָגוֹת עַל דְּרָגוֹת, וְהַכֹּל – בֵּין לְטוֹב בֵּין לְרַע – מִבֵּית הַמְּלָךְ נִדוּן אוֹתוֹ אָדָם.

הַפְּתַח הַשְּׁלִישִׁי. בִּפְתַח הַזֶּה יֵשׁ מְמַנֶּה אֶחָד שְׁשֵׁמוֹ גְּדִיא"ל, וְהוּא לְצַד שְׂמָאל, וְזֶהוּ הַמְּמַנֶּה לְהַכְנִיס (לשקל) אֶת כָּל הַחֲטָאִים וְכָל הַרְעוֹת שְׂאָדָם סָטָה אַחֲרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמוֹרִיד אוֹתָם לְתוֹף מִשְׁקַל לְהַשְׁקֵל עִם אוֹתָן זְכוֹת שֶׁנִּכְנָסוּ בְּיַד אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה הָאֲחֵר שְׂאֻמְרָנוּ.

וְאוֹתוֹ הַמְּשַׁקֵּל עוֹמֵד בְּתוֹף הַפְּתַח הָרְבִיעִי, וְשֵׁם נִשְׁקָלִים זְכוֹת וְחֻבוֹת כְּאֶחָד. מִי שֶׁנִּצָּח מֵהֶם – כֵּן יֵשׁ לוֹ מְמַנִּים בְּאוֹתוֹ הַצַּד. אִם הַזְכוֹת נִצָּחוּ – כִּמָּה מְמַנִּים יֵשׁ בְּצַד יְמִין שֶׁנוֹטְטִים אוֹתוֹ

הדין, ומעבירים את הרעות והמחלות מאותו אדם עד שנצול. אם החטאים נצחו – כמה ממנים יש לו באותו צד שמאל, עד שלוקחים הדבר אותו הצד האחר וכל אותם שומרי החקים, עד שהורע מזלו. ואז יורד אותו הצד האחר ונוטל את הנשמה. אשרי חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

הפתח הרביעי. בפתח הזה עומד ממנה אחד ששמו ואזני"ה (מאזני"ה). וזהו משקל שנוטל (ששוקל) זכיות וחובות, ובו נשקלים כלם כאחד. וזה נקרא מאזני צדק, כמו שכתוב (ויקרא יט) מאזני צדק. בזה נשקלים כלם להדון.

תחת הממנה הזה יש שני ממנים, אחד לימין ואחד לשמאל. אחד לימין, הריא"ל שמו. אחד לשמאל, גדודיא"ל שמו. וכשנשקלים זכיות וחובות – זה מכריע לצד ימין, וזה מכריע לצד שמאל. וכלם נכללו ברוח הזו שנקראת זכו"ת אל.

ובשפלים נכללים בה, מוציאה חיה (אחת) קדושה, והחיה הזו לוחטת, ושמה נקרא תומיא"ל. החיה הזו היא חיה שעומדת

לְהַשְׁגִּיחַ בְּעוֹלָם בְּאוֹתָם עֵינֵי ה' שֶׁהוֹלְכִים
 וּמְשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם. וְאוֹתָם עֵינֵי ה', כֹּלָם נוֹטְלִים
 הַשְּׁגָחָה מֵאוֹתָם מַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁנַּעֲשׂוּ בַּסֵּתֶר,
 וְלְהַשְׁגִּיחַ בְּאוֹתָם מַעֲשִׂים שֶׁהֵם בְּשִׁלְמוֹת הַלֵּב,
 וְאֵף עַל גַּב שְׂלֵא נַעֲשׂוּ כְּרְאוּי.

הַחֲזִיחַ הַזֶּה עוֹמְדָת בְּהַשְׁגָּחַת הַתְּפִלוֹת, מְשׁוֹם
 שְׂאוֹתָן בְּקִשׁוֹת שֶׁמִּבְקָשִׁים אֲנָשִׁים
 בַּתְּפִלוֹתֵיהֶן, כֵּן עוֹמְדוֹת בְּיַדֵּי הַחֲזִיחַ הַזֶּה,
 וּמְנִיחָה אוֹתָן בְּהִיכָל הַזֶּה. וְאוֹתָן הַבְּקָשׁוֹת
 עוֹמְדוֹת בְּהִיכָל הַזֶּה עַד אַרְבָּעִים יוֹם לְהַשְׁגִּיחַ
 בָּהֶן.

שְׂהָרִי (בְּסוּף אַרְבָּעִים יוֹם) כָּל אַרְבָּעִים וְאַרְבָּעִים
 יוֹצֵאת הַחֲזִיחַ הַזֶּה וְלוֹקַחַת אֶת כָּל אוֹתָן
 הַבְּקָשׁוֹת, וּמְנִיחָה אוֹתָן לְפָנֵי אוֹתָם שְׁבָעִים
 וּשְׁנַיִם אֲוֵרוֹת, וְדָנִים אוֹתָן. וְאִז הָרוּחַ הַזֶּה
 שֶׁנִּקְרָאת זְכוּ"ת אֵל, מַעֲיִנַת בָּהֶן אִם זוֹכָה וְאִם לֹא
 זוֹכָה. אִם זוֹכָה – יוֹצֵאת הַתְּפִלָּה הַזֶּה, וּמְתַגַּלְגֶּלֶת
 הַבְּקָשָׁה הַזֶּה, וְיוֹצֵאִים עִמָּה שְׁנַיִם עָשָׂר מְמַנִּים,
 וְכָל אֶחָד וְאֶחָד תּוֹבְעִים מֵעַם אוֹתָהּ הָרוּחַ קִיּוֹם
 בַּבְּקָשָׁה הַזֶּה, וּמְתַקֵּימַת בָּהֶם.

תַּחַת הַחֲזִיחַ הַזֶּה אַרְבָּעָה שְׂרָפִים לוֹהֵטִים:
 שְׂרָפָא"ל, בְּרַקִּיא"ל, קְרִישִׂיא"ל,

קדומי". וְאַרְבַּעַה הָלְלוּ שְׁתַּחַת הַחַיָּה הַזֹּה
 עוֹמְדִים לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם. אֵלוּ הָאַרְבַּעַה
 עוֹמְדִים לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, וְהֵם מְמַנִּים
 לְהַשְׁגִּיחַ בְּכָל אוֹתָם שְׁשׁוּמְרִים אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
 וּמַעֲנִיגִים אֶת הַשַּׁבָּת כְּרְאוּי.

מִדְּאַרְבַּעַה הָלְלוּ, כְּשִׁנּוּסְעִים, יוֹצְאִים שְׁבִיבֵי
 אֵשׁ, וּמִהַשְׁבִּיבִים הָלְלוּ נַעֲשִׂים
 שְׁבָעִים וּשְׁנַיִם גְּלָגְלִים לוֹהֲטִים בְּאֵשׁ. מְכַאֵן
 נַעֲשֶׂה נֶהַר דִּינּוּר. אֶלֶף אֶלְפִים יִשְׁמְשׁוּ אֶת
 אוֹתוֹ הַנֶּהַר. כָּל אוֹתָם שְׁמַעֲנִיגִים שַׁבָּת, אַרְבַּעַת
 הַמְּמַנִּים הָלְלוּ מִשְׁגִּיחִים בְּכָל אוֹתָם שְׁמַעֲנִיגִים
 אֶת הַשַּׁבָּת, וְהַחַיָּה הַזֹּה עוֹמֶדֶת עֲלֵיהֶם,
 וְנוֹסְעִים בְּשִׁבְלָה תַּחֲתֶיהָ.

בְּכָל יוֹם וְיוֹם זוֹרֵם אוֹתוֹ נֶהַר דִּינּוּר וְשׁוֹרֵף כַּמָּה
 רוּחוֹת וְכַמָּה שְׁלִיטִים. וְכִשְׁנֹכְנֶסֶת שַׁבָּת,
 יוֹצֵא כְרוֹז, וְשׁוֹכֵךְ אוֹתוֹ נֶהַר דִּינּוּר, וְהַסְעָרוֹת
 וְהַזִּיקִים וְהַשְׁבִּיבִים שׁוֹכְכִים. וְהַחַיָּה הַזֹּה הוֹלֶכֶת
 וְעוֹלָה עַל אַרְבַּעַת הַשְּׂרָפִים הָלְלוּ שְׁאֲמַרְנוּ,
 וְנִכְנָסֶת לְתוֹךְ אֲמָצַע הַהִיכָל הַזֶּה לְאוֹתוֹ מְקוֹם
 שְׁנַקְרָא עֲנַג.

מִשׁוּם שְׁבַמְקוֹם הַזֶּה, כְּשִׁנְכַנְסֶת שַׁבָּת,
 מִסְתַּדְרִים שָׁם כָּל שְׁלַחֲנוֹת בְּנֵי

הַעוֹלָם, שֶׁנִּקְרָאִים בְּנֵי הַיְכָל הַמֶּלֶךְ. וְאַלְף אֲלָפִים
וְרַבּוּא רְבֻבּוֹת עוֹמְדִים עַל אוֹתָם הַשְּׁלַחָנוֹת.
וְהַחֲתִיָּה הָעֲלִיּוֹנָה הַזֹּאת עַל אַרְבַּעַת הַשְּׂרָפִים הַלְלוּ,
וְנִכְנְסֶת לְאוֹתוֹ מְקוֹם, וְרוֹאֶה שֶׁם אֵת כָּל אוֹתָם
הַשְּׁלַחָנוֹת (וְכָל אוֹתָם שְׁעוֹמְדִים עֲלֵיהֶם), וּמִשְׁגִּיחָה בְּכָל
שְׁלַחַן וְשְׁלַחַן, וְאֵיךְ מְעַנְגִים אֵת כָּל שְׁלַחַן
וְשְׁלַחַן, וְעוֹמְדֵת וּמְבָרַכַת אֵת אוֹתוֹ הַשְּׁלַחַן. וְכָל
אוֹתָם אֲלֵף אֲלָפִים וְרַבּוּא רְבֻבּוֹת, כָּלָם פּוֹתְחִים
וְאוֹמְרִים אָמֵן.

וְמָה הַבְּרָכָה שֶׁמְבָרֵךְ עַל הַשְּׁלַחַן הַזֶּה שֶׁנֶּעְרַף
וְנִעְנַג כְּרֵאוֹי? (ישעיה נח) אִז תִּתְעַנֵּג עַל ה' וְגו' ^{וְגו'}
כִּי פִי ה' דִּבֶּר. וְכָלָם אוֹמְרִים: אִז תִּקְרָא וְה' יַעֲנֶה
וְגו'. רוּחַ הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁנִּקְרָאת זְכוּ"ת אֵל, כְּשֶׁאוֹתוֹ
הַשְּׁלַחַן מִתְעַנֵּג בְּכָל הַסְּעוּדוֹת, בְּסְעוּדָה
הָאַחֲרוֹנָה הַשְּׁלִישִׁית מְסִים וְאוֹמֵר עַל כָּל אוֹתָם
הָרֵאשׁוֹנִים, וְאוֹמֵר: אִז יִבְקַע כְּשֶׁחַר אוֹרֶךְ וְגו',
כְּבוֹד ה' יֵאֲסֹפֶךָ. כָּל אוֹתָם שְׁבָעִים אוֹרוֹת אַחֲרִים
בְּכָל הַצְּדָדִים פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים: (תהלים קכח) הִנֵּה כִּי
כֵן יִבְרַךְ גִּבּוֹר יֵרָא ה'.

וְכִשְׁשֶׁלַחַן הָאָדָם אֵינוֹ עוֹמֵד בְּאוֹתוֹ מְקוֹם
בְּעֵרִיכַת הָעֲנַג כְּרֵאוֹי, אִז הַחֲתִיָּה
הַזֹּאת, וְאוֹתָן אַרְבַּע שְׁתַּחֲתִיָּה, וְכָל אוֹתָם אֲלֵף

אֲלֵפִים וְרַבּוּא רַבָּבוֹת, כְּלָם דּוֹחִים אוֹתוֹ הַחוּצָה
 לְאוֹתוֹ צַד הָאֲחֵר, וְכַמָּה שׁוֹמְרֵי הַחֲקִים, כְּלָם
 נוֹטְלִים אוֹתוֹ וּמְכַנִּיִּים אוֹתוֹ לְאוֹתוֹ מְקוֹם,
 שֶׁהוּא בְּהַפֵּךְ מִזֶּה, וְנִקְרָא נֶגַע. וְכִשְׁמְכַנִּיִּים
 אוֹתוֹ לְשֵׁם, (פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים) (שֵׁם קֵט) וַיֵּאָהֵב קִלְלָה
 וַתְּבוֹאֶהוּ וְלֹא חִפֵּץ בְּבִרְכָה וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ. יִנְקֹשׁ
 נוֹשֶׂה לְכָל אֲשֶׁר לוֹ וְגו', אֶל יְהִי לוֹ מִשֶּׁךְ חֶסֶד
 וְגו'. הִרְחַמֵּן יִצְיִלְנוּ.

מִשׁוֹם שֶׁעֲנַג שַׁבַּת, וְאַמוּנַת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

(זֶה אֵלּוֹ אוֹתָם שְׁלַחְנוֹת שֶׁל עֲנַג שַׁבַּת וּמוֹעֲדִים וְחַגִּים, כְּלָם

שֶׁמְחָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִשׁוֹם כֶּךָ) הוּא. וּמִשׁוֹם זֶה, כָּל

אוֹתָם שֶׁמְעַנְגִים עֲנַג הַשַּׁבַּת וְזִמְנִים וּמוֹעֲדִים,

אֲרַבַּעַת הִלְלוּ שְׁעוֹמְדִים תַּחַת הַחִיָּה הַזֹּאת עוֹמְדִים

כְּנֶגֶד אוֹתוֹ נֶהַר דִּינּוֹר, וְלֹא נוֹתְנִים לְהַשְׂרֵף שֵׁם

אֵת כָּל אֵלּוֹ שֶׁמְעַנְגִים עֲנוּגֵיהֶם כְּרָאוּי.

תַּחַת הָאֲרַבַּעַת הִלְלוּ יֵשׁ מִמֵּנִים אֲחֵרִים

שְׁעוֹמְדִים בַּחוּץ, שְׁנוֹדְעִים מִצַּד הַהִיכָל

הַזֶּה, (וְכָל הַכְּרוּזִים בַּחוּץ) וּמְכַרְיִזִים עַל כָּל אוֹתָם

הַדִּינִים וְעַל כָּל אוֹתָן הַגְּזוּרוֹת שְׁנַגְזְרוּ בַּהִיכָל הַזֶּה.

הַכֹּל נִדוּן כָּאֵן, פָּרַט לְשִׁלְשָׁה דְבָרִים שֶׁלֹא נִתְּנָת

רְשׁוֹת כָּאֵן בַּהִיכָל הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא זְכוּת, וְאֵלּוֹ

הם: בְּנֵי, חַיִּי וּמְזוּנֵי. שְׁהָרֵי שְׁלֹשֶׁת אֱלֹהֵי לֹא עוֹמְדִים כָּאֵן, מִשּׁוּם שְׁהָרֵי הֵם תְּלוּיִים בְּמִזְל. שְׁהָרֵי אוֹתוֹ נִהָר שְׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא, שֶׁם תְּלוּיִים הַחַיִּים שְׁלֹמְעֵלָה, וְשֶׁם תְּלוּיִים הַמְּזוּנוֹת, וְשֶׁם תְּלוּיִים הַבְּנִים. שְׁהָרֵי שְׁלֹשֶׁת אֱלֹהֵי יוֹצְאִים מִשֶׁם וְשׁוּפְעִים וְנִמְשָׁכִים לְמִטָּה. וּמִשּׁוּם כֶּךָ הַכֹּל עוֹמֵד בְּהִיכֹל הַזֶּה, פָּרַט לְשִׁלְשֶׁת אֱלֹו.

כְּשֶׁאָדָם הוּא בְּבֵית חָלִיו, כָּאֵן הוּא נְדוּן, וְכֵן כָּל שְׁאָר הַדִּינִים שְׁבָעוֹלָם. וְאִם תֹּאמֵר, אִם אָדָם בְּבֵית חָלִיו נְדוּן לְחַיִּים – נוֹתְנִים לוֹ. לֹא שְׁהַחַיִּים תְּלוּיִים כָּאֵן, אֲלֹא כְּשֶׁנְּדוּן כָּאֵן לְחַיִּים, אֲזִי שׁוּפְעִים הַחַיִּים מְלִמְעֵלָה וְנוֹתְנִים לוֹ (וְאִם לֹא – לֹא נוֹתְנִים). אֲשֶׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁיִוְדָעִים דְּרָכֵי הַתּוֹרָה וְזוֹכִים בָּהּ לְחַיִּי עוֹלָם, עֲלֵיהֶם כָּתוּב (ישעיהו ס) וְעַמּוֹן כָּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ.

היכל אהבת חסד

הַהֵיכָל הַחֲמִישִׁי. הַהֵיכָל הַזֶּה עוֹמֵד לְהָאִיר לְתַחְתּוֹנִים הַלְלוֹ. וְזֶהוּ הַהֵיכָל שְׁעוֹמֵד לְהָאִיר בְּסוּד הָאֲמוּנָה. פֶּתַח אֶחָד עוֹמֵד בְּהֵיכָל הַזֶּה וּמִמֶּנָּה אֶחָד עָלִיו, וְאוֹתוֹ מִמֶּנָּה נִקְרָא סַנְגוּרִי"ה. הַמִּמֶּנָּה הַזֶּה עוֹמֵד עַל הַפֶּתַח הַזֶּה כְּדִי לְלַמֵּד (סַנְגוּרִיָּה עַל יִשְׂרָאֵל, וּבְגִלָּל זֶה נִקְרָא שְׁמוֹ כֶּךָ, שְׁהָרֵי הוּא מִמֶּנָּה עַל

כָּל אוֹתָן טוֹבוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְהַכְנִיִּים סַנְגוּרִיָּה וְכוּ') סַנְגוּרִיָּה שְׁלֵהֶם
לְפָנַי רְבוֹנִים, וְלֹא יִשְׁלַט עֲלֵיהֶם הַצַּד הָאֲחֵר.

בְּהִיכָל הַזֶּה עוֹמְדַת רוּחַ אַחַת שְׁכֹלִילָה בְּאַרְבַּע,
שְׁהָרֵי רוּחַ זוֹ כְּלוּלָה בְּאַרְבַּעָה גּוֹנִים:
לְבָן, שָׁחֹר, יָרֵק וְאָדָם. וְזוֹהֵי רוּחַ שְׁעוֹמְדַת כְּלוּלָה
בְּכֹל, וְנִקְרָאת סוּרִי"ה. גְּדוּלָה עַל כָּל אוֹתָם
חִילוֹת תַּחְתּוֹנִים. וְכֻלָּם עוֹמְדִים תַּחְתֵּיהָ וּמְמַנִּים
תַּחַת יָדָהּ.

הַרוּחַ הַזֶּה שְׁסוֹגֶרֶת וּפּוֹתַחַת. כָּל הַמַּפְתָּחוֹת
הָעֲלִיוֹנִים כְּלָם מְסוּרִים בְּיָדָהּ. (שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים
בַּיּוֹם) כָּל הַחִילוֹת הַתַּחְתּוֹנִים כְּלָם נִכְלָלוּ וְעוֹמְדִים
תַּחְתֵּיהָ וּמְמַנֶּה נְזוֹנִים. זֶה עוֹמֵד בְּכָל סוּדוֹת
רְבוֹנוֹ, כָּל הַגְּנָזִים הָעֲלִיוֹנִים כְּלָם נִמְסְרוּ בְּיָדָהּ.

הַרוּחַ הַזֶּה נִקְרָאת אֶהְבָּה, וּמְשׁוּם כֶּן נִקְרָא
הַהִיכָל הַזֶּה הִיכָל אֶהְבָּה. מְשׁוּם שְׁכָאן
נִגְנְזוּ כָּל סוּד הַסּוּדוֹת לְמִי שְׁצָרִיךְ לְהַדְבִּיק בּוֹ,
וְכָאן הוּא סוּד הַכְּתוּב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ז) שֶׁם אֶתָּן אֶת
דְּדֵי לָךְ.

הַרוּחַ הַזֶּה הִיא הַשׁוֹמְרַת אֶת כָּל הַשְּׁמִירָה
שְׁלִמְעָלָה, וְזוֹ נִקְרָאת (תַּהֲלִים קכא) שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל, (דְּבָרִים ז) שׁוֹמֵר הַבְּרִית. מְשׁוּם שְׁכָאן הִיא

שְׁמִירַת כָּל הַגְּנָזִים הָעֲלִיּוֹנִים, וְעַל כֵּן גְּנָזֵי רְבוּנוּ
גְּנוּזִים בָּהּ. מִזֶּה יוֹצְאִים שְׁבִילִים וּדְרָכִים לְאוֹתָם
שְׁלֵמֶטָה כְּדֵי לְעוֹרֵר בָּהֶם רוּחַ שֶׁל אֱהָבָה.

אַרְבַּעַת הַגְּנוּנִים הִלְלוּ שָׁפָה נִכְלָלוּ זֶה בְּזֶה.
וּכְשֶׁרוֹצִים לְהַכְלִיל, מִכָּה זֶה בְּזֶה,
וְיוֹצֵאת מִכֻּלָּם חִיָּה קְדוֹשָׁה אַחַת שֶׁנִּקְרְאת זֶהֱרָ.
וְהַחִיָּה הַזֹּאת עָלֶיהָ כָּתוּב, (יחזקאל א) הִיא הַחִיָּה אֲשֶׁר
רְאִיתִי עַל נְהַר כְּבָר.

מִהֵיכָל הַזֶּה יוֹצְאוֹת כָּל הָרוּחוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת
שֶׁעוֹמְדוֹת בְּקִיּוֹם שֶׁל הַנְּשִׁיקוֹת
(הָעֲלִיּוֹנוֹת), שֶׁהֵרִי מְאוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת יוֹצֵא אֲוִיר שֶׁל
רוּחַ לְקִיּוֹם הַנֶּפֶשׁ לְכָל אוֹתָן הַנְּשִׁמוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת
שֶׁנִּתְּנוּ בְּבִנְיַן אָדָם, וְסוּד אוֹתוֹ הַכָּתוּב (דברים ח) כִּי
עַל כָּל מוֹצֵא פִי ה' יַחֲיֶה הָאָדָם. מִשׁוֹם שֶׁבֵּהֵיכָל
הַזֶּה עוֹמְדוֹת כָּל הַנְּשִׁמוֹת וְכָל הָרוּחוֹת שֶׁעֲתִידוֹת
לְרֹדֵת בְּבִנְיַן הָאָדָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, וְעַל כֵּן
הֵהִיכַל הַזֶּה לּוֹקַח כָּל אוֹתָן נְשִׁמוֹת שִׁוְיוֹצְאוֹת
מְאוֹתוֹ נְהַר שֶׁשׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא. וּמִשׁוֹם כֵּן הֵהִיכַל
הַזֶּה לֹא עוֹמֵד לְעוֹלָם בְּרִיקְנוֹת.

וּמִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לֹא נִכְנְסוּ לְכָאן
נְשִׁמוֹת אַחֲרוֹת. וּכְשִׁיִּסְתִּימוּ אֱלֹהֵי,

ההיכל עומד בריקנות ויפקד מלמעלה, ואז יבא
מלך המשיח, ויתעורר ההיכל הזה למעלה,
ויתעורר ההיכל למטה.

ובסוד ההיכל הזה כתוב, (שיר ד) שני שדין כשני
עפרים וגו'. משום שבהיכל הזה אותה
הרוח שאמרנו. ואותה החיה מוציאה שני אורות
כלולים זה עם זה, שקשורים זה בזה, ונקראים
א"ל שד"י. אלו נקראים שד"י, וא"ל שלמטה,
מתחברים זה בזה ונכנסים זה לזה. ונקרא א"ל
שד"י, משום שיוצא מכללות השדים הללו.

והיא"ל הזה, שהוא מצד הימין, נוטל ממקום זה
כל אותם הרחמים שעומדים להזין את
אותו ההיכל שלמטה שנקרא זכו"ת, על שם
הרוח הזו שבו שאמרנו. השדי הזה מיניק את כל
אותם התחתונים וכל אותם ההיכלות וכל אותם
שבחוץ שעומדים בצד הזה, שנקראים יתדות
המשכן, כמו שבארנו. ולכן נקרא שדי, משום
שמשפך מזון לכל התחתונים, כמו שהוא מקבל
מצד הימין.

מכאן יוצאים אותם האורות שנקראים (בראשית ג)
להט החרב המתהפכת, משום

שְׁמֵת־הַפֶּכֶת לְכַמָּה גּוֹנִים, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, שְׂאֵלָה
 מְעוֹרְרִים דִּין בְּשְׁלִיחוֹת שְׁלֹמְעֵלָה, וְהֵם בְּעוֹלָם
 מִצַּד הַשְּׂמָאל, כְּשֶׁנִּפְרְדַת (כְּשֶׁמִּתְפַּשְׁטֶת) הָרוּחַ הַזֶּה
 וּמִכָּה לְהוֹצִיא אוֹרוֹת לְכָל הַצְּדָדִים, כְּמוֹ אוֹתָם
 הַשְּׂדֵים שְׁשׁוּפְכוֹת חֶלֶב לְכָל צַד, כִּף גַּם מִהָרוּחַ
 הַזֶּה יוֹצְאִים לְכָל צַד, וּמוֹצִיאִים חַיָּה אַחַת אַחֶרֶת
 שְׁמַמְנָה עַל אֵלָה, שְׁנִקְרָא לְהַט הַחֶרֶב הַמֵּת־הַפֶּכֶת,
 וְזֶה נִקְרָא.

וְאוֹתוֹ וְזֶה שְׁמַמְנָה עַל הָעוֹלָם, בְּזִמְן שְׁמַמְנָה
 הָרָעֵב עַל הָעוֹלָם וְנִדוֹן בּוֹ, אָזִי הַחַיָּה
 הַזֶּה מִפְקֶדֶת עַל הָעוֹלָם, וּמוֹצִיאָה רוּחַ שֶׁל מְזוֹן
 לְכָל אוֹתָם בְּנֵי הָאֱמוּנָה שְׁלֵא יָמוּתוּ בְּרָעֵב
 וְסוֹעֶדֶת לָבָם. מִשּׁוּם שֶׁהָרִי מֵהַצַּד הָאַחֵר,
 כְּשֶׁשׁוֹלֵט הָרָעֵב בְּעוֹלָם, יוֹצְאוֹת מֵהַצַּד הַזֶּה שְׁתֵּי
 רוּחוֹת טְמָאוֹת שְׁנִקְרָאוֹת שׁוֹד וְכַפֵּן. וְזֶהוּ סוֹד –
 (אִיּוֹב ה') לְשׁוֹד וְלְכַפֵּן תִּשְׁחָק. מִשּׁוּם שְׂאֵלוֹ עוֹמְדִים
 בְּעוֹלָם וְעוֹשִׂים קְטְרוּג לְאִנְשִׁים. אֶחָד – אוֹתוֹ
 שְׁשׁוֹלֵחַ לָהֶם רָעֵב וּמִתִּים. וְאֶחָד – שְׂאִנְשִׁים
 אוֹכְלִים וְלֹא שְׂבִיעִים, מִשּׁוּם שֶׁהָרִי רוּחַ רָעָה
 שׁוֹלֵטת בְּעוֹלָם.

הַחַיָּה הַזֶּה מוֹצִיאָה נִיצוּץ אֶחָד שְׂשׁוֹצָא
 מֵהַתְּנוּצָצוֹת שֶׁל שְׁנֵי נִיצוּצוֹת שְׂאִמְרָנוּ,

שֶׁהֵם מִתְהַפְּכִים לְכַמָּה גּוֹנִים. וְהַנִּיצוּץ הַזֶּה נִקְרָא
שְׂרָפִים, וְזֶה אוֹחֵז בָּהֶם וּמְלַהִיט אוֹתָם.

בְּהִיכָל הַזֶּה יֵשׁ שְׁנֵי מַמְנִים, אִוְרוֹת שְׁעוֹמְדִים
עַל אֶלְף וְרִבּוֹא רַבּוֹת שֶׁנִּקְרָאִים גְּפָנִים,
וְאֶלְף וְרִבּוֹא רַבּוֹת שֶׁנִּקְרָאִים רְמוֹנִים, וְכֻלָּם
עוֹמְדִים בְּחִבִּיבוּת, וְאֵלּוּ הֵם שְׁמִכְנִיסִים אֶהָבָה
בֵּין יִשְׂרָאֵל לְמִטָּה לְקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעְלָה.
וְכֻלָּם מְעוֹרְרִים אֶהָבָה וְעוֹמְדִים בְּאֶהָבָה.
וְכִשְׁמַתְעוֹרְרַת אֶהָבָה מִמִּטָּה לְמַעְלָה וּמִמַּעְלָה
לְמִטָּה, אֵז מִתְמַלֵּא הַהִיכָל הַזֶּה מִכַּמָּה טוֹבוֹת,
מִכַּמָּה חֲסָדִים, מִכַּמָּה רַחֲמִים, וְאֵז הָאֶהָבָה
שְׁלִמִטָּה תוֹךְ הָאֶהָבָה הָעֲלִיוֹנָה נִדְבָקוֹת זו בְּזוֹ.

מִכָּאן יוֹצְאִים שְׁנֵי מַמְנִים שֶׁנִּקְרָאִים אֶהָבָה, עַל
שֵׁם הַהִיכָל. וְאֵלּוּ עוֹמְדִים לְהַשְׁגִּיחַ עַל
כָּל אוֹתָם שְׁמִיחָדִים אֶת יְחִוּד רְבוּנָם בְּאֶהָבָה,
וּמוֹסְרִים נַפְשָׁם עָלָיו בְּאֶהָבָה, וְעוֹלִים וּמְעִידִים
לְמַעְלָה. וְכֻלָּם אוֹתָם שְׁעוֹשִׂים חֲסֵד בְּעוֹלָם, אוֹתָם
הַחֲסָדִים עוֹלִים וְנִכְנָסִים לְתוֹךְ הַהִיכָל הַזֶּה
וּמִתְעַטְרִים שָׁם, וְעוֹלִים לְהִתְעַטֵּר בְּתוֹךְ אֶהָבָה
עֲלִיוֹנָה. וְעַל זֶה כָּתוּב, (תהלים קח) כִּי גָדַל מֵעַל
שָׁמַיִם חֲסֵדְךָ. בְּהִיכָל הַזֶּה כָּתוּב, (שיר השירים ח) מִים

רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא
ישטפוה וגו'.

היכל הרצון תפארת

ההיכל הששי. זהו ההיכל שנקרא היכל הרצון,
שהוא רצון שנקרא (דברים ח) מוצא פי ה',
שמחה של הדבקות של הכל. וכאן הוא רצון
הרצונות, בסוד הכתוב (שיר השירים ד) כחוט השני
שפתותיך. רצון כל הנשמות שיוצאות מאותו
מוצא פי ה'.

ההיכל הזה היכל הרצון, ששם עומדות כל
הבקשות וכל השאלות שבעולם,
משום שרצון כל הרצונות כשנשיקות נמצאות,
בסוד הכתוב (בראשית כט) וישק יעקב לרחל. ואז,
כשנושק זה לזה, אז נקראת עת רצון, משום
שהרי אז נמצאת שלמות וכל הפנים מאירות.
וכשתפלות עולות, אז הוא עת רצון להמצא. ועל
כן כתוב, (תהלים סט) ואני תפלתי לך ה' עת רצון.
שהוא חבור זה עם זה.

בהיכל הזה עומדים ששה פתחים. ארבעה
פתחים לארבעה צדדים של העולם,
ואחד למעלה ואחד למטה. בפתחים הללו

הַתְּמַנָּה רוּחַ אֶחָד שֶׁהוּא גָדוֹל עַל כָּל הַמְּמַנִּים
 בְּכָל אוֹתָם הַפְּתָחִים, וְשָׁמוּ רִזְיָא"ל. וְזֵה
 הַתְּמַנָּה וְנִפְקֵד עַל כָּל אוֹתָם הַסּוּדוֹת
 הָעֲלִיּוֹנִים, שֶׁמְדַבְּרִים פֶּה לְפֶה, שֶׁנוֹשְׁקִים זֶה
 לְזֶה בְּאַהֲבַת הָאֱהָבָה.

הַסּוּדוֹת הֵלְלוּ אֵינָם עוֹמְדִים לְגִלּוּי, אֲבָל
 כְּשֶׁנִּפְתָּחִים הַשְּׁעָרִים, אָז יוֹדְעִים כָּל
 הַהִיכָלוֹת וְכָל אוֹתָן רוּחוֹת וְכָל אוֹתָם מַחְנוֹת,
 שֶׁהָרִי נִפְתָּחוּ שְׁעָרֵי רְצוֹן, וְלֹא נִכְנָסִים לְשְׁעָרִים
 הֵלְלוּ אֶלָּא רְצוֹנוֹת שֶׁל תְּפִלוֹת, רְצוֹנוֹת שֶׁל שְׂבַח,
 רְצוֹנוֹת שֶׁל נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת עֲלִיּוֹנוֹת.

זֶהוּ הִיכְלוֹ שֶׁל מֹשֶׁה. בְּהִיכַל הַזֶּה הִתְכַּנֵּס מֹשֶׁה
 בְּאַהֲבָה, וְנֹשֵׁק נְשִׁיקוֹת. בְּהִיכַל הַזֶּה, (שְׁמוֹת י"ט)
 מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל.

כְּשֶׁנִּדְבְּקוֹת נְשִׁיקוֹת בְּנְשִׁיקוֹת זֶה עִם זֶה, וְעַל
 כֵּן כָּתוּב, (שִׁיר הַשִּׁירִים א) יִשְׁקֵנִי
 מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ וְגו'. אֵינן נְשִׁיקוֹת שֶׁל שְׂמֻחָה
 וְאַהֲבָה אֶלָּא כְּשֶׁנִּדְבְּקִים זֶה בְּזֶה פֶּה בְּפֶה, רוּחַ
 בְּרוּחַ, שְׂאֵז רוּוִים זֶה עִם זֶה בְּתַפְנוּקֵי הַכָּל,
 וּבְשְׂמֻחָה, מִהָאֹר הָעֲלִיּוֹן.

בֹּא וּרְאֵה, מֹשֶׁה יְדַבֵּר – שְׂכָתוּב (ש"ס ד) הִנֵּן יָפֶה
 רְעִיתִי, וְכָתוּב כְּחוֹט הַשָּׁנִי שְׂפֹתַיִךְ.

וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְקוֹל - שְׁכָתוֹב (שם א) הַנֶּהָר יִפָּה
 דוּדֵי אֶף נַעִים, וְכָתוֹב (שם ה) שְׁפָתוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים
 נוֹטְפֹת מוֹר עֵבֶר.

הַרוּחַ הַזֶּה, נִמְסְרוּ בְיָדָהּ כָּל הַסּוּדוֹת שֶׁל אוֹתָן
 הַנְּשָׁמוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁמְעוֹרְרִים תְּשׁוּקָה
 שֶׁל אֲהָבָה שְׁלֵמָעֵלָה וּמִטָּה כְּאָחֵד. אוֹתָן נִשְׁמוֹת
 עֲלִיּוֹנוֹת, כְּמוֹ רַבִּי עֶקִיבָא וַחֲבָרָיו, שְׁאֵלָה לֹא
 נִקְרְבוּ לְרַחֵץ בְּנֵהָר דִּינּוּר כְּמוֹ שֶׁשָּׁאָר הַנְּשָׁמוֹת
 רוֹחֲצוֹת שֵׁם וְעוֹבְרוֹת בּוֹ, וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ.

(בא וראה) הַרוּחַ הַזֶּה מוֹצִיָּאָה שְׁנַיִם עֶשֶׂר אוֹרוֹת,
 וְכֻלָּם עוֹמְדִים בְּסוּד תַּחַת הַרוּחַ הַזֶּה. בְּאֶרְבַּעַת
 צְדָדֵי הָעוֹלָם עוֹמְדִים אֶרְבַּעַת אוֹרוֹת עֲלִיּוֹנִים
 שֶׁשׁוֹלְטִים לְאֶרְבַּעַת צְדָדִים. בְּצַד הַדְּרוֹם עוֹמֵד
 אוֹר עֲלִיּוֹן אֶחָד, הַיְמִין שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, שֶׁהָרִי
 מְמַנּוֹ מִתְחִילִים יִשְׂרָאֵל לְהֶאָחֵז בְּסוּד הָאֲמוּנָה,
 וְהוּא מִיכָאֵל, רַב כַּח שֶׁל הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן, שֶׁיּוֹרֵד
 מִצַּד הַדְּרוֹם, שֶׁשֵּׁם הָאוֹר עוֹמֵד בְּחִזְקוֹ.

הַמִּיכָאֵל הַזֶּה, אוֹר הַיְמִין, הָאֲפוּטְרוֹפּוֹס הַגָּדוֹל
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל. מִשׁוֹם שֶׁכְּאֲשֶׁר עוֹמֵד
 הַצַּד הָאֲחֵר לְהֶשְׁטִין עַל יִשְׂרָאֵל, אִזּוֹ מִיכָאֵל טוֹעֵן
 כְּנִגְדּוֹ, וְנִעֲשֶׂה סְנִגּוֹר עַל יִשְׂרָאֵל, וְהֵם נִצְלִים
 מֵאוֹתוֹ הַקְּטָגוֹר שֶׁל בְּעֲלֵי שְׁנֵאת יִשְׂרָאֵל.

פָּרַט לְזִמְן שְׁחֻרְבָּה יְרוּשָׁלַיִם, שְׁהָרִי אֲזוּ הַתְּגַבְרוּ
הַחֻטָּאִים, וּמִיכָאֵל לֹא יָכַל עֲמוּ שֶׁל הַצַּד
הָאֲחֵר, שְׁטַעֲנָתוֹ שֶׁל מִיכָאֵל עַל יִשְׂרָאֵל נִשְׁבְּרָה,
וְאֵז – (אֵיכָה ב) הָשִׁיב אַחֲרֵי יָמֵינוּ מִפְּנֵי אוֹיֵב.

בְּצַד הַצָּפוֹן עוֹמֵד אֹר אַחֵר, שְׁהָרִי הוּא עוֹמֵד
לְבַטֵּל דִּין מִבֵּית הַהֵיכָל הָרְבִיעִי. (לטל)
 וְנוֹתֵן לְמַמְנָה שֶׁל אוֹתוֹ הַפֶּתַח, שְׁבָאוֹתוֹ הַפֶּתַח
 עוֹמְדִים מִמְּנִים אַחֲרֵים שֶׁהֵם בְּצַד הַטְּמָאָה,
 מַחֲכִים לְאוֹתוֹ הַמְּמָנָה וְנוֹטְלִים דִּין. וְלַפְעָמִים
 שְׁהָאוֹר הַזֶּה שֶׁבְּצַד הַצָּפוֹן הוּא עוֹשֶׂה דִין, וְלֹא
 נִמְסָר בְּיַד הַצַּד הָאֲחֵר, מִשּׁוּם שֶׁכָּל הַדִּינִים
 שְׁנַעֲשׂוּ בוֹ יֵשׁ לָהֶם רְפוּאוֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עוֹשֶׂה חֶסֶד בְּאוֹתָם מְקוֹמוֹת.

גְּבֻרִיא"ל הוּא הָאוֹר הַזֶּה שֶׁבְּצַד הַצָּפוֹן, וּבְכָל
 מְקוֹם שֶׁהוּא מְכָה, שְׂרוּי בוֹ חֶסֶד,
 מִשּׁוּם שֶׁגְּבֻרִיא"ל בְּשָׁנֵי צָדָדִים, כָּלוּל בְּשָׁנֵיהֶם,
 וְלָכֵן מְכָה, וְבוֹ רְפוּאוֹת. בְּצַד הַזֶּה עוֹמֵד סוּד,
 שְׁכֵתוֹב, (דְּבָרִים ח) כִּי כָּאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת בְּנוֹ ה'
 אֶלְהִיף מִיֶּסֶרְךָ. וְאֵלוֹ הֵם יִסּוּרִים שֶׁל אֶהְבָּה,
 שְׁכָלוּלִים בְּצַד זֶה וּבְצַד זֶה.

בְּצַד הַמְּזֻרַח עוֹמֵד אֹר אַחֵר, שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּכָל
דְּבָרֵי הַרְפוּאוֹת, לְהַכְנִיס לְפָנָי רְבוֹנוֹ כָּל

אוֹתָם שֶׁנִּשְׁכָּחוּ בְּבֵית חָלִים, וְלִקְרֹב זְמַנִּים
 וְקָצִים לְאוֹתָן מַחְלוֹת שֶׁהַשְּׁלִימוֹ אֶת נְאֻמֵּנוֹתָן.
 וְסוֹבֵב אֶת הָעוֹלָם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כְּדֵי לְהַשְׁלִים
 רַפּוּאוֹת בְּמִצּוֹת רַבּוֹנוֹ, וְהָאוֹר הַזֶּה (הוֹא) שְׁמוֹ
 רַפְּאֵ"ל. וְאֵף עַל גַּב שְׁהָרִי בְּאַרְנוֹ אוֹתוֹ לְצַד
 אַחֵר. וְזֶה אַחוֹז לְצַד זֶה וְלְצַד זֶה, לְצַד שֶׁל
 מִיכָאֵל, וְלְצַד שֶׁל גַּבְרִיאֵל.

וְזֶהוּ הַמְּמַנֶּה, שֶׁבִּשְׁעָה שְׁנֵדוֹן אָדָם בְּהִיכַל
 הָרַבִּיעִי לְחַיִּים, אֲזִי הוּא מְקַדִּים
 בְּרַפּוּאוֹת. וְהַרַפּוּאוֹת הֵלְלוּ יוֹצְאוֹת מִתּוֹךְ דַּחַק,
 מִשׁוּם שֶׁמִּשְׁנֵי צְדָדִים יוֹצְאוֹת, וְהַדַּחַק הַזֶּה בָּא
 מִתּוֹךְ צַד שְׁמָאל, וְהַרַפּוּאָה מִתּוֹךְ צַד יְמִין. וְלִכֵּן,
 כְּשֶׁבָּאָה רַפּוּאָה לְאוֹתוֹ הַחוּלָה, הִיא בָּאָה לוֹ
 מִתּוֹךְ דַּחַק רַב.

וְכַךְ הוּא מְצַד הַמַּעֲרָב. וְאֵף עַל גַּב שְׁאַמְרָנוֹ
 שְׁרַפְּאֵל הוּא בְּצַד הַמְּזָרַח, וּפְרָשׁוּהָ בְּצַד
 הַזֶּה שֶׁל הַמַּעֲרָב – הַרַפּוּאוֹת וְהַחַיִּים אֵינָם אֶלָּא
 בְּצַד הַמְּזָרַח, שְׁהָרִי מִשָּׁם נִמְשָׁכִים הַחַיִּים לְמִטָּה.

(וּבְצַד הַמַּעֲרָב הַזֶּה) אוֹר אֶחָד שֶׁשְּׁמוֹ נוֹרִיאֵ"ל, וְהוּא
 אוֹרִיאֵ"ל. וְזֶהוּ כְּלוּל מִכָּלֶם וְעוֹמֵד שְׁלִיחַ בְּכָל.
 וַיֵּשׁ לוֹ שְׁלֹשָׁה צְדָדִים, אֲבָל הֵם שְׁנַיִם, כִּי כָּל

אֶחָד מֵאלוֹ כָּלוּל בְּחִבְרוֹ, שְׂאוֹתֶם אַרְבְּעָה
 יְסוּדוֹת הַתְּחִתּוֹנִים, מֵאוֹתֶם אַרְבְּעָה יְסוּדוֹת
 הָעוֹלָם, עֲלִיוֹנִים עַל הַכֹּל. וּמִשׁוֹם שְׂכָלֶם
 קְשׁוּרִים זֶה בְּזֶה, רָמַז הַכָּתוּב וְאָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים
 1) אֶל גִּנַּת אֲגוֹז יִרְדְּתִי לְרֵאוֹת.

אוֹתֶם שְׁנַיִם עֶשֶׂר הָאוֹרוֹת עוֹמְדִים בְּאוֹתָהּ
 הָרוּחַ שְׂאֲמַרְנִי, וְאוֹתָהּ רוּחַ עֲלִיָּהֶם
 בְּשִׁלְמוֹת. תַּחַת אַרְבְּעָה הָאוֹרוֹת הִלְלוּ יֵשׁ שְׂמוֹנָה
 אַחֲרֵים, כְּדִי לְהִיּוֹת בְּשִׁלְמוֹת, וּבְכֹלֶם יֵשׁ שְׁלֹשׁ
 אַחַת, (יִרְדְּתִי לְרֵאוֹת, אֵלּוֹ אַרְבְּעָה אוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים שֵׁשׁ תַּחְתִּיָּהֶם שְׂמוֹנָה
 אַחֲרֵים, וְהֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר אוֹרוֹת שְׁעוֹמְדִים תַּחַת אוֹתָהּ רוּחַ שְׂאֲמַרְנִי, וְאוֹתָהּ רוּחַ
 עֲלִיָּהֶם בְּשִׁלְמוֹת, לְהִיּוֹת בְּכֹלֶם שְׁלֹשׁ אַחַת) וּכְשִׂכְלֶם נִפְרָדִים,
 הֵם שְׁלֹשָׁה לְכֹל צַד.

אַרְבַּעַת הָעוֹמְדִים הִלְלוּ עוֹמְדִים לְעֵלוֹת
 וּלְהֶאֱחֹז אֶת הַהִיכָל הַזֶּה לְמַעְלָה
 בְּמָקוֹם שְׁנִקְרָא שָׁמַיִם, לְחִבְרֵ אֶת הַנְּשִׁיקוֹת אֵלּוֹ
 בְּאֵלּוֹ כְּאֶחָד. תַּחַת אֵלּוֹ כַּמָּה דְּרָגוֹת לְדְרָגוֹת, כָּלֶם
 יוֹצְאִים מֵהֶם, מֵהִיְסוּדוֹת הַתְּחִתּוֹנִים הִלְלוּ, מֵהֶם
 מֵצַד הַיָּמִים, וּמֵהֶם מֵצַד הָאֵשׁ, וּמֵהֶם מֵצַד הָרוּחַ,
 וּמֵהֶם מֵצַד הָעֶפֶר.

כְּמוֹ כֵּן שְׁנֵינוּ, אַרְבְּעָה נִכְנְסוּ לַפְּרָדֵס, וְכָלֶם
 נִבְחָרוּ לְמָקוֹם הַזֶּה, לְאֵלּוֹ אַרְבְּעָה

היסודות. וְכֹל אֶחָד וְאֶחָד נִקְשָׁר בְּמִקוּמוֹ; זֶה בְּצַד הָאֵשׁ, וְזֶה בְּצַד הַמַּיִם, וְזֶה בְּצַד הָרוּחַ, וְזֶה בְּצַד הָעֶפֶר. וְכֹלֶם טְבוּעִים בִּיסוּד שְׁלֵהֶם כְּמוֹ שְׁנַכְנְסוּ, פָּרַט לְאוֹתוֹ הַשְּׁלֵם הַחֲסִיד שָׁבָא מְצַד הַיָּמִין, וְנִדְבַק בַּיָּמִין וְעָלָה לְמַעְלָה.

וּבְשֵׁהֲגִיעַ לְמִקוּם הַזֶּה שְׁנִקְרָא הֵיכַל אֱהָבָה, נִדְבַק בּוֹ בְּרִצּוֹן הַלֵּב. אָמַר, הֵהֵיכַל הַזֶּה צָרִיךְ הוּא לְהִדְבִּיקוֹ בְּהֵיכַל שְׁלִמְעָלָה בְּאֱהָבָה רַבָּה, וְאִזּוֹ הַשְּׁתַלֵּם בְּסוּד הָאֱמוּנָה, וְהוּא עָלָה וְהַשְּׁלִים אֱהָבָה קִטְנָה בְּאֱהָבָה גְדוּלָה כְּרֵאוּי, וְלָכֵן מֵת בְּאֱהָבָה, וַיִּצָּאָה נִשְׁמָתוֹ בְּפִסּוּק הַזֶּה (דברים ו) וְאֱהָבָתָּ. אֲשֶׁרֵי חִלְקוֹ.

כִּי אוֹתָם הָאֲחֵרִים יִרְדוּ לְמִטָּה כֹּל אֶחָד וְאֶחָד, וְנִעְנְשׂוּ בְּאוֹתוֹ יִסוּד שְׁיִרְד לְמִטָּה. אֲלִישַׁע יִרְד לְמִטָּה בְּצַד הַשְּׁמָאל שֶׁהוּא אֵשׁ, וְיִרְד בּוֹ וְלֹא עָלָה, וּפָגַשׁ אֶת אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר שְׁנִקְרָא אֵל אֲחֵר, וְנִמְנָעָה מִמֶּנּוּ תְּשׁוּבָה, וְגִרְשׁ מִשׁוּם שְׁנִדְבַק בּוֹ, וְלָכֵן נִקְרָא אֲחֵר, וּבְאֲרָנוֹ.

בֶּן עֲזַאֵי יִרְד בִּיסוּד הָעֶפֶר, וְטָרַם הַגִּיעַ לְשִׁרְפַת הָעֶפֶר שְׁמַגִּיעַ לְאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר, טָבַע בְּאוֹתוֹ עֶפֶר וּמֵת. וְלָכֵן כָּתוּב (תהלים קטז) יִקַּר בְּעֵינָי ה' הַמּוֹתָה לְחֲסִידָיו.

בן זומא ירד ביסוד הרוח, ופגש ברוח אחרת,
 שהגיע לצד הטמאה, שנקרא פגע רע,
 ומשום כך פגע בו ולא התישב בו, וכלם לא
 נצלו מענש. ולכן אמר שלמה, (קהלת ח) יש הבל
 אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים שמגיע
 אליהם כמעשה הרשעים. משום שאלה ירדו
 בדרגות הללו ונענשו.

בא וראה, משום שרבי עקיבא עלה למעלה
 כראוי, נכנס בשלום ויצא בשלום. דוד
 שאל שאלה, ולא התפרש, שכתוב (תהלים יז)
 ממתים ידך ה' ממתים מחלד חלקם בחיים.
 על מה זה אלה שנהרגו בהרוגי העולם
 צדיקים, זכאים, שלא חטאו חטא כדי שיענשו.

בא וראה, ממתים ידך ה' ממתים מחלד חלקם
 בחיים. כאן הוא שני צדדים – ידך ה',
 וחלד. ידך ה' – זה הקדוש ברוך הוא, שהנשמה
 מתכנסת אליו. ממתים מחלד – זה הצד האחר,
 שהגוף הוא שולט עליו, שכתוב (ישעיה לח) לא
 אביט אדם עוד עם יושבי חדל.

בא וראה, הנשמות של אלו, להשלמת רוח
 הקדש, שלהם עשר רוחות מלמטה כראוי,

וְגוֹפֵם נְמָסֵר לְמַלְכוּת הַרְשָׁעָה, כָּל אֶחָד נוֹטֵל
חֶלְקוֹ בְּסוּד הַקְּרַבָּנוֹת.

סדר הלימוד ליום ו אדר (יום 154 בשנה)

וְבֹא רֵאָה, ראש ראשית האמונה תוף
המחשבה, מפה הניצוץ החזק, ועולה
תוף המחשבה (ומוציא) ניצוצות, וזורק ניצוצות
לשלה מאות ועשרים עברים, ובורר פסלת
מתוף המחשבה, ונברר.

אָף כָּף כָּמוֹ כֵּן עוֹלָה בַּמַּחְשָׁבָה, כָּמוֹ שֶׁנִּבְרַר בָּהּ
פְּסֻלָּת, (והתברר אף כף. אלו שבהם השתלם מה שצריך, ודאי כף
עלה במחשבה והכל) ונבררו אלה, שבהם השתלם מה
שצריך. ודאי כשעלה, עלה במחשבה, והכל כמו
שצריך. שמחה מצד זה, ועצב מצד זה.

כְּתוּב, (קהלת ח) וְשִׁבַּחְתִּי אֲנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה אֲשֶׁר
אֵין טוֹב לְאָדָם תַּחַת הַשָּׁמַשׁ כִּי אִם
לְאָכַל וּלְשִׂתוֹת וּלְשִׂמוּחַ וְהוּא יִלְוֶנוּ בְּעִמְלוֹ יְמֵי
חַיָּיו אֲשֶׁר נָתַן לוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשָּׁמַשׁ. וְשִׁבַּחְתִּי
אֲנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה, וְכִי שְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ מְשַׁבַּח אֶת
זֶה? אֵלָּא וְשִׁבַּחְתִּי אֲנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה – זו שמתחת
המלך הקדוש בזמן שהוא שולט, בשבת ובכימים
טובים, שמכל המעשים הטובים שאדם עושה,

אין טוב לָאָדָם תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּי אִם לֶאֱכֹל
וּלְשִׁתּוֹת וּלְהִרְאוֹת שְׂמִיחָה בְּאוֹתוֹ (זמן) הַצֵּד, כְּדִי
שְׂיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא.

וְהוּא יִלְוֵנוּ בְּעַמְלּוֹ, מִי? זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
הוּא יִלְוֵנוּ וְיִלְךְ עִמּוֹ לְהַכְנִיסוֹ לְעוֹלָם הַבָּא.
דְּבַר אַחֵר וְהוּא יִלְוֵנוּ – מִי הוּא? אוֹתוֹ הָאָדָם
שְׂאוֹכֵל וְשׂוֹתֵה וְשִׂמַּח – כָּל מֵה שְׂמוּצִיא
לֶאֱכֹל וּלְשִׁתּוֹת, הוּא יִלְוֵנוּ לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּהִלְוָאָה, וְהוּא יִתֵּן לוֹ כַּפְּלֵי כַּפְּלִים מִכָּל מֵה
שְׂהוּצִיא בְּזֶה. בְּשָׁנֵי אֱלֹה מְלוֹה אָדָם לְקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא כְּשִׁחַס עַל הָעֲנִי, וּכְשִׂמוּצִיא בְּשַׁבָּתוֹת
וְזִמְנִים, שְׁהָרִי הַכֹּל הִלְוֵה לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ
שְׂנֵאָמַר (מִשְׁלֵי יט) מְלוֹה ה' חוֹנֵן דָּל וְגִמְלוֹ יִשְׁלֵם לוֹ.
וּמִשׁוּם כֵּן, זֶה שְׂמִיחָה וְזֶה עֲצָב. זֶה חַיִּים וְזֶה
מָוֶת. זֶה טוֹב וְזֶה רַע. זֶה גֵן עֵדֶן וְזֶה
גִּיהֶנֶם. וְהַכֹּל זֶה הַפֶּךְ שֶׁל זֶה. וְלָכֵן גּוֹפֵם הָיָה
בְּעֲצָב, וְהִנְשָׂמָה בְּשִׂמְחָה. וּכְשִׁהִי עֲשָׂרָה הָאֱלוֹ,
שְׂנִקְרָאִים הַרוּגֵי מַלְכוּת, הַרוּגִים הֵיוּ מֵצַד אַחֵר,
וְהַשְׁלִימוּ מְקוֹם אַחֵר שֶׁל קְדוּשָׁה. וּמִשׁוּם כֵּן הַכֹּל
גָּלוּי לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִעְשָׂה כְּרָאוּי.

בְּהִיכָל הַזֶּה עוֹמְדִים אוֹתָם שָׁנִים עֲשָׂר. אַרְבָּעָה
אֱלוֹ לְמַעְלָה, וְשְׂמוֹנֶה עֲמָהֶם, מִשׁוּם

שְׁכַל אֶחָד נוֹטֵל עִמּוֹ שְׁנַיִם, כְּמוֹ שֶׁסְּדוֹר (שֶׁל שְׁנַיִ) הַדְּגָלִים וְכֵן בְּסְדוֹר שְׁלֵמָטָה, עַד סוּף כָּל הַדְּרָגוֹת.

בְּהִיבָל הַזֶּה נִכְנָסוֹת כָּל אוֹתָן תְּפִלוֹת, וְכֵל אוֹתָן רְצוֹנוֹת שֶׁל שְׂבָחִים שֶׁנַּעֲשׂוּ בְּאַהֲבָה, וְכִשְׁנִכְנָסִים לְהִיכָל הַזֶּה, כָּלֵם נִדְבָקִים בּוֹ (בְּקֶדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא). וְכָל יוֹם וְכָל זְמַן כְּשֶׁמִּתְחַבְּרוֹת הַנְּשִׁיקוֹת, אֲזִי הוּא זְמַן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁתַּעֲשֵׂעַ בְּנִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים. וּמַה הוּא הַשְּׁעִשׂוּעַ? שֶׁמַּעֲוָרְרִים הַנְּשִׁיקוֹת הַלְלוּ, וְהֵן קוֹדְמוֹת לְאוֹתוֹ הָעֲנַג, וְלָכֵן כְּתוּב (ישעיה נח) אֲזִי תִתְעַנַּג עַל ה', וּבְאַרְנוֹ.

הַהִיבָל הַזֶּה כָּלֵל שֶׁל כָּל הַהִיכָלוֹת הַתְּחַתּוֹנִים, כָּלֵם כְּלוּלִים בְּהִיכָל הַזֶּה. הַהִיכָל הָרֵאשׁוֹן, שֶׁשָּׁם עוֹמְדֵת אוֹתָהּ הַרוּחַ שֶׁאַמְרָנוּ, וְכֵל אוֹתָן הַחַיּוֹת שְׂבָה, נִסְמָכֵת בְּשְׁנַיִ עֲמוּדִים לְצַד מְזֻרָח, וּבְשְׁנַיִ עֲמוּדִים לְצַד דְּרוֹם, וּבְשְׁנַיִ עֲמוּדִים לְצַד מְעַרְב, וּבְשְׁנַיִ עֲמוּדִים לְצַד צְפוֹן, וְהֵם שְׁמוֹנָה. וְאֵלּוּ נִקְרָאִים יְתִדוֹת הַמְּשָׁכָן, וְעוֹמְדִים בַּחוּץ.

כְּשֶׁבֵא הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, נוֹסְעוֹת אוֹתָן הַיְתִדוֹת, וְנִעְקָרִים מִמְּקוֹמָם אוֹתָם הַמִּיתָרִים,

שְׁהֵם שְׁמוֹנֶה אַחֲרִים פָּרַט לְאוֹתָן הִתְדוֹת
 שְׁאַמְרָנוּ, וְאוֹתָהּ הָרוּחַ הָרִאשׁוֹנָה שֶׁבְּתוֹךְ הֵיכַל
 הַזֶּה קוֹדֶמֶת וְנִכְנָסֶת וְנִכְלָלֶת בְּתוֹךְ אוֹתָהּ (שְׁנֵיהָ בְרוּחַ
 אַחֲרֵת שָׁבוּ) רוּחַ שְׁנֵיהָ שָׁבוּ.

אוֹתָם שְׁנֵי הָעֲמוּדִים שֶׁלְצַד מִזְרַח הֵם קָרְעִיא"ל,
 שֶׁהִתְמַנָּה בַּחוּץ עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֶלְף
 מְמָנִים, שֶׁכֻּלָּם נִקְרָאִים יְתֵדוֹת הַמְשָׁכָן. זֶה לְיָמִין.
 וְלִשְׂמָאל – שְׁמַעִיא"ל, וְהִתְמַנָּה עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר
 אֶלְפִים מְמָנִים אַחֲרִים, וְכֻלָּם יְתֵדוֹת כְּמוֹ
 שְׁאַמְרָנוּ. (אוֹתָם מְמָנִים אַחֲרִים) הִתּוֹמְכִים שֶׁהִתְמַנּוּ לְצַד
 דָּרוֹם, אֶחָד סַעְדִיא"ל וְאֶחָד סְטֹרִיא"ל (סַעְרִיָּהא"ל),
 כֹּל אֶחָד וְאֶחָד עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֶלְף מְמָנִים
 אַחֲרִים. אֵלּוּ לֹא מְעַבְרִים מִשְׁלֹטוֹנָם לְעוֹלָמִים.
אֵלּוּ כֻּלָּם מְמָנִים עַל קִיּוֹם הָעוֹלָם. אֵלּוּ מֵאוֹתָם
 שְׁעוֹמְדִים בְּקִיּוֹם, שְׁאוֹתָם שְׁנַשְׂאוּ
 שְׁשׁוֹקְלִים בְּמִשְׁקַל זְכָרִים וְנִקְבוֹת זֶה עִם זוֹ (אֵלּוּ הֵם
 שְׁשׁוֹקְלִים בְּמִשְׁקַל זְכָרִים וְנִקְבוֹת לְהִנָּשֵׂא זֶה עִם זוֹ), וְאֵלּוּ נִקְרָאִים
 מֵאֲזִנִּים. עַל זֶה כְּתוּב, (תְּהִלִּים סב) בְּמֵאֲזִנִּים לְעֹלוֹת,
 וְלֹא אוֹתָם שֶׁכְּתוּב בָּהֶם, (וִיקְרָא יט) מֵאֲזִנֵי צְדָק,
 שְׁאַמְרָנוּ. כֹּל אוֹתָם שֶׁשְׁקוּלִים זֶה עִם זֶה, וְלֹא
 שׁוֹקֵל זֶה יוֹתֵר מִזֶּה, עוֹלִים וּמִתְחַבְּרִים כְּאֶחָד,
 וְהֵם חֲבוּר שֶׁל זְכָר וְנִקְבָּה כְּאֶחָד, וְעַל זֶה –

בְּמֵאזְנִים לְעֹלוֹת. וְאִף עַל גֵּב שְׁלִפְעָמִים מְסִתִּיעַ
הַדָּבָר וְשׁוֹקֵל זֶה יוֹתֵר מִזֶּה, עוֹלִים וּמִתְחַבְּרִים
כְּאַחַד, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

אוֹתָם שְׁנֵי עֲמוּדִים שְׁלֹצֵד צָפוֹן – פֶּתַחֲיָא"ל,
עֲטָרִיא"ל. וּמִמְנִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד עַל
שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלָפִים מְמַנִּים אַחֲרִים, וְהֵם יְתִדוֹת
הַמְּשָׁכָן, וּבְאֵלוֹ הָאֲחֵרוֹנִים שְׁאֲמַרְנוּ. אוֹתָם שְׁנֵי
מְמַנִּים תּוֹמְכִים אַחֲרִים שְׁלֹצֵד מֵעֵרֵב הֵם
פְּדִתִּיא"ל וְתוֹמִיָּהָא"ל, וְהִתְמַנּוּ כָּל אֶחָד עַל שְׁנַיִם
עֶשֶׂר אֲלָפֵי מְמַנִּים אַחֲרִים, וְכֻלָּם יְתִדוֹת הַמְּשָׁכָן
כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ.

אֵלֵינוּ הֵם שְׁשׁוּפְכִים דְּמַעוֹת עַל כָּל אוֹתָם
שְׁמַגְרָשִׁים אֶת נְשׁוּתֵיהֶם הָרֵאשׁוֹנוֹת,
מִשׁוּם שְׁאוֹתָן שְׁבַע הַבְּרָכוֹת שְׁנִמְסְרוּ לָהּ, הוֹסְרוּ
וְלֹא הִתְקִימוּ, מִשׁוּם שֶׁהִתְגַּרְשָׁה, וְלֹא נִדְּבְקוּ
הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה כְּאַחַד, וְלִכֵּן כָּלֵם שׁוּפְכִים
דְּמַעוֹת. שֶׁהִגְרוּשִׁים מְרֵאִים שְׁאוֹתָן שְׁבַע בְּרָכוֹת
כְּאֵלוֹ שֶׁהִעֲבְרוּ מִמְּקוֹם אַחֵר. אִזּוּ בְּאוֹתָהּ שְׁעָה
יוֹצֵא קוֹל וְאוֹמֵר: (ישעיה נ) אִי זֶה סֵפֶר כְּרִיתוֹת
אִמְכֶם אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיהָ.

הַהִיכָל הַשְּׁנִי, שְׁאֲמַרְנוּ שְׁכוּלֵל אֶת הַהִיכָל
הָרֵאשׁוֹן לְהִתְיַחַד בּוֹ. וְכֹל אוֹתָן

החיות, כַּף גַּם יֵשׁ לוֹ שְׁמוֹנָה עֲמוּדִים כְּמוֹ
הָרָאוֹשׁוֹנִים, וְכֹלָם מְמַנִּים כָּל אֶחָד וְאֶחָד עַל שְׁנַיִם
עֶשֶׂר אֲלָפֵי מְמַנִּים אַחֲרֵים כְּמוֹ אֵלוֹ הָרָאוֹשׁוֹנִים
שְׁאֲמַרְנוּ. שְׁנֵי עֲמוּדִים הֵם לְצַד מְזָרַח, שְׁנֵי
עֲמוּדִים לְצַד דְּרוֹם, וְשְׁנֵי עֲמוּדִים לְצַד צָפוֹן,
וְשְׁנֵי עֲמוּדִים לְצַד מַעְרָב.

שְׁנֵי הָעֲמוּדִים הַלְלוּ שֶׁל צַד מְזָרַח – יְהִדְנִיא"ל,
גְּזוּרֵי"ה. שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלָפֵי מְמַנִּים שֶׁל כָּל
אֶחָד, וְכֹלָם יִתְדוּת. אוֹתָם שְׁנֵי עֲמוּדִים שֶׁלְצַד
דְּרוֹם – אֶהְרִיא"ל בְּרֵהִיא"ל. כָּל אֶחָד וְאֶחָד עַל
שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלָפִים כְּרָאוֹשׁוֹנִים.

אֵלוֹ מְמַנִּים עַל מִשְׁבַּר, וְנוֹטְלִים אוֹתָם קוֹלוֹת
הַנְּשִׁים, וּמְנִיחִים אוֹתָם לְפָנָי אוֹתוֹ הַהִיכָל,
וּכְשֵׁאוֹתוֹ הֵצַד הָאֲחֵר בָּא לְקַטְרֵג בְּשַׁעַה הַזֹּו,
שֶׁהִיא שְׁעַת סַכְנָה, עוֹמְדִים אֵלָהּ וּמְכַנְּסִים אֶת
הַקוֹלוֹת הַלְלוּ לַמְּנֵה שֶׁל הַפֶּתַח, וְלֹא יְכוּל אוֹתוֹ
הֵצַד הָאֲחֵר לְקַטְרֵג. וְלַפְעָמִים שֶׁמְקַדִּים אוֹתוֹ
הֵצַד הָאֲחֵר, וְנִכְנָס וּמְקַטְרֵג, וְיְכוּל לְהִזְיֵק.

שְׁנֵי הָעֲמוּדִים הַלְלוּ שֶׁלְצַד צָפוֹן – חִלְחָלִיא"ל,
(סֶלְסֵלִיא"ל) קַרְסְפִּיהָא"ל. הֵם מְמַנִּים כָּל אֶחָד
עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלָפִים אַחֲרֵים. שֶׁלְצַד מַעְרָב הֵם

סוּגְדֵי"ה, (סוּגְרֵ"א) גְדֵרֵי"ה. וְאֵלּוּ עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר
אֲלָפִים אַחֲרִים.

וְאֵלּוּ מִמְּנִים עַל אוֹתוֹ דָּם בְּרִית, כְּשֶׁנִּמּוֹל אוֹתוֹ
וְלָד לְשִׁמְנֵה יָמִים, וְאֵלּוּ נוֹטְלִים אוֹתוֹ הַדָּם
וּמְנִיחִים אוֹתוֹ לְפָנֵי הַהֵיכָל הַזֶּה. וּכְשֶׁמֶתְעוֹרֵר רִגְזוֹ
בְּעוֹלָם, מִשְׁגִּיחַ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל אוֹתוֹ הַדָּם,
וְלֹא נִתְּנָת רְשׁוֹת לְאוֹתוֹ צַד הָאֲחֵר לְהִכָּנֵס לְשֵׁם.

בא וּרְאֵה, בְּזִמְן שֶׁנִּמּוֹל אוֹתוֹ אָדָם לְשִׁמְנֵה יָמִים
וְשִׁרְתָּה עָלָיו שִׁבְתָּ, הַמְּלָכוֹת הַקָּדוֹשָׁה, אוֹתָהּ
הָעֶרְלָה שְׁגוֹזְרִים וְזוֹרְקִים אוֹתָהּ הַחוּצָה, אֲזַ עוֹמֵד
אוֹתוֹ צַד הָאֲחֵר וְרוֹאֵה שֶׁזֶהוּ חָלְקוֹ מִהַקְּרָבֵן הַזֶּה,
וְאֲזַ נִשְׁבֵּר וְלֹא יָכוֹל לְשַׁלֵּט וּלְקַטְרֵג עָלָיו, וְעוֹלָה
וְנִעֲשָׂה סִנְגוֹר עַל יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַהֵיכָל הַשְּׁלִישִׁי. הֵיכָל זֶה שֶׁעוֹמֵד לְהַכְּלִיל
וּלְיַחַד בּוֹ אוֹתוֹ הֵיכָל שְׁנֵי, וְאוֹתָהּ רוּחַ,
וְכָל אוֹתָן חַיּוֹת שְׁבָה, כָּלֵם כָּלּוּלִים וּמְתִיחֵדִים זֶה
עִם זֶה, וְהֵם רוּחַ אַחַת שְׁכָלוּלָה זוֹ בְּזוֹ, כֵּן גַּם יֵשׁ
לוֹ שְׁמֵנֵה עֲמוּדִים לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, וְכָלֵם
נִקְרָאִים יְתֻדוֹת הַמִּשְׁכָּן. שְׁנֵי הָעֲמוּדִים שֶׁלְצַד
דְּרוֹם הֵם שְׁכֵנֵי"ל, עֲזוּזֵי"ה. (וְהֵם מִמְּנִים עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר
אֲלָף מִמְּנִים אַחֲרִים, כֹּל אֶחָד כְּאוֹתָם הָאֲחֵרִים) שְׁנֵי הָעֲמוּדִים

שְׁלֹצֵד מְזַרַח – יְהוּדֵי"ה, עֲזַרְיָא"ל. וְאֵלּוּ עוֹמְדִים
כָּל אֶחָד וְאֶחָד עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלָפֵי מְמַנִּים
אַחֲרֵים, וְכֻלָּם נִקְרָאִים יְתִדוֹת הַמִּשְׁכָּן.

וְאֵלּוּ הִתְמַנּוּ עַל אוֹתוֹ הֶבֶל הַתִּינוּקוֹת שְׁלוֹמְדִים
תּוֹרָה לְקַיֵּם אֶת הָעוֹלָם, וְאֵלּוּ נוֹטְלִים אוֹתוֹ
הַהֶבֶל וּמַעֲלִים אוֹתוֹ לְמַעְלָה. וְכֹל הֶבֶל וְהֶבֶל שֶׁל
אוֹתָם תִּינוּקוֹת שְׁלוֹמְדִים בַּתּוֹרָה לְקַיֵּם אֶת
הָעוֹלָם, נַעֲשֶׂה מְמַנּוּ רוּחַ אַחַת, וְעוֹלָה אוֹתָהּ רוּחַ
לְמַעְלָה וּמִתְעַטְטֶרֶת בְּעֶטְרָה קְדוֹשָׁה, וּמִתְמַנֶּה
שׁוֹמֵר הָעוֹלָם, וְכֵן כָּלָם.

שְׁנַיִ הָעַמּוּדִים שֶׁהֵם לְצַד צְפוֹן – עֲזַרְיָא"ל,
(קטצירהא"ל) קִטְטָרִיָּה"א"ל. וְהֵם מְמַנִּים עַל
שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלָפֵי מְמַנִּים אַחֲרֵים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד
כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ. שְׁנַיִ הָעַמּוּדִים שְׁלֹצֵד מְעַרְבֵי הֵם
עֲסַסְנֵי"ה, אֲדִירִירֵי"ה (אדירי"ה). וְאֵלּוּ מְמַנִּים עַל
שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלָפִים מְמַנִּים אַחֲרֵים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד
כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ.

וְאֵלּוּ הִתְמַנּוּ לְהַכְרִיז בְּכֹל הָרְקִיעִים לְכָל אוֹתָם
שֶׁמַּעֲבִירִים אֶת בְּנֵיהֶם מִהַתּוֹרָה וּמַעֲבִירִים
אוֹתָם שְׁלֹא יִלְמְדוּ אוֹתָהּ. אֲזִי יוֹצְאִים כָּל הַמְּמַנִּים
הַלְלוּ, וּמְכַרְיִזִים וְאוֹמְרִים: אוֹי לְפִלּוּנֵי שֶׁהַעֲבִיר

אֶת בְּנוֹ מִהַתּוֹרָה! אוֹי לוֹ שְׂאֵבֵד מִהָעוֹלָם הַזֶּה
וּמִהָעוֹלָם הַבָּא!

הַהִיכָל הַרְבִּיעִי. הַהִיכָל הַזֶּה הוּא הִיכָל שְׁעוֹמֵד
בְּאוֹר יוֹתֵר. הַהִיכָל הַזֶּה סוֹבְבִים אוֹתוֹ
שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם יְתֵדוֹת עֲלִיוֹנוֹת, וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת
אֶלֶף אַחֲרוֹת שְׁמֻמּוֹת תַּחַת אֵלֶּה, וְאַרְבַּע אַחֲרוֹת
עֲלִיוֹנוֹת עַל כָּלֶן, וְכֵלֶן הֵן יְתֵדוֹת שֶׁל הַהִיכָל הַזֶּה.
אֵלֹהֵי הָאַרְבָּעָה הֵם: חֲסֵדִיָּהּ א"ל, קְסִירִיָּהּ (קְסֵדִיָּהּ),
קְדוּמִיָּהּ, דְּהֵרִיא"ל. אֵלֹהֵי הָאַרְבָּעָה מְמַנִּים עַל
כָּלֶם, וְכֹל הָאַחֲרִים, כָּלֶם מְמַנִּים תַּחְתֵּיהֶם.

וְעַל יְדֵי אֵלֶּה נּוֹדַע הַדִּין לַעֲשׂוֹת בְּעוֹלָם, וְעַל אֵלֹהֵי
כְּתוּב, (דְּנִיאל ד') וּמֵאֵמֶר קְדוּשִׁים שְׂאֵלָה.
לְאַרְבָּעָה הִלְלוּ בָּאִים כָּל אוֹתָם הַחִילוֹת שְׁמֻמּוֹת
עַל הַדִּין לְשֵׂאל אֵיךְ נִגְזַר הַדִּין בְּעוֹלָם. כָּל אוֹתָם
הַדִּינִים שֶׁלֹּא נִתְּנוּ בְּפִתְקִים לְקִיּוּם הָעוֹלָם, וְעַל כֵּן
כָּלֶם בָּאִים לְשֵׂאל, וּמִשׁוּם כֵּךְ כָּלֶם מְמַנִּים עַל זֶה.

אוֹתָם שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם הָאַחֲרִים הֵם מְמַנִּים עַל
כָּל אוֹתָם שְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה תְּמִיד, וְלֹא
פוֹסְקִים בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה. וְאֵלֹהֵי הָאַחֲרִים כָּלֶם
שְׁתַּחֲתִיָּהֶם, הֵם מְמַנִּים עַל כָּל אוֹתָם שְׁקוֹבְעִים
זְמַנִּים יְדוּעִים לַתּוֹרָה. וְעַל זֶה הֵם כָּלֶם מְמַנִּים,

וְלִהְעֲנִישׁ אֶת כָּלֶם, אֶת כָּל אוֹתָם שְׂיִכְלוּ לְהִשְׁתַּדֵּל
בַּתּוֹרָה וְלֹא מִשְׁתַּדְּלִים.

הַהִיכָל הַחֲמִישִׁי. בַּהִיכָל הַזֶּה עוֹמְדִים שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה מְמַנִּים, כְּחֻשְׁבוֹן
יְמוֹת הַשָּׁנָה. וּמַעְלֵיהֶם אַרְבָּעָה עֲמוּדִים עֲלִיוֹנִים
עַל כָּלֶם. וְאֵלֶּה הֵם: קָרְשִׁיהָא"ל, סְרֻטִיהָא"ל,
עֲסִירִי"ה, קַדְמִיא"ל. וְאֵלֹו נִקְרְאִים יְתִדוֹת שֶׁל
הַהִיכָל הַזֶּה.

אֵלֹו הַתְּמַנּוּ לְבִדַּח אֶת הָעוֹלָם (אלו), כְּשֶׁנִּשְׁמָה
נוֹסֶפֶת מֵעֶרֶב שֶׁבֶת לְעֶרֶב שֶׁבֶת. וְהִיא
יוֹצֵאת. כְּשֶׁהִיא יוֹצֵאת, יוֹצְאִים אֵלֶּה עִמָּה,
וּמַעְבִּירִים מִיִּשְׂרָאֵל כָּל עֲצָבוֹת וְכָל יְגִיעָה וְכָל
מְרִירוֹת הַנֶּפֶשׁ וְכָל הָרָגֵז שֶׁל הָעוֹלָם, וְאֵלֶּה הֵם
מִשְׁמַחֵי הָעוֹלָם.

כָּל אוֹתָם שְׁלֵמָטָה מִהָאֲרָבֶעָה הַלְלוּ, כָּלֶם הַתְּמַנּוּ
לְהַעֲבִיר דִּין מֵאוֹתָם בְּעֲלֵי הַדִּין וּמֵאוֹתָם
שְׁטוּרְדִים אוֹתָם בְּגִיחָם שְׂיַעֲלוּ מֵהֶם אֶת הַדִּין.
וְעַל כֵּן כָּל הַיְתִדוֹת הַלְלוּ, כְּלָן עוֹמְדוֹת בְּשִׁמְחָה
וְיוֹצְאוֹת מִשְׁמְחָה, וְכָל הַהִיכָלוֹת עוֹמְדִים
לְהַתְעִיט לְמַעְלָה, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר.

הַהִיכָל הַשְּׁשִׁי. הַהִיכָל הַזֶּה הִיכָל שְׁעוֹמֵד עַל
כָּל הַהִיכָלוֹת הַתְּחַתּוֹנִים. בְּזֶה מֵאָה

אַחֲרֵים שְׁעוֹמְדִים בַּחוּץ, שְׁנַקְרָאִים יְתֵדוֹת
 כְּאוֹתָם הָאַחֲרִים. וְהֵם מֵאָה לְצַד יָמִין, וּמֵאָה
 אַחֲרֵים לְצַד שְׂמָאל.

שְׁנֵי מְמַנִּים עֲלִיוֹנִים לְצַד יָמִין, וּשְׁנֵי מְמַנִּים
 אַחֲרֵים עֲלִיוֹנִים לְצַד שְׂמָאל. אֵלוּ שֶׁל
 הַיָּמִין הֵם מִלְכֵי־א"ל, שְׂמַעֲיָהּ־א"ל. וְאֵלוּ שֶׁל
 הַשְּׂמָאל נִקְרָאִים מִסְרִסְנֵי־הָ, צַפְצָפֵי־הָ. אֵלֶּה הֵם
 יְתֵדוֹת עֲלִיוֹנוֹת, מִיָּמִין וּמִשְׂמָאל.

וְאֵלֶּה הֵם שְׁעוֹמְדִים וּמְזַמְנִים בְּעוֹלָם. בְּאוֹתוֹ
 זְמַן שְׂמַגִּיעַ זְמַנּוֹ שֶׁל צַדִּיק לְהִסְתַּלַּק
 מִהָעוֹלָם וְנִתְּנָה רְשׁוֹת לְצַד הָאַחֵר, אֵלוּ הָאַרְבָּעָה
 עוֹמְדִים לְהַזְדַּמֵּן לְשֵׁם כְּדֵי שֶׁתֵּצֵא נִשְׁמָתוֹ
 בְּנִשְׂיָקָה, וְלֹא תִצְטַעַר בְּשִׁלְיֻתוֹ שֶׁל הַצַּד הָאַחֵר.
 אֲשֶׁרֵיהֶם הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא,
 שָׂרְבוּנָם מִקְדִּים עֲלֵיהֶם אֶת שְׁלִיטָתָם, לְהִיּוֹת
 שְׂמוּרִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

מִתְּחִילֵי הַזֶּה מִתְחִילִים כָּל הַסּוּדוֹת וְכָל
 הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת וְהַתְּחַתּוֹנוֹת
 לְהִתְחַבֵּר, כְּדֵי שְׂיִמָּצֵא הַכֹּל, מֵעֵלָה וּמִטָּה
 בְּשִׁלְמוֹת, לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד וְחִבּוּר אֶחָד, לְיַחַד
 אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ כְּרָאוּי, וְלִהְיוֹת שְׂיֵאִיר

הַשֹּׁפֵעַ הָעֲלִיּוֹן בַּתְּחִתּוֹן (להשפיע אורות עליון בתחתון) וְאוֹר
הַמְּאוֹרוֹת כְּאֶחָד, (ומאירים המאורות כלם כְּאֶחָד) שְׁלֹא יִזְוֶזְו
זֶה מִזֶּה, וְאִזּוּ שׁוֹפֵעַ וְנִמְשָׁךְ מֵהַ שְׁנִמְשָׁךְ, שְׁלֹא
נוֹדֵעַ וְלֹא הַתְּגַלָּה, כְּדִי שִׁיתְקַרֵּב (שִׁיתְקַדֵּשׁ) וְיִתְיַחַד
זֶה עִם זֶה לְהִיּוֹת הַכֹּל בְּיַחְוֵד שְׁלֵם כְּרְאוּי.

אַשְׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי שִׁיּוֹדֵעַ בְּסוּדוֹת רְבוּנוֹ
לְהַכִּירוֹ כְּרְאוּי, שֶׁהָרִי הֵם אוֹכְלִים חֶלְקָם
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל זֶה כָּתוּב, (ישעיה סה)
הִנֵּה עֲבָדֵי יֹאכְלוּ. אֲשֶׁרִי הַצְּדִיקִים שֶׁמְשַׁתְּדָלִים
בַּתּוֹרָה יָמִים וְלַיְלוֹת, מְשׁוּם שֶׁהֵם יוֹדְעִים אֶת
דְּרָכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיוֹדְעִים לִיַּחַד הַיַּחְוֵד
הַקְּדוֹשׁ כְּרְאוּי. שְׁכָל מִי שִׁיּוֹדֵעַ לִיַּחַד אֶת הַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ בְּשִׁלְמוֹת כְּרְאוּי, אֲשֶׁרִי בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַקְּשֵׁר שֶׁל כָּל הַהִיכָלוֹת הִלְלוּ כָּאֵן נִקְשָׁרִים,

(יעקב קָשֵׁר שֶׁל כָּל הָאֲמוּנָה, רוּחַ שְׁעוּמַדַּת כְּנֶגֶד רוּחַ שֶׁהִיא

לְמַטָּה, וְזוֹ הַרוּחַ שֶׁהִיא לְמַעְלָה עוֹמַדַּת כְּנֶגֶד רוּחַ עֲלִיּוֹנָה שֶׁכָּל הַרוּחוֹת עוֹמַדוֹת

בָּהּ. זֶהוּ יַעֲקֹב שֶׁהוּא רוּחַ אֲמִצְעִית שֶׁל כָּל הַרוּחוֹת, וְהוּא לֹקַח הַהִיכָל הַשְּׂשִׁי

בְּאוֹתָן נְשִׁיקוֹת שֶׁל דְּבִקּוֹת רוּחַ בְּרוּחַ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר השירים א) יִשְׁקֵנִי

מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ. וְכָל נְשִׁיקָה הִיא) (כָּאֵן הַקְּשֵׁר שֶׁל כָּל

הָאֲמוּנָה. יַעֲקֹב הוּא רוּחַ אֲמִצְעִית שֶׁל כָּל הַרוּחוֹת, הוּא נוֹטֵל אֶת הַהִיכָל הַשְּׂשִׁי

הַזֶּה בְּאוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת) לְהַדְּבִק רוּחַ בְּרוּחַ, הַתְּחִתּוֹן

בְּעֵלְיוֹן. וּבְנִשְׁיָקוֹת הִלְלוּ מִתְעַלָּה הַרוּחַ שְׁלֹמֶטָה
 לְהַדְבִּיק בְּרוּחַ שְׁלֹמֶעֱלָה. וּכְשֶׁנִּדְבְּקוֹת רוּחַ בְּרוּחַ,
 אִזּו הַרוּחַ הָעֲלִיּוֹנָה הַנִּסְתָּרָת שׁוֹרָה עַל הַרוּחַ הַזוֹ
 שֶׁל הָאֲמִצָּע. וְטָרַם שֶׁמִּתְעוֹרְרָת לְהַדְבִּיק רוּחַ
 בְּרוּחַ, הַרוּחַ הָעֲלִיּוֹנָה אֵינָה שׁוֹרָה עַל (11) הַרוּחַ
 שֶׁל הָאֲמִצָּע.

וְסוּד זֶה, כְּשֶׁנֶּאֱחָזוֹת רוּחַ בְּרוּחַ, אִזּו שׁוֹרוֹת
 הַנִּשְׁיָקוֹת לְהִתְחַבֵּר, וּמִתְעוֹרְרִים שְׁאָר
 הָאֵיבָרִים בְּתִשׁוּקָה, וְרוּחַ זוֹ מִתְדַבְּקֵת בְּזוֹ. וְאִזּו
 הָאֵיבָרִים כֻּלָּם מִתְעוֹרְרִים אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, לְהִקְשֵׁר
 אֵיבָר בְּאֵיבָר.

וְאִם תֹּאמַר, מִי מְעוֹרָר? הָאֵיבָרִים הַתְּחַתּוֹנִים אוֹ
 הָאֵיבָרִים הָעֲלִיּוֹנִים? הָאֵיבָרִים הַתְּחַתּוֹנִים
 מִתְעוֹרְרִים תָּמִיד לְעֲלִיּוֹנִים. מִי שֶׁהוּא בְּחִשְׁכָּה,
 תָּאֵב תָּמִיד לְהִיּוֹת בְּאוֹר. שְׁלֵהֶבֶת שְׁחָרָה שְׁלֹמֶטָה
 מִתְעוֹרְרָת תָּמִיד לְשִׁלְהֶבֶת לְבָנָה שְׁלֹמֶעֱלָה כְּדִי
 לְהַדְבִּיק בָּהּ וּלְשׁוֹרֵת תְּחַתִּיהָ, וְסוּד זֶה – (תהלים פג)
 אֵלֶּהִים אֵל דְּמִי לָךְ אֵל תְּחַרַּשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל.

כְּשֶׁנִּשְׁמַט יַעֲקֹב אֶת הַהִיכָל הַשְּׁשִׁי הַזֶּה, אִזּו נִקְרָא
 בְּשֵׁם קְדוֹשׁ עֲלִיּוֹן שְׁלָם – וְה'. וְאִם
 תֹּאמַר, שְׁלֵמוֹת הַכֹּל? לֹא כֵן, אֵלֶּה כְּשֶׁנִּשְׁלָמוּ כָּל

ההיכלות אלה באלה, אז הכל נקרא בשם שלם, יהו"ה אלהים. וזהו שם שלם מהכל. וטרם שהתחברו זה עם זה, היכלות בהיכלות, לא נקרא בשם השלם הזה. וכשמתחברים כאחד אלה באלה, אז משתלם הכל ממעלה ומטה, ואור שלמעלה למעלה יורד ושורה על הכל, ונקשר הכל כאחד (להיות הכל כאחד) להיות הכל אחד. וסוד הדבר – יעקב נטל ארבע נשים, וכלל אותן בתוכו. ואף על גב שבארנו את הדבר הזה בסוד אחר, שהוא עומד בין שני עולמות. וסוד הכל – כשיעקב נטל את ההיכל הזה, שהוא ששי, נטל וכלל בתוכו כל אותן ארבע נשים, ארבעה מלאכים, וכלם דבוקים בהיכל הזה. אלו הם ארבעה ראשי הנהרות, שפתיב (בראשית ב) ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. אלו ארבעה ראשים, אותן ארבע נשים שנטל יעקב, (כמו שאמרנו, ולו צריך, והוא) נטל ההיכל הזה.

ואז נקרא ההיכל הזה וה', כשהוא לטוב, כמו שנאמר (שמות יג) וה' הלך לפניהם יומם. (בראשית יח) וה' אמר המכסה אני מאברהם. וכשהתחבר יצחק בהיכל בית הדין שנקרא זכו"ת, אז נקרא הכל וה', להעניש את הרשעים,

כְּמוֹ שְׁנֵאמַר, (שם יט) וְהוֹ הַמְטִיר עַל סֶדֶם וְגוֹ'.
וְהִכַּל בְּסוּד אֶחָד כְּרָאוּי.

וּכְשֵׁי־עֵקֶב נָטַל אֶת הַהִיכָל הַזֶּה, אִז הִכַּל נִקְרָא
רְצוֹן שְׁלוֹם, (וְסִימָנָה - אסתר ב) וּבְהַגִּיעַ

תּוֹר אֶסְתֵּר) וְזוֹהִי עֵת רְצוֹן. וּמִכָּאן וְהִלְאָה
מִתְחִילִים הַהִיכָלוֹת לְהִתְחַבֵּר וּלְהִקְשֵׁר אֵלּוּ
בְּאֵלּוּ. וְאִף עַל גַּב שְׁשָׁנֵינוּ דְרוּמִית מְזַרְחִית. וְהִכַּל
הוּא כְּאֶחָד. כָּאֵן הוּא רוּחַ בְּרוּחַ, דְּבִקּוֹת אַחַת.

מִכָּאֵן הִתְחִיל אֲבָרְהָם שֶׁהוּא יְמִין, שְׁנִקְרָא
אֶהְבָּה (רַבָּה, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ. וְהוּא נָטַל הַהִיכָל שְׁנִקְרָא

אֶהְבָּה). אִז, (יְחֻזְקָא ל טז) שְׂדִים נִכְנּוּ, וְהִתְמַלְאוּ מִכָּל
טוֹב, לְסִפְק וּלְהִזִּין הִכַּל מִכָּאֵן. וּכְשֵׁאֲלָה הַשְּׂדִים
נִכְוֹנוּ וְהִתְמַלְאוּ מִתּוֹךְ אֶהְבָּה עֲלִיוֹנָה, אִז נִקְרָא
הִיכָל זֶה אֵל שְׂדִי כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ. וּבְזֶה קִבֵּל כָּל
הָעוֹלָם סְפוּק כְּשֶׁנִּבְרָא.

שְׁהָרִי כְּשֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, לֹא יָכַל לְעַמֵּד בְּקִיּוּם,
וְלֹא הָיָה עוֹמֵד עַד שֶׁהִתְגַּלָּה הַהִיכָל הַזֶּה

שְׁנָטַל אֲבָרְהָם. וּכְשֶׁנִּתְגַּלָּה אֲבָרְהָם בַּהִיכָל הַזֶּה
(כְּדִי שְׁלַעוֹלָם יִהְיֶה סְפוּק) אִז אָמַר לְעוֹלָם דִּי, הָרִי סְפוּק

לְהִזִּין מִמֶּנּוּ הָעוֹלָם וּלְהִתְקִים. וּמִשׁוּם כֶּךָ נִקְרָא
אֵל שְׂדִי, אֵל שְׂדִי לְכָל בּוֹ. (וּלְהִזִּין מִמֶּנּוּ. בֵּא וְרָאָה, הִיכָל זֶה

וְעֵתִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַלְא אוֹתוֹ (בו)
 וְלִהְתְּקִינוּ לְעֵתִיד לְבָא, שְׁכָתוּב (ישעיה סו)
 לְמַעַן תִּינָקוּ וּשְׁבַעְתֶּם מִשֹּׁד תִּנְחַמְיָהּ לְמַעַן תִּמְצוּ
 וְהִתְעַנְגַּתֶּם מִזִּיו כְּבוֹדָהּ. שֹׁד תִּנְחַמְיָהּ וְזִיו כְּבוֹדָהּ,
 הַכֹּל הוּא בְּהִיכָל הַזֶּה. וְאָז בְּאוֹתוֹ זְמַן כְּתוּב,
 (בראשית כא) מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הַיְיִנְקָה בָּנִים שָׂרָה,
 שְׁהָרִי הַיְיִנְקָה תְלוּיָהּ בּו בְּאַבְרָהָם.

יִצְחָק, שֶׁהוּא הַשְּׂמַאל שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 הַמְּקוֹם שֶׁמִּמֶּנּוּ מִתְעוֹרְרִים כָּל הַדִּינִים
 שֶׁל הָעוֹלָם, וְהוּא זְרוּעַ שְׂמַאל, רְאשִׁית כָּל
 הַדִּינִים, וְכָל הַדִּינִים מִתְעוֹרְרִים מִשָּׁם, זֶהוּ שְׁנוּטֵל
 וְאוֹחֵז בְּאוֹתוֹ הֵיכָל שְׁנֵקְרָא זְכוּת, לְהִתְחַבֵּר דִּין
 בְּדִין וְלִהְיוֹת הַכֹּל קֶשֶׁר אֶחָד, מִשּׁוּם שֶׁזֶהוּ דִּין
 שְׁלֹמְעָלָה, וְרִשְׁמוֹת הַדִּין תְלוּיִים בּו.

וְכֵאן נִרְשָׁם הַשֵּׁם הַקְדוֹשׁ שְׁנֵקְרָא אֱלֹהִים. מִשּׁוּם
 שֶׁיֵּשׁ אֱלֹהִים חַיִּים שֶׁהוּא לְמַעְלָה לְמַעְלָה
 נִסְתָּר מִהַכֹּל. וַיֵּשׁ אֱלֹהִים שֶׁהוּא בֵּית דִּין
 שְׁלֹמְעָלָה, וְאֱלֹהִים שֶׁהוּא בֵּית דִּין שְׁלֹמְטָה. זֶהוּ
 שְׁכָתוּב, (תהלים נח) אֵךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שְׁפָטִים בְּאָרֶץ.
 אֱלֹהִים עֲלִיוֹן, סוּד שֶׁל אֱלֹהִים חַיִּים, כּוֹלֵל אֶת
 אֱלֹהֵי שְׁלֹמְטָה, וְהַכֹּל הוּא אֶחָד.

בְּהִיבָל הַזֶּה מִתְעוֹרֵר יִצְחָק, וְכָל שְׁבָעִים וּשְׁנָיִם
הָאוֹרוֹת שְׁכָלוּלִים בּוֹ שְׁמֵהֶם נִגְזָרִים כָּל
הַדִּינִים (שֶׁל הָעוֹלָם שְׁלֹמֶטָה) שֶׁל מִטָּה שֶׁל הָעוֹלָם,
שְׁכָתוֹב (דְּנִיאל ד) בְּגִזְרַת מְלָאכִים הַדְּבָר. וְלָמָּה
נִקְרָאוּ עִירִין? אֵלֶּא מִשּׁוּם שְׁכָלָם עוֹמְדִים בְּעִיר
הַזֶּה, (תהלים מח) עִיר ה' צְבָאוֹת. עִיר אֱלֹהֵינוּ. כָּל
אוֹתָם הֵיכָלוֹת לְמַעְלָה, כָּל אֶחָד וְאֶחָד נִקְרָא
עִיר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּנִיאל ד) מְלֶאֱךָ וְקָדוֹשׁ. וְאֵלּוּ הֵם
עִירִין שְׁעוֹמְדִים לְפָנָי וּלְפָנִים שֶׁל הֵיכָל,
שְׁעוֹמְדִים בְּעִיר. מִשּׁוּם כֶּךָ נִקְרָאִים עִירִין.

הַהִיבָל הַזֶּה נִכְלָל בְּיִצְחָק, וְהַכֹּל הוּא בְּהִיכָל שֶׁל
אֲבָרָהָם, מִשּׁוּם שֶׁהֵימִין מְכַלִּיל אֶת
הַשְּׂמַאל. וּבֹא רֵאָה, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כּוֹלֵל אֶת
חֵבְרוֹ, וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ שְׁבַגְלָל זֶה אֲבָרָהָם עֶקֶד אֶת
יִצְחָק, כְּדֵי לְהַכְלִיל בּוֹ דִין (בְּיָמִין) וְלְהַמְצֵא שְׂמַאל
כָּלוּל בְּיָמִין, (וְלְהַמְצֵא הֵימִין עַל הַשְּׂמַאל וְלְהַשְׁלִיט וְכוּ')
וְלְהַשְׁלִיט אֶת הֵימִין עַל הַשְּׂמַאל.

וְעַל כֶּךָ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צִוָּה אֶת אֲבָרָהָם
לְהַקְרִיב אֶת בְּנֵי לְדִין וְלְהַתְחַזֵּק עָלָיו, וְלֹא
צִוָּה אֶת יִצְחָק אֲלֵא אֶת אֲבָרָהָם, וְעַל כֵּן נִמְצָא זֶה
בְּדִין וְזֶה בְּחֶסֶד, וְהַכֹּל אֶחָד, וְנִכְלָלוּ זֶה בְּזֶה, וְכֶךָ
נִכְלָלוּ הֵיכָלוֹת הַתְּחַתּוֹנִים בְּעֵלְיוֹנִים.

כְּשֶׁנִּטַּל יִצְחָק אֶת הַהִיכָל הַזֶּה, אָזִי הַכֹּל הוּא לְטוֹב. דִּין בְּזָכוֹת. וְעַל כֵּן צָרִיךְ אָדָם שָׁדָן דִּין לְדוֹן דִּין בְּזָכוֹת, מְשׁוֹם שֶׁהוּא סוֹד עֲלִיוֹן שְׁלֵמוֹת הַדִּין. מְשׁוֹם שֶׁאֵין שְׁלֵמוֹת שֶׁל דִּין אֲלֵא בְּזָכוֹת, זֶה בְּלִי זֶה אֵינוֹ שְׁלֵמוֹת. דִּין בְּזָכוֹת זֹהִי שְׁלֵמוֹת הָאֱמוּנָה כְּמוֹ שְׁלֵמַעְלָה.

בַּיּוֹם שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, כְּשֶׁדִּין מִתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם, צָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה לְעוֹרֵר רַחֲמִים מִתּוֹךְ שׁוֹפֵר כְּמוֹ הַסּוֹד הָעֲלִיוֹן, וְהָרִי בְּאֲרָנוּ. וְצָרִיכִים לְחַבֵּר דִּין כְּנֶגֶד זְכוֹת, מְשׁוֹם שֶׁכְּשֶׁעוֹמֵד דִּין בְּזָכוֹת, הַכֹּל הוּא בְּחִבּוּר אֶחָד, וּמַעְלָה וּמַטָּה בְּשְׁלֵמוֹת, וְאֵז – (אִיּוֹב א) וְעוֹלָתָה קִפְצָה פִּיהָ, שֶׁאֵין לָהּ רִשׁוּת לְהִסְטִין וּלְקַטְרֵג בְּעוֹלָם. וְאֵז הַכֹּל בְּיַחְדָּו אֶחָד כְּרֵאוּי, וְדִין בְּלִי זְכוֹת אֵינוֹ דִּין.

וְזֶהוּ שֶׁיִּשְׂרָאֵל, שֵׁישׁ לָהֶם דִּין בְּזָכוֹת. אָבֵל לְשָׂאֵר הָעַמִּים אֵין לָהֶם דִּין בְּזָכוֹת, וְעַל כֵּן אֲסוּר לָנוּ לְסַדֵּר דִּינִים שְׁלָנוּ בְּעִרְכָּאוֹת שֶׁל עַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, שֶׁהָרִי אֵין לָהֶם חֶלֶק בְּצַד הָאֱמוּנָה שְׁלָנוּ, שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים קמ"ז) לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל יִדְעוּם. וּמִצַּד שֶׁל יִשְׂרָאֵל, כָּל מִי שָׁדָן דִּין וְלֹא הַכְּלִיל בּוֹ זְכוֹת – זֶהוּ חוּטָא,

שגורע סוד האמונה, ומסטה עצמו לאותו צד שאין בו דין בלי זכות.

ובא ראה, כשעמדו סנהדרין למטה לדון דיני נפשות, הצטרכו לפתח בזכות כדי להכליל זכות בדין. ועוד, שהרי נקראו מבית הזכות. ועל פן השתדלותם לפתח בזכות, ומתחילים בזכות מן הקטן, ואחר כך נשלם הדין מן העליון, להיות זכות כלולה בדין. זה למעלה וזה למטה. דין בזכות – שלמות הדין. זה ללא זה אינו שלמות. ומשום זה יצחק ורבקה הם כאחד, זה דין וזו זכות, להיות שלמות כאחד. אשרי חלקם של ישראל שהקדוש ברוך הוא נתן להם תורה שלמה ללכת בדרך אמת, כמו שלמעלה.

בא וראה שהם לא דנים דין אלא בזכות, ולעין זכות בראשונה להיות כלול זה בזה. וסנהדרין מהפכים בזכות בדין, להכליל הכל כאחד, כדי שלא ישלט הצד האחר. שהרי כשזכות לא נמצאת, הצד האחר נמצא, שנקרא חובה, ומתחברת בדין ומתחזקת, וזהו דין בחובה.

ועל כן, ביום של ראש השנה צריכים לחבר זכות בדין, שלא תתגבר החובה. ומשום

כִּן צְרִיכִים שְׁזָכוֹת וְדִין שְׁיֵהִי כְּאַחַד, מְשׁוֹם
 שֶׁהוּא שְׁלָם. שְׁכַשְׁהֲצַד הָאֲחֵר שׁוֹלֵט, אִינוּ
 שְׁלָם, אֶלָּא קְטָרוּג, כְּמוֹ שֶׁהוּא קְטָרוּג, וְהֵם
 אַרְבַּע מִיתוֹת. וְכַשְׁהֲצַד שֶׁהוּא זְכוֹת שׁוֹלֵט, הַכֹּל
 הוּא שְׁלָם – (מלכים-ב ב כ) שְׁלוֹם וְאַמֶּת, (תהלים קג)
 חֶסֶד וְרַחֲמִים.

וְכַשְׁמִתְחַבֵּר הַצַּד הָאֲחֵר בְּדִין, שׁוֹלֵט בְּקְטָרוּג
 בְּאוֹתָן אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין:
 סְקִילָה, שְׂרָפָה, הֶרֶג וְחֶנֶק. כֵּלֵן שְׁלֵטוֹן הַקְטָרוּג
 הָרַע. סְקִילָה, מְשׁוֹם שֶׁהוּא (ישעיה ח) אֶבֶן נֶגֶף.
 שְׂרָפָה, מְשׁוֹם שֶׁהוּא (שם) צוּר מְכַשׁוֹל, אֵשׁ חֲזָקָה.
 הֶרֶג, זֶה חָרַב (דברים לב) תֹּאכַל בְּשָׂר. תֹּאכַל בְּשָׂר
 וְדָאִי, שְׁשׁוֹלֵט בְּבָשָׂר, וְזֵהוּ (בראשית ו) קֵץ כָּל בָּשָׂר.
 חֶנֶק, מְשׁוֹם שֶׁהוּא (שם כא) קָלַלְתָּ אֱלֹהִים. אוֹתוֹ
 שְׁשׁוֹלֵט עַל חֶנֶק, עַל צְלִיבָה. וּבְאַרְנוֹ, מְשׁוֹם שֶׁלֹּא
 נִשְׁאַר אֶלָּא בְּשָׂר לְבָדוֹ, וְאוֹתוֹ קָלַלְתָּ אֱלֹהִים
 שׁוֹלֵט בְּבָשָׂר, מָרָה שְׁחָרָה. וּמְשׁוֹם כֵּן זֶה לְטוֹב
 וְזֶה לְרַע.

וְהַצְמִירָכוּ יִשְׂרָאֵל, שְׁבָהֵם סוּד הָאֲמוּנָה,
 לְהַשְׁמֵר כְּדִי שְׁיִשְׁלֵט צַד
 הָאֲמוּנָה, וְלֹא יִתְּנוּ מְקוֹם לְצַד הָאֲחֵר לְשֵׁלֵט.

אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, עֲלֵיהֶם
כְּתוּב (ישעיה ס) וְעַמּוֹךְ כָּל־סִדְיָקִים וְגו'.

הַנְּבִיאִים, שֶׁהֵם צְדָדִים עֲלִיוֹנִים, שְׁתֵּי יָרְכִים
שֶׁתּוֹמְכוֹת בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הֵם
נוֹטְלִים אֶת הַהִיכָל שְׁבִין שְׁתֵּי רוּחוֹת, שֶׁהֵן נִגְהַ
וְזֹהַר, וְאוֹתָן שְׁתֵּי יָרְכִים לְמַטָּה לְתַמּוֹךְ אוֹתָם
הַהִיכָלוֹת שְׁלַמְעֵלָה, שֶׁנִּקְרְאוּ תוֹרָה שְׁבַעֲלֵ פָה.
כְּמוֹ שֵׁשׁ תּוֹמְכִים לְתוֹרָה, שֶׁהִיא תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב,
כִּי יֵשׁ תּוֹמְכִים עוֹמְדִים לְתוֹרָה, שֶׁהִיא תּוֹרָה
שְׁבַעֲלֵ פָה. וְנִכְלְלוּ זֶה בְּזֶה. אֲזַי שְׁנֵי הַתּוֹמְכִים
הִלְלוּ שְׁלַמְטָה, כְּשֶׁמִּתְחַבְּרִים בְּעֲלִיוֹנִים הִלְלוּ,
נִרְשָׁם בָּהֶם צֶד הַנְּבוּאָה. וּמִיָּהוּ? (רמז) מִרְאָה,
שֶׁהוּא כְּמוֹ הַנְּבוּאָה.

וְכָל אוֹתָם בְּעֲלֵי הַמִּרְאָה יוֹנְקִים מִכָּאן. לְמַעְלָה
נְבוּאָה, וְכָאן מִרְאָה. וְעַל כֵּן זֶהוּ כְּמוֹ זֶה,
וְזֶה כְּמוֹ זֶה. וּכְשֶׁמִּתְחַבְּרִים זֶה בְּזֶה, אֲזַי שׁוֹלֵט עַל
הַמְּקוֹם הַזֶּה (נִרְשָׁם) הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ שֶׁנִּקְרָא צְבָאוֹת.
מִשׁוּם שֶׁכָּל אוֹתָם חִילוֹת קְדוּשִׁים, כָּל־סִדְיָקִים עוֹמְדִים
כָּאן, וְכָל־סִדְיָקִים נִקְרְאוּ מִצֶּד הַנְּבוּאָה. מִרְאָה וְחִלוֹם
מִצֶּד הַנְּבוּאָה הֵיוּ.

וְאֵף עַל גַּב שְׁאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים שְׁבַתּוֹךְ אוֹתָהּ
בְּרִית הַקְּדוּשׁ שׁוֹרָה הַשֵּׁם הַזֶּה מִשׁוּם

שְׁכַל הַחִילוֹת יוֹצְאִים מֵהָאוֹת הַזֹּו, עִם כָּל זֶה, הַיֵּרֻכִים, שֶׁהֵן עוֹמְדוֹת בַּחוּץ, קְרוֹיֹת עַל הַשֵּׁם הַזֶּה, וְאֵלוֹ הֵם שֶׁנִּקְרְאִים בְּרִיתוֹת. שֶׁהַרִי בְּרִיתָא מַחוּץ לַמְּשָׁנָה. מְשָׁנוֹת עוֹמְדוֹת לְתוֹךְ הַבְּרִיתוֹת, וְנִקְרְאוֹת יֵרֻכִים בְּתֵים חִיצוֹנָיִים, כְּמוֹ שֶׁלְמַעַלָּה.

מְשָׁנָה הִיא סוּד שֶׁעוֹמֵד לְפָנִים, שֶׁעָקַר הַכֹּל לּוֹמְדִים מִשָּׁם, וְכֵן הַתְּנָאִים. וְסוּד (ז) שֶׁל זֶה – (שיר ח) אֲנִהְגֵּךְ אֲבִיאֵךְ אֶל בֵּית אִמִּי תִלְמִדְנִי. אֶל בֵּית אִמִּי – זֶה קִדְשׁ הַקִּדְּשִׁים. תִּלְמִדְנִי – זֶהוּ סוּד הַמְּשָׁנָה. שֶׁכְּשֶׁנִּכְנַס הַנְּהַר הַזֶּה שֶׁשׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא לְאוֹתוֹ בֵּית קִדְשׁ הַקִּדְּשִׁים, כְּתוּב תִּלְמִדְנִי. וְזֶהוּ הַסוּד שֶׁנִּקְרָא מְשָׁנָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים יז) אֵת מְשָׁנָה הַתּוֹרָה הַזֹּאת.

כְּשֶׁנִּמְשָׁכָה הַחוּצָה, נִקְרְאת בְּרִיתָא. שְׁתֵּי הַיֵּרֻכִים הֵן בְּרִיתוֹת, סוּד הַסּוּדוֹת שֶׁלֹא נִתְּנָה רְשׁוֹת לְגִלוֹת, מִשּׁוֹם שֶׁלֹא נִמְסַר סוּד זֶה, רַק לְחַכְמִים עֲלִיוֹנִים. אוֹי אִם יִתְּגַלֶּה – וְאוֹי אִם לֹא יִתְּגַלֶּה, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא סוּד מֵהַסּוּדוֹת הָעֲלִיוֹנִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִנְהִיג בּוֹ אֵת הָעוֹלָם.

סדר הלימוד ליום ז אדר [יום 155 בשנה]

בית ראשון עמד בימי שלמה כנגד העולם העליון, והוא נקרא בית ראשון, והכל השתמש בבית קדש הקדשים, המקום שבו השתמש השמש בלבנה. וסודות עליונים כלם בשלמות, והעולם עומד בשלמות.

ואחר כך החטאים גרמו, ונמשכו הסודות ונדחו מבית קדש הקדשים החוצה. כשנדחו לירכים, אז עמדו בחוץ, שנקראו בתים חיצוניים, והצטרפו לבריתות.

בית שני עמדו בבתים החיצוניים בירכים, ומהם חזרו, ושרויים (היו) בבית קדש הקדשים, והוא בית שני. ואותם אחרים נשארו בחוץ בבריתא, בין הירכים. (ואלו עקרו משנה, שהיא בית שני, ובריתא אלו ששרו בבית הירכים והיו וכו') והיו לומדים מהמשנה, והנהגו ממנה, והינו סוד הכתוב, (ישעיה ב) כי מציון תצא תורה.

ואחר כך גרמו החטאים, העבר שלטון הבית השני, (ואף על גב) ששלטונו לא היה כמו בית ראשון שהיה בו שלום תמיד, משום שהמלך שהשלום שלו תמיד היה בתוכו, ולכן

הָיָה בְּשָׁלוֹם. בְּבֵית שְׁנֵי לֹא הָיָה בּוֹ שְׁלוֹם כָּךְ,
 מִשּׁוֹם שֶׁבְּעַרְלָה יֵשׁ תָּמִיד קֶטְרוּג. וְלָכֵן הָיוּ
 כַּהֲנִים מְזַמְּנִים בְּתוֹכוֹ לְקֶטְרֵג בְּעַרְלָה הַזֹּו, וְלָהֶם
 הַצֶּטְרֵף דְּבוּר לְקֶטְרֵג כְּנִגְדָּה וְלַהֲגֵן עַל בֵּית שְׁנֵי,
 וְהַכֹּל בְּסוּד כְּרָאוּי.

אַחַר כָּךְ גָּרְמוּ הַחֲטָאִים וְשִׁלְטָה אוֹתָהּ עַרְלָה,
 וְנִדְחוּ מִבֵּית שְׁנֵי הַחוּצָה, וְיָרְדוּ מִשָּׁם

לְחֻמוֹקֵי הַיִּרְכִּים לְמִטָּה (וְאַחַר כָּךְ יָרְדוּ מִשָּׁם וְנִדְחוּ מֵאוֹתָם
 הַחֻמוֹקֵי שֶׁל מִטָּה) עַד שֶׁהָיוּ שְׁרוּיִים לְמִטָּה בְּרַגְלִים,
 וְכִשְׁיָשְׁבוּ בְּרַגְלִים, אָז – (זְכִירָה יֵד) וְעָמְדוּ רַגְלָיו
 בַּיּוֹם הַהוּא, וְהָעוֹלָם יִתְנַהֵג בְּכֹל בְּסוּד עֲלִיּוֹן
 כְּרָאוּי. וְאֵף עַל גַּב שֶׁנִּדְחוּ וְלֹא נִעְזְבוּ מִמֶּנּוּ,
 וְלְעוֹלָמִים נֶאֱחָזוּ בּוֹ.

וּמֵי שִׁיּוּדֵעַ וּמוֹדֵד בְּשַׁעוֹר שֶׁל קוֹ הַמְּדָה אַרְךְ
 הַהֶמְשֵׁף שֶׁל הַיִּרְכִּים עַד הַרְגְלִים, יְכוּל
 לְדַעַת אֶת מֵדַת הַגְּלוּת שֶׁנִּמְשַׁכֶּת. וְזֶהוּ סוּד בֵּין
 קוּצְרֵי הַשָּׂדֶה, וְהַכֹּל בְּסוּד עֲלִיּוֹן. וּמִשּׁוֹם כָּךְ כָּל
 הַבְּרִיתוֹת וְכֹל הַתְּנָאִים וְכֹל הָאֲמוּרָאִים עוֹמְדִים
 בְּמָקוֹם כְּרָאוּי, אֵלּוּ לְפָנִים וְאֵלּוּ לְחוּץ, בְּאוֹתָם
 חֻמוֹקֵי הַיִּרְכִּים (וְאֵלּוּ לְחוּץ) וְלְמִטָּה מֵהַבְּרַכִּים.
 וּבְכֹלֶם נִקְרָא תוֹרָה שֶׁבָּעַל פֶּה, וּבְכֹלֶם יָרְדוּ
 יִשְׂרָאֵל וְגָלוּ.

וְאָז, כְּשֶׁתִּסְתַּיֵּם הַגְּלוּת בְּהַמְשָׁכַת הַרְגָּלִים, אֲזֵ –
 וְעָמְדוּ רַגְלָיו בַּיּוֹם הַהוּא, וְתַעֲבֹר אוֹתָהּ רוּחַ
 טְמֵאָה עָרְלָה מִן הָעוֹלָם, וַיַּחְזְרוּ יִשְׂרָאֵל לְבָדֶם
 לְשֵׁלֹט כְּרָאוּי, מִשׁוּם שְׁאוֹתָהּ עָרְלָה הוֹרִידָה
 אוֹתָם לְמִטָּה עַד עֲכָשׁוּ. וּמִכָּאן וְהִלָּאָה, שֶׁהָעָרְלָה
 הַזֹּאת תִּתְקַצֵּץ וְתַעֲבֹר מִתּוֹךְ הָעוֹלָם, אֲזֵ – (דברים לג)
 וַיִּשְׁכַּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדַד עֵין יַעֲקֹב. בְּאוֹתָהּ עֵין
 יַעֲקֹב, וְלֹא יִמָּצֵא מְקַטְרֵג עֲלֵיהֶם. אֲשֶׁרִי חִלְקָם
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

יוֹסֵף הַצַּדִּיק עֲמוּד הָעוֹלָם, הוּא נֹטֵל בְּרִשׁוֹת
 הַיִּכָּל טָמִיר וְגָנוּז, וּבְרִשׁוֹתוֹ עוֹמֵד הַהֵיכָל
 הַשְּׁבִיעִי. וְאֵף עַל גַּב שְׁאֲמָרְנוּ שֶׁהַהֵיכָל שֶׁל
 לְבַנְת הַסְּפִיר עוֹמֵד בְּרִשׁוֹתוֹ – כֵּן הוּא, שְׁבוּ
 מִתְתַּקֵּן. אֲבָל בֹּא וּרְאֵה, הַנְּבִיאִים שְׁאֲמָרְנוּ,
 כְּשֶׁמִּתְחַבְּרִים לְמִטָּה, שְׁתֵּי דְרָגוֹת נִפְרָדוֹת מֵהֶם,
 מְרָאָה וַחֲלוּם, וְעוֹמְדִים בִּירְכִים. בְּאוֹתָם
 חֲמוּקִים עוֹמְדִים מְרָאָה, וְאוֹתוֹ שֶׁנִּקְרָא נְבוּאָה
 קְטָנָה. מִהִירְכִים וְלְמִטָּה (לְמִטָּה) עוֹמֵד חֲלוּם, עַד
 שְׁיִגִיעוּ רַגְלִים בְּרַגְלִים, וְשֵׁם עוֹמֵד הַיִּכָּל תַּחְתּוֹן
 שֶׁנִּקְרָא לְבַנְת הַסְּפִיר.

הַכֹּל יִרְכִים בִּירְכִים, לְהַשְׁתַּלֵּם אֶחָד עִם אֶחָד,
 וְכֹלֵם הַדְּרָגוֹת שֶׁל הַנְּבוּאָה, שֶׁהִרִי מִשָּׁם

יוצאים ושורים, ונעשה מהם מראה, ושורים על המקום הזה ונעשה מהם חלום. יוסף הצדיק הוא שלמות הכל, הוא נטל הכל. משום שהכל התתקן בגללו, הכל משתוקק בתשוקה בגללו. **בא** וראה, בשעה שיוסף הצדיק עמד לתקן הכל, אז הוא נטל הכל. וכשהתחבר בהיכלו, אז כלם מתעוררים לטל תשוקה ורצון, עליונים ותחתונים, והכל הם ברצון אחד ושלמות אחת, לשמח (להיות) עליונים ותחתונים ברצון אחד כראוי. וכל התחתונים עומדים בקיום בשבילו, ולכן כתוב (משלי י) וצדיק יסוד עולם. ועל היסוד הזה עומד העולם הזה.

לבנות הספי"ר הזו לא עומדת בקיום, עד שיוסף הצדיק הזה מתתקן. וכשהוא מתתקן, אז כלם מתתקנים. זהו היסוד של כל הבנין. ועל זה כתוב, (בראשית ב) ויבן ה' אלהים את הצלע, ולא כתוב וייצר, ולא כתוב ויברא. משום שזה עומד על יסוד, ולאחר שהיסוד נתקן, הכל נבנה עליו. ומשום זה הכל עומד בזה, והרי בארנו.

בא וראה, כתוב (שם) ויבן ה' אלהים את הצלע, שהיתה מהצד האחורי והתקינה לחזר פנים

בְּפָנִים. כֶּף בְּאַרְנוֹ. אֲבָל וַיִּכֶן, הִסְתַּכַּל לְהַעֲלוֹתָהּ
 לְאוֹתָהּ דְרָגָה שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן שְׂרוּי בָּהּ, לְהִיּוֹת
 זו כְּמוֹ זו.

עוֹד וַיִּכֶן – הִסְתַּכַּל בְּצִדוֹ וְהִתְקִין וְכוּן אֶת כָּל
 רוחוֹתֶיהָ לְזֶרַע וְלִהְיוֹת וְלִהְיוֹלִיד,
 וְלַעֲשׂוֹת לָהּ כָּל צְרָכֶיהָ כְּמוֹ שְׂצָרֶיהָ. וְאַחַר כֶּף
 וַיִּבְיָאָהּ, בְּמָה? בְּצַדִּיק הַזֶּה, שְׂכָתוֹב (אסתר ב) וּבְזֶה
 הַנְּעִרָה בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ. שְׂזָה הַמְּשִׁיף אֶת הַכָּל
 לְעָלוֹת וְלִהְתַּעֲטֵר בְּשָׁלְמוֹת. כָּאֵן מְנִיעֵת כָּל
 הַחֲטָאִים, וְכָאֵן מְנִיעֵת כָּל הַתְּשׁוּקוֹת הָרָעוֹת.

מָה שְׂאִינוֹ בְּאוֹתוֹ הִהִיכַל הַשָּׁשִׁי, בְּצַד הָאֲחֵר,
 שְׁשֵׁם כָּל הָעֲנוּגִים הָרָעִים וְכָל הַצְּדָדִים שֶׁל
 הָעֲנָג שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְכִשְׁהָעוֹלָם הַזֶּה מִתְנַהֵג
 בָּהֶם, אֲנָשִׁים נִכְשָׁלִים בָּהֶם (וּמְשׁוֹם שְׂבָנֵי אָדָם טוֹעִים בָּהֶם,
 נִכְשָׁלִים בָּהֶם) לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם, שְׂרוּאִים כְּמָה עֲנוּגִים
 וְתְשׁוּקוֹת שְׂהַגוּף נְהַנָּה וּמִתְעַנֵּג מֵהֶם, וְטוֹעִים
 אַחֲרֵיהֶם. זֶהוּ שְׂכָתוֹב, (בראשית ג) וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי
 טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְגו'. שְׂהַרִי כָּל הַתְּשׁוּקוֹת וְכָל
 הָעֲנוּגִים שֶׁל הָעוֹלָם תְּלוּיִים בּוֹ.

וַעֲלֵי כֵן כְּמוֹ זֶה יֵשׁ דְּבָרִים שְׂהַגוּף נְהַנָּה מֵהֶם,
 וְנִכְנָסִים לְגוּף וְלֹא לְנִשְׁמָה. וַיֵּשׁ דְּבָרִים

שְׁהַנְשָׂמָה נְהַגִּית מֵהֶם וְלֹא הַגּוּף, וְעַל כֵּן הַדְרָגוֹת
נִפְרָדוֹת זֹו מִזֹּו. אֲשֶׁרֵיהֶם הַצְדִּיקִים שְׁלֹוֹקִים
דְּרָךְ יִשְׂרָה, וּמוֹנְעִים עֲצָמָם מֵאוֹתוֹ הַצַּד, וְנִדְבָקִים
בְּצַד הַקְּדוּשָׁה.

בְּהִיכָל הַזֶּה כְּלוּלִים כָּל שְׂאָר הַשְּׁמוֹת שֶׁל כָּל
אֵלוֹ הַהִיכָלוֹת (נְחִילוֹת) שְׁלִמְטָה. שְׁנֵי
שְׁמוֹת הֵם שְׁכָלְלוֹ אֶת שְׂאָר הַשְּׁמוֹת הָאַחֲרִים.
אֶחָד זָכַר מִתְּחִבָּר מַעֲלָה בְּמִטָּה, וַיַּעֲקֹב נָטַל אֶת
הַיְכָלוֹ בְּאוֹתָן נְשִׁיקוֹת בְּסוּד עֲלִיּוֹן, וְאִז כּוֹלֵל אֶת
כָּל שְׂאָר הַשְּׁמוֹת, וְנִקְרָא יְהוָה אֱלֹהֵיִם, וְזֶה
נִקְרָא שֵׁם מְלֵא, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. וְאֶחָד כְּשֶׁמִּתְּחִבָּר
יְסוּד הָעוֹלָם בְּהִיכָלוֹ, וְכֻלָּם מִתְּעוֹרְרִים בְּחִבּוּבוֹת
וּבְתִשׁוּקָה אֵלָיו, וְכֻלָּם כְּלוּלִים בּוֹ, אִז כּוֹלֵל שְׂאָר
הַשְּׁמוֹת וְנִקְרָא יְהוָה צְבָאוֹת. וְזֶה נִקְרָא שֵׁם
קְדוּשׁ שְׁלָם, וְלֹא שְׁלָם כְּמוֹ הָאַחֵר הַזֶּה.

מַה בֵּין זֶה לְזֶה? זֶה שׁוֹלֵט עֲלִיּוֹן בְּתַחֲתוֹן, גּוּף
בְּגוּף, (וְזֶה הוּא שׁוֹלֵט בְּכָל) כְּמוֹ שְׂאֵמְרָנוֹ. וְזֶה
שׁוֹלֵט מִמְּקוֹם סִיּוּם הַגּוּף וְלִמְטָה בְּאוֹתָם הַיְכָלוֹת
וּבְכָל שְׁלִמְטָה, וְסוּד זֶה – בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנִי.
וּמִשׁוּם כֵּן, הַהִיכָל הַזֶּה כּוֹלֵל אֶת כָּל שְׂאָר
הַשְּׁמוֹת שְׁלִמְטָה, (וְכָל הַשְּׁמוֹת אֲנוּ כּוֹלֵלִים בְּשֵׁם הַזֶּה, כָּל הַשְּׁמוֹת
שְׁלִמְטָה) כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. וְעַל כֵּן הַשְּׁמוֹת הִלָּלוּ – זֶה

עולה וזה יורד. אשריהם הצדיקים שיודעים
דרכי התורה.

היסוד הזה התתקן לשני צדדים. אחד לתקן את
כל השאר שלמטה, ואחד לתקן את
ההיכל השביעי ולתקן זה בזה שיהיה הכל ברצון
אחד כראוי. עד כאן היחוד של שני צדדים,
שלמעלה ולמטה, להתיחד כאחד בשלמות,
ללכת בדרך ישרה.

אשרי חלקו של מי שיודע ליחד את היחוד
ולסדר את סדור האמונה ללכת בדרך
ישרה. אשריו בעולם הזה ובעולם הבא. ועל כך
כתוב, (תהלים פה) חסד ואמת נפגשו צדק ושלוש
נשקו. ואז - אמת מארץ תצמח וצדק משמים
נשקף. גם ה' יתן הטוב וארצנו תתן יבולה.

היכל ק"ק דזעיר דנריאה

ההיכל השביעי. ההיכל הזה הוא ההיכל
הפנימי מכל ההיכלות הללו. ההיכל
הזה הוא נסתר, ואין בו דיוקן ממש ולא גוף
כלל. כאן הנסתר שתוף סוד הסודות. זהו סוד
שהוא מקום להכנס לשם בתוף אותם הצנורות
שלמעלה. הרוח של כל הרוחות, רצון של כל

הִרְצוֹנוֹת, לְהִתְחַבֵּר הַכֹּל כְּאַחַד. רוּחַ הַחַיִּים (שֶׁל זֶה)
בְּזֶה, וְלִהְיוֹת הַכֹּל תְּקוּן אֶחָד.

הַהֵיכָל הַזֶּה נִקְרָא בֵּית קִדְשֵׁי הַקִּדְשִׁים,
הַמָּקוֹם לְקַבֵּל אֶת (הַנְּשָׁמָה הָעֲלִיוֹנָה)
הַנְּשָׁמוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, שֶׁנִּקְרָאת כֶּךָ לְעוֹרֵר אֱלֹיו
אֶת הָעוֹלָם הַבָּא.

הָעוֹלָם הַזֶּה נִקְרָא עוֹלָם. עוֹלָם – עֲלִיָּה, שְׁעוֹלָה
הָעוֹלָם הִתְחַתּוֹן לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן,
וּמִסְתַּתֵּר בְּתוֹכוֹ וְנִעְלָם בּוֹ, וְנִגְלָה בְּסֵתֵר. עוֹלָם –
שֶׁהוּא עוֹלָה עִם כָּל אוֹתָם שֶׁקָּרְבִים לוֹ וְנִסְתָּרִים
תּוֹךְ סֵתֵר עֲלִיּוֹן. עוֹלָם עֲלִיּוֹן – עוֹלָה וּמִסְתַּתֵּר
בְּרִצּוֹן עֲלִיּוֹן תּוֹךְ סֵתֵר כָּל הַנְּסִתָּרִים, שֶׁלֹּא נוֹדַע
כָּלֵל (כָּלֵל) וְלֹא הִתְגַּלָּה, וְאֵין מִי שֶׁמְכִיר אוֹתוֹ.

הַפְּרֻכָּת, שֶׁהִיא מְסֻךְ פְּרוּס, מְכַסֶּה אֶת תּוֹךְ
סֵתֵר הַנְּסִתָּר. הַכְּפֻרֶת פְּרוּסָה תּוֹךְ
הַסְתָּרִים הָעֲלִיוֹנִים לְהַסְתִּיר הַנְּסִתָּרִים, שֶׁהָרִי הֵם
טְמִירִים וְנִסְתָּרִים. (הַפְּרֻכָּת פְּרוּסָה בְּתוֹךְ סְתָרִים עֲלִיוֹנִים לְשִׁמּוֹר
הַסְתוּם, שֶׁזֶה נִסְתָּר וְסֵתוּם) לְפָנִים מִן הַכְּפֻרֶת יֵשׁ מְקוֹם
נִסְתָּר וְטָמוּן וְגִנּוּז לְהַכְנִיסוֹ לְתוֹכוֹ. שְׁמֵן מִשְׁחַת
עֲלִיּוֹן, רוּחַ הַחַיִּים, עַל יַד אוֹתוֹ הִנְהָר שֶׁשׁוֹפֵעַ
וְיוֹצֵא, וְאוֹתוֹ נְהָר נִקְרָא מִבּוֹעַ הַבְּאֵר, שֶׁלֹּא

פוסקים מימיו לעולמים. וכשזה נכנס ושוּפַע כָּל
 אותו משחת קדש מלמעלה ממקום של קדש
 הקדשים, אור של שפַע יורד ובא לתוך אותם
 הצנורות, וזה מתמלא משם כַּנְקְבָה שמתעברת
 ומתמלאת מן הזכר.

אף כִּן גַּם הַהִיכָל הַזֶּה מִתְתַקֵּן תָּמִיד לְקַבֵּל
 כַּנְקְבָה שֶׁמְקַבֵּלֶת מִן הַזָּכָר. הַקְּבֵלָה
 שֶׁמְקַבֵּלֶת אֶת כָּל הָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת
 שִׁיורְדוֹת לְעוֹלָם, וְהַתְּעַבְרוּ (וְהַתְּעַכְבוּ) שֶׁם כָּל אוֹתוֹ
 זְמַן שֶׁצָּרִיךְ.

יתעכבו עד שיבא מלך המשיח, ויקבלו כָּל
 אותן הנשמות, ויבאו וישמח העולם
 כַּמְקֻדָּם, וְאִז יִשְׂמַח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּמְקֻדָּם,
 כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קד) יִשְׂמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו.

בהיכל הַזֶּה קִיָּמִים הָעֲנוּגִים וְהַתְּפִנּוּקִים שֶׁל
 הָרוּחוֹת, וְהַשְּׁעִשׁוּעַ וְהַשְּׁתַעֲשׂע
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגֵן עֵדֶן. כָּאֵן הִיא תְּשׁוּקַת הַכֹּל
 וְעֵנֵג הַכֹּל לְהַתְּחַבֵּר הַכֹּל כְּאַחַד וְלִהְיוֹת הַכֹּל
 כְּאַחַד, הַקָּשֶׁר שֶׁל הַכֹּל בְּיַחְדוֹ אַחַד כָּאֵן עוֹמֵד.

שפשפל הָאִיבָרִים מִתְחַבְּרִים בְּאִיבָרִים
 הָעֲלִיוֹנִים, כָּל אַחַד וְאַחַד כְּרְאוּי

לו, אין להם תְּשׁוּקָה ואין להם עֲנָג, רק בִּיחוד של ההיכל הזה, והכל כאן תְּלוּי. כְּשֶׁהִתְחַבְּרוּת של כאן מתייחדת בִּיחוד אֶחָד, אָזי כל אור האיברים וְכֵל הָאֵרֶת הפנים וְכֵל הַשְּׂמֻחוֹת, כֻּלָּם מאירים ושְׂמֵחִים.

אֲשָׁרֵי חֶלְקוֹ של מי שִׁוְדַע לְסֵדֶר סְדוּרִים וּלְתַקֵּן אֶת תְּקוּנֵי הַהִשְׁתַּלְמוּת כְּרֵאוּי, אֶהְבֵּתוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְאִז כָּל הַדִּינִים וְכֵל הַגְּזֵרוֹת הַרְעוֹת עוֹבְרוֹת וּמִתְבַּטְּלוֹת מִן הָעוֹלָם.

הַיֵּכָל זֶה הַיֵּכָל שֶׁל תְּשׁוּקָה, הַיֵּכָל שֶׁל עֲנָג, הַיֵּכָל שֶׁל שְׂעִשׁוּעַ עֲלִיּוֹן וְתַחְתּוֹן כְּאֶחָד. וּמְקַבְּלִים כֻּלָּם הָאוֹר שֶׁל הַנֵּר הָעֲלִיּוֹן שְׂמֵאִיר לְכֹל וּלְהִתְיַחַד הַכֹּל כְּמוֹ שְׂצָרִיף בִּיחוד שָׁלֵם. וְעַל זֶה הַיֵּכָל זֶה עוֹמֵד בְּסֵתֶר הַכֹּל, גְּנוּז מִהַכֹּל. אִף עַל גַּב שְׂכָלֵם מְסִתְרִים, זֶה מְסִתֵּר וְגְנוּז יוֹתֵר, לְהִיּוֹת בְּרִית קִיּוּם הַכֹּל כְּאֶחָד, זָכָר וּנְקֵבָה, לְהִיּוֹת שְׁלֵמִים.

הַהֵיכָל הַזֶּה נִקְרָא אֲרוֹן הַבְּרִית, שֶׁהוּא אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. מִשׁוּם שֶׁזֶהוּ מְקוֹם שִׁוְדָאוֹת מִמֶּנּוּ כָּל הַנְּשָׂמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם לִיְחַד יְחוּד לְמִטָּה,

וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת הַיְחוד שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִמַּעַלָּה לַמַּטָּה לְתַת לְצַדִּיק, מִשּׁוּם שְׂיִצְאוּ
מִצַּדִּיק וְנִכְנְסוֹת לְצַדִּיק, וְאַחַר כֵּן יִצְאוּ מִצַּדִּיק
וְנִכְנְסוֹת לַמָּקוֹם שְׂיִצְאוּ מִשָּׁם.

אָרוֹן הַבְּרִית הַזֶּה לּוֹקַח הַכֹּל מִצַּדִּיק, וְאַחַר כֵּן
יוֹצְאוֹת מִמֶּנּוּ וְנִכְנְסוֹת לְצַדִּיק שְׁלֵמַטָּה.
אַחַר כֵּן יוֹצְאוֹת מִהַצַּדִּיק שְׁלֵמַטָּה וְנִכְנְסוֹת
לְאָרוֹן הַבְּרִית הַזֶּה, שְׂיִהְיוּ כָּל הַנְּשָׁמוֹת כְּלוּלוֹת
מִמַּעַלָּה וּמִמַּטָּה לְהִיּוֹת שְׁלֵמוֹת מְכֹל הַצַּדִּיקִים.
וְאָרוֹן הַבְּרִית הַזֶּה לּוֹקַח מִהַצַּדִּיק אוֹתָן נְשָׁמוֹת
מִשְׁנֵי צַדִּיקִים.

בֵּא וְרֵאָה, מִבּוֹעַ הַבְּאֵר אֵינוֹ נִפְרָד מִהַבְּאֵר
לְעוֹלָמִים, וְלִכֵּן הַמָּקוֹם הַזֶּה הוּא תְּקוּן
שֶׁל הַכֹּל, הַקִּיּוּם שֶׁל כָּל הַגּוֹף, לְהִיּוֹת שְׁלֵם
בְּכֹל כְּרֵאוּי. כָּאֵן הוּא הַיְחוד וְהַקְּשֵׁר כְּאֶחָד
לְהִיּוֹת מַעַלָּה וּמַטָּה אֶחָד בְּקֶשֶׁר אֶחָד, שְׂאִין
נִפְרָדִים כָּל הָאֵיבָרִים זֶה מִזֶּה, וְלִהְיוֹת הַכֹּל
פָּנִים בְּפָנִים.

וַעֲלֵ זֶה שְׁנֵינוּ, מִי שְׂמִשְׁמֵשׁ מִטָּתוֹ מֵאַחֵר,
מִכְחִישׁ אֶת תְּקוּן הַהֶסְתַּכְלוֹת פָּנִים בְּפָנִים,
לְהֵאִיר הַכֹּל כְּאֶחָד וְלִהְיוֹת הַכֹּל פָּנִים בְּפָנִים

בְּדַבְּקוֹת כְּרֵאוּי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ב') וְדַבֵּק
בְּאִשְׁתּוֹ. בְּאִשְׁתּוֹ דְּוָקָא, וְלֹא אַחֲרֵי אִשְׁתּוֹ.

שְׁנַיִם הֵם. יַעֲקֹב הוּא לְמַעְלָה, וְיוֹסֵף הוּא לְמַטָּה.
שְׁתֵּי תְּשׁוּקוֹת הֵן, אֶחָד הַהִיכָל הַשְּׁשִׁי,
וְאֶחָד הַהִיכָל הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה. הַתְּשׁוּקָה שֶׁלְּמַעְלָה
בְּאוֹתָן נְשִׁיקוֹת שְׁנוּטֵל יַעֲקֹב. הַתְּשׁוּקָה שֶׁלְּמַטָּה
בְּשִׁמוּשׁ הַזֶּה שְׁנוּטֵל יוֹסֵף. מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים הִלְלוּ
נוּטֵל (זו) אֲרוֹן הַבְּרִית אֶת רוּחַ הַחַיִּים. מֵהַצַּד שֶׁל
יַעֲקֹב נוּטֵל אֶת רוּחַ הַחַיִּים שֶׁלְּמַעְלָה שֶׁנֶּדְבֵק בּוֹ
בְּאוֹתָן נְשִׁיקוֹת, וּמְכַנֵּס (בְּאוֹתָן נְשִׁיקוֹת) וּנְכַנֵּס אֶת רוּחַ
הַחַיִּים שֶׁלְּמַעְלָה בּוֹ לְהַזְזוֹן מִמֶּנּוּ. מֵהַצַּד שֶׁל יוֹסֵף
שֶׁהוּא לְמַטָּה, בְּסִיּוּם הַגּוֹף, בְּהִיכָל הַזֶּה נוּטֵל
רוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת לְהַרְיֵק לְמַטָּה לְעוֹלָם הַזֶּה.

שְׁנַיִ הַצְּדָדִים הִלְלוּ נִפְרָדִים לְשְׁנֵי צְדָדִים. הַצַּד
שֶׁל יַעֲקֹב מִתְּפַשֵּׁט וְנוֹתֵן כַּח לְנִבְעַ
בְּאוֹתָם שְׁדִים שְׁמֵת־מְלָאִים מֵאוֹתָהּ רוּחַ הַחַיִּים,
וּמִיֵּנִיק בָּהֶם אֶת אוֹתָם מְלֹאכִים קְדוּשִׁים, שֶׁהֵם
חַיִּים וְקִיּוּמִים לְעוֹלָמִים, וְקִיּוּמִים בְּקִיּוּם בּוֹ. הַצַּד
שֶׁל יוֹסֵף נְכַנֵּס בְּתְּשׁוּקָה וְנוֹתֵן כַּח לְפָנָיִם,
וְעוֹשֶׂה נְשָׁמוֹת וְרוּחוֹת לְרַדֵּת לְמַטָּה וּלְהַזְזוֹן
בָּהֶם בְּנֵי הָעוֹלָם.

וַעֲלֵ בֶן קַיִמִים שְׁנֵי הַצְּדִידִים הַלְלוּ, זֶה לְמַעַלָּה
 וְזֶה לְמַטָּה. זֶה לְהַזִּין לְמַעַלָּה, וְזֶה לְזוֹן
 לְמַטָּה. כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּרְאוּ לּוֹ. (וּלְכֹן) וְהַכֹּל הוּא
 אֶחָד וְסוּד אֶחָד הוּא. וְעַם כָּל זֶה, יוֹסֵף זָן אֶת כָּל
 הַגּוֹף וּמְשָׁקָה אוֹתוֹ. שְׁמֵרוּחַ הַחַיִּים הַזֶּה שֶׁל
 הַהַדְבָּקוֹת שֶׁל יַעֲקֹב יוֹרֵד לְמַטָּה, וּבוֹ נִדְבָק אַרְוֹן
 הַבְּרִית הַזֶּה בְּרִצּוֹן לְמַעַלָּה, וַיּוֹרֶדֶת אוֹתָהּ רוּחַ
 חַיִּים לְמַטָּה בְּאוֹתָהּ הַהַדְבָּקוֹת שֶׁל יוֹסֵף,
 וּכְשֶׁהֵכֵל מִתְחַבֵּר כְּאֶחָד, מִתְמַלְאִים אוֹתָם
 הַשְּׂדִים לְהַנִּיק לְכֹל, וּמְשׁוּם כֶּף הַכֹּל הוּא אֶחָד.
 אֲשֶׁרֵי חִלְקוּ שֶׁל מִי שִׁיּוּדֵעַ לְקֶשֶׁר קְשָׁרִים וּלְיַחַד
 יַחּוּד בְּתַפְלָתוֹ בְּרִצּוֹן הַלֵּב כָּרְאוּ כְּדֵי לְהַדְבִּיק
 אֵיבָר בְּאֵיבָר, רוּחַ בְּרוּחַ, הַכֹּל בְּכֹל אֶחָד, לְהִיּוֹת
 הַכֹּל אֶחָד כָּרְאוּ.

בא וּרְאֵה, הַהֵיכָל הַזֶּה, כְּשֶׁהָרוּחוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת
 הַלְלוּ וְכָל אוֹתָם הֵיכְלוֹת וּמְרַכְבוֹת כָּלֵם
 מִתְיַחֲדִים כְּאֶחָד וְנִמְצְאִים בְּקֶשֶׁר אֶחָד, אֲזֵי הָרוּחַ
 הָעֲלִיּוֹנָה הַזֶּה שֶׁל כָּלֵם, שֶׁהִיא נִקְדָּה אַחַת נִסְתָּרֶת
 בָּהֶם, וְלֹא מִתְגַּלֶּה, וְנִעֲשִׂית רוּחַ נִסְתָּרֶת כְּמוֹ
 הָעֲלִיּוֹנָה. וְסִימְנָהּ – הָאֲגוּז, יַחּוּד בְּקֶשֶׁר שֶׁל הַכֹּל
 כְּפִי שְׂאֵמְרָנוּ, לְהַקְשֵׁר זֶה בְּזֶה, לְהִיּוֹת הַכֹּל שְׁלֵם
 בְּשִׁלְמוֹת (זְכַר וּנְקִבָה) כְּאֶחָד.

וְהָרִי בְּאַרְנוֹ כָּמוֹ כֵּן, הַקָּרְבָּן עוֹלָה לְיַחֵד (יחוד)
 קָרְבָּן וְלְיַחֵד (וּלְסַפֵּק) אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 כְּרֹאֵי לוֹ מֵאוֹתוֹ הֶעֱשָׂן שְׁעוֹלָה – הַכֹּהֵן שֶׁהוּא
 לְיָמִין בְּקֶשֶׁר שֶׁל הַיַּחֲוֹד בְּרִצּוֹן, וְהַלְוִיִּם בְּשִׁירָה.
 כְּלוּלִים זֶה בְּזֶה, הַיְכָל בְּהֵיכָל, רוּחַ בְּרוּחַ, עַד
 שְׁמֵת־חֲבָרִים בְּמִקּוֹמָם אֵיבָר בְּאֵיבָר, לְהִיּוֹת הַכֹּל
 כְּלוּל כְּאֶחָד כְּרֹאֵי.

וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, שְׁכַשְׁנֵשְׁלָם הַכֹּל כְּאֶחָד, הָאֵיבָרִים
 הָעֲלִיּוֹנִים בַּתְּחִתּוֹנִים, אִזּוֹ הַנְּשָׂמָה
 הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁל הַכֹּל מֵתְעוֹרְרֶת וְנִכְנָסֶת בְּכֹלָם
 וּמְאִירָה לְכֹל, וְכֹל הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתְּחִתּוֹנִים
 מֵתְבָרְכִים, וְאוֹתוֹ שְׁלֵא נוֹדַע וְלֹא נִכְנַס בְּחֶשְׁבוֹן,
 הָרִצּוֹן שֶׁאֵינוֹ נִתְפָּס לְעוֹלָמִים, אִזּוֹ הַכֹּל עוֹלָה עַד
 אֵין סוּף, וְנִקְשָׁר הַכֹּל בְּקֶשֶׁר אֶחָד, וּמֵתְבַשֵּׂם אוֹתוֹ
 הָרִצּוֹן לְתוֹךְ וּבְפָנָיִם בְּסֵתֶר.

אִזּוֹ הַנְּשָׂמָה הָעֲלִיּוֹנָה עוֹלָה לְפָנָיִם וּלְפָנָיִם וּמְאִיר
 לְכֹל. בְּתוֹךְ הָאוֹר הַזֶּה נִכְנַס סֵתֶר הַמַּחְשָׁבָה
 שְׁכוּלִל אֶת הַכֹּל, וּלְפָנָיִם וּלְפָנָיִם בְּאוֹתוֹ רִצּוֹן
 הַמַּחְשָׁבָה מְאִיר וּמֵתְבַשֵּׂם, וְתוֹפֵס וְלֹא תוֹפֵס,
 וְעוֹלָה (הָרִצּוֹן הַזֶּה) מֵתוֹךְ רִצּוֹן הַמַּחְשָׁבָה לְתַפְס בּוֹ.
 וְכִשְׁזָה עוֹלָה, הָאוֹר שְׁלֵמָטָה תוֹפֵס בּוֹ.

וְכֵן הַכֹּל, לְהַתְקַשֵּׁר וּלְהַתְמַלֵּא וּלְהַתְבַּרֵךְ הַכֹּל
 כְּאַחַד כְּרֵאוּי. וְאֵז נִקְשָׁרִים זֶה עִם זֶה כְּפִי
 שְׂאֵמְרָנוּ, הֵיכְלוֹת בְּהֵיכְלוֹת, תַּחְתּוֹנִים בְּעֵלְיוֹנִים,
 סוּד שֶׁל זָכָר וְנִקְבָּה כְּאַחַד, הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן בְּאוֹר
 שְׁנִסְתָּר וְגִנּוּז בּוֹ יוֹתֵר, וְאוֹתוֹ הִגְנוּז כְּלוּל בְּמָה
 שְׁגִנּוּז יוֹתֵר, עַד שֶׁהַכֹּל נִמְצָא כְּרֵאוּי בְּיַחַד אָחַד.
 וְלִכֵּן מֹשֶׁה הָיָה יוֹדֵעַ לְסַדֵּר אֶת סִדּוֹר רַבּוֹנוֹ מִכָּל
 בְּנֵי הָעוֹלָם. כְּשֶׁהֲצַטֵּרֵךְ לְהֶאָרִיךְ – הֶאָרִיךְ.
 לְקַצֵּר – קִצֵּר. כְּמוֹ שְׂבֵאֲרָנוּ, (במדבר יב) אֵל נָא רְפֵא
 נָא לָהּ. שְׁנִינוּ, מִי שְׂמֵאֲרִיךְ בְּתַפְלָתוֹ וּמְעִין בָּהּ,
 בְּסוּף בָּא לְיַדֵּי כְּאֵב לֵב. וְשְׁנִינוּ, מִי שְׂמֵאֲרִיךְ
 בְּתַפְלָתוֹ, מֵאֲרִיכִים יָמָיו.

וְסוּד הַדְּבָר – מִי שְׂמֵאֲרִיךְ בְּמָקוֹם שְׂצָרִיךְ לְקַצֵּר
 בָּא לְיַדֵּי כְּאֵב לֵב, אֵיזָה לֵב? זֶהוּ שְׂכָתוּב,
 (משלי טו) וְטוֹב לֵב מִשְׁתָּה תְּמִיד. מִשׁוּם שֶׁהוּא
 מְקוֹם שְׂצָרִיךְ לְקַצֵּר וְלֹא לְהֶאָרִיךְ בּוֹ, שֶׁהָרִי הַכֹּל
 עוֹמֵד לְמַעְלָה, וְצָרִיךְ שֶׁלֹּא לְהִמְשִׁיכוֹ, לְקַשֵּׁר
 אוֹתוֹ בְּקִשְׁר שֶׁלְּמַעְלָה לְלֹא אֲרִיכוּת, שֶׁיְהִיֶּה הַכֹּל
 אָחַד בְּיַחַד אָחַד. וְכִיּוֹן שְׁנִקְשֵׁר כְּאַחַד, אֵז אֵין
 צָרִיךְ לְהֶאָרִיךְ בְּאֶרֶךְ וּלְהַתְחַנֵּן בְּתַחְנוּנִים.
 וְכִשְׂמֵאֲרִיךְ בְּאֶרֶךְ בְּמָקוֹם שְׂצָרִיךְ, הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְקַבֵּל תַּפְלָתוֹ, וְזֶהוּ כְּבוֹדוֹ שֶׁל הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא, משום שיחוד התפלה קושר קשרים ומרבה ברכות למעלה ולמטה.

בתוך ההיכל הזה קימת נקודה אחת נסתרת, והנקודה הזו היא רוח לקבל רוח אחרת עליונה. וכששורה רוח ברוח, אז נכנסות זו בזו והן אחת ודבקות אחת. ונרפכות זו בזו להיות אחת, כמו העץ הזה שמרפיבים זה בזה והם אחד, מין במינו. אוי למי שמרפיב מין בשאינו מינו, כמו אותם בני אהרן שרצו להרפיב עץ באחר שאינו מינו.

ומי שמרפיב מין במינו, ויודע לקשר קשר בקשרו, היכל בהיכלו, דרגה בדרגתה – לזה יש חלק בעולם הבא, כמו שבארנו, ולכן זוהי שלמות הכל. וכשנשלם זה בזה והוא הכל מעשה אחד, מין במינו שיוצא מהשלמות הזו, הוא נקרא מעשה מרפבה.

וסוד זה – (בראשית ב) וייצר ה' אלהים את האדם. שם מלא. ואדם הוא מעשה של המרפבה הזו, שמרפיב זה בזה, מעשה של שלמות הכל. וכשנשלמים זה בזה, אז ה' אלהים, שם מלא. אשרי מי שיוודע לקשר את קשרי האמונה וליחד את היחוד כראוי.

בא וּרְאָה, כְּמוֹ שֵׁשְׁשָׁנָם שְׁמוֹת קְדוּשִׁים עֲלִיוֹנִים
 מִתַּחֲבָרִים אֵלָיו בְּאֵלוֹ, כִּן הוּא הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ,
 הַתְּפָרֵשׁ לְמַעְלָה וְהַתְּפָרֵשׁ לְמַטָּה. הַשֵּׁם הַזֶּה הוּא
 לְמַעְלָה, וְהַשֵּׁם הַזֶּה הוּא בְּאֲמִצֵּעַ, וְהַשֵּׁם הַזֶּה
 הוּא לְמַטָּה. יְהוָה שֶׁהוּא סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ הוּא
 אֶחָד, הַסּוּד שֶׁל הַכֹּל. הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן בְּסֵתֵר
 הַנְּסֵתֵר שְׁעָלָיו, שֶׁהִשְׁתַּתַּף עִמוֹ, וְהוּא אֶחָד.
 הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן בְּסֵתֵר הָאֲמִצֵּעַ, סוּד הַמְּרַכְּבָה
 הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיוֹנָה שְׁעָלֶיהָ, וּבְאֲרָנוֹ. (בא וּרְאָה, סוּד שֵׁם
 הַקְּדוּשׁ זֶה יי אֱלֹהִים. שֵׁם זֶה הוּא לְמַעְלָה, שֵׁם זֶה הוּא בְּאֲמִצֵּעַ, שֵׁם זֶה הוּא
 לְמַטָּה. לְמַעְלָה סוּד עוֹלָם הַבָּא בְּסֵתוֹם שֶׁל הַסְּתִימוֹת שְׁעָלָיו וְהוּא אֶחָד. לְמַטָּה
 סוּד עוֹלָם הַתַּחְתּוֹן וְעוֹלָם הָעֲלִיוֹן שְׁעָלָיו מִשְׁתַּתַּף עִמוֹ וְהוּא אֶחָד. בְּאֲמִצֵּעַ בְּסוּד
 הַמְּרַכְּבָה הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיוֹנָה, וּמְבָאָר.)

מִהֲצַד הַזֶּה יוֹצְאוֹת אַרְבַּע מְרַכְּבוֹת, וּמִהֲצַד הַזֶּה
 אַרְבַּע מְרַכְּבוֹת יוֹצְאוֹת, מִשּׁוֹם שְׁכָל
 אַחַת וְאַחַת נִפְרָדֶת לְאַרְבָּעָה, כָּל מְרַכְּבָה הֵן
 אַרְבַּע, כְּשֶׁמְסַתְּכָלִים בְּדַרְגוֹת. וְכֵן כָּלֵם הָאֲרַבַּע
 בְּאַרְבַּע, בְּסוּד הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ שֶׁהוּא אֲדָנָי, בְּאוֹתָן
 מְרַכְּבוֹת שְׁעוֹמְדוֹת וְנוֹסְעוֹת בְּשֵׁם הַזֶּה, וְהֵן
 נִקְרְאוֹת (זְכוּרִיָּה ו) הָרֵי נַחֲשֵׁת, מִשּׁוֹם שֵׁשׁ הָרִים וַיֵּשׁ
 הָרִים. יֵשׁ הָרִים עֲלִיוֹנִים וַיֵּשׁ הָרִים תַּחְתּוֹנִים. וְהֵם

עומדים בשלשה צדדים, ויוצאים מתוך זהב
וכסף ונחשת.

הנחשת למטה, משום שאותן מרכבות
שיוצאות מתוך אל"ף דל"ת נו"ן
יו"ד שבתוך ההיכל הראשון, שהן ארבע
מרכבות שיוצאות מתוך אותן שתי רוחות ימין
ושמאל, מתוך לבנת הספיר, כמו שאמרנו. אלו
שתי הרוחות שאמרנו שם, הן נקראות שני
הרים, והם הרי נחשת.

מאותן שתי רוחות שנקראות הרי נחשת,
יוצאות אותן ארבע מרכבות
שמשתמשות באותו השם של אל"ף דל"ת
שנשקע בסנדלפון, בעל הפנים. וכלם שליחים
על אלה בעולם בסוד סוסים ומרכבות, משום
שיש מרכבה על סוסים שמסיעים אותה.

והשם הקדוש הזה נכלל ביו"ד ה"א, כמו
שבארנו, שנכלל אל"ף דל"ת ביו"ד
ה"א, והוא יאהדונה". והרי נתבאר, אלהים
לא נכלל בשם אחר, משום שיש אלהים חיים,
ומזה מתפשט לכמה צדדים, ולא מתכנס,
אלא מתפשט.

הַשֵּׁם שְׁכוּלֵל אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת – יוֹד ה"א וְא"ו
 ה"א, בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת הַצְּרוּף שֶׁל הַשֵּׁם
 הַקָּדוֹשׁ, שָׁבוּ הִיָּה יוֹדֵעַ הַכֹּהֵן לְצָרֶף בְּכָל צְדָדָיו,
 עַד שְׁעוּלִים הַשְּׁמוֹת בְּכִמָּה צְדָדִים בְּאַרְבָּעִים
 וּשְׁנַיִם גּוֹנִים בְּהַשְׁתַּטְחוֹת הַמְּנוּרָה שֶׁל הַנִּיצוּץ
 הַחֲזָק, שֶׁזֶהוּ שְׁכוּלֵל אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת.

וְהַשֵּׁם הַזֶּה כּוֹלֵל אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת.
 אֲאֵלֵדָה־נִיִּים סִימָן. בְּאוֹתִיּוֹת הַלָּלוּ
 כָּלוּלוֹת אַחֲרוֹת מְחֻבְרוֹת, וְאֵלוּ יוֹצְאוֹת וְאֵלוּ
 נִכְנְסוֹת. אַחַר כֵּף כְּשֶׁנוֹטָה וּמִתְפַּשֵּׁט הַמְּנוּרָה
 שֶׁל הַנִּיצוּץ הַחֲזָק, מְצַטְרְפוֹת הָאוֹתִיּוֹת בְּתוֹכָהּ,
 וְנִכְנְסוֹת אוֹתִיּוֹת וְיוֹצְאוֹת אוֹתִיּוֹת בְּסוּד תִּשְׁעַ
 הָאוֹתִיּוֹת הַלָּלוּ. וְאֵלוּ נִמְסְרוּ לְקָדוּשִׁים עֲלִיוֹנִים
 לְלַכֵּת בְּדַרְךְ שֶׁל סוּד הָאוֹתִיּוֹת, לְצָרֶף יַחּוּד שֶׁל
 שְׁמוֹת הָאוֹתִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁהִיָּה יוֹדֵעַ הַכֹּהֵן לְצָרֶף
 שְׁמוֹת בְּאוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת.

יְדֵי אָדָם מִתַּחַת כְּנַפְיָהֶם (יחזקאל א). כִּלְן יְדֵי
 אָדָם. הֵרִי בְּאַרְנוֹ, שְׁאוֹתָם (שְׂרָפִים) רוּחוֹת
 וְחַיּוֹת וְאוֹפָנִים, (כְּרוֹבִים וְחַיּוֹת וְאוֹפָנִים) כָּלֶם עִם כְּנַפִּים,
 וְיָדִים תַּחַת הַכְּנַפִּים שֶׁלָּהֶם לְקַבֵּל תְּפִלוֹת וּלְקַבֵּל
 בְּעַלֵי תְּשׁוּבָה. יְדֵי אָדָם, אֲתָרִים וּמְקוֹמוֹת לְקַבֵּל
 בְּנֵי אָדָם בְּתְּפִלוֹתֵיהֶם וּבְקִשׁוֹתֵיהֶם, וּלְפָתַח

פְּתַחִים לְקַבֵּל אוֹתָם, לְיַחַד וְלִקְשֵׁר קְשָׁרִים
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָם.

וְהָאֵתָרִים וְהַמְקוֹמוֹת הַלְלוּ שְׁנִקְרָאִים יְדֵי אָדָם,
שְׁעוֹמְדִים לְבְנֵי אָדָם, אֵלֹהֵם שְׁמוֹת

קְדוּשִׁים שְׁשׁוֹלְטִים בְּכָל דְרָגָה וְדְרָגָה, (מְשׁוּם)
שְׁבָהֶם נִכְנָסִים בְּנֵי אָדָם בְּתַפְלוּתֵיהֶם
וּבְבִקְשׁוֹתֵיהֶם בְּכָל הַשְּׁעָרִים הָעֲלִיוֹנִים, וּבְזֶה
שׁוֹלְטִים הַתַּחְתּוֹנִים לְמַעְלָה. וְסוּד זֶה – (תְּהִלִּים קִיט)
יְדִיךָ עֲשׂוֹנֵי וְיִכּוֹנְנֹנֵי, וְאֵלֹהֵי שְׁמוֹת קְדוּשִׁים.

וַיֹּאמֶר ה' אֵל מֹשֶׁה נְטֵה אֶת יָדְךָ עַל הַשָּׁמַיִם
(שְׁמוֹת ט).

הַשָּׁמַיִם? אֵלָּא נְטֵה – הַרְפֵּן, כְּמוֹ שְׁנֹאֵמַר (תְּהִלִּים יח)
וַיִּט שָׁמַיִם וַיִּרְד. הַמְשַׁכָּה מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה. יְדָךְ –
מְקוֹמְךָ, מְקוֹם הַדְרָגָה שְׁלָךְ שְׁאֵתָה שְׁרוּי בְּתוֹכָהּ,
זֶה בְּסוּד הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ. וְכָל הָעֲלִיוֹנִים
וְהַתַּחְתּוֹנִים בְּסוּד הַשְּׁמוֹת נוֹסְעִים וְעוֹמְדִים,
וּבָהֶם נִכְנָסִים בְּנֵי אָדָם לְהִיכָלוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְאֵין
מִי שְׁיִמְחָה בִּידֵיהֶם. אֲשֶׁרִי אוֹתָם שְׁיִוְדְעִים לְסִדֵּר
אֶת יַחֲוֹד רְבוֹנָם כְּרֹאוּי וְלִלְכַת בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, כְּדֵי
שְׁלֹא יִטְעוּ בְּסוּד הָאֱמוּנָה.

בֹּא וּרְאֵה, בְּהִיכָלוֹת הַלְלוּ יֵשׁ סוּד עֲלִיוֹן בְּתוֹךְ
הָאֱמוּנָה, וְכֹלָם חִיּוֹת וּמְרַכְּבוֹת, כֹּלָם מְשֻׁנִּים

זֶה מְזַהֵה לְהַכְלִיל אֱלֹהִים בְּאֵלֶּה לְטוֹב לְהַתְתַּקֵּן,
 וְסִימְנָהּ - (אסתר ב) וַיִּשְׁנֶה וְאֵת נַעֲרוֹתֶיהָ לְטוֹב.
 בְּשִׁבְעַת הַהִיכָלוֹת הִלְלוּ הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלֹמֶעָלָה,
 כְּשֵׁנִשְׁתַּלֵּם זֶה בְּזֶה וְנִכְנָסוֹת תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת שֶׁל
 מִי שִׁיּוּדַע לְסִדֵּר אוֹתָן, לְהַתְקִינֵן לְמַעְלָה, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר וְאֵת שִׁבְעַת הַנְּעָרוֹת הָרְאִיּוֹת לְתֵת לָהֶן
 מִבֵּית הַמֶּלֶךְ.

הַהִיכָל הָרִאשׁוֹן - (ישעיה מה) יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא
 חֹשֶׁךְ. הָאוֹר שֶׁל הָאֶבֶן הַטּוֹבָה סִפִּיר,
 שֶׁאֶבֶן טוֹבָה נוֹצֵצַת לְשְׁנֵי צְדָדִים, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרָנוּ,
 לְיָמִין וּלְשְׂמָאל, אוֹר וְחֹשֶׁךְ. (תהלים קד) מָה רַבּוֹ
 מַעֲשֵׂיךָ ה' כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, כָּלֵם אוֹפְנִים
 וּגְלָגְלִים, מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיִינֶיךָ וְגו'. הַמֶּלֶךְ
 הַמְרוֹמֵם לְבָדוֹ מְאֹד, הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ יֵאֱהוּנָה"י,
 הַכֹּלֵל שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, שֶׁלֵּם בְּשְׁנֵי שְׁמוֹת, וְזֶהוּ
 שְׁעוּלָה בְּאֵוִיר וּמִתְנַשֵּׂא מִימּוֹת עוֹלָם.

הַהִיכָל הַשְּׁנִי - אֵל בְּרוּךְ גָּדוֹל דַּעָה,
 אוֹרְפְּנִיא"ל, (הסוד שכולל אותיות קטנות)
 שְׁכוּלֵל הַסּוּדוֹת שֶׁל אוֹתִיּוֹת קְטַנוֹת שֶׁל אֶלְפָּא
 בֵּיתָא. כָּאֵן הֵם שְׂאוֹמְרִים קָדוֹשׁ וּבְרוּךְ. וְכֵאֵן הִיא
 הַקְּדוּשָׁה וּבְרוּךְ כְּבוֹד ה'. הַהִיכָל הַשְּׁלִישִׁי - לְאֵל
 בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנֶה.

ההיכר הַרְבִּיעִי - הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם
תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. מִשׁוֹם שְׁפָאן
מִתְגַּלְגְּלִים הָאֹרוֹת וְהַדִּינִים שֶׁל הָעוֹלָם. מִי
שֶׁהוּא לְחַיִּים, מְתַקְדֵּשׁ כְּמִקְדָּם לְהַתְקִים בְּעוֹלָם
בְּאֹר הַיָּמִין שֶׁנִּקְרָא אֵל, כְּמוֹ שְׁאַמְרָנוּ.

ההיכר הַחֲמִישִׁי - הַהִיכֵל הַזֶּה נִקְרָא אֶהְבַּת
עוֹלָם, וְזוֹהִי מְשִׁיכָה שֶׁל אֶהְבָּה שֶׁל
הַהִיכֵל שֶׁנִּקְרָא אֶהְבָּה, וְזוֹהִי אֶהְבַּת עוֹלָם
אֶהְבְּתָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאֶהְבָּה, בְּסוּד שֶׁל א"ל שְׂד"י.

ההיכר הַשְּׁשִׁי - אֵמֶת וַיְצִיב וְנִכּוֹן וְקִים.
וְצָרִיכִים שְׁלֹא לְהַפְסִיק בֵּין הַיְכָלוֹת
אֵלוֹ (לְאֵלוֹ). שְׁהָרִי בְּהַמְשַׁכַּת הַתְּפִלָּה וְהַרְצוֹן
מִתְחַבְּרִים כְּאַחַד, וְנִקְשָׁרִים אֵלֶּה בְּאֵלֶּה בְּסוּד
הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים שְׁשׁוּלְטִים בְּכָל אֶחָד וְאַחַד.

ההיכר הַשְּׁבִיעִי - אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח. סוּד
הַסּוּדוֹת בְּלַחֲשׁ, שְׁלֹא נִשְׁמַע הַקּוֹל.
כָּאֵן הוּא רְצוֹן הַלֵּב, לְהַתְּכַוֵּן וּלְהַעֲלוֹת רְצוֹן
מִמָּטָה לְמַעְלָה עַד אֵין סוּף, וְלִקְשֹׁר שְׁבִיעִי
בְּשְׁבִיעִי (וְכָל אֶחָד בְּאֶחָד) זֶה בְּזֶה (מִמָּטָה לְמַעְלָה), וְאַחַר כֵּן
מִמַּעְלָה לְמָטָה, לְמַשָּׁךְ בְּרָכוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת

ממקור החיים, (שהוא שביעי למעלה) שהוא ההיכל השביעי העליון (וזה השכינה) ברצון הלב ובסתימת העינים של סוד האותיות של שבעה שמות עליונים קדושים.

ההיכל השביעי העליון הזה, שהוא מקור החיים, זוהי הברכה הראשונה, וזהו ההיכל הראשון, ראשית הכל ממעלה למטה, ולטל השביעי מלמטה לחבר זה בזה, שביעי בשביעי. שהרי מזה שלמטה נכנס מי שנכנס להיכל העליון.

וזהו סוד ברוך – רבוי של כל התחתונים, כלול בחיות ושרפים ואופנים, וכל ההיכלות רבוי של סוד קדש הקדשים ששורה בתוכו בגניזה, ואז נקרא ברוך בכל הרבויים הללו והברכות והסודות שנשלמו בו.

את"ה – העטור של סתר האותיות, הפלל של כל כ"ב האותיות. וזהו א"ת. ה' שכולל אותם מלמעלה בה' הזאת, וכונס אותם לתוכו, וזהו א"ת ה'. וכשהיא בשלמות באותו נהר שאוחז בה, היא עולה להתעטר למעלה, וזהו סוד הכתוב (אסתר ב) ובזה הנערה באה אל המלך,

וְאֵז – אֵת כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנָּתֵן לָהּ. וְזֶהוּ סוּד בְּרוּךְ
 אַתָּה, וְצָרִיךְ לְהִתְכַּוֵּן בְּסוּד הַזֶּה וּלְקַשֵּׁר אֶת
 הָרְצוֹן בְּסוּד הַזֶּה.

יְי אֱלֹהֵינוּ – זֶהוּ קֶשֶׁר וְיִחּוּד שֶׁל הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיוֹן
 לְמַעְלָה. בְּזֶה, כְּשֶׁהִנְעָרָה בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ, אֵת
 כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנָּתֵן לָהּ.

וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ – זֶהוּ סוּד הָאָבוֹת לְבָרַךְ אוֹתָהּ.
 וְזֶהוּ סוּד אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּם אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. כְּמוֹ שֶׁהִנְעָרָה הַזֶּה לֹא נִעְזְבֶת
 מִהִתְחַתְּוֹנִים, כִּי גַם לֹא נִעְזְבֶת מִהָאָבוֹת
 לְעוֹלָמִים. הִיא אַחוּזָה בָהֶם (לְשֹׁמֵר אוֹתָם וּלְעֹטֵר אוֹתָהּ)
 לְעֹטֵר אוֹתָהּ.

וּמִשׁוּם שֶׁהִתְבָּרְכָה מִכָּל אֶחָד מֵהֶם, צָרִיךְ
 לְהִזְכִּירָה עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. וְאַחַר כֵּן
 יִתְכַּנְסוּ כֻלָּם בְּחִבּוּר אֶחָד (לְתוֹךְ מְצֵי אִמָּא) וּמִתְעַצְטְרִים
 עִמָּה. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוּר וְהַנּוֹרָא – הָרִי כָּלָם
 כְּאֶחָד לְעֵלוֹת לְמַעְלָה בְּרֵאשׁוֹנָה מִמַּעְלָה לְמַטָּה,
 וְעִכְשָׁו מִמַּטָּה לְמַעְלָה, לְהַכְלִיל אוֹתָם עִמָּה.
 שְׂכִינָן שְׂאֵמַר הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוּר וְהַנּוֹרָא, כָּלָם
 כְּלוּלִים בָּהּ. וְאֵז – אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
 קוֹנֵה הַכֹּל. וְזֶהוּ כָּלֵל הַכֹּל.

וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אָבוֹת – שֶׁשֶׁתְּהוּ עִמָּה (שְׁנַמְצָאוּ כְּאֶחָד)
 וְנִכְנְסוּ לְמַעֲיָהּ וְהִתְבָּרְכוּ שָׁם. וְאַחַר כֵּן
 שׁוֹרֵה אוֹתָם וּמוֹצִיא אוֹתָם כְּשֵׁהֶם מִתְבָּרְכִים
 מִתּוֹכָהּ. וּבְאוֹתָהּ הַשְּׁתַּחֲוִיָּה שְׁאוֹמֵר בְּרוּךְ אַתָּה ה'
 מִגֵּן אֲבֵרָהֶם, כָּאֵן יוֹצְאִים כָּלֶם בְּכֻלָּל, שֶׁהָרִי
 בְּיָמֵינִי כָּלֶם מִתְבָּרְכִים כְּרֵאוּנִי.

סדר הלימוד ליום ח אדר [יום 156 בשנה]

בֹּא וּרְאֵה, הַהִיכָל הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה סוּד הַמְּלֶךְ
 הָעֲלִיּוֹן, וּמִתְעַטְרִים בּוֹ הָאָבוֹת, כְּמוֹ
 שְׁאֲמַרְנוּ, וְנִכְלְלוּ בּוֹ. וְעַד עַכְשָׁו נִכְלְלוּ, וְצָרִיךְ
 לְהוֹצִיא אוֹתָם הוּא הַהִיכָל הַזֶּה, וְכִשְׁמוֹצִיא אוֹתָם
 מִבְּרָכִים (מִתְבָּרְכִים) מִשׁוּם הַנְּעֵרָה הַזֹּאת, אֲזִי הַיָּא
 אוֹחֲזֵת בָּהֶם בְּכָל אוֹתָן הַבְּרָכוֹת. וְאִף עַל גַּב
 שֶׁהָרִי נִכְלְלוּ הַיְכָלוֹת בְּהִיכָלוֹת, עַכְשָׁו נֶאֱחָזוּ
 בְּאוֹתָן בְּרָכוֹת כְּאֶחָד, וְכִשְׁאוֹמֵר מְלֶךְ עוֹזֵר
 וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן, אֲזִי מוֹצִיאָה אוֹתָם מִבְּרָכִים.

וְזֶהוּ הַיְכָל אֶחָד הַשְּׁבִיעִי בְּסוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ
 הָעֲלִיּוֹן בּוֹכ"ו, 'בְּרָכָה' וְחֲסֵד 'כַּח
 'וּמִשְׁפָּט, הַכָּלֶל הַסּוּד (שֶׁל סוּד), וְהַסּוּד הַזֶּה הוּא
 הַסּוּד (שֶׁהִיא) שֶׁל אֶהְיִי"ה, הַכָּלֶל שֶׁל הַכָּל. מִשׁוּם
 שֶׁהָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ הֵן כָּלֶל שֶׁל הַכָּל, מִשׁוּם

שְׁהֵאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ הוֹצִיאוּ אֶת אֱלֹהִים (אוֹתָם) שִׁיִּצְאוּ
מֵהֶן, הַכֹּלֵל שֶׁל הָאֲבוֹת, וְזוֹהֵי שְׁמַתְחַבֵּרֵת עִמָּן,
שֶׁנִּקְרָאת בְּרָכָה.

כִּיּוֹן שְׁאֵמַר בְּרוּךְ אַתָּה ה' מִגֵּן אֲבֹרָהֶם, הֵרִי הִיא
אוֹחֶזֶת בְּרָכוֹת מֵהֶם בְּסוּד הַהִיכָל הַחֲמִישִׁי
אַהֲבָה, שֶׁהוּא יָמִין, וְהוּא חֲמִישִׁי, לְהַתְקַשֵּׁר
בְּאַהֲבָה שֶׁל הַבְּרָכוֹת שֶׁל הַיָּמִין. וְכֵן צָרִיךְ,
מִמַּעַלָּה לְמַטָּה לְהַתְבַּרֵךְ. בְּרֵאשׁוֹנָה נִכְלָלוּ הִיכָל
בְּהִיכָל כְּפִי שְׁאֵמַרְנוּ, וְעַכְשָׁיו נוֹטְלִים בְּרָכוֹת
שִׁיִּמְצְאוּ אֱלֹהִים לְפָנֵי אֱלֹהִים. וְאֵף עַל גַּב שֵׁישׁ מִי
שֶׁנוֹטֵל (שְׁנֹטֵל) בְּרֵאשׁוֹנָה, כִּיּוֹן שֶׁנִּמְצְאוּ מִצַּד
הַיָּמִין בְּרָכוֹת, בְּהִיכָל הַחֲמִישִׁי מִתְחִיל לְהֶאֱחֹז.

וְאַחֵר כֵּן בְּצַד הַשְּׂמָאל, בְּסוּד זֶה אַתָּה גְבוּר.
וְזֶהוּ חֲבוּר שֶׁל אַתָּה וְגְבוּר, שְׁנֵי דִינִים.
וְכִיּוֹן שֶׁנִּמְשְׁכוֹת הַבְּרָכוֹת, נִכְלָל בְּרַחֲמִים, וְנִמְצָא
בְּאוֹתוֹ הַצַּד הַכֹּל כְּאַחַד, וְזֶהוּ מַחֲיָה מֵתִים, סוּמְךָ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וְכו'.

וְזֶהוּ בְּסוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא אֲכַדְט"ם, סוּד
הוּא בְּאוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם שֶׁנִּקְרָא אֱלֹהִים.
מִשׁוּם שֶׁהֵאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ עוֹלוֹת לְהַתְעַטֵּר לְמַעַלָּה,
וּמוֹצִיאוֹת אוֹתָן אֵלּוּ לְהַקְרָא בָּהֶם, וְעוֹלוֹת

לְהִתְעַטֵּר לְמַעַלָּה אֱלֹהִים חַיִּים, וְגוֹרֵעַ בְּאוֹתִיּוֹת.
 לְאַחַד בְּגַרְיֵעוֹת. וּמִכָּאן לְהִתְפַּשֵּׁט לְמַטָּה, לְטַל
 מִתּוֹךְ הָאוֹתִיּוֹת הָאַחֲרוֹת הָאֵלוּ וְלַעֲלוֹת
 מִהָאוֹתִיּוֹת הַלְלוּ לְשֵׁם שֶׁל אֱלֹהִים.

פִּיּוֹן שְׁנַמְשָׁכוֹת הָאוֹתִיּוֹת בְּחֻמֵּי שֵׁי וּבְרַבִּיעֵי
 מִמַּעַלָּה כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ, מִתְחִיל וְאוֹחֵז
 בְּרָכוֹת מִהָאֲמָצַע שֶׁל הַכֹּל, מִהֵיכַל הַשָּׁשִׁי,
 וְאוֹחֵז בְּרָכוֹת בְּזוֹהַר וּבְבֹא. וּמִשׁוֹם כֶּךָ (בְּכֹל אֶתָּה קְדוֹשׁ,
 וּנְכַלְל) אֶתָּה קְדוֹשׁ, נְכַלְל אֶתָּה בְּקְדוּשׁ.

וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. פִּיּוֹן שְׁאֲמַר אֶתָּה קְדוֹשׁ, לְמָה
 וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ? הֵינּוּ שֵׁם, הֵינּוּ אֶתָּה. אֶלֶּא
 הֲרִי שְׁנִינוּ, בְּכֹל מְקוֹם שְׁנַמְצָא יְחוּד וְקִשׁוּר,
 צְרִיכִים קְדָשָׁה וְתוֹסֶפֶת קְדָשָׁה, וְאוֹתָהּ הַתּוֹסֶפֶת
 הָעֶקֶר הִיא יוֹתֵר מִהַכֹּל, וּמִשׁוֹם כֶּךָ בְּכֹלֵם כְּתוּב
 אֶתָּה, וְלֹא יוֹתֵר, וְכָאן בְּמְקוֹם הַזֶּה אוֹמֵר קְדָשָׁה
 וְתוֹסֶפֶת קְדָשָׁה. אֶתָּה קְדוֹשׁ - קְדָשָׁה. וְשִׁמְךָ
 קְדוֹשׁ - תּוֹסֶפֶת קְדָשָׁה. וּקְדוּשִׁים בְּכֹל יוֹם - אֵלוּ
 שְׁאֵר הַקְדוּשִׁים הָעֲלִיוֹנִים שֶׁבְּכֹל הֵיכַל וְהֵיכַל
 שְׁמֵתִּקְדָּשִׁים מִהַתּוֹסֶפֶת הַזֶּה. מִשׁוֹם שֶׁקְדָשָׁה
 הֲרֵא שׁוֹנָה הִיא לָהּ, וְתוֹסֶפֶת קְדָשָׁה - לְקְדָשׁ כֹּל
 אֵלוּ הַשְּׁאֵר שְׁאֲמַרְנוּ.

ואחר כִּף הַכֹּל מִתְקַדֵּשׁ מִלְמַעְלָה, וּמִכָּל
הָאֲבוֹת, נִקְשָׁר בְּקֶשֶׁר אֶחָד, וְהִינוּ בְרוּךְ
אֶתְּהָ ה' הָאֵל הַקָּדוֹשׁ. כָּאֵן הַכֹּל קֶשֶׁר אֶחָד,
מִשׁוּם שְׂאוּמֵר בְּרוּךְ אֶתְּהָ ה' הָאֵל הַקָּדוֹשׁ. וְעַל
כֵּן נִקְרָא צְרוּר וְקֶשֶׁר שֶׁל הַכֹּל בְּיַחְוֵד אֶחָד. אֲשֶׁרִי
חָלְקוּ שֶׁל מִי שִׂיּוּדַע לְסִדֵּר אֶת שְׁבָחוֹ שֶׁל רְבוּנוֹ
בְּמָקוֹם שְׂצָרִיךְ. עַד כָּאֵן הַדְּבָקוֹת וּבִרְכוֹת וּקְדוּשָׁה
כְּאֶחָד בְּאֲבוֹת.

מכאן וְהִלָּאָה עוֹמְדוֹת שְׂאֵלוֹת וּבְקִשׁוֹת.
הִרְאֵשִׁית שְׂצָרִיךְ אָדָם לִשְׂאֵל, לְדַעַת
בְּדַבְרֵי רְבוּנוֹ, כְּדִי לְהִרְאוֹת תְּשׁוּקָתוֹ אֵלָיו וְלֹא
נִפְרָד מִמֶּנּוּ. מִשׁוּם שְׂצָרִיךְ אָדָם לְהַשְׁתַּתַּף
בְּקְדוּשַׁת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן לְהִתְעַטֵּר בּוֹ, וְהוּא
הַשֵּׁם שֶׁל הַבְּרָכוֹת וְהַקְּדוּשִׁים, כְּוּוֹ"ו. סוּד הַשֵּׁם
הַקָּדוֹשׁ יִהְיֶה שֶׁהוּא קָדוֹשׁ בְּקְדוּשָׁה. וְהָאוֹתִיּוֹת
הִלְלוּ (הָאֲחֵרוֹת) הוֹצִיאוּ מִמֶּנּוּ אֶת הָאוֹתִיּוֹת הָאֲחֵרוֹת
הִלְלוּ, הַחֲבוּר שֶׁל אֱלוֹ, כְּמוֹ חֲבוּר שֶׁל זָכַר
בְּנִקְבָה. וְהַקְּדוּשִׁים הָעֲלִיּוֹנִים הִלְלוּ סוּד הַקְּדוּשָׁה.
הָאוֹתִיּוֹת הָאֲחֵרוֹת הִלְלוּ נִקְרָאוֹת ט"ל. טל
הַשָּׁמַיִם. סוּד הַחֲשִׁבוֹן שֶׁל
הָאוֹתִיּוֹת שָׁלוֹ, מִשׁוּם שְׁכָאֵן לְמִטָּה עוֹמְדִים כָּל
הַדְּבָרִים בְּחֲשִׁבוֹן, וְלֹא חֲשִׁבוֹן, אֲלֵא לְלַבְנָה.

וּמְשׁוּם כֶּךָ צָרִיךְ לְהִתְקַשֵּׁר בְּקִדְשׁת רַבּוֹנוֹ, וְלֹא יִפְרֹד אָדָם מִמֶּנּוּ. וּכְשֵׁשׂוֹאֵל, רֵאשִׁית הַשְּׂאֵלוֹת לְהַכִּיר אֶת רַבּוֹנוֹ, לְהִרְאוֹת שְׂתִשׁוּקְתוֹ אֵלָיו. מִכָּאן וְהִלָּאָה יִפְרֹד מְעַט מְעַט, וַיִּשְׂאֵל שְׂאֵלְתוֹ מֵה שְׂצָרִיךְ לִשְׂאֵל.

וְכָל שְׂאֵלוֹתָיו יִהְיוּ אַחַר שְׂיִסְדֹּר אֶת הַסְּדוּר הַזֶּה שְׂאֵמֶרְנוּ. כְּמוֹ כֵּן כָּל שְׂאֵלוֹתָיו יִהְיוּ בְּתַחֲנוּנִים וּבִבְקָשׁוֹת לִפְנֵי רַבּוֹנוֹ, וְלֹא יִצְדִּיק (רַחֲמִים) עֲצָמוֹ מִמֶּנּוּ. אֲשֶׁרֵי חִלְקוֹ שֶׁל מִי שְׂיִוְדַע לְסִדֹּר סְדוּר זֶה, לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל כְּרָאוּי.

כְּמוֹ שֶׁהָאֵשׁ נִאֶחֶזֶת בְּמֵיִם, וּמֵיִם בְּאֵשׁ. דְּרוֹם בְּצָפוֹן, וְצָפוֹן בְּדְרוֹם. מְזֻרַח בְּמַעֲרָב, וּמַעֲרָב בְּמְזֻרַח. כֶּךָ גַּם מִתְקַשֵּׁר הַכֹּל כְּאַחַד, וְהִיחֹד נִשְׁלָם זֶה עִם זֶה.

וְכָל אוֹתָם שְׂיִוְדָעִים לְסִדֹּר תְּפִלָּתָם כְּרָאוּי, לְכֹלֵל אֶת הַהִיכָלוֹת אֵלּוֹ בְּאֵלּוֹ וְלִקְשֹׁר זֶה בְּזֶה, הָאָדָם הַזֶּה נִקְשֹׁר בָּהֶם וּמְקַרְבוֹ לְהַכְלִיל בָּהֶם. שְׂאֵלָה הוּא שׂוֹאֵל, וְנוֹתְנִים לוֹ. אֲשֶׁרֵי חִלְקוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אַחַר שְׂסִיִּים הַבְּקָשׁוֹת וְהַגּוֹף שְׁלָם בְּכָל הַצְּדָדִים בְּשִׂמְחַת הַלֵּב וְהוּא שְׂאֵל וְסִיִּים

אֶת הַבְּקָשׁוֹת, יִחְזֹר לְהַמְשִׁיךְ לְמִטָּה בְּרִכּוֹת
 וּשְׂמֵחוֹת בְּסוּד הַהֵיכָל הַשְּׁלִישִׁי, לְהַמְשִׁיךְ
 לְמִטָּה, וְזֶה הוּא רְצֵה ה' אֲלֵהֵנוּ בְּעַמּוּךָ
 יִשְׂרָאֵל". זֶהוּ (מְשׁוּם) שְׂמַעְמְדוֹת הֵם הַתּוֹמְכִים שֶׁל
 הַגּוֹף. הָרֵאשִׁית לְמִטָּה מִן הַגּוֹף שְׁתֵּי יָרְכִים, עַד
 שְׂמַגִּיעִים לְבָרְכִים.

וְאֵלּוּ הֵם סוּד הַמַּעְמְדוֹת שְׂעוּמָדִים עַל הַקֶּרֶבֶן.
 וְכֵאן הוּא סוּד שֶׁל רֵאשִׁיתָם שֶׁל שְׁתֵּי
 הַיָּרְכִים מְלֻמְעָלָה עַד לְבָרְכִים, חֲבוּר הַנְּבִיאִים.
 וְהַמְרָאוֹת בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
 שְׁנִקְרָא (צְבָאוֹת בְּאֵת ב"ש) הַשְּׁתַּפֵּ"א. שֶׁהוּא סוּד הַשֵּׁם
 שְׁנִקְרָא צְבָאוֹת. זֶה עוֹלָה וְזֶה יוֹרֵד. זֶה נְבִיאִים
 וְזֶה מְרָאוֹת.

וְכֵאן הוּא סוּד עֲלִיּוֹן שֶׁל הַבְּרִיתוֹת שְׂאֻמְרָנוּ,
 וְכִשְׂמַגִּיעַ אָדָם לְבָרְכִים, יִכְרַע בְּרוּךְ אַתָּה
 ה' הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן, וְהָרִי כָּאֵן חָזְרוּ
 הַבְּרִיתוֹת לְמִשְׁנָה וְהִתְבָּרְכוּ כְּאֶחָד.

בְּהֵיכָל הַשְּׁנִי לְמִטָּה, שְׂנַפְקְדוּ בּוֹ הַנְּשָׂמוֹת
 לְעֵלוֹת, לְהַרְאוֹת בְּמִרְאֵה הַחֲלוּם.
 מוֹדִים – לְכַרְעַ בְּרַכִּים, לְהוֹדוֹת עַל הַנְּשָׂמוֹת, כְּמוֹ
 שְׂאוּמָרִים עַל נְשָׂמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת, (כִּיּוֹן שְׂנַשְׂאֵל מְאֻדוּנוּ)

(ס"א היכל שני להמשיך ברכות למטה מודים אנחנו לך, והיכל זה הוא שנקודות בו הנשמות לעלות להראות במראה החלום. כאן צריך בן אדם לכרע בכרכיו להודות על הנשמות, וזהו על נשמותינו הפקודות) **עד ששמגיע**
להטוב שמך ולך נאה להודות.

וזהו תוך סוד השם הקדוש שנקרא ב"ם
במוכ"ן. זה נקרא אל אלהים, שהוא
בסוד עליון. (יהושע כב) אל אלהים יהו"ה הוא
ידע. הכלל של האותיות האחרות הללו
שיוצאות מהם, (וכאן הוא סוד אחד שכל הירכים מברכות)
ולמטה סוד החלום. הסוד לאותו מקום להכניס
בהם נשמות. וצריכים להמשיך בברכות הללו
כדי למצא מנוחה בעולם הזה ובעולם הבא.

ההיכל התחתון למטה - שים שלום טובה
וברכה. כאן הוא כלל השלום. שלום
למעלה, שלום למטה, שלום לכל הצדדים,
שלום בפמליא של מעלה, שלום בפמליא של
מטה, וההיכל הזה הוא פמליא של מטה. (שהוא
היכל שלמטה, וזה בחבור וכו') **בחבור אחד בפמליא**
(בהיכל) של מעלה. ומכאן שופע לכל אותם
התחתונים שבחוץ.

וכאן נכלל ונרשם הכל כאחד, מעלה ומטה,
באור אחד, להשתלם שם מלא, ה'

אֱלֹהִים. הַשֵּׁם הַזֶּה שֶׁהוּא שְׁלֵם בְּכָל אוֹתָם
הַהִיכָלוֹת, בְּכָל אוֹתָם הָאוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁיְהִיוּ
כְּלֵם אֶחָד. (שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה)

הָאָדָם הַזֶּה, כְּשֶׁנִּשְׁאֵל מֵהִיכָל הַזֶּה לְצֵאת
הַחוּצָה, יִשִּׁים עֲצָמוֹ כְּמִי שֶׁיוֹצֵא
מִחֲבֵרֵת הַמֶּלֶךְ וּמֵתוֹךְ הִיכָלוֹ, וַיִּנְמִיךְ אֶת עֲצָמוֹ
לְפָנָיו. אֲבָל יִשְׁמַח אֶת עֲצָמוֹ, שֶׁהָרִי הוּא רֵאשׁוֹן
לְטַל עֲטָרָה שֶׁל מְשִׁיכַת הַבְּרָכוֹת שֶׁשׁוֹפְעוֹת
מִיַּחֲדוֹ שֶׁל רְבוּנוֹ. זֶהוּ הַבֵּן שֶׁהוּא מֵהִיכָל הַמֶּלֶךְ,
שֶׁהָרִי בִשְׁעָה הַזֹּאת שֶׁיוֹצֵא מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ, וְהַכֹּל
קָשׁוּר בְּכָל הַצְדָדִים הִלְלוּ בְּקֶשֶׁר שֶׁל יַחֲדוֹ
וּבְרָכוֹת וּקְדוּשָׁה וְתוֹסֶפֶת קְדוּשָׁה. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא קוֹרֵא לְפִמְלִיאָה שֶׁל מַעְלָה, וְאוֹמֵר לָהֶם:
כְּתִבוּ עַל אָדָם פְּלוֹנֵי הַזֶּה, מֵאוֹתָם שֶׁנִּקְרְאוּ
חוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

מִי הֵם חוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ? אוֹתָם שֶׁחוֹשְׁבִים וּמְכַוְּנִים
בַּסּוּד שֶׁל שְׁמוֹ, לְיַחַד הִיכָלוֹת בְּהִיכָלוֹת,
לְקֶשֶׁר קָשְׁרִים וּלְיַחַד אֶת כְּלֵם בְּיַחֲדוֹ אֶחָד. וְאֵלוֹ
הֵם חוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מְלָאכִי ג) וּלְחֹשְׁבֵי
שְׁמוֹ. אִזְ כּוֹתְבִים אוֹתוֹ, וְנִרְשָׁם וְנוֹדַע לְמַעְלָה,
וְהוּא (נִרְשָׁם) נִשְׁלָם לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

וּמִי שֶׁקָרַב לִפְנֵי רַבּוֹנוֹ וּמִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ, וְלֹא
הַשְּׁלִים אֶת הַיְחוּד, וְלֹא חוֹשֵׁשׁ לְכָבוֹד
רַבּוֹנוֹ לְקִשּׁוֹר קִשְׁרִים כְּמוֹ שְׂאֲמָרְנוּ, טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא
נִבְרָא, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר: (ירמיה כב) כְּתָבוּ
אֶת הָאִישׁ הַזֶּה עֲרִירִי גֵבֵר לֹא יִצְלַח בְּיָמָיו. וְזֶהוּ
(משלי כח) גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ.

כָּאֵן נִשְׁלַם הַכֹּל, לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, סוּד הַשֵּׁם
הַקְדוֹשׁ שׁוֹלֵט לְמַעַלָּה, מִצַּפְּ"ן מִצַּפְּ"ץ.
(שמות לד) ה' ה' אֵל רַחוּם וְחַנוּן. כָּאֵן הוּא סוּד
הַשֵּׁם הַקְדוֹשׁ הַזֶּה לְהִתְקַדֵּשׁ בְּאוֹתִיּוֹתָיו בְּבֵית
עֲשָׂרָה, וְאוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת בְּקִדְשֵׁת הַיְחִידִי בְּתַפְלָה.
אַחַר שְׁסִים, עוֹמֵד עַל רַגְלָיו (לְכַפֵּר) לְהוֹדוֹת עַל
חַטָּאוֹ, כְּדִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה פֶתַח חוֹן פֶּה לְצַד הָאֲחֵר
לְהַסְטִין עָלָיו, וְנִכְנַע לְפָנָיו. וַיַּעֲמֵד בְּקִיּוּמוֹ
לְהִתְבָּרֵךְ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ.

וְאֲשָׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי שֶׁהִתְקַדֵּשׁ בְּכַגּוֹן זֶה
בְּתַפְלָה כְּמוֹ שְׂאֲמָרְנוּ, וְקוֹשֵׁר קִשְׁרִים,
וּמִיחַד יְחוּדִים, וּמִתְכַּוֵּן בְּכָל כְּרָאוּי, וְלֹא יִסְטֶה
יְמִינָהּ וּשְׂמֹאלָהּ. תְּפִלָּתוֹ אֵינָה חוֹזֶרֶת רִיקָם.
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹזֵר – וְהוּא מְבַטֵּל. עַל זֶה
כְּתוּב, (משלי כג) יִשְׂמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל יוֹלְדֹתֶיךָ.

יש לו חלק בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. (אסתר ב)

בְּעָרֵב הִיא בָּאָה, הִינֵנּוּ

כְּתוּב, (משלי לא) וּתְקַם בְּעוֹד לַיְלָה וּתְתֵן טָרֶף

לְבֵיתָהּ וְגו', מֵאוֹתוֹ רַבּוּי שֶׁל בְּרָכוֹת

וְקִדְשָׁהּ וְתוֹסַפֶּת קִדְשָׁהּ שְׁנוּטֵל, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר

(בראשית מט) וְלַעֲרֵב יִחְלַק שָׁלָל, שְׁמַחֲלֶקֶת חֵלֶק

לְכֻלָּם, וְאֶפְלוּ לְצַד הָאֲחֵר חֵלֶק לְבָדוֹ.

וְסוּד זֶה סוּד לְבָנֵי הָאֲמוּנָה. הַחֵלֶק שֶׁל הַצַּד

הָאֲחֵר כָּל אוֹתָן עֲבֵרוֹת וְכֹל אוֹתָם חֲטָאִים

שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם שֶׁקָּשַׁר אֶת קֶשֶׁר הַיְחִוּד, שֶׁהַתּוֹדָה

עֲלֵיהֶם, כָּלֵם שׁוֹרִים עַל הַצַּד הָאֲחֵר, וְהֵם חֵלֶק

וְנִחְלָה שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר הַטָּמֵא. וְאִם לֹא מוֹדָה

עֲלֵיהֶם, נִמְצָא מְקַטְרֵג וְיִכּוֹל לוֹ.

וְאִם מוֹדָה עַל כָּל חֲטָאֵיו בְּאוֹתָהּ תִּפְלָה, שֶׁקוֹשֵׁר

קֶשֶׁרֵי הַיְחִוּד וְהַתְּבָרְכוּ עֲלֵיוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים.

וּמֵאוֹתוֹ הַחֵלֶק שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר, כָּל אוֹתָם עֲבֵרוֹת

וְחֲטָאִים שֶׁהוֹדָה עֲלֵיהֶם, נוֹטֵל אוֹתָם לְחֻלְקוֹ.

וְסוּד זֶה הַשְּׁעִיר, שֶׁכְּתוּב (ויקרא טז) וְהַתּוֹדָה עָלָיו

אֶת כָּל עֲוֹנוֹת וְגו', וְכְתוּב וְנִשָּׂא הַשְּׁעִיר וְגו'. זֶהוּ

חֻלְקוֹ וְגוֹרְלוֹ וְנִחְלָתוֹ.

וְאִם אוֹתוֹ אָדָם שֶׁב לְסִרְחוֹן חֲטָאֵיו – אוֹי לוֹ!

שָׂאת כָּלֵם נוֹטֵל מֵאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר בְּעַל

כָּרְחוּ שֶׁל אוֹתוֹ הַצַּד. וּמִתּוֹךְ שְׁנוּטֵל אוֹתָם מֵהַצַּד
 הַזֶּה בְּעַל כָּרְחוּ שֶׁל אוֹתוֹ הַצַּד, אִזּוּ הוּא מֵרַע לוֹ,
 וְהוֹפֵךְ אֵלָיו לְמַקְטָרֵג וּמַקְטָרֵג לוֹ. וּכְשִׁמוּדָה
 עֲלֵיהֶם, נוֹטֵל אוֹתָם אוֹתוֹ הַצַּד הָאַחֵר, וְהוּא
 חֶלְקוֹ וְגוֹרְלוֹ.

וְהַפּוֹד הַזֶּה, כִּף גַּם הַקֶּרְבֵּן - שְׁצָרִיךְ לְהוֹדוֹת עַל
 אוֹתוֹ הַקֶּרְבֵּן כָּל עֲוֹנוֹתָיו וְחַטָּאָיו, לְתַת
 חֶלֶק לְמִי שְׁצָרִיךְ. כָּל הַקֶּרְבֵּן לְזֶה הַצַּד חֶלֶק
 הַקֶּדְשָׁה וּרְצוֹן הַקֶּדְשָׁה. וְלִצַּד הַזֶּה אוֹתוֹ חֶלֶק שֶׁל
 אוֹתָם עֲוֹנוֹת וְחַטָּאִים שֶׁנִּתְּנוּ בַּהוֹדָאָה עַל אוֹתוֹ
 בְּשֵׁר הַקֶּרְבֵּן, כַּכְּתוּב (מְשָׁלִי כ"ה) אִם רָעַב שֶׁנֶּאֱרָא
 הָאֲכִילֵהוּ לֶחֶם וְגו', כִּי גִחְלִים אֶתָּה חֲתָה וְגו'.
 וְסִימְנָהּ - (אֶסְתֵּר ה') יָבֵא הַמֶּלֶךְ וְהֶמֶן אֶל הַמִּשְׁתָּה.
 אֲשֶׁרִי הוּא מִי שִׁיּוֹדֵעַ דְּרָכּוֹ לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ אֱמֶת.

וְכִּי מִי שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ לְסִדֵּר אֶת שְׁבַח רְבוּנוֹ, טוֹב לוֹ
 שֶׁלֹּא נִבְרָא, מִשּׁוּם שְׁצָרִיךְ תְּפִלָּה שֶׁהִיא
 שְׁלֵמָה לְמַעְלָה, (מִשּׁוּם שְׁצָרִיךְ תְּפִלָּה) מִתּוֹךְ מִחְשְׁבָה
 וּרְצוֹן הַלֵּב וְקוֹל וְדִבְרֵי הַשְּׁפָתִים, לַעֲשׂוֹת שְׁלֵמוֹת
 וְקָשֶׁר וְיִחּוּד לְמַעְלָה, כְּמוֹ שֶׁהוּא לְמַעְלָה. כְּמוֹ
 שִׁיּוֹצֵאת שְׁלֵמוֹת מִמַּעְלָה לְמַטָּה, כִּף דֶּרֶךְ מִמַּטָּה
 לְמַעְלָה לְקָשֶׁר קָשֶׁר כְּרָאוּי.

הפּוֹד לַחֲבָרִים שִׁילְכוּ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל – מַחֲשָׁבָה
 וְרִצּוֹן וְקוֹל וְדַבּוּר. אֵלּוּ הָאֲרַבְעָה קוֹשְׁרִים
 קִשְׁרִים. אַחַר קִשְׁרֵי הַקִּשְׁרִים שֶׁל כָּלם כְּאַחַד,
 נַעֲשׂוּ כָלם מְרַכְּבָה אַחַת לְהַשְׁרוֹת עֲלֵיהֶם שְׂכִינָה,
 וְנַעֲשׂוּ כָלם לְאַחַר אַרְבְּעָה תּוֹמְכִים לְהַתְעַטֵּר
 בָּהֶם, וְהַשְׂכִּינָה נִסְמָכֶת עֲלֵיהֶם בְּכָל אוֹתָם
 הַקִּשְׁרִים הָעֲלִיוֹנִים.

מַחֲשָׁבָה מוֹצִיאָה רִצּוֹן, (רִצּוֹן מוֹצִיא הַכֹּל) רִצּוֹן
 שִׁיּוּצָא מִתּוֹךְ מַחֲשָׁבָה, מוֹצִיאָה קוֹל
 שֶׁנִּשְׁמָע, וְאוֹתוֹ קוֹל שֶׁנִּשְׁמָע עוֹלָה לְקִשְׁרֵי קִשְׁרִים
 מִמַּטָּה לְמַעְלָה, הַיְכָלוֹת תַּחְתּוֹנִים בְּעֲלִיוֹנִים.
 הַקוֹל שֶׁהוּא קוֹשֵׁר קִשְׁרִים וּמוֹשֵׁף בְּרָכוֹת
 מִמַּעְלָה לְמַטָּה בְּלַחֲשׁ, תּוֹמֵךְ אֶת אַרְבַּעַת
 הַתּוֹמְכִים הַלְלוּ: מַחֲשָׁבָה וְרִצּוֹן, קוֹל וְדַבּוּר.
 סֶמֶךְ בְּסִיּוּם הַקִּשְׁרֵי, הַמְּקוֹם שֶׁהַכֹּל נִקְשֵׁר בּוֹ
 כְּאַחַד, וְכָלם נַעֲשִׂים אַחַד.

אַשְׁרֵי הָאִישׁ שֶׁקוֹשֵׁר קִשְׁרֵי רַבּוּנוֹ, וְסוֹמֵךְ
 סְמִיכוֹת כְּרֵאוּי, וּמִתְפַּוֵּן בְּכָל הַדְּבָרִים
 הַלְלוּ שְׁאֵמְרָנוּ. אֲשֶׁרִיו בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
 עַד כָּאֵן נִתְקַנּוּ הַהֵיכָלוֹת שֶׁבְּצַד הַקִּנְדָּשָׁה.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר, (הוֹשַׁע ו') וְהִמָּה כְּאָדָם
 עָבְרוּ בְרִית שֵׁם בְּגֵדוֹ בִּי. מִי יִגְלֶה עֲפָר

מְעִינִיךָ, אָדָם הָרֵאשׁוֹן, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צָוָה
 אוֹתְךָ מִצְוָה אַחַת וְלֹא יִכְלַת לְעַמֵּד בָּהּ, מִשּׁוֹם
 שֶׁהַתְּפִיתִי עַל דְּבָרִים רַעִים, שֶׁהִסִּית אוֹתְךָ אוֹתוֹ
 הִנָּחֵשׁ הָרַע, שְׁכַתּוֹב (בראשית ג) וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם.
 וּמִשּׁוֹם כִּךָ הַתְּפִיתִי אַחֲרָיו וְגִרְמַת מִיָּתָה לְעֲצֻמָּךְ
 וּלְכֹל אוֹתָם תּוֹלְדוֹת שִׁיִּצְאוּ מִמֶּךָ. בֵּא וּרְאֵה,
 שְׁכַל מִי שֶׁמֵתַפֶּתֶה אַחֲרָיו וַיּוֹרֵד אֵלָיו לְרַגַע אֶחָד,
 יֵאבֵד אָצְלוֹ.

בֵּא וּרְאֵה, דְּיֹד הָיָה קִיּוּמוֹ נִעוֹץ בְּמִקּוֹר שֶׁל מִים
 נוֹבְעִים, וּכְשֶׁנִּדְחָה לְאָרֶץ אַחֲרַת וְצִעְרוּ
 אוֹתוֹ, וּלְפִי צִעְרוּ נִדְחָה מִהָאָרֶץ הַקְדוּשָׁה – אִף
 עַל גַּב שְׂיֵרֵד מִדְּרָגָתוֹ לְדְרָגָה תַּחְתּוֹנָה עִמָּד
 בְּקִיּוּמוֹ, וְלֹא נִכְנַס לְצַד הָאֲחֵר וְנִשְׁמַר מִמֶּנּוּ. מַה
 כָּתוּב? (שמואל א-א כ) וְאוֹלָם חֵי ה' וְחֵי נִפְשֶׁךָ כִּי
 כָּפַשְׁע בֵּינִי וּבֵין הַמּוֹת. שֶׁהָרִי יֵרֵד בְּדְרָגָתוֹ עַד
 שֶׁהָיָה בּוֹ הַשְׁעוֹר הַזֶּה. וְאֲשֶׁרִי חִלְקוֹ שֶׁל מִי
 שֶׁנִּשְׁמַר מֵאוֹתוֹ הֵצַד הָרַע, וּמְכֹל דְּרָגוֹתָיו שֶׁל
 אוֹתוֹ הֵצַד שֶׁנִּמְצָאִים בְּעוֹלָם.

שְׁכַמָּה צְדָדִים וּדְרָגוֹת יֵשׁ לִיִּצֵר הָרַע: נָחַשׁ
 עֲקֻלְתוֹן, שְׁטָן, מְלֶאךְ הַמּוֹת, יִצֵר הָרַע.
 וְהָרִי פְרִשׁוּהָ. שְׂאֵף עַל גַּב שֶׁנִּקְרָא בְּשֵׁמוֹת הַלָּלוֹ,
 יֵשׁ לוֹ שְׁבַעַה שְׁמוֹת: שְׁטָן, טָמָא, שׁוֹנָא, אָבֵן

מְכֻשׁוֹל, עָרְל, רָע, צְפוּנִי. אֱלוֹהִים שְׁבַעַה שְׁמוֹת
 כְּנֶגֶד שְׁבַע דְּרָגוֹת שֶׁל הַהִיכָלוֹת שְׁלוֹ, שְׁכָלָם מֵצַד
 הַטְּמְאָה כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ. כְּנֶגֶד שְׁבַעַה הַשְׁמוֹת
 הַלְלוּ, אוֹתָם שְׁנַקְרָא בְּהֵם גִּיהֵנָם, הַמְקוֹם שְׁבוּ
 נְדוּנִים הַרְשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם, וְאֱלוֹהִים: בּוֹר,
 שְׁחַת, דּוּמָה, טִיט הַיּוֹן, שְׂאוֹל, צְלָמוֹת, אֶרֶץ
 תַּחְתִּית. כָּל אֱלוֹהִים שְׁבַעַת מְדוּרֵי הַגִּיהֵנָם כְּנֶגֶד
 שְׁבַעַת הַשְׁמוֹת הַלְלוּ שִׁישׁ לִיִּצְר הָרַע.

וְהָרִי בְּאֲרָנוּ, שְׁכֵמוֹ שִׁישׁ דְּרָגוֹת וְהִיכָלוֹת לְצַד
 הַקְּדוּשָׁה - כֶּף גַּם לְצַד הַטְּמְאָה. וְכָלָם
 נִמְצְאִים וְשׁוֹלְטִים בְּעוֹלָם בְּצַד (הַשְּׂמָאל) הַטְּמְאָה.
 שְׁבַעַה הִיכָלוֹת הֵם, שְׁהֵם כְּנֶגֶד שְׁבַעַה שְׁמוֹת,
 שְׁבָהֶם נִקְרָא גִיהֵנָם (יִצְר הָרַע). וְכָלָם עוֹמְדִים (לְהַשְׁטִין
 רַע) לְדוֹן וּלְטַמָּא אֶת אוֹתָם הַרְשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם
 שְׁדַבֵּק בְּהֵם, וְלֹא שְׁמָרוּ אֶת דְּרֻכֵיהֶם מִמָּנוּ כְּשֵׁהם
 בְּעוֹלָם הַזֶּה.

שְׁהָרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַטְהַר בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּצַד
 הַטְּהָרָה, מְטַהְרִים אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ מְקוֹם
 שְׁנַקְרָא סוּד הָאֲמוּנָה. שְׁכַמָּה דְּרָגוֹת הֵן וְכַמָּה
 מִמְּנִים, שְׁכָלָם עוֹמְדִים לְקָרֵב בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדֵת
 הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא וּלְטַהַר אוֹתָם, וּמִי שְׁבָא
 לְהַטְמָא, מְטַמְאִים אוֹתוֹ בְּצַד הָאֲחֵר הַזֶּה, שֶׁהוּא

טמא. שהרי כמה דרגות וכמה ממנים, כלם עומדים כדי לטמא בני אדם.

מי שקרב אליהם ובא להמשך אחר אותו הצד הרע, עליו כתוב (תהלים פט) מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו וגו'. מי הוא האדם שנברא בעולם שלא יראה מות? אותו שכל העולם נמשכים אחריו. שהרי באותו זמן שבא אדם לתת חשבון לפני רבונו, טרם שיצא מן העולם הזה, רואה אותו, והרי בארנו.

ואלו שבעת ההיכלות, שהם שבעה מדורים לגיהנם, נקראים שנים עשר חדשים, משום שהרי כמו שיש לצד האמונה שנים עשר חדשים, דרגות קדושות, כך יש גם לצד האחר הזה שנים עשר חדשים שהרשעים נדונים בהם ונשמתם נדונית בהם. אשרי חלקם של הצדיקים שמונעים רגליהם מהם בעולם הזה ולא מתקרבים לשעריהם, כדי להנצל מהם באותו העולם.

ההיכל הראשון – ראשית הצד של היצר הרע. ההיכל הראשון הזה נקרא בור ריק מהכל. מי שבא להכנס בו, אין מי שאוחז בו.

כְּלָם דְּוֹחִים אוֹתוֹ לְפַל שְׁלֵא יָקוּם. אֵין בוּ
תְּמִיכָה לְטוֹב.

בְּהִיבְלִי הִזָּה עוֹמֵד מְמַנֶּה אֶחָד שְׁשָׁמוּ דְּוֹמָה,
וְזָהוּ שְׁעוֹמֵד לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. זָהוּ
שְׁאוּחֵז בְּנִשְׁמָה, כְּשֶׁנִּדְחִית מִן הַהִיכָל הַקָּדוֹשׁ, עַל
יְדֵי אוֹתוֹ מְמַנֶּה טְהֵרִיא"ל, וְזָהוּ שְׁעוֹמֵד עַל אוֹתוֹ
הַשְּׁעַר שֶׁל אוֹתוֹ צַד הַקָּדוֹשׁ, וּמִשּׁוֹם כֶּךָ עוֹמֵד
הַדְּוֹמָה הִזָּה לְאַחֵז אֶת הַנִּשְׁמָה, וְכַמָּה שׁוֹמְרֵי
הַחֻקִּים עִמוֹ.

וְתַחַת הַמְּמַנֶּה הִזָּה עוֹמֵד מְמַנֶּה אַחֵר, שְׁאֶלְף
וּרְבָבוֹת תַּחְתָּיו, וְהַמְּמַנֶּה הִזָּה נִקְרָא
פְּתוּ"ת. זָהוּ שְׁעוֹמֵד לְפִתּוֹת בְּנֵי אָדָם, וְזָהוּ
שְׁשׁוּרָה עָלָיו וּמִסִּית אוֹתוֹ לְהַסְתַּכֵּל וּלְעֵינַי בְּמָה
שְׁלֵא צָרִיךְ, בְּכַמָּה זְנוּנִים וּבְכַמָּה גְּאוּפִים. וְכֹל
אוֹתָם שְׁעִמוֹ, כְּלָם עוֹמְדִים אֶצְלוֹ וְהוֹלְכִים
לְפָנָיו, וּמְכַרְיָחִים אוֹתוֹ לְהַסִּית עֵינָיו, לְהַסְתַּכֵּל
בְּמָה שְׁלֵא צָרִיךְ.

וְזָהוּ (סְרָסְרִים שְׁהוּא) סְרָסוֹר רַע לְכֹל אוֹתָן רַעוֹת, זָהוּ
שְׁעוֹמֵד עַל הַקָּבֶר בְּזִמְן שְׁנִדּוֹן אוֹתוֹ הַגּוֹף
וְשׁוֹבֵר לוֹ אֶת עֵינָיו, מִשּׁוֹם שְׁהוּא פֶּתַח אוֹתָם
כְּשֶׁהוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהֵם שְׁלוֹ.

וּבְמָקוֹם הַזֶּה נְדוּנִית הַנְּשָׁמָה, עַד שְׁנִכְנַסְתָּ
 לְמָקוֹם הַזֶּה שְׁנִקְרָא בּוֹר, וְכִמָּה
 נִחְשִׁים וְעִקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ שְׁכָלָם עוֹקְצִים אוֹתָהּ אֶת
 הַנְּשָׁמָה הַזֹּו, וְאוֹחֲזִים בָּהּ וְדָנִים אוֹתָהּ.

לְפָנִים מִזֶּה יֵשׁ רוּחַ אַחַת אַחֶרֶת טְמָאָה, שֶׁהִיא
 עֲלִיוֹנָה עַל הַכֹּל. וְזוֹ עוֹמֶדֶת עַל כָּל
 הַהִיכָל הַזֶּה, וְכֹלָם נוֹסְעִים בְּשִׁבְלֹו, וְזֶה נִקְרָא
 גְּמִימָ"א. זֶהוּ אָדָם כְּמוֹ שׁוֹשְׁנָה, וְהוּא עוֹמֵד
 לְהִרְעֵ תְּמִיד, שֶׁהָרִי כְּשֶׁנִּדְחִית תְּפִלַּת הָאָדָם וְלֹא
 זוֹכָה בָּהּ אוֹתוֹ אָדָם, הַרוּחַ הַזֹּו עוֹמֶדֶת וְעוֹלָה
 וּמִשְׁתַּתְּפֶת עִם רוּחַ טְמָאָה עֲלִיוֹנָה עַל הַכֹּל,
 וּמִשְׁטִינָה לְמַעְלָה, וּמִזְכִּירָה חֲטָאֵי הָאָדָם לְפָנֵי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְסִימְנָךְ – (אִיּוֹב א) וַיָּבֹא גַ"ם
 הַשֹּׁטָן בְּתוֹכָם, וְלֹא כָּתוּב וַיָּבֹא הַשֹּׁטָן, אֲלֵא גַם.
 וַיַּהֲרוּחַ הַרְעָה הַזֹּו תְּלוּיִים כְּמָה שׁוֹמְרִים
 אַחֲרֵים שְׁמֵמָנִים לְאַחֲזוֹ בְּדַבּוּר רַע,
 אוֹ דַבּוּר מְטָנֵף שְׁמוּצִיא אָדָם מִפִּיו, וְאַחַר כֵּן
 מוּצִיא דַבּוּרִים קְדוּשִׁים. אוֹי לָהֶם וְאוֹי לְחַיֵּיהֶם!
 אֵלוֹ הֵם בְּנֵי אָדָם שְׁגוּרָמִים לְשׁוֹמְרִים הַלְלוּ
 הָאַחֲרִים לְשֵׁלֵט וְלִפְגֹּם אֶת הַמָּקוֹם הַקְּדוֹשׁ. אוֹי
 לָהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאוֹי לָהֶם לְעוֹלָם הַבָּא.
 מִשׁוּם שֶׁאֵלוֹ הַרוּחוֹת הַטְּמָאוֹת נוֹטְלוֹת אֶת

תיקון הבללי

קודם אמירת תהלים ביום חול אומרים זה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי
אֲבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדוֹד עֶבְדוֹ וּבִזְרָעוֹ אַחֲרָיו
וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת שֶׁתַּפֵּן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת
מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁאֶקְרָא בְּאֵלּוֹ אֲמָרֶם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו
הַשְּׁלוֹם בְּעֶצְמוֹ, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וַיַּעֲמֵד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי
תְהִלִּים וּזְכוּת תְּבוּתֵיהֶם וְאוֹתֵייתֵיהֶם וּנְקוּדוֹתֵיהֶם
וּמַעֲמֵיהֶם וְהַשְּׁמוֹת הַיּוֹצְאִים מֵהֶם מְרֵאשֵׁי תְבוּת
וּמִסּוֹפֵי תְבוּת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
וּלְזַמֵּר עֲרִיצִים וּלְהַכְרִית כָּל הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִים
אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה וּלְחַבֵּר אִשֶׁת גְּעוּרִים עִם דּוֹדָהּ
בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ וְרַעוּת וּמִשָּׁם יִמְשֵׁךְ לָנוּ שְׁפַע לְנַפְשׁ
רוּחַ וּנְשָׁמָה לְמַהְרָנוּ מֵעוֹנוֹתֵינוּ וּלְסִלּוֹחַ חַטָּאתֵינוּ
וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדָוִד שֶׁאָמַר מִזְמוֹרִים אֵלּוֹ
לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם יְהוָה יֵאֱהוּנְהִי הַעֲבִיר חַטָּאתֶךָ
לֹא תָמוּת. וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה קֶדֶם זְמַנָּנוּ עַד
מְלֵאת שְׁנוֹתֵינוּ בְּאִפֵּן שְׂנוּכָל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁחַתְנוּ.
וּזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יִגַּן עָלֵינוּ וּבְעֵדְנוּ
שֶׁתֹּארוּךְ אַפְּךָ עַד שׁוּבְנוּ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ

וּמֵאוֹצֵר מִתַּנַּת חַנּוּם חֲנִנּוּ כְּדַכְתִּיב וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחַן
 וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וּכְשֵׁם שְׁאֲנוּ אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ
 שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי נִזְכָּה לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהוּ
 אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וּשְׂבַחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אַמִּירַת
 תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבַצְלַת הַשְּׁרוּן וְלִשִׁיר בְּקוֹל נְעִים
 בְּגִילַת וְרִנָּן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתֵּן לָהּ הוֹד וְהָדָר בְּבֵית
 אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סְלָה:

הַרְיֵנִי מִזְמֵן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי
 לֵשֶׁם יַחּוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּה בְּדַחִילוֹ
 וְרַחֲמֵי עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טוב לומר זאת קודם אמירת העשרה מזמורים:

הַרְיֵנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּאִמִּירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרִים אֵלוֹ
 לְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ וּלְכָל
 הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרַת קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
 הַמָּה, וּבְפֶרֶט לְרַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם נַחַל נוֹבֵעַ
 מְקוֹר חֲכָמָה רַבֵּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּינְאָ שְׂגֵלָה תִּקְוֵן זֶה זְכוּתָם
 יִגַּן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

לְבוֹ נְרַנְנָה לִיהוָה יֵאֱהוּדְנֵהוּ נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ:
 נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל
 גָּדוֹל יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהוּ וּמְלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

מִזַּ « מִכְּתָם לְדוֹד, שְׁמֵרְנֵי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בְךָ: » אֲמַרְתָּ
 לִיהוָה יֵאֱהוּדְנֵהוּ, אֲדַנֵּי אֶתָּה, טוֹבֵתִי בַל־עֲלִידָה:

ג לקדושים אשר-בארץ הַמָּה, ואדירי, כָּל-חֲפָצֵי-בָם:
 ד ירבו עצבותם, אחר מהרו, בל-אסוף נספיהם מִדָּם,
 ובל-אשא את-שמותם על-שפתי: ה יְהוָה־יֵאֱהוּדְנֵהוּ
 מִנְתַּחֲלָקֵי וְכוּסִי, אַתָּה תוֹמֵךְ גּוֹרְלִי: ו חֲבָלִים נִפְלוּ-לִי
 בַּנְּעָמִים, אַף-נִחַלְתָּ שִׁפְרָה עָלַי: ז אֲבָרַךְ אֶת-יְהוָה־
 יֵאֱהוּדְנֵהוּ אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אַף-לֵילוֹת יִסְרוּנִי כְּלוֹתֵי: ח שׁוֹיְתֵי
 יְהוָה־יֵאֱהוּדְנֵהוּ לְנַגְדֵי תָמִיד, כִּי מִיְמִינִי בַל-אֲמוּט: ט לָכֵן
 שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אַף-בְּשָׂרֵי יִשְׁכֵּן לְבַטַּח: י כִּי
 לֹא-תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל, לֹא-תִתֵּן חֲסִידְךָ חֲסִידֶיךָ כִּי לְרֵאוֹת
 שָׁחַת: יא תוֹדִיעֵנִי אֵרַח חַיִּים, שִׁבַּע שְׁמֹחוֹת אֶת-פְּנִיךָ,
 נַעֲמֹת בִּמְיֻנְךָ נִצַּח:

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרֵי נְשׁוּי-פֶשַׁע, כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁרֵי-אָדָם לֹא יַחֲשֵׁב יְהוָה־יֵאֱהוּדְנֵהוּ לוֹ עוֹן,
 ואין ברוחו רמיה: ג כִּי-הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמִי, בְּשֵׂאֲנֵתִי
 כָּל-הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָה, נִהַפְּךָ
 לְשָׂדֵי, בְּחִרְבְּנֵי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאֵתִי אֹדִיעֶךָ, וְעוֹנֵי
 לֹא-כִסִּיתִי, אָמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה־יֵאֱהוּדְנֵהוּ,
 וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאֵתִי סְלָה: ו עַל-זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל-חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מִצָּא, רַק לְשִׁטְף מִים רַבִּים אֵלָיו
 לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סֵתֵר לִי, מִצָּר תִּצְרַנִּי, רְנִי פֶלֶט
 תְּסוּבְּבֵנִי סְלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ, וְאוֹרְךָ בְּדַרְדְּ-זוֹ תִלְךָ,

אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל-תְּהִי כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הַבּוּן,
 בְּמַתְגַּוְרְסוֹן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֵלַיךְ: י רַבִּים
 מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי חֶסֶד
 יְסוּבְכֶנּוּ: יא שְׂמַחוּ בַּיהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי, וְגִילוּ צְדִיקִים,
 וְהִרְנִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא « לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל-דָּל,
 בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי: ג יְהוָה
 יֵאֱהוּדוּנְהִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ, וְאֲשֶׁר יֵאֱשֶׁר כִּי בְּאֶרֶץ, וְאֶל-
 תְּתַנְּהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו: ד יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי יִסְעֲדֵנוּ עַל-עֵרֶשׁ
 דָּוִי, כָּל-מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֶתָּה בְּחַלְיוֹ: ה אֲנִי-אִמַּרְתִּי יְהוָה
 יֵאֱהוּדוּנְהִי חַנּוּנִי, רַפְּאֵה נַפְשִׁי כִּי-חָטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֵאֱמְרוּ
 רַע לִי, מִתֵּי יָמוֹת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם-בָּא לְרֵאוֹת, שְׂוֹא
 יְדַבֵּר, לָבוֹ יִקְבֹּץ-אָוֶן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלִי
 יִתְלַחֲשׁוּ כָּל-שֹׁנְאָי, עָלִי יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר-כְּלִיעֵל
 יֵצוּק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יִוְסֵף לְקוֹם: י גַּם-אִישׁ שְׁלוֹמִי
 אֲשֶׁר-בָּטַחְתִּי בּוֹ, אוֹכֵל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלִי עֶקֶב:
 יא וְאַתָּה יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם:
 יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חָפַצְתָּ בִּי, כִּי לֹא-יִרְעֵ אֵיבֵי עָלִי:
 יג וְאִנִּי בְּתַמִּי תִּמְכָּתָּה בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ
 יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם,
 אָמֵן וְאָמֵן:

מב « לְמִנְצַח מִשְׁפִּיל, לְבְנֵי-קָרַח: ב פְּאִיל תְּעָרַג
 עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם, בֵּן נַפְשֵׁי תְעָרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
 ג צְמָאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חוּ, מְתֵי אָבּוּא וְאַרְאָה
 פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיתְהָלִי דְמַעְתִּי לְחַם יוֹמָם וְלַיְלָה,
 בְּאִמַר אֵלִי כָּל-הַיּוֹם, אֵיזָה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלָה אֲזַכְּרָה
 וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נַפְשֵׁי, כִּי אֶעְכַּר בְּסַף, אֲדַדְם עַד-בֵּית
 אֱלֹהִים בְּקוֹל-רְנָה וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוּגְגִי: ו מַה-תִּשְׁתַּוְּחָחִי
 נַפְשֵׁי וְתַהֲמֵי עָלַי, הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי-עוֹד אֲוַדְנוּ
 יִשׁוּעוֹת פְּנִי: ז אֱלֹהִי, עָלַי נַפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחָח, עַל-בֵּן
 אֲזַכְּרָךְ מֵאַרְצֵן יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים, מֵהַר מְצַעַר: ח תַּהוּם-
 אֶל-תַּהוּם קוֹרָא, לְקוֹל צְנוּרִיךָ, כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי
 עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְוָה יְהוָה יֵאָדְוֵנִי חֶסֶדּוֹ, וּבְלִילָה
 שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אֲמַרְהָ לְאֵל סְלַעִי,
 לָמָּה שְׂכַחְתָּנִי, לָמָּה-קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אֹיִב: יא בְּרַצַּח
 בְּעַצְמוֹתַי, חֶרְפוּנֵי צוֹרְרִי, בְּאִמַרְם אֵלִי כָּל-הַיּוֹם אֵיזָה
 אֱלֹהֶיךָ: יב מַה-תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשֵׁי, וּמַה-תַּהֲמֵי עָלַי,
 הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי-עוֹד אֲוַדְנוּ יִשׁוּעַת, פְּנֵי וְאֵלֹהֵי:

נבז « לְמִנְצַח אֶל-תִּשְׁחַח, לְדוֹד מְכַתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוּל
 וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהִי,
 מִמַּתְקוּמֵי תִשְׁגְּבֵנִי: ג הַצִּילֵנִי מִפְּעֵלֵי אָוֶן, וּמֵאֲנָשֵׁי
 דְמַיִם הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשֵׁי, יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים,

לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־חַטָּאתַי יְהוָה־יֵאָהֳרֵנִי יֵאָהֳרֵנִי: ה בְּלִי־עוֹן
 יִרְצוֹן וַיְכַוְּנֵנוּ, עוֹרָה לְקִרְאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־
 יֵאָהֳרֵנִי אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה לְפָקֶד
 כָּל־הַגּוֹיִם, אֶל־תִּחַן כָּל־בְּגְדֵי אֹן סֵלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְב,
 יִהְמוּ כַכָּלֵב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעוֹן בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה־יֵאָהֳרֵנִי יֵאָהֳרֵנִי
 תִּשְׁחַק־לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי אֲשֻׁמְרָה,
 כִּי־אֱלֹהִים מְשַׁנְּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי חֲסֵדוֹ כ, יִקְדַּמְנִי,
 אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב אֶל־תִּהְרָגִם פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עָמִי,
 הַנִּיעַמּוֹ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוֹ, מְגַנְּנֵנוּ אֲדָנָי: יג חַטָּאת־פִּימוֹ,
 דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ, וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם, וּמֵאֲלֹהֵי וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ:
 יד כִּלָּה בַחֲמָה, כִּלָּה וַאֲיַנְמוֹ, וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל
 בַּיַּעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ לְעָרְב יִהְמוּ כַכָּלֵב,
 וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן יִנְיַעוֹן כ, לְאָכַל, אִם־לֹא
 יִשְׁכְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָה, וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ,
 כִּי־הִיִּיתַת מְשַׁנְּבִי לִי וּמְנוֹם, בְּיוֹם צַר־לִי: יח עֲזוּ אֱלֹהֵי
 אֲזַמְרָה, כִּי־אֱלֹהִים מְשַׁנְּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז « לְמַנְצַח עַל־יְדוּתוֹן יִדִּיתוֹן כ, לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי
 אֶל־אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלָי:
 ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי, יְדֵי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג,
 מֵאַנְהָה הַנַּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה

וְתַעֲטֹף רוּחֵי סֵלָה: ה' אַחֲזֶתָ שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא
 אֲדַבֵּר: ו' חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז' אֲזַכְּרָה
 נִגְיַנְתִּי בַלְיָלָה, עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי:
 ח' הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא-יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד: ט' הָאִפִּס
 לְנִצָּח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדַר וְדַר: י' הִשְׁכַּח חַנּוּת אֵל,
 אִם-קִפֵּץ בָּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: י"א וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא, שָׁנוֹת
 יָמַי עֲלִיּוֹן: י"ב אֲזַכּוֹר אֲזִכִּיר כ' מֵעַלְלֵי-יָהּ, כִּי-אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֹאֵךְ: י"ג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
 י"ד אֱלֹהִים בִּקְדֹשׁ דְּרָכֶךָ, מִי-אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: ט"ו אַתָּה
 הָאֵל עֲשֵׂה פְלֹא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמּוּם עֲזָךְ: ט"ז גְּאֹלְתָּ בּוֹרוּעַ
 עַמָּךְ, בְּגִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה: י"ח רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים, רְאוּךָ
 מִיָּם יַחֲלוּ, אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: י"ח זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת, קוֹל
 נָתְנוּ שְׁחָקִים, אֶף-חֲצִצְיָךְ יִתְהַלְכוּ: י"ט קוֹל רַעֲמָךְ בַּגְּלָגֶל,
 הָאִירוּ בְּרָקִים תִּבְל, רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ' בְּיָם דְּרָכֶךָ,
 וַשְׁבִּילֶךָ וַשְׁבִּילֶיךָ כ' בְּמִים רַבִּים, וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ:
 כ"א נַחֲתִת כְּצֹאן עַמָּךְ, בְּיַד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

כ"א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים, אֲדָנִי מְעוֹן אַתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדַר וְדַר: ב' בְּמַרְם הָרִים יִלְדוּ, וַתְּחַוֵּל
 אָרֶץ וַתִּבַּל, וַיִּמְעוֹלִם עַד-עוֹלָם אַתָּה אֵל: ג' תָּשַׁב אֲנוֹשׁ
 עַד-דָּבָא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְּנֵי-אָדָם: ד' כִּי אֶלֶף שָׁנִים
 בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אַתְּמוֹל כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמוּרָה בַלְיָלָה:

ה זרמתם שנה יהיו, בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציין
 וחלף, לערב ימולל ויבש: ז כִּי־כִלְינוּ בְּאִפְּךָ, וּבְחִמְתָּךְ
 נִבְהַלְנוּ: ח שְׁתֵּה שֶׁת כ' עֹנֵתִינוּ לְנִגְדֶּךָ, עֲלַמְנוּ לְמֵאֹר
 פְּנִיךָ: ט כִּי כָל־יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ, כִּלְינוּ שְׁגִינוּ כְּמוֹ־
 הֶגֶה: י יְמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֵת
 שְׂמוֹנִים שָׁנָה, וְרֵהֶבֶם עִמָּל וְאוֹן, כִּי־גוּ חֵישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי־יֹדַע עֵז אִפְּךָ, וּכִירְאָתְךָ עִבְרָתְךָ: יב לְמִנּוֹת יְמֵינוּ
 בֶּן הַדָּעַ, וְנִבְא לְכַב חֲכָמָה: יג שׁוֹבָה יְהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי
 עַד־מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בְּבִקֵּר חֲסִדְךָ,
 וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: טו שְׂמַחְנוּ בִּימּוֹת עֲנִיתָנוּ,
 שָׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: טז יִרְאָה אֶל־עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלָּה, וְהַדְרִיךְ
 עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה א הודו ליהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי קראו בשמו, הודיעו
 בעמים עלילותיו: ב שִׁירֵי־לוֹ זְמֵרוֹ־לוֹ, שִׁיחוּ
 בְּכָל־נְפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב
 מְבַקְשֵׁי יְהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי: ד דִּרְשׁוּ יְהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי וְעֵזוֹ,
 בְּקִשׁוּ פְּנֵיו תָּמִיד: ה זְכְרוּ נְפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה, מִפְּתֵיו
 וּמִשְׁפְּטֵי־פִיו: ו זֶרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
 ז הוּא יְהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפְּטָיו:
 ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צוּה לְאַלְפֵי דוֹר: ט אֲשֶׁר בָּרַת

אֶת-אַבְרָהָם, וְשִׁבְעֵתוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחַק,
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לְאָמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן,
 חֶבְל נַחֲלַתְכֶם: יב בְּהַיּוֹתֶם מִתִּי מִסְפָּר, כַּמַּעֲט וְגָרִים
 בָּהֶ: יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אַחֵר:
 יד לֹא-הֵנִיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
 טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמוֹשִׁיחִי, וְלִנְבִיאֵי אֱלֹהֵי-תִרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב
 עַל-הָאָרֶץ, כָּל-מִטְּהַלְּחֵם שָׁבָר: יז שְׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ,
 לְעַבְדְּ נִמְכָר יוֹסֵף: יח עָנּוּ בַּכֶּבֶל רִגְלוֹ רִגְלוֹ כ', בְּרוֹזַל בְּאֵה
 נַפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה בֹא-דַבְּרוּ, אִמְרַת יְהוָה יאהרונחי
 צִרְפַּתְהוּ: כ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירְהוּ, מִשַּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ:
 כא שְׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשַּׁל בְּכָל-קְנִינָו: כב לְאָסֹר שָׂרְיוֹ
 בְּנַפְשׁוֹ, וּזְקִנָיו יַחֲבִם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גָּר
 בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפְרַר אֶת-עַמּוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצִמְהוּ מִצְרָיו:
 כה הִפְךָ לָבָם לְשֹׂנְאֵי עַמּוֹ, לְהַתְנַכַּל בְּעַבְדָיו: כו שְׁלַח
 מֹשֶׁה עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בוֹ: כז שְׁמוֹ-בְכֶם דְּבָרֵי
 אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח חֲשֵׁד וַיַּחֲשֹׁד,
 וְלֹא-אָמְרוּ אֶת-דַּבְּרוֹ דְּבָרָיו כ': כט הִפְךָ אֶת-מִימֵיהֶם לָדָם,
 וַיָּמַת אֶת-דֹּגְתָם: ל שְׂרָץ אֶרֶץ צִפְרֻדַּעִים, בְּחַדְרֵי
 מְלָכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עֶרְב, בָּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן
 גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרְצָם: לג וַיָּה, גִּפְגָּפָם
 וַתֵּאֲנַתְם, וַיִּשְׁפַר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר, וַיָּבֹא אֲרָבָה,

וַיִּלְקֵהוּ, וְאִין מְסָפֵר: ל^ה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֶרְצָם, וַיֹּאכַל
 פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיִּדְּ כָל-בְּכוֹר בְּאֶרְצָם, רֵאשִׁית לְכָל-
 אוֹנָם: לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וְאִין בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
 לח שְׂמַח מְצֻרִים בְּצִאתָם, פִּי-נֶפֶל פָּחַדָם עֲלֵיהֶם:
 לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְדָּה, וְאִשׁ, לְהָאִיר לְיָלֵה: מ שָׁאֵל וַיִּבֵּא
 שְׁלֹו שְׁלוֹ כ', וְלָחֵם שָׁמַיִם יִשְׁפִּיעַם: מא פָּתַח צוֹר, וַיּוֹזְבוּ
 מוֹם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נָהָר: מב פִּי-זָכַר אֶת-דְּבַר קִדְשׁוֹ,
 אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדוֹ: מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרִנָּה
 אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֻצוֹת גּוֹזִים, וַעֲמַל לְאֲמִים
 יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הַלְלוּיָהּ:

קלו א על נְהִרוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ, גַּם-פְּכִינוּ בְּזַכְרֵנוּ
 אֶת-צִיּוֹן: ב עַל-עַרְבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינוּ כְּנֹרוֹתֵינוּ:
 ג כִּי שָׁם שְׁאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְבַר־יְשִׁיר, וְתוֹלְלֵנוּ שְׂמֻחָה,
 שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיךְ נָשִׁיר אֶת-שִׁיר-יְהוָה־
 יֵהוּדוֹנְהִי, עַל אֲדָמַת נֶכֶר: ה אִם-אֲשַׁפְּחֵהּ יְרוּשָׁלַם,
 תִּשְׁפַּח יְמִינִי: ו תִּדְבַּק-לְשׁוֹנִי לְחִפִּי, אִם-לֹא אֲזַכְּרֶכֶּה,
 אִם-לֹא אֲעֲלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֻחָתִי: ז זָכַר
 יְהוָה־ יֵהוּדוֹנְהִי לְבִנְי אָדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֲמָרִים
 עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: ח בַּת-כָּבֵד הַשְּׂדוּדָה, אֲשֶׁרִי
 שִׁישְׁלָם-לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלָת לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחֹז
 וְנִפְץ אֶת-עַלְלֶיךָ אֶל-הַסָּלַע:

קנ « הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקיעַ עֲזוֹ:
 ב הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדָלוֹ: ג הַלְלוּהוּ
 בְּתַקַּע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בַּנִּבְּל וּבְנֹר: ד הַלְלוּהוּ בְּתַרְפָּה
 וּמְחֹזֵל, הַלְלוּהוּ בַּמַּנִּים וְעֹגֵב: ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שְׁמַע,
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהִלֵּל יָהּ,
 הַלְלוּ-יָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יִתֵּן מְצִיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה יֵאֱהַרְגֵנִי
 שְׁבוּת עֲמוֹ. יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת
 צְדִיקִים מִיְהוָה יֵאֱהַרְגֵנִי מְעֹזִים בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם
 יְהוָה יֵאֱהַרְגֵנִי וַיִּפְלְטֵם וַיִּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי
 חָסוּ בוֹ:

רבנונו שֶׁל עוֹלָם, עֵלְת הָעֲלוֹת וְסִפְת כָּל הַסְּבוּת, אֲנִתָּה
 לְעֵלָא, לְעֵלָא מִן כְּלָא, וְלִית לְעֵלָא מִנְּךָ, דְּלִית
 מִחֲשָׁבָה תְּפִיסָא כְּךָ כְּלָל, וְלָךְ דּוּמְיָה תְּהִלָּה, וּמְרָמָם
 עַל כָּל בְּרָכָה וְתְהִלָּה. אוֹתָךְ אֲדַרְשׁ, אוֹתָךְ אֲבַקֵּשׁ
 שְׁתַּחֲתֹר חֲתִירָה דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה מֵאֲתָךְ, דְּרָךְ כָּל
 הָעוֹלָמוֹת, עַד הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת שְׁלִי בַּמָּקוֹם שְׁאֲנִי עוֹמֵד,
 כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לָךְ, יוֹדַע תְּעֲלוּמוֹת, וּבְדִרְךָ וּנְתִיב הַזֶּה
 תְּאִיר עָלַי אוֹרְךָ, לְהַחְזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
 בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹן מְבַחַר הַכְּרוּאִים,
 לְבִלִי לְחֻשָׁב בְּמִחְשַׁבְתִּי שׁוּם מִחֲשַׁבְתָּ חוּץ וְשׁוּם

מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונה, רק לדרך במחשבות
 זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך
 ובתורתך. הט לבי אל עדותיך, ותן לי לב מהור לעבדך
 באמת. ומצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל
 מהרה. תשועת יהוה יאהדונהי כהרף עין, לאור באור
 החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש
 נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה,
 ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה
 לחזות בנעם יהוה יאהדונהי ולבקר בהיכלו, בלוי אומר
 כבוד, אמן נצח סלה ועד:

דיני וסדר תפלת הדרך

לעירו או לעיר שרוצה ללון בה,
 דמשם ואילך יאמר אותה בלא
 חתימה. וטוב להסמיק תפלת הדרך
 לברכה אחרת כרי שתהא ברכה
 הסמוכה לחברתה. לכן כשיוצא
 בדרך בשחרית קודם התפלה כגון
 שהוא נחוץ, יאמר ברכת השחר על
 הדרך ויסמיק תפלת הדרך לברכת
 השחר, וביום יאכל איזה פרי ויסמיק
 תפלת הדרך לברכת הפרי, או
 כשמטיל מים יסמוך אותה לברכת
 אשר יצר.

היוצא לדרך מהלך שיעור פרסה
 (שבעים ושתיים דקות) ויותר צריך
 להתפלל תפלת הדרך. אבל אם הוא
 צריך לילך רק פחות ממהלך שיעור
 פרסה, מתפלל בלא שם ומלכות.
 ובמקום סכנה אפילו בפחות ממהלך
 שיעור פרסה צריך להתפלל
 בחתימה בשם ומלכות. תיכף
 כשיוצא מעיבורה של עיר צריך
 להתפלל תפלה זו. ואם שכח מתפלל
 כל זמן שהוא בדרך, ובלבד שלא
 הגיע עדיין תוך פרסה הסמוכה

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שְׁתוּלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם
 וְתִדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתִסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם. (ואם חוזר באותו היום
 יאמר וְתַחֲזִירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב
 בַּדֶּרֶךְ, וְתִשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְתַתְּנֵנוּ לְחֵן וּלְחֶסֶד
 וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 יֵאֱהוּדְנֵהי, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

יש מוסיפים פסוקים אלו לשמירה:

וַיַּעֲקֹב הֵלֶךְ לְדַרְכוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מִלֵּאכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב כִּי אֲשֶׁר רָאִים מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם
 הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵי־נָיִם:

וַיִּסְעוּ וַיְהִי חַמַּת אֱלֹהִים עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם
 וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְנֵי יַעֲקֹב: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי
 יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי:

וַיִּבְרַךְ יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי
 פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנְךָ: יֵשֵׂא יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי פָּנָיו
 אֵלֶיךָ וַיִּשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח מִלְּאֶךָ לְפָנֶיךָ לְשִׁמְרֶךָ בַּדֶּרֶךְ וְלִהְבִּיאֶךָ
 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכַּנְתִּי:

הַמִּלְאָךְ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּף רָע, יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים,
 וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבוֹתַי, אֲבָרְכֵהֶם
 וַיִּצְחָקוּ, וַיִּדְגּוּ לְרוֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

להודות ולהלל את ה' יתברך מביאה לְכֹל הישועות.
 כל האומר אותה כל יום יזכה לראות נסים גלויים מבורא עולמים,
 וכל האומר תחנה זו מהלב הופך מיז מדת דין לרחמים.

תפילת הודיה לבורא עולם

מִלְךָ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲדוֹן עוֹלָם, רַבּוֹנוּ
 שֶׁל עוֹלָם, תּוֹדָה.

תּוֹדָה שְׂאֲנִי עוֹמֵד/ת כֹּאֵן לְפָנֶיךָ וּמוֹדָה לְךָ.
 וְכֹל מִה שְׂאֲנִי אוֹמֵר יִהְיֶה כֹּאֵן וּכְאֶפֶס לְעֲמַת כִּמְהָ שְׂאֲנִי
 בְּאֲמַת צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לְךָ.

הָרִי עַל הַכֹּל אֲנִי צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לְךָ.
 כִּי הַכֹּל מוֹמֵךְ, הַכֹּל נִתַּת לִי בְּחֵן, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.
 תּוֹדָה עַל כָּל הַדְּבָרִים בְּעוֹלָם.

תּוֹדָה עַל רוֹב רַבִּי רַבּוֹת פְּעָמִים שְׁעֲזַרְתָּ לִּי, תְּמוֹכַת בֵּי,
 הוֹשַׁעַת אוֹתִי הַצֵּלַת אוֹתִי, שְׁמַחַת אוֹתִי רִיפַאת אוֹתִי,
 שְׁמֹרַת עָלַי, עוֹדְדַת אוֹתִי, תּוֹדָה שְׂאֲתָה אֶתִּי תְּמִיד.

תּוֹדָה שְׂאֲתָה נוֹתֵן לִי כּוֹחַ לְעֲשׂוֹת מִצְוֹת, כּוֹחַ לְעֲשׂוֹת
 מַעֲשִׂים טוֹבִים, וְכּוֹחַ לְהַתְּפַלֵּל.

תּוֹדָה עַל כָּל הַפְּעָמִים שְׁעֲזַרְתָּ לִּי וְלֹא יָדַעְתִּי לְהַגִּיד לְךָ
 תּוֹדָה.

תּוֹדָה עַל כָּל הַחֲסָדִים שְׂאֲתָה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּכֹל רַגַע וְרַגַע.
 תּוֹדָה עַל כָּל גְּשִׁימָה וּגְשִׁימָה שְׂאֲנִי נוֹשֵׁם/ת.

תודה לך מלך מלכי המלכים, גם על כל הדברים שאין לי.
 תודה שקשה לי לפעמים, כי הכל לטובתי אפילו אם לא
 תמיד ראיתי שזה לטובתי, עמוק בלב אני יודעת שכל מה
 שמוגיע ממך הוא הדבר הטוב ביותר עבורי, והוא נעשה
 במיוחד בשבילי, בהשגחה פרטית מדויקת ומשלמות, כמו
 שרק מלך מלכי המלכים יכול לעשות.

תודה שלפעמים קשה לי, כי רק כך אני יודעת להעריך
 את הטוב,

כי רק בשנמצאים בחשך אפשר להעריך את האור.

תודה על החיים הנפלאים שנתת לי.

תודה על הדבר הכי קטן שיש לי, כי את הכל אתה נתת
 לי ולא אף אחד אחר.

תודה שאתה שומע את התפלות שלי.

בורא עולם! אני מבקש/ת ממך סליחה מעמקי לבי, אם
 היו פעמים שלא הערכת את מה שנתת לי, ובמקום לומר
 לך תודה, רק התלוננתי.

אני עפר ואפר ואתה אדון כל העולם, אנא אל תרחק
 ממני לעולם!!!

מבוסס על פ' הסה"ק יסוד ושרש העבודה (צוּאָה ס' כ"ו)
 מצוה גדולה לפרסם ולהפיץ את התפלה הקדושה הזו

תפילה קצרה לאומדה קודם הלימוד

לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ וְכוּ'. עַל
יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל
לְאַקְמָא שְׁכִינְתָא מַעְפָּרָא, וְלַעֲלוּי שְׁכִינַת עוֹזְנוֹ אִם
הַבְּנִים שְׁמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעְלָם בְּשֵׁם
כָּל יִשְׂרָאֵל.

הֲרִינִי מְקַשֵּׁר עֲצָמִי בְּלִימוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל
הַתְּנָאִים וְהַצְּדִיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְדוּשׁ
וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי
אֶלְעָזָר בְּנֵי. וְעַל יְדֵי זֶה תַתְקִיִּים תְּפִילַת דְּוֹד הַמְּלֻךְ
עָלוּי הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים ס"א ד' - ה') כִּי הֵייתָ מַחְסֵה לִי מִגְדֵּל
עַז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגוּרָה בְּאֶהְלֵךְ עוֹלָמִים אֲחַסֶּה בְּסִתְרֵךְ
כְּנֶפֶךְ סֵלָה. וְאֶזְכֶּה שְׁבַל־מוֹדֵינוּ זֶה יִהְיוּ שְׁפָתוֹתֶיהֶם
דּוֹכְבוֹת בְּקֶבֶר, לְמַעַן שְׁמוּ בְּאֶהְבֶּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַהֲדִין סִפְרָא סִפְרֵ
הַזוּהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי יִרְאָה אֵל
עֲבָדֶיךָ פְּעֻלָּךְ וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיִהִי נַעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנְנָה, וְיִהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ (תְּהִלִּים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה

רבוץ העולמים ואדני האדונים. אב הרחמים
 והסליחות. מודים אנחנו לפניך יהוה
 יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, בקידה ובהשתחויה,
 שנקרבנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו
 חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו,
 אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים
 תחנונינו לפניך שתמחל ותסלח לכל חטאתינו
 ועונותינו. ואל יהיו עונותינו מבדילים בינינו לבינך.
 ובכן יהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי
 אבותינו, שתכונן את לבבנו ליראתך ואהבתך,
 ותקשיב אזנך לדברינו אלה, ותפתח לבבנו הערל
 בסודות תורתך. ויהיה למועדנו זה נחת רוח לפני כסא
 כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו
 בכל בחינותינו. ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים
 אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם וזכות
 אבותם וזכות תורתם ותמימותם וקדשם יעמד לנו
 לכל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה
 שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל, גל עיני
 ואביטה נפלאות מתורתך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון
 לבי לפניך יהוה יאהדונהי צורי וגאלי. כי יהוה

יאהדונהי יתן חכמה, מפיו דעת ותבונה:

רבוֹן עֲלֵמוֹן, דְּאַנְתָּ הוּא מְגַלִּי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא
 וְגַלִּי רְזִיא. יְהֵא רַעְוֵא מִן קְדָמְךָ לְאַסְפְּרֵא
 מְלִין בְּפּוּמְנָא, לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכֵתוּב, וְאַנְכִי
 אֶהְיֶה עִם פִּידָּ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֵּר. וְלֹא נִיעוּל
 בְּכִסּוּפֵא קְדָמְךָ. וְנִזְכִּי לְמִשְׁמַע רְזִין עֲלָאִין דְּאוּרִיתָא
 מְפּוּמָּא דְרִישָׁא דְמִתִּיבְתָא עֲלָאָה. אֲמֵן וְכֵן יְהִי רְצוֹן,
 אָמֵן, סְלָה:

וְנִהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהִיָּה
 לְאַרְבַּעָה רְאשִׁים: וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ כְּזוֹהַר
 הַרְקִיעַ, וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד: גַּל־עֵינֵי
 וְאַבְיֹטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרְתֶךָ:

תפלה לרפואות וישועות

הַרְיִנִי מְקַבֵּל עָלַי מְצוֹת עֲשֵׂה נָשָׁל וְאַהֲבַת לְרַעְךָ
 כְּמוֹךָ, וְהַרְיִנִי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּנַפְשֵׁי וּמַאֲדֵי, וְהַרְיִנִי מְזַמֵּן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַזוֹהַר
 הַקְדוּשׁ לְזִכּוֹת ... פב"פ (וְכַאן יִפְרַט בַּקְּשָׁתוֹ) [לְרַפּוּאֹת...]
 [יְשׁוּעַת ...] [לְבָנִים ...] הַיֵּשׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יְחֻזְקֵהוּ
 [וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרַפּוּאֹת הַנְּפֶשׁ וּרְפּוּאֹת הַגּוּף בְּרַמ"ח אֲבָרָיו
 וַיִּשְׁמְ"ה גִּידָיו בְּתוֹךְ שְׁאָר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּאֲרִיךְ יָמָיו
 וּשְׁנוֹתָיו בְּנְעִימִים] [וַיּוֹשִׁיעֵהוּ בְּדַבַּר יְשׁוּעָה
 וּרְחֻמִּים ...] אָמֵן סְלָה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתַי
 שְׂיִתְקַיֵּם בְּנוֹ עֵתָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי
 בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי כְּפִיתִיךָ לְנִמְעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אָרְצֵי",
 לְהַעֲלוֹת לְרוּמָם וּלְתַקֵּן הַרִיסוֹת וְחַרְבוֹת הַשְּׂכִינָה
 הַקְּדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְכוֹנוֹ
 יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקַיִם בְּנוֹ מְהֵרָה מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב "וְהָיָה אֹרֶךְ הַלְּבָבָה כְּאֹרֶךְ הַחֲמָה וְאֹרֶךְ הַחֲמָה
 יִהְיֶה שְׁבַעֲתַיִם כְּאֹרֶךְ שְׁבַעֲתַיִם הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁבִי
 הַקְּדוּשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בְּן עֲזִיחָה, יַעֲמוּד לְנוֹ
 לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שְׁנַבְרָא עַד סוּפּוֹ כְּרַצוֹנוֹ וּכְרַצוֹן
 יִרְאִיו. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתְנֵנוּ עֶסוּקִים בְּחֲכָמָה הַזֹּאת, עַל יָדָה
 תִּתְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְיִשׁוּעָתָה מְהֵרָה תִּצְמִיחַ, לְעַלְוֵי
 שְׂכִינַת עוֹזְנוֹ בְּמֵהֵרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב
 "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹרֶךְ", וְיִזְרַח עֲלֵינוּ אֹרֶךְ יְהוָה
 יֵאָהֲדוּנְהִי, בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אַחַד וְנִשְׁמוֹ
 אַחַד, אָמֵן נִצַּח סֵלָה וְעַד. (נִסַּח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ שֶׁל

רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זִיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתַי שְׂזַכִּיתַנִּי לְלִמּוּד וּלְהַגּוֹת בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ
 הַזֶּה זִיְהֵרָה עֲלֵיָאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנַאִים הַקְּדוּשִׁים שְׁלַמְדְנוּ
 תּוֹרָתָם יַעֲמוּד לְנוֹ וּלְזִרְעֵנוּ וְנִזְכָּה לְהַבְטַחַת הַנְּבִיא

(ישעיה נט, כ-כא) וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבֵי פִשַׁע בִּיעַקֵּב נְאֻם
 יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִוְתָם אָמַר יְהוָה
 יֵאֱהוּדוּנְהִי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִי בְּפִיךָ לֹא
 יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זִרְעָךָ וּמִפִּי זֶרַע זִרְעָךָ אָמַר יְהוָה
 יֵאֱהוּדוּנְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּים בְּנֹו הַנְּבוּאָה (ישעיה
 נא, מז) וְאֲשִׁים דְּבָרִי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֵי בְּסִיתֶיךָ לְנִטְע
 שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אָתָּה. וּבְרַפְת
 מִשָּׁה רַעִיא מְהִימָנָא תַתְּגַלָּה בְּמַהֲרָה דִּידָן, יְהוָה
 יֵאֱהוּדוּנְהִי בְּדָד יִנְחֲנוּ וְאִין עֲמוּ אַל נְכַר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ
 וְיִשְׁמַח לְבַנּוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ בְּאֵמַת בְּאֵמֹר לְצִיּוֹן
 מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.
 (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
 טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ
 [עָלֵינוּ] בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגַלְל אָבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנָךְ.
 בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְחֻלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ.
 וְהִרְאֵנוּ בְּכַנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב שְׂכִינְתְּךָ
 לְתוֹכוֹ, וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וְלוֹיִים לְדוֹכְנָם
 לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה
 הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי לִירְאָה וְלֵאֲהַבָּה
 אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן.
 (סי"ת)

סוד הגאולה "בראשית תמו" תקון מ"ג מתקוני זוהר השלם והמבואר

(זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א. הבנים צועקים שמע ישראל ואין קול ואין עונה

בְּרֵאשִׁית, שָׁם אֶת"ר יב"ש, וְזֶהוּ נִהַר יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ,
 (שם ה), בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא יִבֶשׁ וְהִיא
 יִבְשָׁה, צוֹנְחִים הַבְּנִים לְמִטָּה בְּיַחְוֹד וְאוֹמְרִים שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוֹל וְאִין עוֹנָה. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב (משלי א כח) אָז
 יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

ב. הלומוד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל בעולם

וְכַךְ מִי שְׁגוֹרִם שְׁתַּסְתַּלַּק קְבֵלָה וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה שְׁבַעַל
 פֶּה וּמִתּוֹרָה שְׁבִכְתָּב, וְגוֹרִם שְׁלֹא יִשְׁתַּדְּלוּ בְּהֵן,
 וְאוֹמְרִים שְׁאִין אֵלָא פִּשְׁט בְּתוֹרָה וּבִתְלִמּוּד, בְּוֹדָאֵי
 כְּבֹלוּ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲזֵן מֵאוֹתוֹ נִהַר וּמֵאוֹתוֹ גֵּן. אוֹי
 לוֹ, טוֹב שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה
 שְׁבִכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ כְּבֹלוּ הַחֲזוֹר
 הַעוֹלָם לְתֵהוּ וּבֵהוּ, וְגוֹרִם עֵנִי בְּעוֹלָם וְאַרְךְ הַגְּלוּת.

ג. אם מתחיל ללמוד היום וזה"ק מתקן את העבר שלא למד

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי"ם תִּדְרָשׁא הָאָרֶץ דְּרָשׁא וְכו' (בראשית א יא),
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אֲבָא, וְהִרִי קָרָא לוֹ יִבְשָׁה,

מאיפה תדשא הארץ? אמר לו: בני, כך למד תשובה לכל בני העולם, שאם אדם יחזר בתשובה, מוריד לה המעין שהסתלק, ומה שהיתה יבשה קורא לה ארץ, ולנהר שהיה חרב ויבש קרא לו מקנה המים וימים, זהו שכתוב (שם י) ויקרא אלהים לייבשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים. באותו זמן שנקראת ארץ, מה כתוב בו? ויאמר אלהים תדשא הארץ, להוציא זרעים ופרות שהן נשמות, (דף פב ע"ב) כל אחד למינהו, אלו הנשמות שנגזרו מכסא כבודו, ואלו רוחות שנגזרו ממלאכים, ואלו הנפשות שנגזרו מהאופנים, כל אחד הוציא למינהו את כל אחד פראוי. עץ פרי - זה תלמיד חכם, עשה פרי - זו בת זוגו, לכל אחד פראוי (כל אחד הוציא למינו).

ד. הת"ח שנסמטו גדולה, פוגם יותר אם אינו לומד זוהר

ועוד, עץ פרי - זה העמוד האמצעי, עשה פרי - זה צדיק, אשר זרעו בו על הארץ - זו השכינה, שכל הזרעים נכללים בה, וכאן המצוה של פריה ורביה, לעשות פרות וזרעים, זהו שכתוב לא תהו בראה לשבת יצרה, ומי שמתפטר מפריה ורביה, באלו החזיר את אותה ארץ יבשה, ומונע ממנה ברכות, כל אחד לפי דרגתו, מי שפוגם למטה פוגם למעלה את המקום שנגזרה נשמתו.

תיקוני זוהר תיקון מ"ח

תקון שמונה וארבעים

סגולה נפלאה מרבנו האר"י זיע"א

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תִּרְ"י, שֵׁם שֶׁב"ת, כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית
 - בְּרֵאשִׁית, וְהֵן שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, עֲלֵיהֶם
 נֶאֱמַר (שמות לא): "וַשְּׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת
 אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתֵּי פְעָמִים הַזְכִּיר בְּאֵן שַׁבָּת, כְּגוֹן
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתְּחִינָה. "לְדַרְתֶּם", מֵהוּ
 לְדַרְתֶּם? אֵלָּא זָכַאי הוּא מִי שְׁעוֹשֶׂה לָהֶם דִּירָה בְּשַׁבָּת
 בְּשְׁנֵי בְּתֵי הַלֵּב, וּמִתְפַּנֵּה מִשֵּׁם יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל
 שַׁבָּת, 'בְּרִית עוֹלָם', זֶה צְדִיק, שְׁשׂוּרִים שְׁנִיֵּהֶם עָלָיו,
 אֶחָד לְמַלְא אֹתוֹ, וְאֶחָד לְהַתְּמַלֵּא מִמֶּנּוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 הֵם כְּגוֹן שְׁתֵּי כְּלָיוֹת - פְּנִימִיּוֹת נִצָּח וְהוֹר, בְּנִים
 לְיִשְׂרָאֵל סְבָא - עֲמוּד הָאֲמֻצְעִי - תְּפָאֶרֶת, שְׁלֹשׁ
 פְּעָמִים שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנֵג
 שַׁבָּת "וְנִהְרָה יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּזְ"ן" (בראשית
 ב'י). וְנִהְרָה, יֵשׁ נִהְרָה וְיֵשׁ נִהְרָה, יֵשׁ נִהְרָה הַנִּקְרָא נִהְרָה פְּלִגְיוֹ,
 וְיֵשׁ נִהְרָה הַנִּקְרָא נַחַל קְדוּמִים, עֵדֶן עֲלִיּוֹן עָלָיו נֶאֱמַר
 (ישעיה סד) "עֵינִן לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זֹלְתָּד", זֶה הַנִּהְרָה
 הוּא אֹת ו', הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא אֹת א', וְעוֹבֵר
 בֵּין אָבָא - חֲכָמָה וְאָמָא - בִּינָה וְהוֹלֵךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת
 שְׁנָה, וּמְבִיעַ עַד צְדִיק - יְסוּד שֶׁהוּא שְׁבִיעִי, וּמִשֵּׁם

מִשְׁקָה לְגִנָּה - מְלָכוֹת, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה. זְכַאי
 הוּא מִי שֶׁשׁוֹמֵר דִּירָה לְשַׁבַּת, שֶׁהוּא הַלֵּב, שְׁלֹא יִתְקַרֵב
 שָׁם עֵצֶב הַמַּחֹל וְכַעַם הַמְּרָה שֶׁהִיא אִשׁ הַגֵּיהֶנֶם,
 שְׁעָלֶיהָ נֹאמֵר (שְׁמוֹת לֵה): "לֹא תִבְעְרוּ אִשׁ בְּכָל
 מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת", וְכֵן הוּא וְדַאי, שְׁכָל מִי
 שְׁכּוֹעֵם כְּאֵלוֹ מְדַלֵּק אֶת הָאִשׁ שֶׁל הַגֵּיהֶנֶם. אֲרַבְעִים
 מְלָאוֹת חֶסֶד אַחַת, הֵן כְּנֶגֶד אֲרַבְעִים מְלָקוּיֹת חֶסֶד
 אַחַת בְּשַׁבַּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלֵקָה אָדָם, וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה,
 וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתִשְׁעָה לְאֲדָמָה, וּבְגִלְלָה זֶה אָמְרוּ בְּעַלֵּי
 הַמִּשְׁנָה אֵין לוֹקִין בְּשַׁבַּת, שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאוֹת הֵן נְחֻשְׁבוֹת
 לְיִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד מְלָקוּיֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבַּת שְׁתַּיִם, הֵם
 עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוֹשֶׂה אוֹתָם בְּבַת אַחַת, מִי שְׁעוֹקֵר
 חֶפֶץ מִמְּקוֹמוֹ וּמְנִיחַ אוֹתוֹ מְחוּץ לְמְקוֹמוֹ וּמְרִשׁוֹתוֹ,
 כְּאֵלוֹ עָקֵר אֶת אֵילָן הַחַיִּים, שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית, וְהַנִּיחַ
 אוֹתוֹ בְּרִשׁוֹת נְכַרְיָה. מִי שְׁעוֹשֶׂה אֶת זֶה, גּוֹרֵם לְעֵקוֹר
 נְשָׁמְתוֹ מְרִשׁוֹת שְׁלָה וּמְנִיחָה בְּרִשׁוֹת אַחֲרֵת, שֶׁהִיא
 מְרָה וּמַחֹל, וְזֶה גֵרֵם לְיִשְׂרָאֵל שְׁנַעְקְרוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 וּגְלוּ לְאֶרֶץ נְכַרְיָה, שֶׁהִיא רִשׁוֹת הַרְבִּים, וְכֵן הוּא מִי
 שְׁמוֹעֵל בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שְׁלוֹ וּמַעְבִּיר כַּח לְרִשׁוֹת
 נְכַרְיָה. שַׁבְּתָא"י הוּא טַחֹל, חַמָּ"ה, - אִשָּׁה רָעָה וּמְרָה,
 שַׁבְּתָא"י עָלְיוֹ נֹאמֵר: "וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין
 בּוֹ אֲבָל נְחֻשִׁים וְעֲקָרִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רָעֵב וְצָמְאוֹן

וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וְחִשְׁכָּה וְעֶרְפָּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנַיִם בְּכַל, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר שֶׁל חַל שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכֹאשֶׁר לֹא מוֹצֵאת מְקוֹם לְשֵׁרוֹת שָׁם, הִיא בּוֹרַחַת, כְּמוֹ הַשְּׁפָחָה שֶׁל אֲבֵרָהּם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרִי גְבֵרְתִי אֲנִי בְּרַחַת". מְחוּל עָלָיו נֶאֱמַר: "שֶׁל נְעֻלָּךְ מֵעַל רִגְלֶיךָ", נֵעַל מִטְּנָף שֶׁל טְפָה סְרוּחָה, כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, זֶה שַׁבָּת, וְעָלָיו אוֹמְרַת הַשְּׂכִינָה: "פְּשִׁמְתִי אֶת בְּתַנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצֵתִי אֶת רִגְלֵי אֵיכָכָה אִטְנַפִּים", וּמִפְּנֵי זֶה צָרִיךְ בֶּן אָדָם בְּשַׁבָּת לְשַׁנּוֹת בְּלְבוּשִׁים, בְּנֵר וּבְמֵאֲכָלִים, וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת מוֹסִיף מֵחַל עַל הַקֶּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּשַׁבָּת, וְכֹל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יִתְרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכֹל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּשַׁבָּת.

כשהנך מקדיש דקה בלבד ללמוד דף זהר ומצטרף ל-250.000 לומדי הזוהר הקדוש נחשב כאלו אתה מסיים 250.000 פעמים כל ספר הזוהר!!! - ויתקבלו תפלותיך ומשאלות לבך, כי התנאי לקבלת התפלות וקריאת שמע הוא למוד בזוהר כל יום (תיקוני' תיקון מ"א). על כן כל אדמו"ר, ראש ישיבה, רב עיר, רב שכונה, רב בית מדרש, מגיד שעור של דף היומי, מלמד תינוקות של בית רבן טהורים, יקח בחשבון איזה נחת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם ישראל מכל הצרות בלומדו זוהר הקדוש דקה אחת עם הצבור, וכך כל עם ישראל יכנסו בתבת נח, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג, כמו שכתב הזוה"ק, רבי חיים וויטאל, והרמח"ל ז"ע, ועיין עוד "אור הזוהר".

פתיחה אליהו הנביא

לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). והרי"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לברור ניצוצי הקדושה (בא"ח, פ' בהר סוף ההקדמה).

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת פתח אליהו זכור לטוב הנזכרת בריש ספר תיקוני הזוהר (סדר רבי שבתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנן קדישי, שהיא מסגלת

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְאָמַר. רבוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֵתָה הוּא אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן הַמְּסַפְּרִים. אֵתָה הוּא עֲלִיּוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים, נִעְלָם מֵעַל כָּל נַעֲלָמִים. וְאִין מַחְשְׁבָה אוֹ תַפְיֶסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגְךָ כָּלֵל. אֵתָה הוּא שְׁהוּצָאת וּגְלִיתָ עֶשֶׂר תְּקוּנִים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בָּהֶם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינָם נִגְלִים וְעוֹלָמוֹת הַנִּגְלִים. וּבָהֶם אֵתָה מַתְכַּסֶּה מִבְּנֵי אָדָם, וְאֵתָה הוּא שְׁקוֹשֵׁר אוֹתָם וּמַיְחֵד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֵתָה מִבְּפָנִים, כָּל מִי שְׂמַבְדִּיל וּמַפְרִיד אֶחָד מִחֻבְרוֹ, מֵאֵלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, נַחֲשָׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הוּא מַפְרִיד בְּךָ. וְאֵלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים כְּסֻדְרָם, אֶחָד אַרְוֶה, וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בִּינוּנִי. וְאֵתָה הוּא שְׂמַנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׂמַנְהִיג לָךְ, לֹא מִלְמַעְלָה וְלֹא מִלְמַטָּה וְלֹא מִכָּל צַד שְׁהוּא. לְבוֹשִׁים תִּקְנֶתָ לָהֶם, שְׂמָהֶם פּוֹרְחִים נְשָׁמוֹת לְבַנֵי אָדָם, וְכַמָּה גּוֹפִים תִּקְנֶתָ לָהֶם, שְׂנִקְרְאוּ גּוֹפִים כָּלִפִי הַלְבוּשִׁים שְׂמַכְסִים עֲלֵיהֶם, וְנִקְרְאִים בְּתַקוּן הַזֶּה. הַחֶסֶד זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ שְׂמָאל. תַּפְאֶרֶת כְּנֻגַד הַגּוֹף. נִצְחַ וְהוּד כְּנֻגַד שְׁנֵי רִגְלָיִם. יְסוּד – שְׁלִימוֹת הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת נִקְרְאת פֶּה, תוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֻכְמָה הִיא הַמַּחַת, הִיא הַמַּחְשְׁבָה שְׂבַפְנִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הַלֵּב, וּבֶה הַלֵּב מִבִּין, וְעַל אֵלוֹ שְׁנֵיהֶם [הַחֻכְמָה וְהַבִּינָה] נֶאֱמַר, הַנְּסַתְרוֹת לְה' אֱלֹקֵינוּ. כְּתוּר עֲלִיּוֹן, הוּא כְּתוּר מַלְכוּת, וְעֲלִיוֹ נֶאֱמַר מַגִּיד

מראשית אחרית, והוא הראש שמניחים עליו תפלין, ובנשמה הפנימית מאיר שם אות יוד ואות הא ואות ואו ואות הא, שהוא דרך אצילות, והוא משקה את האילן בזרועותיו וענפיו, כמים שמשקים את האילן, ומתרבה ומתגדל באותה ההשקאה.

רבוץ העולם, אתה הוא עליון על כל העליונים, וסבת כל הסבות, ואתה משקה את הספירות שנקראים אילן, בנביעת המעין, ואותו אור המעין הוא כנשמה לגוף, שהוא חיים לגוף. ובה אין דמיון, ואין דמות מכל הספירות והנבראים הפנימיים והחיצוניים. ובראת שמים וארץ. והוצאת מהם שמש, וירח, וכוכבים ומזלות. ובראך בראת אילנות ודשאים, וגן עדן, ועשבים, וחיות ועופות ודגים ובהמות ובני אדם. להפיר ולהודיע בהם עליונים, ואיך יתנהגו בהם עליונים ותחתונים, ואיך נכרים ונודעים עליונים ותחתונים, ואין מי שיודע ומשיג באין סוף ברוך הוא כלל. ובלעדי אורו יתברך, אין יחוד בעליונים ותחתונים, ואתה נפר ונודע אדון על כלם, ולכל ספירה לכל אחד יש שם ידוע, ובשמות הספירות נקראים המלאכים. ואתה אין לך שם ידוע, שאתה הוא ממלא ומחיה את כל הספירות הנקראים בשמות. ואתה הוא המשלים וממלא את כולם וכאשר אתה מסיר את השפעתך מהם, ישארו כל השמות כגוף בלי נשמה. אתה הוא חכם ולא על ידי החכמה הידועה בספירות, אתה הוא מבין ולא על ידי הבינה הידועה בספירות. אין לך מקום קבוע וידוע, אלא הנהגתך להודיענו תקיפה וחזקה לבני אדם. ולהראות להם איך מתנהג העולם בדין וברחמים, שהם צדק ומשפט כפי מעשי בני אדם. דין הוא הגבורה. משפט הוא העמוד האמצעי. צדק היא המלכות הקדושה. מאזני צדק, שני עמודי האמת. הין צדק, היא אות ברית. הכל להראות

איך מתנהג העולם אבל לא שיש לה צדק הידוע שהוא דין ולא משפט הידוע שהוא רחמים, ולא מכל אלו המדות כלל.

קום רבי שמעון ויתחדשו סודות עליונים על ידך שהרי רשות נתנה לה לגלות רזים נסתרים על ידיך, מה שלא נתן רשות לגלות לשום בן אדם עד עתה. קם רבי שמעון פתח ואמר: לה ה' הנהגות הגדולה, חסד והגבורה, והתפארת, והנצח, וההוד. כי כל – יסוד, בשמים ובארץ. לה ה' הממלכה – מלכות. והמתנשא לכל לראש. עליונים שמעו, אלו ישני חברון, והרועה הנאמן, התעוררו משנתכם. "הקיצו ורננו שוכני עפר", הם אלו אותם הצדיקים, שהם מחלק השכינה שנאמר בה, "אני ישנה ולבי ער", ואינם קרויים מתים אלא ישנים, ובשביל זה נאמר בהם, "הקיצו ורננו" וגו', משה הרועה הנאמן, אתה והאבות. התעוררו לשמח ולעורר את השכינה שהיא ישנה בגלות, שעד עתה, הצדיקים כלם רדומים, ושינה בעיניהם. מיד נתנה השכינה שלש קולות, לנגד הרועה הנאמן, ואומרת לו: קום הרועה הנאמן. שהרי עליך נאמר "קול דודי דופק", אצלי בארבע אותיות שלו, ויאמר בהם בכחם, פתחי לי אחותי רעייתי יונתי תמתי". שהרי כתוב: "תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך" שהרי ראשי מלא טל ומדוע מלא טל? אלא אמר הקדוש ברוך הוא, את השכינה חשבת, שמיום שנחרב בית המקדש, שעליתי לבית המקדש של מעלה, ועליתי לישובי – ירושלים של מעלה? אין זה כף, שבאמת לא עליתי לביתי כל זמן שאת בגלות! הרי לה סימן, "שראשי נמלא טל" והא היא השכינה בגלות, השלמות שלה והחיים שלה הוא בסוד טל, וזה הוא סוד אות יו"ד אות ה"א אות נא"ו ואות ה"א היא השכינה שאינה בחשבון ט"ל, אלא אות יוד אות הא ואות נא"ו עלים האותיות לחשבון ט"ל, שהשם הזה ממלא את השכינה

ממעין הנובע של כל המקורות העליונים, מיד קם הרועה הנאמן והאבות הקדושים עמו. עד כאן סוד היחוד.

ויהי רצון מלפני ה' העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל. שיתמשך טל העליון ממנו להשפיע ולמלאות הראש של זעיר אנפין ולהמשיך שפע לשדה תפוחין הקדוש בהארת פנים ברצון ובשמחת הכל. ויתמשך מלפני ה' "העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים, ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל. רצון ורחמים חז, וחסד, בהארה עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל הצרות הרעות שבאות לעולם, ויכין וינתן לנו מזון ופרנסה טובה בלי צרה ומצוקה, מהמזל העליון, שכל המזונות ממנו משתלשלים. ויצילנו מעין הרע, ומחרב מלאך המות, ומהדין של גיהנום. ויתן לנו, ולכל נפשותנו, חן וחסד, וחיים ארכים, ומזונות ברווח, ורחמים, מלפניו, אמן כן יהי רצון. אמן ואמן.

אמר רבי שמעון, הרימותי ידי בתפלות, למעלה שפאשר הרצון העליון למעלה למעלה, עומד על אותו הרצון שלא נודע ולא נתפס כלל לעולם. הראש הסתום ביותר למעלה ואותו הראש הוציא מה שהוציא, ולא נודע, והאיר מה שהאיר, והכל בהעלם. ורצון המחשבה העליונה, לדרף אחריו לקבל הארה ממנו. כעין מסך אחד נפרס, ומתוך אותו המסך על ידי רדיפת זו המחשבה העליונה מגיע ולא מגיע עד אותו המסך ומזה האיר מה שהאיר וכשקבלה אותה המחשבה העליונה היה עתיק מאיר באור סתום שלא נודע וזו המחשבה לא ידע ואינו משיג גודל האור, אז הכה אותו האור שהוא סוד המחשבה שלא נודעה הכה בהארת מסך העומד והאיר ממה שאינו ידוע ומשג, ולא נודע ולא התגלה

ואז זה האור של המחשבה שלא נודעה הכה פעם ב' בהארת המסך העומד ועל ידי זה האירו כולם כאחד ונעשו ונתקנו תשעה היכלות ואלו ההיכלות אינם אורות ואינם בבחינת רוח ואינם בבחינת נשמות ולא יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון של כל תשע האורות, שעומדים כלם בכח המחשבה שהוא אחד מהם בחשבונם כולם רוצים לרדף אחריהם בזמן שעומדים במחשבה ואינם משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלו לא קימים לא ברצון ולא במחשבה העליונה תופסים בה מעט הארה ולא תופסים. באלו נמצאים כל סודות האמונה וכל אותם האורות מסוד המחשבה העליונה, משם ולמטה כולם נקראים בערכם אין סוף. עד כאן מגיעים האורות בדקות ולא מגיעים, ולא נודעים מהותם, אין כאן השגה של רצון ולא השגה של מחשבה כאשר מאירה המחשבה ולא נודע לו מי מאיר אז מתלבש ונעלם בתוך בינה ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה עד שנכללים ונחשבים כולם לאחד ובסוד הקרבן כאשר עולה עשן הקטרת, כולם נקשרים זה בזה ומאירים זה בזה, אז עומדים כולם בסוד עליה והמחשבה עולה ומתעטרת באין סוף. זה האור שמאירה ממנו מחשבה עליונה (שלא נודע בה כלל) נקרא אין סוף וממנו נמצא ונאצל ומקיים ומאיר למי שמאיר ועל סוד זה הכל עומד, אשרי וזך חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

